

ФИНЕС

Побратимяване

том III

поУчителя

Настава вече космичното пробуждане, че не сме самотници в тази необятна Вселена, но имаме един Велик Баща, който ни обича, мисли за нас и ни повдига към себе си.

Пробужда се вече съзнанието, че всички същества – от атомите до боговете са деца на този Велик Баща и са едно любящо семейство от души, които се преливат помежду си в невъобразимо единение.

От съставителя

Освобождението и спасението на обществото ще дойде отвътре, от най-фината му същина, от най-първичния му атом – душата на индивида.

Осъзнайте се като души, като светлина. Светлината, колкото повече се изфинва, толкова по-единна става.

Първичната светлина – Виделината е без трептене, без двойственост, без сенки – тя е Едно.

Любовта ни към това финото, към това Едно, ще ни обедини, освободи и възкреси за вечното, непреходното.

Това е пътят към новата култура, към новото съзнание на самопожертвувателна Любов, която ще ни побратими и прояви в нещо възхитително, красиво, мощно.

Пътят към тази съзнателност, към тази взаимност, към стремежа да бъдем заедно ще ни доведе към Новото.

Новото е една култура и едно общество на безупречност, на високи идеали; култура, която ще привлече от невидимия свят гениални души. Те ще създадат един свят, в който управлява не частният и групов интерес, но нравственият принцип.

Основите на този свят можем да поставим още днес, като започнем от себе си, от съмишлениците си, от онези, които ни ценят и обичат, които информационният свят привлича около нас. Това ще бъде семенцето, от което ще израсне клонестото дърво на бъдещото човечество на светлината.

Новото ще дойде от финия свят чрез готовите души. Макар сега да са невидими, те са новите апостоли на човечеството. Както учениците Христови през петдесетницата приеха небесните пратеници и станаха мощни апостоли на Божественото учение, така и сега готовите, чистите души, пълни с идеали и дух на самопожертвование и служене на побратимяването, на любовта, на възвишения божествен живот, ще приемат небесните пратеници и ще преобразят живота на тази планета.

Предисловие

Общественият организъм не се нуждае от грешници, които да го тровят. Той има нужда от идейни, безкористни хора, които се стремят към съвършенство.

Съвършеният е човек с високо съзнание, той полага живота и душата си за приятелите си.

Побратимяване може да има само между хора, които се стремят към висок, общозначим идеал, които са безупречни във всичките си проявления, които са се посветили на живот за Цялото.

Какво е Цялото? – Интимното, финото, съкровеното, обединяващото – същественото и мощното в душите на всички същества, което ги приобщава, активизира и устремява към проява на възвишеното, красивото, доброто.

Онзи Христос, Който 2000 години ни търпя да си изпием кафенцето, да си изпусим цигарката, да си изядем мезенцето, да си изпием ракийката, Който търпя всички недоволници да чакат някой друг да им даде, да им осигури, да свърши работата им, пак идва да ни види с божественото си око.

Братът на страждущите идва при нас.

Само безупречният е брат. Грешникът е между избраните търтеи, който е изоставил великото, божественото в себе си, изоставил е живота, изоставил е славния ден на възкресението си.

Настанала е последната минута и вече идва Господ. Той търси онези спартанци, онези герои, онези победители, които са се освободили от господарчето - егото в себе си - и се стремят към безупречността на светлината. Те са достойни да станат братя, да влязат в семейството на безсмъртния Всемир, под ръководството на Единия Учител, Единия Баща.

Те са станали достойни да се превърнат на светлина, на съвършенство, защото само светлината е мощна и фина, да влезе в непроницаемия чертог, дето Бог живее.

Идва днес Христос при онези, които са готови да станат братя на светлината, да приложат учението Му.

Той изпраща служителите си да отделят овците от козите.

Който е отдясно и се издига към светлината, към братството, към живота за Цялото, ще влезе в Христовото Царство.

Който е отляво – роб на малкото господарче в себе си, ще слезе надолу в мрака. „Там ще бъде плач и скърцане със зъби.”

Благословени онези, които са се посветили да бъдат братя и сестри на човечеството, да пожертват своенравието си в името на високи идеали, да го спасят. Те ще бъдат разумните диаманти, от които ще се съгради Христовото Царство.

Българите са в авангарда на този процес. Те са изпратени като най-твърди камъни да поставят основата на Христовото Царство – Царството на Божия Дух.

Малцина са, които ще устоят на идещия ураган. Спасението е да мобилизираш диамантената си воля, да уповаваш на онова финото, мощното в себе си, да посрещнеш идването на новия живот.

Старият директивен строй си отива. Идва светът на инициативата и творчеството на душите - светът на побратимяването.

Като българи сме призвани да влезем първи в този процес, да се новородим, да се просветим, да се изфиним и побратимим, да станем на светлина.

Побратимяване

„И роди дете мъжко, което ще управлява всички народи с жезъл железен; и нейното чедо бе грабнато и занесено при Бога и при неговия престол.” [55, 12:5]

Днес всеки човек, всеки народ се мъчи да роди своето дете, своята възвишена идея, обаче змеят, т.е. егоизмът, алчността, прави всичко възможно това дете да се пометне.

„Бялата раса се мъчи да роди идеята за братството, да заживее братски, но змеят седи пред вас и казва: Не ви трябва братство!”

„Роди дете мъжко, което ще управлява всички народи.” Кое е това дете? – Шестата раса, т.е. идеята на Бялото Братство, че всички хора са братя.” [79, с. 17]

Като слезе на Земята, Христос страда, показва велик пример на самопожертвование от любов към своите паднали братя и роди това божествено дете – побратимяването.

„Нова заповед ви давам: да се любите един друг; както Аз ви възлюбих, така и вие да се любите един друг.”

По това ще познаят всички, че сте мои ученици, ако имате любов помежду си.” [Ев. Йоан 13:34-35]

„Това ви заповядвам да се любите един друг.” [Ев. Йоан 15: 12-13]

„Никой няма по-голяма любов от тази, щото да положи някой живота си за приятелите си.”

[Ев. Йоан, 15:13]

Божествената Любов не е удоволстване, а съзнание за неотделимост от живота на Цялото и всежертвеност на частната форма за този единен идеен живот във всички същества.

Побратимяването изисква едно високо съзнание на консенсус, на саможертва в името на Цялото, която саможертва единствено може да трансформира и най-противоречивите обстоятелства и условия. Божествената Любов на побратимяване е най-мощната трансформираща сила, която произтича от издигането до основните трансформиращи принципи: кротост, смирение и търпение, като мирогледни катализатори и ускорители в трансформативния процес. Тези принципи са изпълними само при проникване в по-високите измерения на финия свят – надрастване на триизмерното пространство на формите, притежанието, собствеността и влизане в квантовите субатомни светове, където споменатите три принципа са енергоинформационни ключове за процеса на изфинване към по-висши сфери на съществуване.

Законът на идейната любов на саможертва, на побратимяване е основен трансформативен закон, при който не само се повишава инициативно-творческия потенциал на съществата, но и се постига тяхното освобождение от ограничителните форми на грубите материални сфери, чрез проникване в по-фини, по-обширни и по-динамични такива. По този начин се динамизира и ускорява напредъка на индивида и обществото.

В този смисъл идейната, жертвена любов на побратимяването е превъзходния плод от процеса на квантово изфинване в дълбочина на частта към Цялото, на враждуващите его-отделности към фините асоциации на побратимените души, пораждащи динамиката на Цялото. Този именно процес на изфинване е в основата на йерархичния строеж на вселената към все по-фини, по-обширни и по-динамични нива на космичната реалност. В него формата (материята) и Духът (Абстрактът) си партнират по цялата квантова стълбица от енергийно-информационни нива и поддържат по този начин равновесието и хармонията на космичния организъм. Вълната (дължината λ) е аспект на „егото” – физическото съзнание на материалния човек като отделност, а честотата на трептене е аспект на Духа – източникът на енергия. Движението между тези два полюса на Реалността е квантов процес между триизмерния свят на формите и вътрешните фини полета към четвърто и по-висши измерения, към все по-фини и по-обширни светове.

Мисленето на съвременния човек може да онагледи това чрез обратно пропорционалните категории и величини на *формите-вълни* от една страна и *активността им - честота на трептене* – от друга. (Образно казано, в квантовия смисъл, – на по-фини форми-вълни съответства по-висока честота на трептене, т.е. по-висока концентрация на енергия и информация). Откъде се взема тук енергията? - Най-късовълновите ултравиолетови лъчи вече са достатъчно мощни да разбият атома – творец на формата и да проникнат в субатомния квантов свят, като при това изфинващо движение навътре към четвъртото измерение се издигат към Единното, финото, безформеното, Духа, Абстракта. Под тях цветовете с по-голяма дължина на вълната не могат да постигнат това. Изфинването води към света на мира – към фина, жива, потенциална енергия, мощна да надмогне ограничителните форми и постигне

все по-висш синтез. Нарастващата с изфинването вътрешна информация пък можем да наречем тенденция към „разумност“. Това са категории на новата, жива наука, която изхожда от позициите на вътрешния разумен свят. Следователно, с процеса на квантово изфинване, информационната компресия, целесъобразност, организираност, разумност расте. В това отношение, показателни са думите на Учителя, че „Царството Божие е на стомилионна част от милиметъра от нас“. Това е субатомният свят. Такава е тенденцията, която има отражение върху пълния комплекс на живота, но структурата на пространството и законите му са много по-сложно многоизмерно явление, което изисква нови разбирания и миросглед, нови понятия, нови научни области на зараждащата се жива наука. Основните принципи на духовната наука и Божественото учение: любов към Бога и любов към ближния (пряк контакт с Единното, обединяващото, побратимяващото) се осмислят от тази ръководна тенденция на изфинване на механичния свят на отделностите, двойствеността, вълните към финия, жив и разумен свят отвъд двойствеността. Този нов поглед изисква преосмисляне на физичните понятия от гледна точка на централното жизнено поле – Духа. Така например анниhilацията на вещество и антивещество с маса в покой до кванти светлина с нулева такава, при която се отделя колосална енергия, е аналог на дълбок трансформативен процес от предметния към финия, духовен свят. Това е фигуративно казано, освобождение от веригите на материята и издигане във финото светлинно поле на универсалното Цяло. Можем да го съотнесем с изфинването на нашия свят на Добро и Зло до любящата, всежертвена дълбочина на безсмъртния, вечен, творчески Дух, както и изфинване на електромагнетизма Ум-Съце до финото гравитационно ниво на универсалното Цяло. Друга област за преосмисляне е науката за междините между взаимодействащите обекти – непроявения първичен потенциал, където се извършват всички реакции и взаимодействия. Тази непроявена празнота всъщност е високо разумно поле, способстващо баланса и обединението на отделностите.

Да погледнем и към обратния процес:

Колкото повече нарастват его-вълните, толкова повече се втвърдява и съпротивлява материята. Така битието се кондензира в инертната, лишена от енергията на Духа материя. Духът е разумната енергия, вълплътена в динамиката на трептене, която оживява и активизира инертната, схоластично вкоравена материалност.

„Сама за себе си материята никога не може да се обработи. За да се обработи, за да се организира, в помощ ѝ дохожда силата. Едно от отличителните качества на материята е инертността. Тя не се мърда от мястото си. Ако някой иска да я помести, това значи да я дигне на ръце, да я носи. Тя не се влюбва, подир никого не тича. За да я нахраните, вие сами трябва да ѝ донесете храна, да отваряте и затваряте устата ѝ. В това отношение материята е голяма аристократка. Става ли въпрос за работа, не я търсете.”

Атомът е матрица на материалния свят на формите. Проникването в субатомния свят е освобождение от вкоравяващото, стагниращо физическо поле и преход към духовния свят. С навлизането в субатомния квантов свят, постепенно се навлиза в същинската йерархия на Духа. „Царството Божие е вече близо до нас. То е на една сто милионна част от милиметъра.”

Това е субатомният свят – все по-фин, все по-могъщ, изразителен, небесен, божествен. Движението навътре към четвърто измерение е движение

на изфинване на тези его-вълни и навлизане във все по-фини, все по-високо енергетични, синтезирани и разумни светове.

Законът на любовта, жертвата и основните понятия на Христовото учение – милост, благодет, мир, както и деветте блаженства са нюанси на този принцип на изфинване, който води до следния ефект: когато инертната форма – „егото“, смущението в Цялото, вълната в Божия мир, се смалва, (смалване дължината на вълната в квантов смисъл), и полюсите се приближават до централната реалност, тя като процес се динамизира. В същото време средата на такива смалени носители се разширява. Това разширение паралелно на изфинването се предизвиква от повишаване на енергията: твърдо тяло, течност, газ, плазма, лъчение. Но ако едно същество съзнателно ограничи своята вълна-его, то ще проникне в по-фина, по-енергетична, по-информационно наситена, по-реактивна, по-обширна и пр. реалност. Това е движение не само към безкрайността на Абстракта, но и към среди с все по-висше качество и ниво на съвършенство. Следователно скромността, смиренито, търпението, блаженствата Христови са методи, които динамично, ефективно, магически изфинват и издигат съществата в по-организирани, по-съвършени и универсални условия и възможности на проявление – към изява Пълния Потенциал на Единния, Неразделим Живот.

И така побратимяването е закон на жертва – изфинване на его-формата към финото единно Цяло. При този закон частта не живее за себе си, а за Финото Цяло, а Цялото изпълва частта със своите целокупни условия. По този закон, да обичаш божествената фина същина на Цялото, значи да приемеш струите на нейните неизчерпаеми възможности, не само като външни условия, но преди всичко като вътрешни сили, дарби, способности, сетивност, проникновено разбиране.

По този закон жертвената любов на побратимяването е истинският път към всестранно развитие, надмогване робството на буквата, клишетото, формата и постигане безсмъртието на вечно новото, творческото, Духа.

„Ако ме питат защо умират хората, ще ви отговоря: хората умират от своите стари идеи. Тогава как ще възкръсне човечеството? Казвам: станете млади, станете носители на новото Божествено учение, на което емблемата е братството, но в какво седи то? – Онзи, който се нарича твой брат, трябва да е готов да жертва живота си, имота си и честта си – всичко за тебе. Когато един велик народ схване идеите на това братство, той трябва да е готов да жертва всичко за тези идеи. Не жертва ли, там няма никакво братство.” [40, с. 66]

„Преди 2000 години Христос дойде на Земята да научи хората да живеят братски, по любов, но те не приложиха учението Му. Те се нарекоха християни, без да работят с Христовите принципи.”

[42, с.38]

„Вие сте дошли на Земята не като фактори, а като удове на едно велико съзнание, да свършите работата си както трябва; и ще я свършите, ако бъдете в хармония с това велико съзнание. Тогава силите му ще протекат през вас. Изгубите ли връзката с това съзнание, ще изгубите смисъла на своя живот.” [40, с. 45]

„Никой не ме обича. – Ти кого обичаш? Свиваш се, стягаш се и гледаш с подозрение на всички хора. Очакваш от хората, те да ти дадат. Ти дай нещо от себе си. Ти направи една услуга. Ти покани някого да обядва с тебе в твоя дом.” [40, с. 54-55]

„Нека любовта бъде мярка в живота ви! Смущавате ли се от хората, обиждате ли се от тях, вие никога няма да намерите Пътя. Ще се лутате насам-натам, но няма да намерите това, което търсите.” [40, с. 28]

„Никоя религия не може да ви спаси, ако нямате любов. Религиите са външната страна на живота.” [40, с. 79]

„Любовта ще влезе у нас, когато се отворим за нея.” [40, с. 73]

„В безлюбието животът е механичен, има ледени дебели стени между хората. В любовта е истинския живот, истинското познание, изобилие.” [40, с. 40]

„Животът няма да се измени както обикновените хора мислят, чрез налагане на външни реформи. Нещата се променят отвътре навън. Новото ще се приложи отвътре.” [40, с. 82]

Изфинването премахва границите на формите, които разделят живота и отчуждават съществата. Това изфинване води към неразделимата сила на единство – Любовта, Бог.

„Ще се изменим, ако искаме да се изменим. Ако не искаме да се изменим, никоя сила не е в състояние да ни измени. То не е механически процес, а процес абсолютно свободен.”

[40, с. 73]

„Не помагайте на хора, които нямат желание да се поправят, нито се молете за тях.”

[40]

„Разумното никога не говори на нервни, упорити хора, които имат свои възгледи. То ги оставя да носят своите последствия. Който иска да учи, само на него разумното даром дава.”

„Ще се наложи да минете през специфична област, която изисква пълно мълчание. Каквото видиш и чуеш, ще мълчиш: Ще бъдеш глух и спял за всичко. Някой те бил, ругал, плюл – ще мълчиш. В това време ще мислиш за Господа. Само така ще постигнеш това, което душата ти желае.”

[40, с. 53]

Не е ученик оня, който се разсейва от външните, механични ефекти. Той неотклонно върви към фината, върховната централна реалност на своето естество и на всичко. Тази реалност съдържа всичко в себе си – тя може всичко да му даде, да го направи мощен за невъобразими постижения.

„Ако си ученик, трябва да бъдеш доволен от всичко: Радвай се, че си се родил, радвай се, че заминаваш за онзи свят. Да очакваш да те галят, да те насърчават, да ти казват, че работата ти ще се оправи, това е ученик-бебе. Само бебетата имат нужда от галене.” [40, с. 54]

„Съвременните хора за нищо и никакво развалят красивото и благородното в душата си. По този начин те изгубват Божественото в себе си. Най-малкото противоречие ги изкарва извън релсите на живота. И най-малките несгоди не издържат. Красивото е да се изтърпи, да се премълчи и да се благодари.”

„Онези хора, с които сте заобиколени, са поставени нарочно от Бога за вашето възпитание. Каквито и да са разбиранията ви, това е важно да го знаете. Всеки човек, с когото сте в съприкосновение е важен за вашето повдигане. Това е, ако го разберете, ако не го разберете, той ще стане причина за вашето падане. Помнете това.” [40, с.84]

„Обидил те някой – да можеш да се овладееш, да можеш да разтопиш обидата и да ти стане приятно, като че не се отнася до тебе. Ако се движеше с

бързината на светлината, кой ще те обиди? И после, светлината не минава ли през най-нечистите места? Навсякъде прониква тя, но не се опетнява.” [40, с. 83]

„Две школи има в света: черното братство, което се намира в центъра на Земята и бялото братство, центърът му се намира на Слънцето. И Земята е процес, създаден от черното братство.”

„Изнасянето на лошите черти и скарването на хората е внушение от черната ложа, а това, което ги сдобрява е от Бога.” [40]

„Идеите, с които хората се занимават са свещени. Не питайте с какво се занимава този или онзи, какви мисли ги вълнуват. От вас се изисква да минете покрай тях, без да ги смущавате с мисълта си. Така ще се повдигнете.” [40, с. 47]

„Голяма опасност за съвременния свят и култура е тази естествена еманация, която излиза от мозъка, дробовете, от сърцето и стомаха. Светът е изпълнен с отрицателни мисли, с некрасиви чувства, с неблагоприятни постъпки. Всички хора са крайно индивидуализирани, всеки мисли само за себе си, как по-приятно да прекара живота си. Ние сме в един век, дето мъчно ще се намерят двама души да живеят заедно, по братски, да имат една кесия. Не да говорят само на думи, но на дела.” [40, с. 70-71]

„Аз наричам морален човек онзи, който издържа всички изпитания. Пред отворената каса минава – заминава, пред злато, къщи, имоти – отминава, чист, честен, око му не трепва, никаква власт не го увлича, не се възгордява, не се обезсърчава – на всичко издържа.” [40, с. 84]

„Силният човек не се оплаква. Той носи раните си и върви напред.” [40, с. 37]

„От тебе се иска една услуга да направиш – не мисли, че не можеш да я направиш. Откажеш ли се под предлог, че не можеш или нямаш време да я направиш, ти се свързваш с един отрицателен закон в природата. Срещу теб се опълчват верига от отрицателни сили, които след време ще развалят хубавите ти планове; те са като подпочвена вода, която бавно но сигурно разрушава основите на твоя живот.”

[40, с. 47]

„Сиромашията е зло, но богатството е още по-голямо зло.” [40, с. 80]

„Понякога богатството трябва да се пожертва, за да придобиете нещо по-ценно. Някой път тук страданията ви се дават, за да се повдигнете. Ако не дойдат страданията, ще дойде нещо по-страшно от самите страдания.” [40, с. 77]

„Не може да си щастлив, ако не обичаш поне един човек безкористно. Обикни някого без той да знае за това, и да ти е приятно. Само като го видиш, ще ти е достатъчно да бъдеш щастлив. Обикнете някого без той да знае, за да проверите истината.” [40, с. 61]

„Сърцето, умът, душата и духът трябва да се развиват, да се подхранват. Как да намерим най-добрата храна за тях? – Като положим душите си за приятелите си, за приятелите, които са пожертвали всичко за нас.” [40, с. 97]

„Не може човек да се повдигне, ако няма близка душа до себе си, която да разбира нещата правилно. Съмнявате ли се във вашия приятел, нито вие сте негов приятел, нито пък той може да ви бъде приятел. Мислите ли за приятеля си лошо, никаква връзка не може да съществува между вас. Двама души може да бъдат приятели само тогава, когато не се използват. Те са свързани

помежду си с взаимно почитание и любов и са готови да жертват живота си за благо на човечеството.”

[40, с. 85-86]

„Между личността и душата на човека има голяма разлика. Личността се занимава с дребнави работи, а душата се занимава с възвишени работи. Разумният, божественият живот е живот на душата, където всяко нещо се извършва на своето време.” [40, с. 87]

„Милионите лесно изчезват, те не съдържат в себе си онези условия за живот, които житното зърно съдържа. Милионите са материалната страна на живота, а материалните, механическите работи не разрешават въпросите. За да се разрешат въпросите, нужно е нещо съществено. Съществените неща крият в себе си условия за растене и развитие. Органическите неща растат и плод дават.” [40, с. 29]

Силата не е във външните условия – средства, удобства, маси от хора. Силата е вътре – в инициативно-творческото ядро на душата.

„Неблагодарността осакатява и преждевременно състарява човека, а благодарността оживява, възраства и подмладява. Защо боледуват хората? – Защото са неблагодарни.” [40, с.60]

„Бъдете благодарни за най-малкото благо.” [40, с. 60]

Законът на благодарността е обширна област в Божественото учение. Само благодарният човек е свързан с Цялото и се ползва от изобилието на космичния живот, съзнание, дарби, способности. Благодарността е връзка между душата и Бога, която непрестанно подобрява условията на човека. Благодарността е аспект на божествената любов, чиято светлина висшите същества забелязват и помагат на тази душа. Благодарността е единствената енергия, с която човек се отплаща за огромните разходи на космичния организъм за него.

Благодарността изпълва човека със светлина и топлина, с висш позитив, добронамереност, отзивчивост към ближните от любов към Цялото.

„Не допускайте да ви обземат дълго време тъжни, мрачни мисли. Има общества, които работят по закона на внушението. Не мислете, че сте свободни. Всякога сте на прицелна точка.”

[40, с. 82]

„Има хора в света, на които влиянията са толкова лоши, че само като погледнат някое животно, то умира. Има хора, толкова лоши, че само като си турят гърба на някое дърво, то изсъхва. Или като минат покрай извор, той пресъхва, или ако погледнат небето, то потъмнява. Мислите ли, че такива хора могат да оправят света? Говоря в пряк и реален смисъл. На какво се дължи сегашният упадък на човечеството? – На тези хора, които вървят по кривия път и искат да ни убедят, че това е пътят на спасението. По този път и хиляди години да вървят, ще се увеличават все повече и повече страданията.” [40, с. 75]

Злото е допуснато в света от една страна, за да освободи човека от заробващото заблуждение, че ценното в живота е във него – вещи, удобства, притежания. Тези външни патерици са осакатили човека и са го лишили от способността да притежава желаното и то мигновено. Истински самодостатъчният човек не е „натоварена камила”, а свободно същество, което се ползва от разумно необходимото в нужния момент.

От друга страна, злото е необходимо налягане, което освобождава човека от робството на нескончаемите желания, пороци, загуби, калява в него

диамантена воля и характер, които единствено го освобождават от външни зависимости и го водят към проявяване пълния потенциал на съвършенството.

Човек ще се освободи от настоящото робство, от затвора на материята, когато стане на светлина. Тази трансформация именно се извършва днес с готовите души от човешкия род. Има и друг живот в по-фини области, в по-висши измерения. В тях човек е космично същество, което се движи с невъобразимо по-големи скорости от тази на физическата светлина в своята Родина – Всемира.

За да научи изкуството на смаяването, изфинването на егото, влизането в по-фини, светли, свободни области на битието, човек трябва да премине през школата на изпитания, ограничения, страдания, за да овладее закона на смиреннието, отзивчивостта, благодтта.

Това е възкресението – процес на висши кристализации, трансформации, квантови преходи към други измерения.

„Без изпитания и велики страдания човек не може да се приближи към Бога. Ако не е изпитал сиромашията, безверието, безлюбието, злото, мрака, човек никога не би се приближил при Бога и не би Го познал.” [40, с.102]

„Скръбна е душата ми до смърт.” Какво е чувствал Христос, когато е изрекъл тези думи? Опитайте се да влезете в такова състояние, да преживеете това, което Той е преживял. Да минете през едно положение – без да сте виновен, да свършите живота си като виновен, без да се оправдавате. Това е характер. Това е посвещение.” [40, с. 102]

„Всички трябва да знаете, че вашата съдба, вашият бъдещ живот, вашето щастие зависи от това влияние, което вие упражнявате върху хората, за в бъдеще то ще бъде вашия капитал. Мислите ли, че можете да влезете в някакъв живот, без да влияете с живия си пример на хората? Няма такъв път. Христос казва: „Аз дойдох да положа живота си за другите”, което значи: от това зависи моето бъдеще, от това зависи моя живот – от доброто, което мога да направя. Христос се жертва, за да съгради своето бъдеще. Ако Христос се беше уплашил и живееше и мислеше, както един съвременен човек мисли, какъв щеше да бъде Неговия живот? – Един обикновен светия в десета степен. Христос с изключителния си характер и пример можа да въздейства на хората. Има една постъпка в живота на Христа, която е за подражание – жертвата, която даде. Целият Му живот беше за подражание.” [40, с. 74-75]

„Аз виждам вече появата на един нов човек. Едва доловим е още, като малко искрици е разпръснат той между много хора. Сега той е като една усмивка у някого или един топъл поглед, или една едничка дума, или красиво движение, една чудесна постъпка между хилядите, но тя принадлежи на новия човек, който сега идва.”

[40, с. 102]

„Спасението на един народ или на един човек не е механически процес, то идва от Бога и е работа на Бога. Спасява само Бог, Който прониква навсякъде, а всички други, които идват да помагат, те са носители, органи на този божествен организъм и слизат от време на време да наместват сърцата, умовете и волите на хората. Те са съработници на Бога. Те не спасяват, но учат хората да живеят в единство и истина.” [40, с. 101]

„Едно трябва да знаете: Всевишният Дух, т.е. Божият Дух говори само чрез съвършения човек. Ако обтегнат четири струни на една дъска, и най-голям музикант да съм, нищо не мога да изкарам. Дъската трябва да се превърне в съвършен инструмент, а който свири трябва да е първокласен маг. Мислите ли,

че ако нямате условия и вътрешно разположение Духът може да изкара нещо от вас?" [40, с. 54]

„Бъдете свършени, както е свършен Отец ваш небесни.“

„Да бъдат едно, както ние сме едно.“

Безупречността е израз на Цялото – единствен източник на освобождаваща енергия. Всички други придобивки на енергия, живот, здраве са временни, палиативни.

Божественият свят на виделината е свят на свършенство, на абсолютен ред и порядък. Изфинването на физическото его-съзнание до единение, до побратимяване е акт на висше добро, което води към проявление на пълния потенциал на вида, към свършенство.

От човешката форма са излезли всички космични йерархии. Ние сме корените, а съществата на светлината – клоните на Дървото на живота. Предстои ни велико събитие – среща на човешката и ангелската еволюция. Тези напреднали светли същества ще спасят Земята чрез онези души, които се пробудят. Културата на светлите същества ще подари на човечеството побратимяването.

„Дайте път на доброто във вас, за да се свържете с разумните същества, които идат да ви помагат. Когато слязат братята на любовта, всички хора ще се разбират и ще говорят общ език. Те идат вече, иде началото на новия живот.“

„Съществата от невидимия свят, с които вие ще се съобщавате, няма да бъдат въздух и вятър, но ще бъдат облечени в такива хубави облекла, каквито вие не сте виждали в живота си. Като отидете при тях, те ще ви приемат в своите жилища с такава братска любов, за която вие нямате представа.“

Светлите същества всеки ден слизат, за да донесат Божиите блага на Земята. Те се движат с невъобразима бързина, затова ние възприемаме само тяхната дреха – светлината. Най-напредналите същества идват при изгрев Слънце. Пробуденият човек влиза в пряка връзка с тях и получава тяхната помощ. Тази връзка носи обнова, внася нещо свежо, безсмъртно. Тя е основа на Божественото, новото учение, учението на вечно новия творчески Божи Дух, който идва при нас чрез светлината и внася в нас нещо непреходно, извън времето и пространството на двойствения свят.

„Всяка сутрин ставайте рано и посрещайте първите слънчеви лъчи. Тези лъчи ще ви обновят, ще ви дадат разположение да гледате на човека като на свой брат.“

„Всички хора искат да задържат старата култура. И ако някой се осмели да каже, че иде нещо ново, те са в състояние да го обесят. Новото ще донесе спасението на човечеството. Новото ще донесе онова истинско братство..., което ще даде условия на всеки да се прояви тъй, както трябва.“

"Като ученици, стремете се всяка сутрин или всеки ден да намирате в ума си поне по една нова идея. Безидейността води към остаряване. При това идеите ви трябва коренно да се отличават една от друга. В разнообразието на идеите се крие красотата на живота. Божественият живот се отличава с разнообразие и изобилие, а човешкият - с еднообразие и оскъдност... Материализмът е област на човешкия свят. Идеализмът пък е област на Божествения свят."

"За да се подмладите и да се освободите от натрупвания в себе си, вие трябва да имате по една основна идея, ако не всеки ден, поне по една в месеца. Ако имате 12 основни идеи през годината, те представят капитал, с който можете свободно да работите. Затова именно основната идея наричаме

необикновена, безсмъртна. Затова стремете се към необикновените идеи, за да поставите здрава основа на своето бъдеще.

Като ученици и вие трябва да се стремите към идейните неща, да избягвате безидейните, които създават натрупвания в човека. Старостта, от която хората се оплакват се дължи именно на натрупвания в чувствения, в умствения и във физическия свят на човека. Натрупването е резултат на обикновените идеи в човешкия живот.”

„Великият закон на братството е произвел четири лъча от себе си и ги е проектирал в света.Тия лъчи са: светлината, живота, любовта и свободата. Затова на славяните препоръчвам да приложат тия четири лъчи: светлина в ума – за да намерят своя път. Съзнателен живот в душата си – за да постигнат целта си. Чисто и непокуварено сърце – за да разберат методите на любовта, която е една от най-могъщите сили, свързващи живите същества и свободата, която трябва да внесе хармония в човешкия дух, да примири и разреши всички противоречия и да даде правилна насока на физическите, духовните и умствените сили за изпълнение на мисията.” [40, с. 18]

„Славянството е девствена почва на бялата раса. Това, което евреите не можаха да разрешат, славяните ще го разрешат. Бъдещето е на славяните. Славяните не трябва да вървят по пътя на западните народи, защото сегашните култури на бялата раса са култури на насилието.” [40, с.81]

„Когато във всички хора се пробуди съзнанието, че всички са близки, че всички са едно с Бога и всеки е готов да работи за другите, тогава има братство, тогава ще бъдете щастливи. Когато всеки остави своите лични работи и започне да работи за Цялото, само тогава той може да бъде силен и щастлив. Човек трябва да работи за Цялото с любов, както ръката работи не за себе си, но за тялото. Когато почнете работа за Бога, ще оставите всички световни и светски работи, ще работите спокойно, с любов и усърдие.” [40, с. 3]

„Щом Христос оживее в душите на хората – всички ще оживеят, ще станат и ще си подадат ръка като братя.”

„Христос казва: “Които се сподобят с възкресението и се свържат с ангелите, те са Синове Божии”. Да възкръсне човек, това значи да се върне дома си, да разбере какво нещо е братство и сестринство, какво нещо е музиката. Да възкръсне човек, значи да се свърже с Бога. Тази връзка се очаква от всички хора. Тя не може да стане изведнъж. Без нея, обаче, не може да се влезе във вечния живот. ... Един ден, когато хората разберат този закон, те ще влязат да живеят при Бога и ще бъдат щастливи. Днес хората са нещастни по причина на това, че са далеч от своя дом.

В света има само едно отечество. Нашето истинско отечество е място на блаженство, място на онези благородни, велики души, които са го следвали. Те като са дошли на Земята, са свалили и своето отечество тук. Тъй щото, ние тук сме само колонисти. Питам тогава: какво отечество ще образуваме на Земята? Земята е една колония на истинското отечество. Ние знаем де е това отечество.”

Това Отечество не е във физическата Вселена, то е във фините светове, по чиято стълбица се изкачваме до неразделимата канара на Единното.

При все това, Единното не е закостеняло. То е вечно новото, което постоянно извира и никога не остарява, не умира.

Светлина, виделина

За да разберем връзката между всички неща, трябва да проучим йерархията на светлината.

За да разберем същността на всички неща, трябва да проучим истинската реалност – Виделината.

Тези две области съставляват основния предмет на бъдещата наука.

Те ще заведат човека и човечеството при живата и разумна божествена основа на всичко – Удивителното, Невъобразимо Незнайно.

„Светлината е външната страна, но в нея има нещо изтънко, в нея са жизнените Разумни Сили на природата.”

Естество на светлината

„Светлината съществува в нашия ум благодарение на известен брой трептения. Обаче тя съществува и без тези трептения. Тя се проявява и по друг начин, вън от физическия.”

„Как ще отговорите, ако ви запитат какво нещо е светлината и какво тъмнината? Как ще ги представите в геометрична форма, на научен език? Ще кажете, че светлината се предава чрез трептения. И водата се предава чрез тръби, но нито трептенията са светлина, нито тръбите – вода. Те са само проводници. Това не значи, че водата се предава само чрез тръби – и без тръби може да се предава. Първоначално са знаели, че електричеството се предава чрез жици. Днес се знае, че електричеството се предава и без жици.”

„В трептенията на светлината се забелязва по едно качване и слизание. Всяко качване и слизание представят пък едно цяло завъртване на светлинния лъч, което се състои от 800 билиона трептения, по 400 билиона трептения на едно слизание и на едно качване. Може би след хиляди години учените ще виждат трептенията на светлината и ще се уверят, че тя се движи в кръгове, но спиралообразно. Светлината е проводник на енергия, но същевременно и всеки светлинен лъч е проводник на друг род енергия. В това отношение слънчевият лъч е толкова материален, колкото е материална тръбата, през която тече вода, или жицата, през която тече електрическа енергия.”

Светлина – Бог

„Когато Христос казва, че по-лесно камила може да влезе в иглени уши, нежели богатият в Царството Божие, Той имал предвид именно това: Само светлината може да влезе в Царството Божие. Докато имате сегашните тела, докато се храните със сегашните мисли и желания, по никой начин не можете да влезете в живота на безсмъртието, дето Бог живее.

Бог е великата реалност. Той е невидим, защото вие сте Го направили такъв. Вие се движите в противоположна посока на Него. Затова е казано: “Бог никой никога не е видял”. Верно е, без светлина човек не може да види Бога. Бог е истинската светлина, няма какво да виждаме. Видимото не може да се види. Светлината не може да се види. Тя разкрива нещата, прави ги видими, но тя самата не може да се види. Мярката, с която определяме нещата не може да се измерва.”

„Светлината иде от Бога. Тя осветява пътя на всеки човек, дошъл в света. Всеки е длъжен да обича Господа заради светлината, която получава от Него.”

„Зад светлината е скрит Бог. Без светлината ние не можем да видим Бога.”

„Думата виделина означава знание.

Думата светлина означава проявения Бог.

Бог се проявява в това, което човек знае, което може да направи, което може да прояви.”

„Бог е същината на нещата.”

„Да пееш значи да даваш. Петелът единствен дава и никога не пее за лошо. Оня свят е музика. Божественият свят никаква форма няма, то е една вечна светлина – няма никакви противоречия.”

„По-близо до Бога подразбира повече светлина. По-рано не си могъл да видиш грешките си, а като пострадаш, веднага съзнаваш какво си направил. Страданието разкрива истината на човека. Така той познава Бога, познава и себе си. По-добре желанието за престъпление да излезе вън от човека, отколкото да остане скрито в него. Докато не сгрешиш външно и носиш греха в себе си, ти се мислиш за праведен. Това е заблуждение. Този е пътят, по който повечето хора вървят. Който върши волята Божия, той върви по правия път.”

„Казваш: Бог съществува. Значи твоето съзнание е събудено, имаш светлина. Докато се интересуваш от светлината, Бог съществува за тебе. Щом престанеш да се интересуваш от светлината и Бог престава да съществува.”

„На научен език казано: духът представя изпъкнало огледало, което разпръсква светлина.

Душата представя вдлъбнато огледало, което приема светлина. Умът обработва светлината. Значи първо духът иде в света и изпраща светлина навсякъде. После душата иде да възприеме тази светлина. Умът пък, като колективно неделимо начало в човека, започва да обработва приетата светлина. У всички хора умът е един и същ, обаче на различна степен на развитие.”

„... Там е заблуждението именно, когато човек мисли, че неговия ум или неговия дух е нещо свършено различно и отделно от общия дух, от общия ум на космоса. Христос казва: “Всичко, което е на Отца ми, мое е. Каквото ме е Отец научил, това правя. Не дойдох да изпълня моята воля, но волята на Онзи, Който ме е проводил на Земята”. Мнозина мислят, че имат свои разбирания, своя воля, които трябва да изпълняват.”

„Човек представя микроскопическа цев, през която може да мине само един слънчев лъч. Слънчевият лъч все ще допринесе нещо за човека, но мощното в света е цялото Слънце. Светлината на цялото Слънце трябва да влезе в човека и да освети и най-малките кътчета на неговата къща.”

„Истинската жертва подразбира жертва за Твореца на вселената, за Свещения, а не жертва за хората. Къде ще намерите Свещения? Той се крие дълбоко някъде в душата на всички живи същества.”

„В поета какво ви интересува? И той има очи, уши, нос като другите хора. Но в него ви интересува това, което той е писал. В един цигулар какво ви интересува? Интересува ви това, което свири. От всеки човек излиза светлина. Всеки човек е Божествен потенциал. Това Божественото, което носи човек, то ви интересува.”

„Ако в дадения момент човек може да вярва, че съществува едно висше съзнание, което прониква през умовете на хората и отправи мисълта си към него, всичките му мъчнотии и страдания ще изчезнат.”

„Ако Бог не изгрее в твоя живот, ти не можеш да бъдеш щастлив. Той трябва да изгрее в живота ти. Тогава и най-малкото благо, което имаш, ще се увеличи. Не дойде ли Бог, тогава и голямото благо ще се намали.”

„Където има светлина, има блага. Където отсъства светлината, има горчивини. Благостта е емблема на присъствието на Божествената светлина.”

„Мъдрецът се чувства щастлив, когато види и най-малката тревичка между камъните. Защо? – Чрез нея той влиза в общение с онази Висша Интелигентност, която я е създала.

Като изучите формите на растенията и на животните от най-малките до най-големите, вие ще дойдете най-сетне до познаване на онази Висша Интелигентност, която работи в тях.”

„Стремете се към великото в живота, което разпръсва сенките в съзнанието, което осветява ума и стопля сърцето. Достатъчно е само да помислите за Бога, за да се освободите от заблужденията, болестите и мъчнотиите в живота си.”

„Единственият, Който люби е Бог, затова и ние трябва да любим. Единственият, Който работи е Бог, затова и ние трябва да работим. И като мразите, пак мразите от любов към Бога. Като влезете в Любовта, ще видите нещата в истинската им светлина. Тогава ще разберете защо един предмет е твърд, а друг – мек. В светлината ще видите това, което в тъмнината не сте различили.”

„Каквото са слънчевите лъчи за живота на физическия свят, това е Божията Любов за духовния свят. Както на физическия свят не можем да живеем без здраве, така и в духовния свят не можем да живеем без Бога.”

„Знанието е създадено отдавна. То е оставено в наследство от същества по-висши от нас.”

„Някои искат знания. Готов ли си да посветиш живота си на Цялото, на Великото, Разумното Начало, на Любовта? – Ако си готов, ще ти открия някоя Велика Истина. Ако не си готов, ще ти говоря за ябълки, круши и пр., но няма да ти открия нито една Велика Истина.”

„За да станеш ученик, за да станеш способен да схванеш тайните на природата, трябва да станеш брат и сестра на Христа.

Тогава ти ще бъдеш при вратата на храма и Христос ще те посрещне и ще почне да ти разкрива великите закони на природата.”

„Човек не може да има светлина в ума си, топлина в сърцето си и сила в тялото си, ако не е отворен към Бога.”

Светлина, знание – Христос

„Исус е въплъщение на Бога, както нашето Слънце е въплъщение на Великото Слънце, което изпълва цялата вселена.”

„Христос е вътре във вас и вън от вас. Търсете Го в светлината, която е вън от вас и ще Го намерите.”

„Христос се отличава по степента на своята Любов, знание, светлина и живот. Двете от тия качества са достояние и на останалите хора, а именно – животът и знанието. Обаче що се отнася до другите две – светлината и Любовта, засега те са присъщи само на Христа. Животът е силата, която се проявява в човешкия дух. А що е духът? Мнозина разглеждат духа като нещо отделно от човека. Под думата “дух” се разбира духовната сила, която се крие в напълно развития човек, който разполага с истинското знание в себе си.”

„Вие сте една от петте разумни деви. Вие сте първата дева – тялото, в което влизат останалите четири: умът, сърцето, душата и духът. Петте деви се сливат с Христа в едно цяло. Докато не се качите на висотата на своя ум и не влезете в областта на вашата душа, вие не можете да разберете Христа, не можете да се слеете с Него. Грешката за това не е във вас, но в местото, на което сте застанали. Качете се нависоко, да се открие пред вас целия хоризонт, да видите, че Земята не е мъртво тяло. Тя е една светеца жена, която навред пръска светлина.”

„Някой казва: Кога ще напусна грешната Земя? Според мене, Земята е рай, на нея живеят светии. Мястото, дето обикновените хора живеят, е място на

греха – юдол плачевен. Ако сте на Земята, при светиите, радвайте се. Тя е майката Земя, която изобилно ражда. – Здравно ни е хванала тази майка. – Не зная кой кого е хванал: тя вас или вие нея.”

Сегашните хора са още слепи, не виждат своята майка Земя, не виждат грижите ѝ, как ги храни и приготвя за идването на Христа.

Духът, Аум

Духът – това е Божествената светлина, силното, мощното, което поддържа живота на всички същества.

”Как ще познаете присъствието на Духа? – Когато се чувствате силни по мисъл и по чувства, това е присъствието на Духа във вас. Когато сте тъжни, скръбни, обременени и скръбта ви се смени с радост, това е Духът, Който ви е въздействал. Когато сте в безизходно положение и излезете от него, това е помощта на Духа. ... Дето светлината на Духа прониква, там има мисъл, разсъждение, виждане, там е изключено всякакво съмнение и подозрение, всякакво колебание.”

„Всяка епоха е изявление на нови сили на човешкия дух. Последният крие в себе си Великото Божествено Начало и затова разполага с неограничени сили и възможности, които постепенно и закономерно се разкриват.”

„И рече Бог: “Да бъде светлина!” В нас думата светлина подразбира да се видят нещата само. Свещеният език под думата “светлина” подразбира друго нещо. Да бъде светлина! значи “Аум”.”

„Който научи първата дума на Битието и я произнесе правилно, съзнанието му ще се изпълва със светлина. Това значи да стане преврат в живота на човека, т.е. да се новороди. Дето е светлината, там е и топлината и плодородието. Това значи да имаш живот, от който да се ползват и окръжаващите. Който придобие живота, никога не пита къде е Господ. Той знае истината и люби Бога.”

Хиляди години Духът е работил за създаване на този организъм, за създаване на своя дом.

„Веднъж запалена свещта ти от Божествената светлина, никой не може да я изгаси. Тази е разликата между физическата и Божествената светлина. Физическата светлина се явява и изчезва, светва и изгасва, а Божествената е вечна, никога не изгасва. Всяко чувство, което се явява и изчезва, е човешко. Всяка любов, която ту се явява, ту изчезва, е човешка. Как може да разчитате на такава любов? Проникне ли Божията Любов в човешкото сърце, никой не може да я изгаси. Тя вечно свети и грее. Затова казваме, че Божественото Слънце грее и свети на всички. То еднакво дава своята светлина и топлина на всички живи същества.”

Виделина

„Де е единството? – В безграничното, безпределното. А под “множество” разбираме близките до нас неща. То е проява на видимата реалност. Какво значи “проява”? – Да се яви нещо в светлина, наяве. Наистина, светлината изявява нещата. – Кой ги осмисля? – Виделината. Значи светлината изявява нещата, а виделината ги осмисля. В български език думата “виделина” замества със “светлина”. Това е неразбиране. Светлината има физически произход. По вибрации думата “виделина” е по-силна от думата “светлина”. Когато изгуби виделината си, човек придобива светлина; когато изгуби светлината, той придобива виделина. Например, намираш се на планината и отдалеч гледаш предметите. Казваш: смътно ми е, не виждам ясно предметите.

– Светлина ти е нужна. Щом се приближиш към предметите, те стават ясни. Виделина имаш, проникваш в тях.”

„Съществува нещо извън тъмнината и светлината, от което тъмнината и светлината са само резултат.

Тъмнината показва ония условия, при които човек жертва възвишеното, Божественото, за да постигне известно удоволствие. Виделината показва ония условия, при които човек расте и се развива правилно.

И тъй, когато човек изгуби Божията Любов, придобива човешката любов; когато изгуби човешката любов, придобива Божията Любов. Човешката любов е светлина, а Божията – виделина. Значи човек създава светлината, а Бог – виделината.”

„Навсякъде виждаме използване. – Защо? – Защото хората имат светлина, а нямат виделина. Те прилагат човешката любов и всеки казва: Аз да живея, за другите не искам да зная. Това е неразбиране на живота или на великите принципи, които стоят в основата на самия живот. Всички хора от коя и да е нация или раса, всички животни – от най-малкото до най-голямото, съставят част от великия Божествен организъм; следователно тяхното благо е и наше благо. – Този организъм подобен ли е на нашия? – Подобен, но несравнимо по-хармоничен и по-добре устроен от нашия.”

„Думите “светлина” и “виделина” са от един и същ корен, но светлината е отражение на виделината. Виделината е съединение на онзи Божествен елемент, който се отнася вече към човешкия ум, сиреч, който ни прави да разсъждаваме разумно, да имаме логика, съдържание и смисъл в нашата мисъл. В съвременната наука физиците спорят върху светлината дали иде от Слънцето или е нещо друго. Има учени, които оспорват, че иде от Слънцето, а поддържат, че тя е особена енергия, която като дойде до земната повърхност, разбива се о нея и дава отражение на светлина. Виделината е един вътрешен процес. Тя е един елемент, който може да се опита всякога. Виделината е най-реалното нещо в света. Тя е хиляди пъти по-реална от този свят: тя създава човешката мисъл, желанията, тя е проводник в духовния свят и съществува във вид на съвременния етер; тя е обвивка на човешкия дух, на човешкия ум и без нея никой не може да мисли и да чувства.”

„Вие мъже и жени, които сте тука, сте виделина. За мене злото не съществува. Аз разбирам, че в Божествената хармония зло не съществува, но извън Божествената хармония има зло. Ако решите да водите добър, благороден живот, вие ще имате тази виделина, тя ще бъде с вас. Тази виделина е разумна и всички стари мистици, които имат тази виделина, виждат необятен свят, пълен с хубави цветове, с които се пълни тяхната душа.”

„Един ден и пред вас ще се открие един велик свят, в който виделината съществува. Тази виделина иде отвътре, а не отвън. Съвременните окултисти казват, че който има тази виделина, той има магнетизъм. Такъв човек е мек, отстъпчив, у него има любов и той скоро прощава. Това, което разрушава, разваля съвременните хора, са следните седем елементи: гордостта, гневът, сладострастието, леността, скъперничеството, завистта и лакомството.”

„Питате: Какво нещо е виделината? Когато влезе тя във вашата душа, лицето ви ще бъде красиво, очите блестящи, от ръцете ви ще излиза една приятна топлина, ще изпущате хубава миризма.

Бих желал всички да имате тази миризма и краска на теменужката. Като изкажете една дума или напишете нещо, в него трябва да има прекрасна миризма. Според схващанията на тази виделина, всички хора са цветове. Що е

един учител, проповедник, земеделец, баща, майка, брат или сестра? Те са велики божествени цветя.”

Светостта води човека в свят без сенки. Там светлината прониква навсякъде безпрепятствено.

Светлина – душа

„Когато Бог първоначално е създал света, всички души, които излезли от центъра на битието и тръгнали по разни посоки като слънчеви лъчи, всяка от тях е понесла по нещо от този Божествен Център – разни дарби, разни чувства и пр. Няма две души еднакви в света и не може да бъдат еднакви, макар разликата между едната и другата да бъде малка.”

Светлина – човек

„Истинската светлина е в човешкия мозък, а не въвн от него. Светлината иде само отгоре. Който възприеме Божествения живот в себе си, той започва да свети като Слънцето.

Когато силите в мозъка функционират правилно, когато те са в правилно съчетание, тогава Божественото най-силно се проявява в човека. Когато погледнете този човек, от лицето, от очите му излиза мека, приятна светлина.

Когато човек е добре разположен, лицето му е светло, линиите му са спокойни. Дойде ли някакво неразположение, чертите на лицето му се изопват, цветът потъмнява.”

„Ще употребите всички усилия с молитви, с работа и пр. да възстановите пластичността на вашето лице, докато най-после лицето ви дойде до онова състояние, че да светне, т.е. от лицето ви да почне да излиза известна светлина. Тогава то ще има израз. И Божествената светлина ще почне да влиза в мозъка, в душата ви. Трябва да имате желание лицето ви да стане възприемливо за Божественото от външния свят.”

„Днес всички майки, които раждат, трябва да изучават закона на светлината. Иначе те ще раждат хилави деца.”

„Ние като част от цялото сме лъчи, които са излезли от Великото. Какво е Цялото, за това не можем да говорим. Ние не можем да говорим за Великото, за Бога. Това е светотатство! Но аз казвам: ние сме лъчи, излезли от Бога. Тези лъчи вече са се оформили.”

„Ето в какво седи най-реалното, на което вие можете да се осланяте и да се доверите. У човека се намира една светлина, която никога не се мени.

Тя е много малка, микроскопическа, но никога не гасне. Тя при всички условия на живота ни, и при падане и при ставане, е еднаква.

Знаете ли кога се вижда тя? – Не когато сте щастливи, но когато се намирате в най-голямото отчаяние, изоставени от всички, когато всичко е загаснало на вашето небе.

Тогава далече някъде във вашето съзнание тази светлинка блещука на вашия хоризонт, показва пътя, по който трябва да се стремите.

Там е Бог!

Ако виждате тази малка светлинка, това показва, че се движите по посока към Божественото.

Тази малка светлинка е Божественото, което бди над вас всеки момент. Нея никой не може да угаси: нито бури, нито отчаяние, нито адът.

Тя е единствената реална светлинка, която дава живот.

Всеки я има. Някой път казвате: “Загасна моята светлинка”. Не, тя не е загаснала, но вие сте обърнати с гърба си към нея. Обърнете се и ще видите, че тя е там.”

„В бъдеще, когато дойде шестата раса, хората ще дават повече, ще взимат по-малко. Те ще бъдат хора на светлината – светеща раса. Тогава хората ще мислят повече. Мисълта повече дава, а чувствата повече вземат. Човек трябва да мисли повече, т.е. да дава повече. И Бог е започнал първо с мисълта, с хармонията. Това изисква разумният живот.”

„Аз проповядвам за светии, които светят, които имат светещи лица, които светлина носят. Аз не говоря за тия жълтите светии.”

„Връзка има между светлината и очите ти. Най-висшата материя, която възприемаш, това е слънчевата енергия. Ако ти не я виждаш тази светлина, не може да се обновиш. Зрението е едно велико благо, един Божи кредит.”

„Човек едва е започнал да мисли за изкуството да се превръща в светлина. Придобие ли това изкуство, той ще може да приложи любовта по нов начин, ще си създаде нови, правилни отношения с хората. Възможно ли е човек да се превърне на светлина? – Възможно е разбира се. Как ще си обясните радостното състояние, което сте предобили при светлината на някой човек? Вървите по улицата замислен, съсредоточен в нещо; срещнете един човек, който не ви казва нищо, само се разминавате с него. Обаче веднага се изпълвате с радост, чувствате се разположен, готов на всякакви услуги. – Коя е причината за това? Човекът, когото сте срещнали ви е обичал и без да знаете, той прониква във вас като светлина. Щом възприемете неговата светлина, вие се изпълвате с радост, сърцето ви се разширява, умът ви се пробужда и лесно решавате въпросите си. Значи дето е Любовта, там е и светлината. Отворете се за Божията Любов, за да се превърнете на светлина и да помагате на ближните си.”

„Майката трябва да излиза с детето сред природата и да се моли на Бога да му даде възможност да се превърне на светлина, с която да радва хората. Ще се радваш на светлината на хората, а не на самите тях.”

„Задача: цяла седмица мислете върху светлината. Обърнете се към Бога с дълбоко, искрено желание да ви помогне да се превърнете в светлина.

Желая на всички да се превърнете на светлина. Това е новото, което идва вече в света. ... Бъдете живи деца, а не мъртви, да запазите връзката си със своя Велик Баща. Така ще създадете новото общество, на което членовете ще бъдат носители на светлина. Светът се нуждае от нови хора – хора на възкресението, граждани на Царството Божие. Силата, знанието и богатството са за вас. Вървете напред в новия път на светлината. Само така можете да преобразите живота си, да приемете първичната форма, която Бог е замислил преди създанието. Човек е дошъл на Земята да бъде съработник на Бога, а не да страда и да се радва. Страданието и радостта са второстепенни неща. Първото е работата: да работиш така, че да се превърнеш на светлина и на топлина, за да се учиш и да любиш.”

„Помнете, когато сте радостни, срещнало ви е същество, което ви обича. То е предало любовта си към вас чрез светлината, която излиза от него. Любете и вие, за да предадете любовта си на другите хора. Един ден, когато ви срещне Христос, ще ви пита: Научихте ли закона за превръщане на любовта в светлина? Можете ли да си служите със светлината като проводник на любовта?”

„Хората трябва да бъдат идейни, а идейни ние наричаме само хората на светлината, с които можем да се разбираме. Както светлината прониква цялото пространство и не се спира пред никакви прегради, както светлината разкрива пред нас далечните светове, целия космос и ни донася новини от там, така и

нашите мисли, нашите идеи, нашите чувства, които са родени от светлината, трябва да имат качествата на този принцип – на своя прародител. Различаването на един човек от друг става най-добре по правилата на светлината.”

„Всички велики идеи, възвишени чувства и дела се проявяват при най-изобилна светлина, не външна, но вътрешна. Че това е така, вижда се от обстоятелството, че най-възвишените индивиди в човечеството, които са добили туй велико свое развитие, наричаме светии, т.е. че те светят, станали са хора на светлината. Следователно, когато всички хора добият това състояние – да бъдат светещи – когато самите общества и народи придобият тия способности, само тогава ще имаме една възвишена култура. От това гледище, всички предмети на Земята, всички растения, животни и форми на хората, не са нищо друго, освен светлина, видоизменена в своите най-разнообразни прояви. С една реч, всичко е светлина. От всичко туй следва, че светлината, за която говорим, не е мъртва, не се състои само от трептения, както общо се твърди, но тя съдържа нещо повече. От чисто физическо гледище, ние определяме човека по неговите външни прояви – по формата на движенията му. Но за да се раздвижи той, трябва да се е проявило в него някое чувство; за да се проявило то, трябва да се е пробудила у него някоя мисъл и за да се прояви мисълта, дошла е някоя малка светлинка. И тъй, когато ние проучваме битието, проучваме всъщност оня велик принцип на живота, който е произвел светлината, а светлината сама по себе си е произвела всички последващи живи форми в природата.”

„Момите и момците се срещат повече вечер, в тъмнина, да не ги виждат хората. Обаче тъмнината събужда отрицателното в човека. За да не става това, които се обичат, трябва да се срещат денем, на светло; да не се пробуди в тях нито една отрицателна мисъл, нито едно отрицателно чувство.”

Вътрешна светлина

„Вярвайте в малката светлинка, в малката радост, която се проявява в душите ви.”

„... ние можем да се домогнем до истинското познание на външния свят, който наричаме физически, само чрез вътрешната светлина. ... Значи разумността като сила не е в материята.”

„Виждаш един човек и казваш: той има такива очи, такъв ръст, такива ръце и крака – описваш го. По описанието познаваш този човек. Обаче като умре, той оставя всички свои органи на физическия свят и ти не можеш вече да си го представиш. На същото основание казвам: Светлината съществува в нашия ум благодарение на известен брой трептения. Обаче тя съществува и без тези трептения. Тя се проявява и по друг начин вън от физическия.”

„Сега да се върнем към светлината, която се проявява чрез човешкия ум. Тази светлина предава ясен, мек, чист израз на очите; тя предава красота и приятност на устата. Без нея човешката уста е лишена от магнетизъм и жизненост.

За да обърнеш някого, за да запалиш неговата малка свецица, той се обръща към своята душа, т.е. към истинското, вътрешно привличане. Малката вътрешна свецица ще моделира органите на сетивата. С помощта на малката свецица лесно ще се освободите от своите лоши навици.

Христос казва, че вътрешното око е едновременно и слънцето на човека. И когато човек изгуби своето слънце, той умира. С други думи, когато човек ослепее духовно, той умира, а когато прогледа духовно, той оживява.”

„Светлината, това е вашето богатство. Всичките ви минали животи и всичките ви бъдещи животи са зависели и ще зависят от светлината на вашата **звезда**. Тази звезда е съкровището на вашия живот; тази звезда е смисъла на вашия ум; тази звезда е смисъла на вашето сърце.

Ако се яви звездата, то е отлично явление; ако пък не се яви, това дете ще бъде един автомат, едно същество без душа. И тъй, всички добри хора се отличават по това, че имат звезди. ... Някой път тези звезди стоят над главите на хората, някой път пред челата, а някога тия звезди са големи като слънца.

... хубавото, великото и мощното в човешкия живот е звездата. И всеки един от вас може да знае, дали светлината на неговата звезда се увеличава или потъмнява.

... звездите са, които внасят в нас новите идеи. Когато една звезда блесне в човешкия ум, човек веднага се изпълва с едно въодушевление. Когато една звезда блесне в човешкото сърце, той се изпълва с друго въодушевление. Звездите са едни от най-добрите признаци.

Когато Христос дойде на Земята, тази звезда дойде с Него заедно. И ако сега рече да дойде втори път на Земята, тази звезда пак ще се яви заедно с Него. От изчисленията, които правят учените, тази звезда ще бъде този път 10 пъти по-ярка, отколкото е била преди 2000 години. Тя ще бъде ярка, но за кого? – Само за онези умове, само за онези сърца, които са готови да видят Божественото.”

„И тогава апостол Павел казва: “Ще се хваля с кръста Христов”. Аз пък допълням: аз ще се похваля с Христовата звезда. ... кръстът е една сила, която работи само с гъстата материя, затова всеки човек, който иска да се бори с материалния свят, трябва да се бори чрез кръста. Ние създадохме този кръст със страданията, които сега имаме и с това предизвикахме тази Божествена сила да се прояви не като звезда, а като един тъмен кръст. Тъй превърнахме ний светлата звезда в един тъмен кръст. Когато Христос се роди на Земята, ангелите поставиха звездата Му на Небето, яви се Неговата светлина и с това искаха да Му кажат: Така ще внесеш светлина и мир в сърцата на всички хора, да се радват.

Христос ще дойде като вътрешна светлина в умовете и сърцата на хората. Тази светлина ще привлече човеците един към друг и ще ги обедини вътрешно. Тези човеци ще бъдат човеци на светлината, човеци със “звезди”.

Когато тази светлина обхване една душа, тя вече не се колебае, не се съмнява. Това е един от най-великите *моменти*, които може да преживее човек. В него се заражда и тихо непреривно засиява едно благородно, нежно чувство. Това чувство е нежно и деликатно, но интензивно. То обладава такава вътрешна мощ и сила, че човек става непобедим.”

Светлина на живота

„... и я нарекъл “светлина – зора” проява на живота.”

„Тия лъчи са живи и вие ще се чудите как е възможно да живее светлината? Този въпрос ще го оставя да го разрешите вие. Човек сам по себе си е един Божествен лъч.”

„Вие трябва да си служите със светлината, да изучавате нейните свойства и закони, понеже тя е жива и оказва благотворно въздействие върху човека.”

„Ние живеем в живата светлина, а тази, за която говорят физиците, представлява подсъзнанието на живата светлина. В съзнанието на светлината по отношение на вас има същите фази, каквито има във вашето съзнание: фаза на подсъзнание, самосъзнание и свръхсъзнание. Вие трябва да изучавате

влиянието на светлината върху кой и да е плод. В първо време плодът е стипчив и кисел, съдържа повече киселини. Като узрее, той става сладък. Значи светлината със своето влияние е в състояние да превърне киселинността и стипчивостта в сладчина.”

Светлина и топлина, ум и сърце

„Казвате: Как мога да се спася? – Като повярвате в Господа Исуса Христа. – Как ще стане това? – Като ви поставят на анода и на катода на Божествения живот. Отдалечите ли се от тези две жици, токът ще се прекъсне и вие отново ще станете въглен. Има хора, които сами по себе си са светещи, не се нуждаят от прекарване на електрически ток през тях. Бог живее в тях, т.е. Божията Любов е в тях. Това са учениците, от сърцата на които се отделя топлина, а от умовете им – светлина. За тях съществуват благата в света.”

„Електричеството и магнетизмът са живи сили, които съществуват едновременно и в подсъзнанието. ... като слизат тия две сили от Бога, магнетизмът влиза в сърцето, а електричеството в ума на човека и посредством тях той може да премахне всички препятствия, които среща на пътя си. Само по този начин човек може да работи с Бога.”

„Светлината иде от челото, от откритата част на главата. Топлината иде от горната част на главата. Космите са израснали под влияние на топлината. Започне ли главата да оголява, хората губят топлината си – настанала е голяма суша, която изгорила всичко. ... Ще си кажете: Искам да порасне косата ми. Кажеш ли така, ще вярваш на думите си. Ще пожелаеш да се подмладиш и ще се подмладиш.”

„Най-малката добра мисъл и най-малкото добро чувство е светлина, ценна за вашия храм. Приложете я в него, да усилите светлината му.”

„Любовта ще повдигне света. Човечеството се нуждае от светли умове и сърца.”

„Съвременните учени не изучават светлината и топлината както трябва. Един ден, когато изучат законите на светлината и на топлината, хората ще лекуват всички болести със светлинната и топлинната енергия.”

„Ябълката пуца в почвата корените си, нагоре стебло, листа, цветове и плодове. Коренът пуца разклонения във всички посоки, изтегля из почвата хранителни материали и ги праща нагоре към листата, дето се обработват с помощта на слънчевата светлина. Получените обработени материали се пращат навсякъде да хранят всички растителни части. От узрелите плодове на ябълката се ползват всички.

Методът на ябълката е приложим в човешкия живот. Корените на растението можем да сравним с материалния живот на човека, а стъблото – с духовния му живот. Човек ще бъде в досег с материалния свят, с материалните сили и закони, ще ги изучава, но всичко това ще оплодява от светлината, която иде от висините на Духа. И както ябълката предлага плодовете си на всички, които минават край нея, тъй и човек ще употреби дарбите и добродетелите си за благо на всички.”

„Вятърът някъде носи дъжд, а някъде суша. Водата и вятърът обработват почвата, но сами не могат да възрастват посятото семе. В помощ трябва да им дойдат светлината и топлината, за да възрастне или възкръсне животът, посят в земята.”

„Светлината внася стремеж, а топлината движение; светлината определя посоката и целта, а топлината дава сила за реализиране на целта; светлината

отправя живота нагоре, отдето тя слиза, а топлината го импулсира и разширява. Словото, т.е. семето в живота е Христос.”

„При светия човек ти ще идеш, а светлият, той ще дойде при тебе. При извора на водата ти ще идеш. Светият човек е един извор, ти ще идеш при него, той пълни, ще подложиш сърцето си. А светлият човек, това е запалена свещ. Тази светлина иде при теб. ... Бог е свят и светъл. Бог като светлина идва при нас, а като свят, ние отиваме при Него. Следователно Светият Дух може да напълни сърцата ни. Значи сърцето отива при Светия Дух. А като кажем “светъл дух” подразбираме нашия дух. “Свят” се отнася до сърцето, а умът ни има работа със “светлия”. Следователно, това са две живи качества на Бога. С едното живо качество се занимава нашият ум, а с другото – нашето сърце. Като кажем “свят Дух”, подразбираме нашето сърце. Благ, вечен, свят, това са думи, които са свързани. Кой пълни сърца ни? – Божият Дух.”

„Там, дето няма светлина, умът не мисли, а там, дето няма топлина, сърцето не бие. Това не са само положения, твърдения, но велик закон. И когато ни запитат коя е мярката или кое е доказателството, с което ние можем да докажем известни истини в природата, ще употребим светлината и топлината; ако доказваме истини в човешкия живот, ще употребим ума и сърцето; ако доказваме истини в духовния свят, ще си послужим с духа и душата; ако доказваме истини в Божествения свят, ще се отнесем към Отца и към Сина. Не си бъркайте умовете с онези философско-богословски заключения, които казват, че Синът е проявление на Отца. То е, според моето схващане, едто криво определение на съвременния наш живот, защото ако Синът е проявление, то е една сянка. Да се прояви нещо, то е външната страна, а Синът е нещо повече от проявление. Сърцето не може да е проявление на ума, нито пък умът – проявление на сърцето. Те могат да си съдействат в проявленията, но това са вариации, пермутации и комбинации – нареждания, размествания и съчетания.”

Духовно тяло

„Христос дойде на Земята да покаже на хората истинския начин за създаване на свои собствени тела, от свой материал. Сегашният човек трябва да си изработи свое собствено тяло, което никой не може да му отнеме. Знаете ли какво ще бъде положението на човек с таква тяло? Например някой го преследва и иска да го върже, но той веднага изчезва. Къде отива? Зад гърба му. Преследвачът вика: Дръжте го! Веднага го обикалят стотина души, но той пак изчезва. Дойдат 5 – 6 стражари, но не могат да го намерят. Най-после казват: Хайде оставете го! Как ще хванете такъв човек; как ще го вържете; как ще го осъдите? Като видят, че той ту се явява, ту изчезва, те ще се уплашат и ще кажат: Дух е това. – Никакъв дух не е. Явил се човек, който владее материята и формата.”

Светлина – съзнание

Щастието е в светлината на твоето съзнание.

„Съзнанието подразбира светлина. Знаем, че светлината се произвежда от триенето или търкането на два предмета. Значи триене, търкане е нужно в света. Като не знаят как да става триенето, хората се карат, бият и най-после произвеждат светлина. Казват: Груба работа е тази. Толкова мъчно произлезе светлината. – Много естествено, не познавате още физиката. Един ден, когато научите законите на разумната природа, лесно ще произвеждате светлина.”

“Аз съм истинната лоза и Отец ми е земеделецът”. В тази лоза текат соковете на Любовта, като сила, която носи живот. В живота се проявява

съзнанието на човека, а в съзнанието – неговият ум. ... Без съзнанието като светлина, нищо не се постига. Живите същества се отличават едно от друго по степента на тази светлина. Колкото на по-долно стъпало е известно същество, толкова по-малка е светлината на неговото съзнание. Щом дойдем до човека, там тази светлина е голяма. По тази светлина ще познаете гения и светията от обикновения човек. Ето защо, като видите някого, казвате: Светло е лицето на този човек. За друг човек казвате: Тъмно е лицето му. Това се дължи на степента на развитието, до което е стигнало съзнанието на човека. Когато съзнанието потъмнее, човек може да извърши най-големи престъпления. Когато съзнанието се пробуди, човек може да извърши най-големи добрини. Той е човек с добродетели.”

„... зад всеки светлинен лъч се крие висше, разумно съзнание. Човек не мисли за съществуването на това висше съзнание, както не мисли и за отношенията, които съществуват между видимия и невидимия свят.”

„Новата светлина на човешкото съзнание дава възможност да се преработват старите елементи в техния живот, както растенията преработват задушливия въглероден двуокис. Новата светлина може да преработи всички грехове и престъпления на хората; да преработи цялата карма на човека и от нея да извади сокове за новия живот.”

„Ако имате светлина в умовете си, оня свят е на Земята, няма защо да го търсите горе.”

Светлина – мисъл

„Що е светлината? – Тя е емблема на великата, възвишената човешка мисъл. Следователно, само възвишеното, благородното, чистото може да влезе в непроницаемия чертог, дето Бог живее. Затова всичко трябва да се обърне в светлина. И ние също трябва да станем светлина. Който не може да отиде при Бога, той е направен от вода и въздух. Щом може да отиде при Бога, той е направен от светлина.”

„Ако не дишаш, не може да живееш. Ако светлината не влиза в очите ти, не може да мислиш.”

„... при малката светлина, мозъкът губи своята влага и изсъхва; при голямата светлина, той приема повече отколкото трябва влага, вследствие на което в него става гниене. Очите на човека трябва да бъдат нормално големи, да приемат нормално количество светлина. От количеството на светлината, което очите приемат, зависи и доброто или лошото състояние на мозъка. От това гледище намираме, че мисълта на човека е в състояние да създаде каквато глава желае.”

„Очите на човека това са две отверстия на тази камера обскура, през които всичко трябва да се отпечати. Първо ще отвориш очите си, ще фотографираш и след това ще ги затвориш. Вие сега само фотографирате, още не изучавате нещата. Смешно е, когато един фотограф ходи по цял ден да фотографира, а като се върне вечерно време дома си, не промива тези плочи и ги оставя настрана. Не, той трябва да влезе в тъмната си стаичка и да ги промие.

Не е силен ум този, който възприема и поглъща нещата както попивателната хартия поглъща водата. Фотографската лента отпечатва образите, които попадат на пътя ѝ, но всъщност това се дължи на светлината, а не на нея. Доброто излиза от светлината, а човек така съчетава условията, че дава възможност на светлината да се прояви.”

„Човек е същество, което мисли. А какво представя мисълта? Мисълта е област на светлината. Някога човек е живял в тъмнина, но като се стремял към ново положение, той изменил посоката на своето движение и влязъл в областта на светлината. Всяко същество, което се движи от тъмнина към светлина, е човек.”

„Мисълта започва с вътрешната светлина. Само при светлината може да има знания. Напредналите същества живеят в непрекъсната светлина. Великото Разумно Начало е светлина без никакви сенки.”

„Дето има светлина, има знание, а пък дето има знание, има друг подтик – подтик към простор и свобода.”

„Колкото любовта на човека е по-голяма, толкова и мисълта му е по-обширна.”

„Здравата мисъл иде от светлината, която Любовта носи със себе си. Когато човек не е озарен от лъчите на Любовта, тогава Мъдростта и Истината не идват.”

„Щом едно същество живее в Любовта, не мислете, че е невежа, макар и да не е свършило голямо училище.”

„Много адепти, които живеят в по-високи планински върхове, минават без лампи. От техните мозъци слиза светлина, която осветява пътя им. Щом напрегнат мисълта си, от мозъка им веднага излиза светлина; престанат ли да мислят интензивно и лампата изгасва.

Казвам: започнете да правите малки, микроскопически опити в това направление. Запример, вземете два предмета в ръцете си и ги насочете един срещу друг. Концентрирайте мисълта си в точката, дето тези предмети леко се допират и след време ще видите, че от това място се явява лека искрица. Ако не успеете от първия път, направете опита още два, три, десет, до 99 пъти и на стотния път непременно ще имате резултат. Колкото по-бързо произведете искрата, толкова мисълта ви е по-силно концентрирана. После направете следния опит: насочете двата си показалеца един срещу друг без да се допират и концентрирайте мисълта си към тях. След известно време ще видите, че от това място излиза светлина. Направете този опит вечер, за да забележите светлината.”

„Светлината трябва да се прекарва от естественото си състояние направо в ума. И веднага ще се яви осияние и право мислене, което по един естествен начин ще ни покаже отношенията и връзките на всички неща, които съществуват в природата и методите на действие. Пътят на нашата мисъл ще бъде осветлен. Тази светлина трябва да се прокара в нашето съзнание; трябва да се прокара в нашето сърце, за да произведе приятна топлинка, както изобщо слънчевите лъчи въздействат на растенията. Така ще се зародят у нас най-благородните чувства. Тази светлина трябва да се прокара и в нашата воля, за да произведе онази пластична сила, за която в природата няма прегради. Още преди хиляди години е казано, че умният и благородният човек може всичко да направи, защото той работи със законите на светлината. А тия закони включват в себе си великата хармония на битието.”

Светлина – Знание

„Светлината подразбира знание. Който знае нещата, той има светлина, той мисли право. Щом мисли право, той вярва във всичко, което Бог е направил и продължава да прави.

Изгубиш ли знанието и вярата в бъдещето, радостта ти изчезва. И докато си бил в светла стая, веднага настава тъмнина. Можеш ли да виждаш в

тъмнина? Нищо не виждаш: нито тоя, нито она свят. Щом завъртиш ключа, светлината иде и ти виждаш вече. Светлината открива всички светове пред очите ни, а тъмнината ги закрива.”

„Човек иска да бъде силен, за да се прояви, но *сила* без знание не съществува. Човек иска да бъде красив, но и *красота* без знание не съществува. Само *душите* са красиви; само *светлината* е красива; само *животът* е красив и най-после, само *знанието* е красиво. Дето има знание, там има и красота. Когато някой иска да се покаже, че знае, той губи своята красота. Оставете знанието само да говори за себе си. Ако сте велик художник, няма защо да говорите за себе си. Вземете четка и бои и започнете да рисувате. От вашата работа хората ще ви оценят.”

Светлина – Разумност

„Само разумният живот е, който дава светлината.”

„Виделината представя Разумното Начало в света. Щом дойде разумността, истинската работа започва. Светлината само изявява виделината. Чрез светлината предметите се проектират като върху платно.”

„От космоса идват към Земята други светлинни вибрации и като дойдат до Земята, те се видоизменят и се ражда обикновената светлина. Зад обикновената светлина седят други енергии от по-висок род, а зад последните седи нещо разумно.”

„Когато Божествената светлина изгрява в човешката душа, в какъвто размер и да е, никакви коментари не трябва да се правят върху нея. Тази светлина дава на човека мъдрост, знание и сила.”

„Светлината в природата показва съществуването на разумност.

По степента на светлината познаваме степента на разумност.”

„Колкото светлината, излизаща от едно разумно същество е по-сияйна, по-интензивна, по-мека, по-нежна, колкото по-мощно осветява и осмисля живота, толкова на по-висока интелигентност е носителка.”

„Тази светлина – това е сянка. Онази, Божествената светлина – тя е нещо разумно. Щом влезеш в Божествената светлина, ти чувстваш хармонията: тази светлина говори. Щом влезеш в Божествената топлина и тя говори.”

Светлина – Нова култура

„Причината за сблъскването между хората е вътрешната тъмнина, която съществува в техните умове.

Само Любовта и светлината, които новата култура носи, са в състояние да направят нещата ясни.

Когато те влязат в едно общество, учат хората как да живеят братски.”

„Когато лицето на човека е чисто и светло като на светиите, от сърцето му излиза пламък, светлина. От мозъка и от сърцето на много учени излиза също такава светлина. Приятно е на човека да среща хора, на които главите, лицата и сърцата светят. Това значи култура! Аз бих желал и вие така да светите. Щом светите, няма да имате нужда от никаква лампа. Такива братя и сестри, такава публика, на които главите, очите, ушите, устата, сърцата и мозъците светят, са всякога добре дошли. Това значи хора на новата култура.”

„Всеки търси Слънцето. Много естествено, енергията на нашия физически, умствен, даже и морален живот иде от Слънцето. То носи живот. Всяка култура се дължи на Слънцето.”

„Според мене съществуват два вида култури, два вида религии, два вида партии: Култура на светлината и култура на тъмнината, религия на светлината и религия на тъмнината, партия на светлината и партия на тъмнината. По какво

се отличават едните от другите? Първите знаят да строят, да градят и носят благото на човечеството, а вторите да събарят и рушат.”

Светлина – Истина

„Истината е една. Всеки знае де е тя, но трябва да запали една малка свецица, да освети пътя. Тогава може да кажете: Виждам де е истината. Ако мислите, че отсега нататък трябва да учите истината, вие се лъжете. Вие знаете истината, но съзнанието ви е тъмно.”

„Само светлината остава вярна на хората. Тя не може да се изменя, не се проявява като светлина и тъмнина. Светлината всякога си остава светлина. Тя разкрива нещата такива, каквито са. Пред нея не остава нищо скрито-покрито. Светлината има отношение към истината.”

Светлина – Дреха

„Слънчевата светлина възприемаме благодарение на мрежа, която се намира около нас – тя е опорната точка, върху която слънчевата енергия се спира и се проявява като светлина. В пространството тази светлина я няма. ...

Светлината е тъкан в Невидимия свят. Тя е дреха на душата. И на тази дреха всички създания се радват, защото е красива. Ако съществува душата, съществува и светлината. Изчезне ли душата – изчезва и светлината. Затова е казано, че Бог живее и съществува в светлината.”

Светлина – Любов

„Любовта е най-съвършената светлина.”

Щом светлината на телата се намалява, те се отдалечават.

„Да любиш, това не значи да изгориш, но и умът, и сърцето, и цялото ти тяло трябва да светнат.”

„Никой човек няма да се разкрие пред тебе, ако не го обичаш. Ако го обичаш, със своята обич хвърляш светлина върху него и тази светлина го осветява, и можеш да знаеш как е създаден. Щом не го обичаш, той ще бъде тъмнина за тебе, затворен, непроницаем.

И тъй, истинската реална величина, това е висшата Любов, която няма нищо общо с човешките чувства и разположения. Тая Любов се познава по това, че когато се докосне до глупавия, прави го умен и мъдър; когато се докосне до мъртвия, той възкръсва и оживява; когато се докосне до прокажения, показата веднага изчезва; когато се докосне до обезсърчения, обезсърчението му изчезва. Висшата Любов върши чудеса. Дето мине тя, твори и пресъздава. Тая Любов трябва да се изучава.”

Материя

„Ако с окото на ясновидеца наблюдавате едно просто явление от невидимия свят, т.е. от четириизмерния свят, ще забележите, че материята се движи с вихрена бързина и с всевъзможни цветове. Атомите и йоните, от които е съставена материята, се движат непрестанно във вид на малки светли точки, в конусовидна форма.

Колкото по-голяма и по-интензивна е силата на енергията, толкова по-голямо напрежение предизвиква върху материята. Ако не може да издържи това напрежение, материята се пръска, както гранатите се пръскат под напора на експлозивните вещества в тях.”

„Не е все едно да носиш един прост камък или да носиш един скъпоценен камък. Материята им не е една и съща. И силите, които са вложени в тези камъни, не са едни и същи. Значи във вселената разните материи и сили, които действат в нея, не са едни и същи.”

„Има няколко рода материя, от които хората са създадени. Няколко вида материя има и следователно телата на всички хора не са създадени от една и съща материя.

Често казват за някого: Този човек е много груб. За друг някой казват: Този човек е много благороден, деликатен в отношенията си. Коя е причината на това различие? Това се дължи на материята, от която са създадени техните тела. Материята, от която е направено човешкото тяло е разнообразна. Колкото един човек е по-груб, толкова по-голям брой от неговите клетки са от по-нисш, животински произход; колкото човек е по-мек, по-деликатен, толкова по-голям брой от неговите клетки са от по-висш, органически произход.”

„Физическият свят е свързан с твърдата материя, астралният – с течната, умственият – с въздухообразната, причинният – със светлинната. За да се ползва от тия светове, човек трябва да знае законите за превръщането на материята от твърда в течна, от течна във въздухообразна, от въздухообразна в светлинна. Не може ли да превръща материята от едно състояние в друго, той не може да изправи линиите на лицето си.”

„В света съществува материя. Материята е облекло, дреха на духа. Следователно, материалният живот е необходим за духа. Той представя условия, среда за работа и проява на духа.”

„Всички говорят за твърдата материя. За какво е нужна тази материя? – За проява на живота. Без твърда материя животът не може да се прояви. Обаче, това не е достатъчно. Животът трябва да се подхранва с течната материя, понеже тя е пъргава, пластична, огъваема. Освен течна материя, животът трябва да се прониква от нещо. За това служи въздухообразната материя. И тай-после, животът трябва да бъде обвит с нещо. За това служи етерът, т.е. светлинната материя. Твърда, течна, въздухообразна и светлинна материя, това са четирите вида материя. И тъй, човек трябва да разбира законите на твърдата материя, като проява, като форма на живота; течната материя, като условие за подхранване на живота; въздухообразната, като условие за проникване на мисълта в живота и светлинната – като обвивка на живота. Тези четири вида материя са различни области, които трябва да се изучават. Човек трябва да започне изучаването им първо от себе си. ... Твърдата материя определя формите на физическото тяло. Който не знае законите, които я управляват, той ще доведе тялото си до пълно вцепеняване, до замръзване. Течната материя представя чувствата на човека. По тегло тя съставя по-голяма част от теглото на тялото. Ако не знае как да се справя с нея, тя може да залее сушата, да създаде наводнение в човешкия организъм. ... Човек трябва да се пази от наводнения и от чрезмерно изсушаване. За тази цел той трябва да знае законите за регулиране на своите чувства. Въздухообразната материя е свързана с човешката мисъл. За да не стават експлозии в организма му, които да го разрушават, човек трябва да знае законите на газовете, законите на мисълта. Никога мисълта на човека не трябва да се сгъсти дотам, че да предизвика експлозия. Мисълта трябва да запази своето естествено състояние. Най-после човек трябва да познава свойствата на етера, на светлинната материя, за да не предизвика спиране или противодействие на възвишените мисли в него. Всяко противодействие на мислите у човека създава смърт – умствено умиране.”

„Самообладанието е във връзка с твърдата материя. Да се владее човек, това значи да владее твърдата материя в себе си. Тя е най-устойчивата материя. Който владее твърдата материя в себе си, той има устойчив характер.

Твърдата материя е основният камък на живота. Следователно, който иска да работи върху себе си, той трябва да започне от твърдата материя. Твърдата материя представя конкретната човешка мисъл. Твърдата материя предава формата на телата. Тя е първото състояние на материята, чрез която животът е почнал да се изявява навън. Щом владее тази материя, той ще може да се справи с другите видове материя. Ако човек не владее твърдата материя, животът му ще представлява преплитане на всички видове материи, в резултат на което организмът му ще бъде подложен на големи пертурбации и катаклизми: бури, наводнения, земетресения, експлозии и т.н. При това положение, топлинната и светлинната енергия в човешкия организъм ще се намират в неестествено състояние.”

„... обикновеният човек, като го бутнеш малко, той веднага избухва; устата му започва да се криви, ръцете му се движат нагоре-надолу – цяло земетресение става в него. Той не е виновен. Причината за това се крие в излишното електричество в междуатомните и междумолекулните пространства на неговата нервна система.”

„Природата не обича да подпушва енергиите си. Този закон съществува в цялата природа, затова, когато един човек се радва, друг скърби. Когато двама души не се разбират, в помощ ще им дойдат други двама с противоположни на тях енергии, за да се обменят. Събраната енергия в междумолекулното пространство като по-гъста, минава в междуатомното, дето функционира електричеството и по този начин тези енергии се взаимно обменят. Ако човек подпуши в себе си енергиите на едно висше желание, в него става голямо сътресение, голямо земетресение. Не отвори ли път на това желание в себе си, непременно ще го сполети някакво нещастие. За да не стане това, той трябва да даде ход на своето желание, да му отвори път. Щом му отвори път, събраната се междумолекулна енергия ще мине в междуатомните пространства. Спирането на енергията в междуатомното пространство се придружава с голяма експлозия. Тази е причината за внезапната смърт на хората. Когато една бомба експлодира у човека, тя причинява внезапна смърт.”

„Мислите на човека проникват в междумолекулното пространство на мозъчната нервна система, а чувствата – в междуатомното пространство на симпатичната нервна система. В това именно се заключава разликата между мислите и чувствата на човека. Ако човек подпуши някоя своя мисъл, т.е. не й даде възможност да се реализира, тя ще предизвика взрив в мозъчната нервна система. Ако пък подпуши някое свое чувство, то ще предизвика взрив в симпатичната нервна система.”

„Съвременните хора се стремят към добър, хармоничен живот, към красиви отношения помежду си. За това се изисква велика наука. За да се създадат хармонични отношения между двама души, преди всичко те трябва да се освободят от всички ония вещества в себе си, които причиняват дисхармония и противоречия в самия човек. Тази материя, тези вещества наричаме черни, тъмни вещества. Докато не се е освободил от тази материя, човек не може да очаква никаква хармония в себе си. Щом той не е в хармония със себе си, по никой начин не може да бъде в хармония с окръжаващите. Тази е причината, поради която едва се срещат двама души и след половин час се скарват. Защо се скарват? Черната материя действа между тях.

Човек ще организира мъртвата материя, а на живата и разумна материя ще се подчини.”

„Страданията носят в себе си тъй наречената “мъртва материя”. Който страда съзнателно, той оживява тази материя, като извлича от нея соковете на доброто. Следователно, съвременните хора трябва да вземат от възвишения свят онази материя и сила, която може да ги направи добри. Чрез тази материя и сила те ще изработят необходимите органи за новата култура. Без тях те не могат да направят стъпка напред.”

„При мъчението човек губи материята на злото, т.е. мъртвата материя в себе си. Като заминава за онзи свят, праведният оставя мъртвата и непотребна материя на земята, а със себе си взема само живата.”

„Всеки лъч, който пада от по-рядка в по-гъста среда, се пречупва. ... Гъстата среда, която се движи в нас, произвежда тези пречупвания... Този прелом показва, че е имало силно движение, което отклонява както нашия ум, така и нашето сърце от правия път. Следователно, какво трябва да правим в такъв случай? – Да се повдигнем по мисъл и по чувства към Бога, защото не само едно течение ще ни срещне. Много течения се прекръстосват в природата. Да излезем благополучно от тия течения, за това се изисква една велика наука. ... Когато говорим за Любовта, подразбираме едно велико течение. Когато говорим за Мъдростта, подразбираме пак такова течение. Когато говорим за Правдата подразбираме същото. Когато говорим за Добродетелта, подразбираме пак едно велико течение. Когато говорим за Милосърдието, подразбираме същото. Това са символи, които означават известна среда, в която съществуват определени закони. Щом влезеш в тази среда, ти имаш вече всичко.”

„За да не се поддава на грях, т.е. за да не го убият, да не го обесят или да не го затворят, човек трябва да има способността да се превръща от твърдо тяло в течено, от течено във въздухообразно – в пара, а от пара – в светлина. Възможно ли е човек да промени материята си, да претърпява толкова видоизменения? За онзи, който е придобил това изкуство, всичко е възможно. Има хора в света, които владеят това изкуство. Те се наричат водители на човечеството. Те ръководят неговите съдбини. Ще дойде ден и то в скоро бъдеще, когато ще срещнете такива хора.”

Превръщане на светлина

"Човек едва е започнал да мисли за изкуството да се превръща на светлина. Придобие ли това изкуство, той ще може да приложи любовта по нов начин, ще си създаде нови правилни отношения с хората.”

"Както има светещи елементи в химията, така съществуват и светещи хора, които излъчват от себе си светлина.”

"Който има любов в себе си, той може да се превърне на светлина и на слово, да мине през очите и ушите на онези, които любя и които го любя. Който няма любов, не може да се превърне на светлина. Следователно, той е човек с обикновени разбирания.”

"Какво представляват ангелите? - Те са същества, които се превръщат на светлина и влизат през очите на хората да ги възпитават. Велико изкуство е да знаеш как да се превърнеш на светлина. Това е учението на ангелите. Чрез него те искат да напътват хората към реалността на живота. Какво по-велико благо можете да очаквате от това, да излъчва тялото ви светлина и отдалеч да свети?"

"Желая всички да се превърнете на светлина. Това е новото, което иде вече в света. ... Бъдете живи деца, а не мъртви, да запазите връзката си със своя велик Баща. Така ще създадете новото общество, на което членовете ще бъдат носители на светлината. Светът се нуждае от нови хора - хора на възкресението, граждани на царството Божие. ...

Страданието и радостта са второстепенни неща. Първото е работата: да работиш така, че да се превърнеш на светилна и на топлина, за да се учиш и да любиш.

Страдайте, за да придобиете живота. Радвайте се, за да придобиете сили за работа. Работете, за да изпълните своето предназначение. Каквато работа и да свършите, все ще внесете малък тласък в космоса."

"Задача: цяла седмица мислете върху светлината. Обърнете се към Бога с дълбоко искрено желание да ви помогне да се превърнете в светлина."

Обективирание

Светлината избликва от един висш, разумен свят, който е нейна същина. Тя слиза по квантовата стълба на дъгата, т. е. преминава през области, населявани от същества с различна степен на общност и разумност. И в Писанието се казва, че Бог поставил дъгата като завет между себе си и хората. Сега хората се учат как да се върнат по тази стълба към своя Отец на светлините. Този път ще се отвори, когато те проучат и приложат науката за живата разумна светлина.

"Проявленията на разумния живот се отличават всякога с появяване на светлината. И тогава ние различаваме степента на разумния живот по степента на светлината. Колкото светлината, която прониква, е по-ярка, по-мека и осветява и осмисля живота ни, толкова повече тя е носителка на една висша интелигентност. ... Разумният живот ражда светлината. Следователно, от това гледище, всичката светлина, която съществува в пространството показва, че в природата съществува разумност."

"Всички светли тела, които виждаме в пространството, са живи, разумни същества, които изпращат своята светлина.

Светлината на Слънцето също е произведение на множество разумни същества, които изпращат своята разумност във вид на светлина.

Човек също така сам по себе си е светлина. Всички добри хора са светещи, а всички зли хора, които са изгубили смисъла на живота са тъмни. От тях излиза мъжделива светлина."

"На Слънцето живеят същества, които имат отличен ред и порядък. И тези същества са толкова умни, че са образували светлината и пращат тази енергия, с която осветяват земята. Съвременните учени казват, че на слънцето няма хора. Има хора на Слънцето, но не такива, като на земята. Техният организъм е стигнал такава степен на организация, че всяка частица от него е под контрола на разумната воля, и мозъците им имат такива силни вибрации, че при 25 милиона градуса си живеят спокойно. Даже и при 45 милиона градуса

не им става нищо, защото те са господари на светлината, която за тях е една среда, каквато за нас е въздухът. За тях е едно удоволствие да се намират при такава температура."

"Когато духът придобива знание, светлината се проявява като резултат. Следователно, светлината, която съществува сега в света е резултат на една излишна енергия, която не е употребена за умствена деятелност и затова ние се ползваме от тази светлина. Значи, че космическият човек е придобил толкова знание, че от него има излишък, който се проявява във вид на физическа светлина."

"Има известна енергия, която слиза от Слънцето. Тя е невидима. Като дойде тази енергия на Земята, женският принцип превръща тази енергия и се ражда светлината. Светлината се е родила от жената на Земята. От Слънцето чрез мъжа е дошла енергията. А на Земята се проявява светлината чрез жената. И у вас е същия закон. Чрез вашия мозък, чрез вашата глава енергията ще дойде. А пък чрез слънчевия възел, тази енергия се превръща в топлина и животът почва да функционира. Въпросът е правилно да се възприема божествената енергия на любовта и правилно да се предаде на всички същества."

„За ония, които виждат, всичко в живата природа е светлина. Всички предмети на Земята, всички минерали, растения, животни, както и телата на хората не са нищо друго, освен светлина, видоизменена в своите най-разнообразни прояви.

За ония, които виждат, светлината не е мъртва, тя не се състои само от трептения, както днес се твърди.

Светлината произтича от живота.

Щом се прояви Любовта, ражда се живота. А щом животът се яви, явява се и светлината.

И тъй, Великият принцип на живота е, който е проявил светлината. А светлината от своя страна е произвела всички живи форми на природата. Тя е най-великият деец в творческата ѝ работа.

И затова е казано: Бог е светлина. Бог сам по себе си не е светлина, ала произвежда светлината и се проявява в нея. Неговият Дух носи пълната светлина.

Душата схваща Бога като необятна светлина без сенки. Тя схваща неговото единство в изявената светлина."

"Мисълта започва с вътрешна светлина. Само при светлината може да има знания. Напредналите същества живеят в непреривна светлина. Великото разумно начало е светлина без никакви сенки.

Дето има светлина, има знание, а пък дето има знание, има друг подтик - подтик към простор и свобода."

Живата светлина е творчество - богатство от фини многообразия, които тъкат вселените на непрекъснатото Цяло. Тя е вечно новото сега, което извира, протича, освежава и радва.

"Духът Божи, това е светлината на света."

"Дето е еднообразието, там съществува голяма тъмнина. Дето има тъмнина, там са най-големите противоречия."

"Когато истината действа в човека, лицето му става светло, защото истината е синтез на всички лъчи на светлината."

"Сега хората са представили съдбата си на държавата и обществото, но най-силният фактор в света това е човекът - човешкият дух, душа, ум и сърце. Всичко, каквото съществува в нашия живот е продукт на човека и човек може да го измени. Всички форми и отношения са дело на човешкия дух, а той е господар и може да измени всичко, което е създал. И не трябва да бъдем идолопоклонници на това, което сме създали в миналото. Човешкият дух създава все нови и нови форми и не трябва да бъдем роби на миналото."

"Истинската светлина е в човешкия мозък, а не вън от него. Светлината иде само отгоре. Който възприеме божествения живот в себе си, той започва да свети като слънцето."

"Ако вие имате висша светлина, само тя е реална.

Ако отразявате външна светлина, щом престане, ще я изгубите, ако светлината пък е във вас, вие всякога ще я запазите. Като дойде някаква светлина във вашия рефлектор отвън, още повече се радвайте, тя ще усилва вашата светлина."

"Светлината събужда човешката мисъл и я прави светла, ясна."

"Да вижда човек, това е вътрешен импулс на съзнанието. Много от съвременните хора гледат, но не виждат."

"От количеството на светлината, която очите приемат зависи доброто или лошото състояние на мозъка. От това гледище намираме, че мисълта на човека е в сила да създаде каквато глава желае."

"... голямата светлина, която разкрива същественото в живота, е моментът на вдъхновяването. Такова нещо представя Божествената светлина. Тя разкрива същественото в живота."

"Светлина е нужна на човека. Само при светлината се създават правилни отношения между хората."

"Хората трябва да бъдат идейни, а идейни ние наричаме само хората на светлината, с които можем да се разбираме. Както светлината прониква цялото пространство и не се спира пред никакви прегради, както светлината разкрива пред нас далечните светове, целия космос и ни донася новини от там, така и нашите мисли, нашите идеи, нашите чувствания, които са родени от светлината трябва да имат качествата на този принцип - на своя прародител."

"За да може човек да възприеме и разбере духовната светлина или виделината, трябва да има духовно зрение. Тогава пред него ще се открие един величествен свят, в който виделината царува. Тази виделина е жива и

разумна, а всички велики мистици, които имат тази виделина вътре в себе си, виждат един необятен свят, трептящ от най-меки, най-нежни, най-красиви цветове, които изпълват душата им като живи струи.

Ето защо, за ония, които виждат, виделината е хиляди пъти по-реална от този свят. Светлината, която възприемаме на физическия свят е само едно отражение на виделината.

Живата светлина е оня велик природен деец, който твори формите на човешката мисъл, на човешките желания и чувства. Тя е обвивка на човешкия дух, на човешкия ум. Без нея никой не може да мисли и чувства. Виделината е, която прояснява нещата. Тя е, която кара ума да мисли, да разсъждава логически. Тя е, която интуицията схваща непосредствено.

И затова, никаква умствена дейност не може да се прояви никакъв органически процес не може да се извърши без присъствието на светлина.

Степента на развитието на всички същества зависи от качеството и количеството на светлината, която те притежават."

"Светлината на вашия живот се обуславя от интензивността на вашите мисли. Всеки човек в света се познава по светлината на неговия живот. Светлината в разумния Божествен свят се различава по своята интензивност. Аз говоря за разумните хора, за разумния живот. Всеки един човек, като влезе в разумния свят, по светлината му се познава откъде иде и какъв живот живее."

"Различаването на един човек от друг става най-добре по правилата на светлината. По какво се отличава културният човек? - По своята светлина. По какво се отличава ученият? - Пак по светлината на своето знание. По какво се отличава философът? - По светлината на своя разум която му разкрива дълбокия смисъл на битието. По какво се отличава поетът? - По силата на своята божествена интуиция. По какво се отличава духовният и светият човек? - По силата на светлината, която прониква в неговия живот и му дава възможност да изследва битието на всички същества и да сподели техните радости и скърби, колкото малки и да са те. По какво трябва най-сетне да се отличава държавният и политическият деец? - По светлината, която трябва да прониква в него, за да бъде прозорлив и да вижда отдалеч направлението, в което насочва колата на своя народ."

"Колкото по-чувствителен става човек, толкова повече съзнанието му се пробужда. Колкото по-съзнателен става той, толкова повече се увеличава и светлината му. С увеличаването на светлината, увеличава се и любовта, чрез която човек се домогва до методи за правилно разрешаване на своите задачи. Една от тези задачи е да разбере човек своето предназначение на земята и да го изпълни правилно. Който разреши тази задача правилно, ще разреши всички останали задачи."

"Който иска да подобри живота си, той трябва да познава законите на светлината и да ги прилага. Човек не може да бъде морален, нито духовен, ако не разбира законите на светлината. Моралният и духовният живот подразбират изобилие на светлина, която внася дух и разположение у човека. Тази светлина се отразява благоприятно върху развитието на човешкия мозък. Тя влиза не само през очите на човека, но и през всичките му пори. Като минава през всички части на тялото, от едни органи тя се приема като във вдлъбнати

огледала, а от други се отразява като в изпъкнали огледала. В това отношение някои от органите играят ролята на среди, които разпръсват светлината, като изпъкнали огледала, а други я събират, като вдлъбнати огледала."

"Съвременната наука е дошла до положение да разлага светлината на седем различни цвята или краски, но светлината съдържа в себе си още и 12 течения, от 12 различни извори. Значи, светлината е съставена от 12 вида материя, необходима за създаване на човешките добродетели, запример, който иска да бъде милосърден, той трябва да извлече от светлината точно тази материя, която е необходима за съграждане на милосърдието. За съграждането на известна добродетел се изисква и съответна материя. Това може да постигне само онзи, който разбира законите на светлината."

"Всички вие ще се убедите, че в света има една разумна материя, аз говоря на ваш език, която прониква във всички клетки по цялото ни тяло, за която материя ние даже и не подозираме. Тази материя сега ни чака. Около тази разумна материя има друга една разумна сила, която обгръща и двете. Тази разумна материя и тази разумна сила обгръщат външно всички клетки и проникват през всички най-малки частици на нашия организъм. Туй нещо не е достъпно още за съвременната наука."

"Когато се изследва човешката аура, ще видите, че колкото човек е по-здрав и духовно по-издигнат, от него излиза една бяла, приятна светлина. Има хора, на които тази светлина е толкова голяма, че като ходят вечер, те хвърлят светлина наоколо си и осветяват пътя."

Когато човек заболее, става пречупване на тая светлина и тя потъмнява. Това потъмняване може да е частично или изцяло. Всяка заболяла част е тъмна, а здравите части са светли. ...значи се изисква да възстановите светлината на главата, на стомаха, на краката, а това ще стане, като усилите мисълта си, като почнете да мислите за това, което знаете."

За да разреши проблемите си и да влезе в щастието, съвременният човек се нуждае от прилагане на методите, чрез които да придобие изобилна вътрешна светлина. Животът е светлина, Любовта е светлина, Христос е светлина, Бог е светлина! - тази мисъл е посоката, в която трябва да се движим.

"Нека откъснат краката ни, но да умрем достойно за народа си! Не, не се умира така. Аз бих желал един човек да се жертва за народа си, но как? - Със словото, да подигне народа си в морално отношение. И този човек след това да остане жив, да не умира! Неговият живот да влезе като една потенциална сила в целия народ. Това е жертва за народа! Как ще стане това? - Когато дойде повече светлина в съзнанието на хората. От светлина се нуждаем ние."

"Когато човек се приближава към Бога, светлината му се увеличава."

"Божественото излъчва светлина и радост. Влезе ли в човека, тази радост се изявява като интелигентност. Всичко в света се движи около светлината. Тя е крайната цел на битието. Да се слее човек със светлината, която излиза от Бога, това е смисълът на живота."

"Със създаването на светлината се откри видимият свят за човека. Значи, светлината разкрива света. Това е първото ѝ отличително качество. Тя има още много свойства, но те са второстепенни."

"За Христовото учение казват: тази звезда, туй учение е разумното Слово Божие. От светлината излиза Словото. Законът е много верен. Там, дето има светлина в човешкия ум, разумното Слово може да се вмести. Светлина трябва на всички хора! И всеки един от вас трябва да се заеме да работи, за да дойде тази светлина."

"Деветте блаженства представят девет метода за възприемане на Божествената светлина, която повдига човешкия ум, сърцето и душата."

"Ако очаквате идването на Спасителя, отворете душата си, там ще се роди Той. При това, Христос се ражда едновременно в много души."

"Христос е живата светлина, която озарява всичко в света, вън и вътре в него. Не сте ли видели, тая светлина? Всички промени, които стават днес във външния свят, както и в самите вас, стават и в духовния свят. Всяка промяна в духовния свят произвежда промяна и на физическия свят."

"Христос ще дойде като вътрешна светлина в умовете и сърцата на хората. Тази светлина ще привлече хората един към друг и ще ги обедини вътрешно."

Когато тази светлина обхване една душа, тя вече не се колебае, не се съмнява. Това е един от най-великите моменти, които може да преживее човек. В него се ражда и тихо непреривно засиява едно благородно нежно чувство. Това чувство е нежно и деликатно, но интензивно. То обладава такава вътрешна мощ и сила, че човек става непобедим."

"Сега ще ви дам едно мото: Без страх и без тъмнина, с любов и със светлина! В живота на ученика всичко трябва да става без страх и без тъмнина - в абсолютна виделина."

"И тъй, искаш ли да разбереш светлината, ходи там, дето светлината ходи..."

Светлината пред нищо не спира - тя прониква и в най-затъntenите места, да ги освети и оживотвори. Туй е велико смирение. От светлината трябва да се учи човек на смирение...

Бъди като светлината! Светлината отива навсякъде, минава през всичко, но не остава там. Нито една частица от светлината не остава там, дето е влязла. Светлината постоянно обикаля света.

Колко е велико сърцето на светлината!"

"За Божественото съзнание животът е един; той не може да се дели на минал, сегашен и бъдещ. Който живее в ограниченото човешко съзнание, само той дели живота на минал, сегашен и бъдещ. Той дели времето на ден и нощ; той говори за изгрев и залез на слънцето. Чувате ли някой да казва, че слънцето на живота му залязва, той се готви за другия свят. Разширявайте

съзнанието си да влезете в обширния свят, където не съществува изгрев и залез, живот и смърт, където цари вечен живот и слънцето грее вечно."

"Трябва ли ясновидецът да се страхува от живота? Той вижда нещата ясно, той вижда слънцето и през деня и през нощта и знае, че то е проява на Божественото съзнание, което е вечна светлина."

"Бог ще се прояви като светлина. Тогава ще се оправдаят сегашните ни страдания. Ще разберем, че днешните ни страдания не могат да се сравнят с бъдещата слава, която ще се открие за нашите души."

Космичният човек, Светлите братя – Бъдещото човечество

Светлината е йерархия от все по-фини светове, в които живеят светлите същества – еталон за бъдещия път на човечеството. Те ще ни покажат образеца на побратимяването, към който трябва да се стремим. Побратимяването е възможно само тогава, когато съзнанието ни излезе от триизмерния свят на формите, собствеността, притежанието и влезе в света на светлината, единението, Духа.

„Разумните същества търсят само такива души, в които живее истината. Като намерят такива души, те гледат каква светлина има в съзнанието им и каква свобода в душите им. Светлина, топлина и свобода са трите елемента, които всяка душа трябва да има. Чрез тях разумната душа се свързва с разумните същества.”

„Да се говори за този и за онзи свят, това значи да имате предвид различни степени на съзнанието. Колкото по-високо е съзнанието на човека, толкова по-ясна е представата му за онзи свят. Само онзи, който има пробудено съзнание, живее едновременно и в двата свята.

Следователно, за да разберете духовния свят, трябва да имате будно съзнание.”

„Понеже умът на човека възприема външните впечатления чрез материята, той приема нея за нещо реално. Дали ще пипне нещо, дали ще го вкуси, дали ще го помирише, дали ще го види или чуе, човек все ще си послужи с едно от петте физически сетива. Затова той казва, че всичко в света е материя. Човек не се спира да размисли, че като пипа с ръцете си, те не са нищо друго, освен щипци, с които духът си служи. Материята представя щипци на онзи интелигентен фактор – духа, който истински проверява и изучава нещата. Ако духът не действаше в ръката, в езика, в носа, в окото и в ухото на човека, той не би познавал нито външния, нито своя вътрешен свят.

Значи материята представя външни пособия, чрез които духът си служи. Материята представя съвкупност от живи, но спящи същества, с които духът си служи като спомагателни средства, за да се прояви той на физическия свят. Без материя духът не може да се прояви. Материята е сбор от спящи същества; духът е сбор от пробудени същества, които всеки момент са готови за дейност, за творчество. Когато човек спи, всички образи за него са разхвърляни; когато е буден, всички образи за него се намират в една последователна, неразривна връзка. Ето защо, когато се казва, че човек е материалист, това показва, че той е в спящо състояние, спящ дух. Когато се казва за някой, че е духовен човек или идеалист, това показва, че той се е

събудил вече, станал е от дълбок сън. Когато се казва за някой, че е Божествен човек, това показва, че той е започнал вече да работи, да твори. И тъй, материалистът спи, духовният се събужда, а Божественият човек работи. Това са състояния, през които човек минава не само веднъж, но няколко пъти през живота си. Те се преповтарят.”

„Помнете, че в даден момент разумният свят има отношение към всеки човек, затова той трябва да отвори ума и сърцето си да разбира неговите мисли, желаня и постъпки. Разбере ли това, всичко друго ще разбере. Не разбере ли разумния свят, нищо няма да разбере. Когато не разбира нещо, човек иска да му дадат ключ за разбиране. Всеки има такъв ключ. Това е Божественото в човека. Разберете ли Божественото в себе си, вие ще разберете Божественото във всички хора. С други думи казано: познаете ли Себе си, вие ще познаете всички хора.”

„Ако земният ви живот няма определена форма, съдържание и смисъл, той не може да се свърже с небесния, дето всички неща са строго определени и точно измерени. На Земята хората се пипат, гледат, докато се познаят. На небето не е така, там хората се виждат. Виждането подразбира вътрешна светлина на човешкия ум и на човешкото сърце. ... В Божествената математика всяка дума, всяко число имат строго определен смисъл. В човешкия живот, обаче, всяка дума става разбрана, само когато човек страда. Страданието е метод, от който човек се учи да говори кратко, правилно и съдържателно.”

„Христос говори за новораждането, като условие за вътрешно виждане. Както бубата има стремеж да се превърне в пеперуда, така и онзи, у когото съзнанието е пробудено, има желание да вижда нещата вътрешно. Когато работи с желание да придобие материалите, необходими за неговото новораждане, човек е на прав път. Който мисли, че ще намери тези материали във физическия свят и ще ги получи наготово, той не може да се новороди.”

„Както днес хората се разговарят едни с други на далечни разстояния, така и вие ще се разговаряте със съществата от разните системи. ... Но сега вие още не сте готови, мозъкът ви няма туй устройство да издържа големи напрежения.”

„Когато казваме, че човек трябва да живее възвишен, благороден, т.е. Божествен живот, имаме предвид неговата глава. Който иска да има добре устроен мозък, той трябва да има чист, морален живот. Моралността на човека е свързана с неговия мозък. Който не води морален живот, той има зле устроен мозък. Като последствие на своя живот, той ще бъде изложен на чести заболявания. Няма да мине болест, която да го не засегне. Тогава можем да кажем и обратното: моралният живот изключва всички болести. Когато кажем, че светът е пълен с болести, подразбираме, че този свят е неморален. Когато се говори за Божествения свят, за по-висока култура, имаме предвид човешкия мозък. Божественият свят е организиран свят, вследствие на което в него почти не стават промени. Същото може да се каже и за човешкия мозък. Най-малките промени стават в мозъка на човека. Той не се изтощава, не се изразходва както тялото. Веществото на човешкия мозък се отличава с голяма устойчивост. Най-големият капитал е вложен в мозъка. Мозъкът пък е създал лицето. От лицето познаваме състоянието на мозъка.”

„Най-първо ще се убедите, че вселената е разумна. После ще виждате, че между своята глава и всички слънца има съответствие. Съвокупността на всички слънца представлява човешката глава. И ние като гледаме на звездите, виждаме космическия човек. Тялото му не виждаме, но всички запалени слънца

представяват главата му, която мисли. Чрез тия органи той изпраща светлина в света. Представете си сега какво ще бъде Онзи, Който е създал космическия човек! И тогава хората са подобие на космическия човек. В тяхната глава има светещи клетки, както звездите. И в тях има едно вътрешно слънце по подобие на външното, вследствие на което понякога отвън е студено, а вътре у нас е топло. По някога обратно: отвън е топло, а отвътре студено. Когато пък между външното и вътрешното слънце у човека има хармония и подобие, тогава казваме, че човек се намира в състояние на пълно здраве. Ето защо, когато човек има да изучава хигиената, той трябва преди всичко да изучава законите на тази енергия, която е вложена в него.”

„За да е човек здрав, разумен, богат, щастлив, това зависи от неговия мозък. Богатството на човека се крие в неговия мозък. Ако разумното начало в човека знае как да използва силите и заложибите на своя ум, той ще бъде в хармония с всички разумни, възвишени същества.”

„Целият Космос се представя във формата на един човек. Следователно, всяка част от твоето тяло отговаря на съответна част от това голямо тяло. Известни звезди от Млечния път или от която и да било галактика, могат да се разговарят с тебе, където и да се намираш ти, защото те имат станции в твоя мозък. Ако разбираш езика им, всеки ден можеш да чуеш по една новина от Слънцето, от Юпитер или от която и да е звезда или планета. Казвате: можем ли да говорим на звездите? – Можете! Разумният може да говори, но глупавият как ще говори? За глупавия са затворени звънците на тези станции.”

„Според закона на еволюцията, енергията във вашия мозък се движи спиралобразно, отгоре надолу и отдолу нагоре. Днес, при степента на развитието, в което се намирате, центрите, с които вие можете да влезете във връзка с невидимия свят, още не са развити у вас. Следователно вие трябва да правите малки усилия да развиете тези центрове, за да влезете във връзка с по-високи светове. Останете ли в това положение, в което се намирате сега, вие сте осъдени на осакатяване. Затова именно, всеки ден трябва да имате по една основна мисъл в себе си и то такава, която да не прилича на вчерашната.”

“Вие сте град, поставен на планина”. Градът е сбор от разумни хора, които са поставени на планина. Планината пък е цялото човечество. Значи всеки разумен човек е поставен сред човечеството да свети на хората. При това положение, разумният човек никога не може да се укрие. Учените са изчислили, че този град, т.е. човешката глава има три билиона и 600 милиона клетки. Можете да си представите какво грамадно число клетки се съдържат в човешкия мозък. На земята съществуват около два и половина милиарда хора и ние казваме, че това число е грамадно. Какво ще кажете тогава за клетките в човешкия организъм, когато хиляда милиарда правят един билион? Можете ли да си представите какво нещо е човешката глава, която има три хиляди милиарда и 600 милиона клетки, т.е. поданици в своя град? Те влизат и излизат през 12 врати, за да възприемат знанията. Вратите на човешката глава представят главните центрове – сетива, чрез които човек възприема знанията.”

“Вие сте виделина на света; град поставен на планина”. Всички хора се стремят да влязат в този град, да освободят ума, сърцето и душата си от всички земни връзки и ограничения. За това състояние именно говори Павел, който казва, че се качил на седмото небе и видял неща, които не могат да се опишат с човешки език.

Не се казва град поставен на поле, но на Господня планина. Бог е канара, от която е отсечен човек.”

„Някои хора не могат да мислят, понеже мозъкът им е обвит с един пласт от утайки. Те трябва усилено да мислят, да се създаде голямо налягане, голямо напрежение в мозъка, което да пропука това насляване. Това насляване предизвиква стягане, неразположение в главата, а оттам и тъмнина в съзнанието. Ще мислите усилено, докато разработите мозъка си. Този пласт пречи на човека да се моли ... В Писанието е казано: “Който победи, той спасен ще бъде”. Тази победа подразбира пробиване на този пласт в мозъка. Ако не можете да го пробие, и след смъртта ще се намерите в същата черупка. Ако не го пробие и в живота и в смъртта да сте, ще се задушите. Пробие ли го, вие сте извън смъртта, извън ограничителните условия. Ако сами не пробие този пласт, ще дойдат някои приятели да ви помогнат, но ще задържат енергията за себе си. Законът на Божествения свят е такъв: Плаща се на онзи, който работи, а не на онзи, който не работи.”

„Всяка звезда от Космоса има свои приемници в човешкия мозък. Човек може моментално да приеме трептенията, които идват от различните звезди. В този смисъл човек може да разговаря с целия космос. За човека звездите са точки, а за ангела – светове с милиони същества.”

„Слънцето се занимава с ума на човека, Луната – със сърцето му, а Земята – с тялото му. Луната ражда идеите, но не им дава насока. Слънцето дава насока на идеите.”

„...всички планети и слънца във вселената са нещо като банки, от които човек може да извади онова богатство, което в даден случай му е потребно. От човека зависи какво богатство ще си достави и как ще го използва.”

„Божественото начало у човека го заставя да се стреми към новия живот, който е живот на пълна хармония. За да дойде до този живот, човек трябва усилено да работи *върху себе си*, да развива онези органи, посредством които може да влезе във връзка с висшите светове.”

„Сега мнозина от вас искат да заместят живота с Любовта. Не, Любовта е сила, която разрушава. Който е добил много Любов, се е разрушил. Любовта има много силни вибрации; тя може да се издържи за много малко време. И всички млади и стари, които имат работа с Любовта, се разкашкват щом дойде тя и казват: аз не мога да мисля за нищо. Защо не може да мисли за нищо? Защото в него няма формирувани именно тези органи, чрез които Любовта може да се прояви. Най-първо човек трябва да се прояви, че тогава ще дойде онзи висш живот, онази възвишена Любов.”

„За да може по-пълно да се прояви Реалността чрез нас, трябва да създадем органи за това. Ние можем да имаме съзнание за нещата, но ако нямаме органи, чрез които да се изявим, мисълта ще остане затворена в нас. В нас има един вътрешен импулс да си създадем органи. А за създаването на тези органи е необходима материя.”

„Човек, у когото всяка клетка на тялото е будна и съзнателна, може да общува с цялата жива природа.”

„Ако радиото, което представя един прост апарат, може да схваща вълните, които идат от близкото и далечното пространство, колко повече човек, със своите вътрешни органи може да схване мислите, които идат от висшите светове. Органите, апаратите, с които човек възприема мисли на същества от висшите светове, трябва да бъдат добре устроени и по-съвършени от най-съвършеното радио в света.”

„Когато говорим за същественото, за вечното, за неизменното в живота, ние разбираме ония благоприятни условия, които помагат за създаване на такива органи у човека, с които той ще си служи в бъдеще. Човек се нуждае от физически, от духовни и от Божествени органи. Без тия органи той не може да влезе във връзка нито с физическия, нито с духовния, нито с Божествения свят. Всеки свят изисква съответни органи. У когото тия органи са развити, той свободно ще действа. Иначе ще очаква на благоволенieto на съществата: каквото те направят за него, това ще има. Обаче смисълът на човешкия живот седи в това, той сам да си достави всички необходими неща.”

„Христос казва: “Събирайте си богатства и съкровища, които нито молец разяжда, нито ръжда разваля”. Той има предвид събиране на богатства и съкровища, които обуславят новораждането. ... Защо му са нужни мозък, бял дроб, сърце и стомах? Не може ли без тях? – Не може. Чрез тези органи човек се свързва с ангелите, херувимите и серафимите, от които черпи знания за своето повдигане ... Чрез белия дроб човек се свързва с херувимите. Ето защо, като дишате, мислете за тези духове и за тяхната мъдрост. Значи мъдростта се придобива чрез дишането. Чрез сърцето си човек е свързан с друга йерархия, наречена “Престоли”, т.е. Божествен разум. ... Чрез стомаха човек е свързан с други йерархии – същества на благородството. Ето защо, като се нахрани, човек става по-разположен, по-добър, по-благороден, готов на жертви. Гладен ли е, не можеш да се приближиш до него. ... От стомаха се отива в черния дроб, чрез който човек се свързва с друга йерархия, наречена “Власти” или Божествена сила. Разстройството на черния дроб се познава по пожълтяването на очите. Това показва, че има нещо дисхармонично в чувствата на човека. ... Чрез жлъчката човек е свързан със съществата на доброто. Прекъсне ли се тази връзка, жлъчката се пука. Следователно, *изгубването на доброто* в човека и пукването на жлъчката, това са синоними. Казват за някого, че е много *жлъчен*. За да се намали жлъчността, трябва да се увеличи доброто на човека. Когато жлъчката е в нормално състояние, доброто и любовта се увеличават. Ако омразата се увеличава, любовта се намалява. Това е закон, който регулира отношението между силите. ... Всеки трябва да се стреми към възвишеното, което ще го предпази от деградиране. ... След черния дроб се отива в далака, чрез който човек се свързва с друга йерархия – Началствата, наречени Божествена Правда и победа в света. Увеличението и разстройството на далака показва, че правдата е нарушена и човек е в дисхармония с Началствата. Друга йерархия са архангелите, същества на Божията слава. Те ръководят народите. Те имат отношение към бъбреците. Който не слави Господа и не се въодушевява от великото в природата, не може да бъде във връзка с архангелите и страда от разстройство на бъбреците. ... Най-после слизаме до йерархията на ангелите, които са основа на живота. За да бъдем във връзка с тях, всички хора – мъже, жени и деца трябва да раждат. Който не може да роди една възвишена мисъл, едно добро желание, не е свързан с ангелите. ... нека всеки се запита защо има мозък, бял дроб, сърце, стомах, черен дроб, далак и бъбреци. Така ще си спомните за връзката, която съществува между възвишения свят и вас. Само така ще разберете, че не сте свободни да мислите, да чувствате и да постъпвате както искате.”

“Ако не се роди някой изново”. Какво представя новораждането? – Съвкупност от последователни процеси. Новороденият държи зряла ябълка в ръката и вижда в нея редица процеси, извършени един след друг. Той опитва вкуса на зрялата ябълка и казва, че животът има смисъл.

... ябълчната семка минава през покълване, разлистване, цъфтене, връзване и узряване на плода. Изучавайте всички процеси, които стават в природата, за да разберете себе си и своите близки. Който е минал през процесите на развитата ябълка, той се е новородил, той е учен човек. Той знае, че процесите в нея не са завършени. При това положение той не може да каже, че живота е горчив, че няма смисъл.”

Само който е минал през всички процеси и е станал зрял плод е осмислил живота си.

“Ако се не роди някой изново”. Това значи: ако не се свържете с възвишените същества – ангелите, херувимите, серафимите, началствата, престолите, не може да се новородите. Новораждането освобождава човека от смъртта, която го ограничава и лишава от условия за придобиване на всички добродетели.”

“Ако се не роди някой изново, не може да види Царството Божие”. С други думи казано: Ако не поправите мозъка, белия дроб, стомаха, жлъчката, черния дроб, бъбреците си и ако не раждате, не можете да бъдете добър, силен, разумен и благороден човек. Това е учението, което можете да приложите в живота.”

Това налага необходимостта да усъвършенстваме всички нива на своето естество, за да влезем в пълен контакт и единство с живота на Всемира, с финото естество на Битието, с Цялото. Следователно, съвършенството е условие да влезем в този пълен контакт и единение с Цялото, да се освободим от робството на отделността, от грубата материя. Безупречността, съвършенството са източник на висша енергия и инициатива и са постижими единствено чрез душата и Духа – подсъзнанието и свръхсъзнанието. Божествената Любов е дар на свръхсъзнателния живот, на това велико единение с Духа, с Аза, с фината, разумна същина на космичния организъм.

„Като ученици вие трябва да гледате на тялото си като на нещо свещено. Ето защо, когато пипа тялото си, човек трябва да знае, че той представлява част от великия космос. Следователно, чрез тялото си той има отношение към космоса. Всяка дисхармония, причинена някъде в тялото му, внася дисхармония и в космоса. Има центрове в човешкия организъм, които не трябва да се докосват. Докосне ли се до тях, без да иска човек произвежда експлозия в себе си. Само посветеният знае кога и как да се докосва до централните на своя организъм. За да не произвеждате несъзнателни експлозии в себе си, трябва да контролирате движенията си. Избягвайте несъзнателните, безразборни движения и вървете към съзнателните и разумни. В този смисъл, самовъзпитанието се заключава в съзнателно живеене. Да се самовъзпитава човек, това значи да прави съзнателни движения, да дава път на разумността в себе си.”

В този смисъл, Паневритмията е висш метод за придобиване на разумност и любов – за самовъзпитание.

„Човек е съставен от няколко преплетени елипси. Това са физическото, астралното, менталното и причинното тяло. Физическото тяло е триизмерно, астралното е четириизмерно, умственото – петизмерно, причинното шестизмерно. Материята на тези тела има различен състав.”

„Формата на сегашните хора не е нищо друго, освен „прана в движение”. Когато праната не е еднакво разпределена в човешкото тяло, се раждат болестите.”

„Цялата инсталация на този свят е развалена, вследствие на което съвременния свят може да се нарече свят на развалини. Като погледнете лицата на хората, те са асиметрични..., като се погледнете в огледалото, виждате, че ви липсва онази красота, онази хармония, онази съразмерност между частите.”

Това говори, че равновесието между принципите на ума и сърцето, мъжа и жената, Мъдростта и Любовта е нарушено.

„Бутнете бутончето и крушката веднага светва. ... Ние трябва да бъдем внимателни, за да не би тази наша инсталация да се повреди. Знаете ли колко много струва, докато се създаде една такава сложна инсталация, каквато представлява човекът? ... Знаете ли колко същества от умствения свят са се мъчили, докато се роди това дете в света? Аз казвам, че умствения свят е една възвишена страна от живота на ангелите. След това, като е слизал този човек надолу, знаете ли колко същества от останалия свят са се мъчили, докато му създадат тази останала форма? Колко същества са се мъчили, докато се образува една форма от тази необработена, сурова пръст.”

„Един ден няма да има нужда да се доказва има ли друг свят или не, понеже всички хора ще прогледнат. Сега има нужда да се доказва, да се разисква по този въпрос, защото хората са още слепи. Тогава ще има радиовръзка с онзи свят, ще има поща, отиване – връщане, хората ще се разговарят със своите близки така, както сега се разговарят помежду си.”

„Човек вярва в това, което сам е опитал. Духовните хора говорят за вътрешното радио на човека, за връзката му с Бога. Ако знае как да нагласява радиото си, ще се съобщава с невидимия свят. Ако не знае как да го нагласява, ще търси чуждо радио. От оня свят му казват: Поправи радиото си и слушай с него.”

„Човек може да схване мисълта на някое висше Същество. Работете върху себе си, за да развиете своето радио, чрез което да влезете във връзка с по-напреднали Същества.”

„Усилията, които човек прави в живота си се свеждат към това, да развие в себе си ония органи, които му са нужни за всички светове. Чрез тях той ще влиза във връзка с висшите светове, а не само с физическия. За човека е важно дали е развил в себе си тия органи, а не какво е неговото верую или какво хората мислят за него. Ако центърът на съвестта у човека не е развит, той не може да се свърже с възвишените същества. Този човек дава обещание да направи нещо, но не издържа на обещанието си и минава за нечестен. Хора, у които съвестта е добре развита, имат добре устроена глава. Горната част на главата им, темето, е закръглена и широка. Тези хора не могат да лъжат.”

„В шестата раса ще има нови пътища за съобщение с разумния свят – невидим за сегашните хора. Хората на шестата раса или на новата култура ще се отличават от сегашните по това, че техните радиостанции ще бъдат отворени. Радиостанциите на сегашните хора са затворени, вследствие на което те не могат да влизат в общение с възвишения свят.

В новата култура човек ще развие онези сетива, с които да схваща и най-тънките прояви на природата. Ще развие своята чувствителност и деликатност, лесно да разбира, да се досеща.”

„Всеки човек трябва да си създаде вътрешни отношения с Христа! Какво се изисква за това? – Да си приготви своето вътрешно духовно радио, с което да възприема мислите на Христа и да се разговаря с Него.”

„Човек трябва да има отворени прозорци към всички висши светове, за да може през тях да минават енергиите към физическия свят.“

„Днес учените знаят, че обикновеният звук има най-много 35 000 трептения; обаче в последно време са открити още около 200 – 300 хиляди звукови трептения, наречени “глухи”, понеже не могат да се схващат с обикновено ухо. Който може да схване тия трептения на звука, той ще се намери в свят съвършено различен от физическия.“

„Умът и сърцето са антените, а духът и душата предавателите и възприемателите на човешкото радио. Ако сте отворили радиото си, ще ви чуят; ако не сте го отворили, никой не може да ви чуе.“

„Прострете ръцете си и вижте доколко можете да влезете във връзка с невидимия свят.“

„За да можете да възприемете по-добре Любовта като една обективна сила, устните ви трябва да станат малко по-дебели, правилно оформени, защото те са като антени. Многото изтъняване на устните показва изгубване на условията, при които Любовта може да се прояви. Затова трябва да държите устните си свободно, без да ги стискате или пък съвсем да ги отваряте, за да може чрез тях да възприемете енергията, която иде от сърцето.“

„Чрез своя вътрешен телескоп човек и днес може да види какво представляват жителите на Слънцето и на Луната и как живеят там. Това обаче не е достояние на всички. Малцина имат тази способност.

Като се повдигне високо в мисълта си, човек отива на Луната. Там има по-висока наука от земната.“

„Достатъчно е да употребявате по един час на ден за размишление върху великите духовни въпроси, за да прогледнете. Достатъчно е човек да дойде в състояние на спокойствие, да се абстрахира от физическия свят, за да види духовния. ... На първо време, като се абстрахираш от всичко външно, ще минеш през една тъмна зона, ще изпаднеш в пълен мрак. Ако не се изплашиш, след малко ще видиш слаба светлина, която ще почне да се увеличава. Това е влизане в Невидимия свят.“

„В средата на човешкия мозък се намира така нареченото летящо око на душата или вътрешното слънце на човека. Ако това слънце не грее в човека, нищо не става от него. То играе роля на трансформатор в човешкия организъм. Когато външната енергия прониква в мозъка на човека, този **възел** или окото на душата, преpraща тази енергия по целия организъм. ... Значи това око е трансформатор на Божествената енергия в човека и създава условия за неговото проявление.“

„Първият човек, създаден по образ и подобие на Бога, разполагал с 12 сетива. В процеса на инволюцията той постепенно загубвал сетивата си, докато най-после останал с пет сетива, какъвто е сегашният човек. Затова сегашните му знания в сравнение с миналите се намират в отношение 5:12. И петте сетива, с които днес разполагат хората, не са достатъчно развити. Например, зрението на човека не е достатъчно развито. Той вижда на ограничени разстояния. Ако би могъл да вижда на хиляди километри, той би отправил погледа си нагоре, да види какво правят възвишените същества.“

„... човек има 12 сетива, т.е. 12 врати. Сега човек има пет сетива, а останалите седем са затворени за него. Когато казвам 12 сетива, разбирам тези, които човек ще развие на първо време в течение на своята еволюция. Според Божествената наука, човек има всичко 49 сетива. Вън от тях той има и

други – сетивата на човека са безбройни. Човек може да познае Бога така, както Бог го познава, само като развие в себе си всичките 49 сетива.”

„Човек има 7 тела, в които има 49 сетива. И чрез тези сетива той се свързва с другите светове. В човешкия мозък има 49 центъра. Засега се пробужда шестото чувство, а за в бъдеще ще станат 12 тела, с 12 сетива и в мозъка ще има много повече центрове.

След осезанието се явил вкусът, обонянието, слухът и най-после зрението. Пет сетива – пет култури. Това е историята на човешкия дух досега. Има още сетива, които човек трябва да развива. Окото и ухото му ще се изменят, ще получат по-съвършена форма от сегашната. На земята след три хиляди години ще се направи грамадна разлика между тогавашния и сегашния човек. Пред бъдещия човек сегашният ще изглежда като дивак.”

„Да виждаш нещата само физически, това значи да виждаш формата им; да ги виждаш духовно, това значи виждане по съдържание; да ги виждаш умствено, това значи да виждаш смисъла на нещата. Обаче човек трябва да вижда и в трите свята – по форма, по съдържание и по смисъл. Това значи външно и вътрешно виждане.”

„За да се докаже съществуването на другия свят, човек трябва да има съответно чувство. Това е шестото чувство. Без него не може да се проникне в другия свят.”

„За да разбере живота на някое животно, човек трябва да влиза в положението му, да разбира неговия ум и неговото сърце. При това положение животното е готово само да му послужи. Сега като няма връзка с човека, животното бяга от него. За да разбере живота на ангелите, човек трябва да влезе във връзка с техните умове и сърца. Без тази връзка никакво разбиране не може да съществува.

И тъй, искате ли да разберете нещата в тяхната действителност, възложете това на интуицията в себе си. Каквото каже тя, вярвайте й. Остане ли да вярвате на своя ум и на своето сърце, те да ви управляват, вие сте на крив път. Слугите не могат да управляват господаря си.”

„... става ли дума за символите в природата или до примерите, които ви изнасям от живота, вие трябва да ги тълкувате правилно. Всеки пример, всеки символ представя ядка на една божествена идея. Всеки символ, правилно изтълкуван, внася светлина в човешкия ум. Всеки пример, добре изтълкуван, свързва човека с невидимия свят, както радиото го свързва с всички хора на земята.”

„Вселената не е нищо друго, освен сбор от умствени процеси.”

„Вселената съставлява сбор от мислещи същества, които са атомите на този велик, разумен свят.”

„Необитаеми места в природата не съществуват. Цялата природа, както и цялата Вселена, са обитаеми. Изобщо всички материални светове са свързани един с друг, но живота в тях не е навсякъде еднакъв. Има светове лишени от скръб и страдания.”

„От вас се иска да бъдете в хармония с целия космос. При днешните условия това се постига трудно, защото средата, в която живеете е крайно развълнувана, вследствие на което не може правилно да възприема космичните енергии.”

„... древните азбуки са създадени по изображения на известни съзвездия.”

„Цялото пространство е пълно със светове.”

„Цялото пространство, в което живеем и се движим е пълно със същества от разни категории и култури.“

„От сега цялото човечество, не само тук на земята, но във всички светове, които съществуват вън и вътре във вселената, всички минават в една нова фаза. Не само на Земята, но и в целия Космос става едно преобразуване, макар че всички не са на една степен на развитие.“

„Земята постоянно преминава през все нови космични пространства, понеже слънчевата система като цяло се движи към далечни космични съзвездия. А пространството е живо, то е проникнато от разумни сили. Ето защо, Земята постоянно се поставя във все нови и нови условия на проява.“

„Сега започва възходящия път на Слънчевата система. Тя започва да се издига към по-редки сфери, в нови космически пространства, в които има по-възвишени духовни сили.“

Слънчевата система сега влиза в една нова зона на Духа.

Онези хора, които са готови, ще възприемат тази вълна.“

„Във великия Божи закон се крие разнообразието на цялата Вселена. Има вече системи, които са извън лошите условия на живота и съществата там водят ангелски живот. Нашата система, обаче, още не е минала изкуплението си. Скоро и тя ще мине през границата на тринадесетата сфера и ще придобие своето изкупление. Когато мине това изкупление, за Земята ще стане такова посрещане, каквото светът никога не е виждал. Ангелите ще развяват своите знамена и ще слизат и възлизат нагоре, и песни ще пеят, и музики ще свирят, и навред радост ще цари. Един ден, когато стане това нещо, всички ще повярват и ще кажат: „Казано е било някога това“. Велико ще бъде посрещането на Земята. Тя е красива мома, която носи в обятията си хиляди и милиарди деца. Като се яви при Господа, тя ще каже: „Господи, Ти ми даде тия деца да ги отгледам, ето аз ти ги връщам вече отрасли и разумни“. Земята е велика кърмилница все на красиви моми и момци.“

„Всеки талантлив и гениален човек, за когото мислиш, е връзка с оня свят. Талантливите и гениални хора не са от тоя свят. Те временно идат тук да свършат известна работа.“

„Ако се сприятелите с човек добър и щедър, след време ще заприличате на него. Ако обичате човек, който стои по-горе от вас, ще станете като него. ... Ако обичате Христа, ще вземете нещо от Него.“

„Понеже човек е създаден от силите на целия космос, затова се нарича микрокосмос.“

„Истинското знание седи в това, да схванем, че всички наши удове и цялото ни тяло са проекция, израз на космични сили.“

„... първият човек Адам е имал съвсем друга форма от тази на сегашния човек. Първите хора са имали знания, те са били ясновидци и са виждали нещата, които стават не само в настоящето, но и тия, които ще станат в бъдеще. Първите хора са боравили с чистата наука и това, което виждаме в съвременната математика, както и в другите отрасли на науката, е останало от тях. Съвременната наука дължи на тия хора, които са заминали вече от Земята. Аз подразбирам, че те живеят в друга сфера, по-висока от Земята. Някои от тия хора живеят на височина около 6000 километра над Земята; други живеят на височина 10 – 15 хиляди километра над Земята, а има такива, които живеят и на 120 хиляди километра височина. Онези пък, които живеят на Слънцето, те се явяват много рядко на Земята. Обаче всички тия същества взимат колективно участие в развитието на човечеството, понеже имат любов към първия човек.“

Значи на Земята съществува един човек, който служи за образец на другите, а всички останали хора съставляват неговото тяло. По причина на този общ човек, всички разумни същества имат любов към цялото човечество, което съставлява неговото тяло. Този, Когото те обичат, ние наричаме проявения Бог, или Господ, или Спасител. Под тези имена ние подразбираме космичния човек, който включва всичко в себе си.”

„Според положителната религия, за да вървят работите на човека добре и в материалния, и в духовния, и в Божествения свят, той трябва да бъде свързан с космичния човек. Свърже ли се с него, няма защо да ходи из целия свят, да търси това, което му е необходимо. Защо? —Защото каквото му потрябва, той ще го поиска от космичния човек и веднага ще го получи.”

„Като казвам човешкия дух, подразбирам човека в неговата първична проява, тъй наречения космически човек, *създаден по образ и подобие на Бога.*”

„От Божествено гледище, умът е физическо тяло на духа; в него духът се облича, за да се яви пред Бога.”

„За да могат земните жители да влязат във връзка със съществата от другите планети, преди всичко те трябва да имат духовно разбиране за нещата. ... Когато стабилизират своята нервна система и организират силите на своето тяло, хората ще разберат, че между всички факти, явления и закони на различните науки има тясна, неразривна връзка.

Днес хората не могат да се домогнат до духовната наука и да влязат във връзка с духовния свят, защото се занимават с обикновени работи.”

„Възвишеният, благороден Божествен живот се отнася до света на главата. Добре устроеният мозък е резултат на морален живот, а зле устроеният – на неморален. Първият има предвид живота на Божествения свят, който се отличава с висока култура и е свободен от болести и противоречия, от недоимък. Неморалният живот обратно е неустроен свят с непрестанни болести, разруха, гниене, смърт.”

Казваш: “Как само един да ме обича?” Не само един, още сто милиона същества. Сто милиона слънца има, около слънцата има най-малко по 12 планети, те са един милиард и 200 000. А пък всяка планета има сателит като месечината. Тъй щото намират се десет – петнадесет милиарда същества, които мислят за тебе. Тези същества отвсякъде мислят, пък ти си се обезсърчил, мислиш да се самоубиеш.”

„... всички материални светове са населени с човешки същества. Човешката раса населява цялата видима вселена. Човешката раса е навсякъде по милиардите слънчеви системи на Битието. Безбройни са световите и все населени с човешката раса. А сегашните хора мислят, че разумните са само тук на тази Земя.

Човешката раса живее в разни степени на развитие във всички планети на нашата Слънчева система и в другите слънчеви системи във Вселената. ... И хората от различните системи взаимно си влияят. Това, което астролозите казват, че звездите влияят върху човешкия живот, това влияние иде от съществата, които живеят на тези звезди.

Трябва да знаете, че имате общи отношения към всички ученици от невидимия свят. Онези, които работят заради вас, очакват и вие да работите заради тях. Вие сте корените, те са клончетата. Между вашия и техния живот има съотношение.”

„Излезте една нощ във и обърнете очите си към онова далечно пространство, към онези светли звезди! То е великото бъдеще, което ви очаква. Там са всички онези библиотеки, там е скрито великото знание. Това са култури, култури, култури! Това са същества, йерархии. Всичко туй ще го пребродите.”

„Светът трябва да се изучава като жив организъм. Зад всяко явление, зад енергията седи една разумна сила.”

„Природата се управлява от Разумни Същества.

Разумният живот ражда слънчевата светлина.

Светлината, която изпраща Слънцето е резултат на множество разумни същества, които изпращат своята разумност във вид на светлина.”

„Когато говорим за културата на онзи свят, подразбираме всички Разумни Същества, които са завършили своето развитие преди милиони години и днес направляват целия космос. ...

Всички хора са заобиколени с тези разумни Същества, които се грижат за тях и направляват живота им.

Всички небесни тела съставляват велик Божествен свят. Всички заедно представляват разумни светове. Ние виждаме само външната им страна, но не и вътрешната, в която се крие всичкото величие. Всяка слънчева система представлява известна степен на интелигентност.”

„... настроението е състояние на животните, разумността – на ангелите, Любовта – на Бога. ...

Според мене, настроението това е една среда; разумността, това е друга среда; Любовта е трета среда. Значи тия три среди ни свързват с три велики свята. За да може човек да разбира дълбоките замисли на великата разумна природа, трябва да е свързан с тези три велики свята.”

„Има космични системи – физически, има *по-тънки* духовни системи, има и *най-фини* системи – Божествени системи.”

„Да живееш, това значи да съзнаваш, че Бог, ангелите, добрите хора в света са тил за тебе. Някой казва, че живее, а в същото време не вярва в Бога, в ангелите, в добрите хора. Той ходи натук-натам, лута се, няма никаква опора в живота си.

Ще мислиш, че Бог е Любов, ще мислиш, че си заедно с всички добри хора, с ангелите, с Бога.”

„Животът е велик принцип, съзнателна сила, която нито се ражда, нито умира. Да намериш живота, това значи да си влязъл във връзка с всички живи същества на земята – с всички риби, птици, млекопитаещи. – Защо? – Защото чрез тях протича живота. Затова Христос казва: “Аз съм пътят, истината и живота”.

„Човек е колективно същество, свързан със същества от по-високо и по-нискостоящи от него съзнания. От човека зависи с кои от тях ще се свърже.”

„Космическият пулс, който действа в цялата природа, е пулс и за всички хора. Той движи сърцата.

... човек е свързан с всички живи същества, които стоят по-долу и по-горе от него. Съвременните хора още не знаят за тази връзка и не разбират нейното значение. Един ден, когато хората дойдат до това пълно единение, когато съзнаят тази връзка, и животът им ще придобие смисъл. Всички хора трябва да съзнаят, че са едно тяло и един дух. Щом съзнаят това, те ще бъдат образец на великия организъм, в който всеки ще намери своето определено място. Само при това положение човек може да бъде свободен.”

„Невидимият свят е пред вас, но се изискват органи, посредством които ще влезете във връзка с него. Запример, за да се реализира една идея на земята, преди всичко човек трябва да има органи, които да я възприемат; след това тя трябва да намери благоприятна почва, в която да се насади; най-после трябва да се намери човек, който да я изгледа, да се развие, да даде плодове. Тогава само можем да кажем, че тази идея е реализирана. ... Значи органи се изискват, за да може *невидимият (финият)* свят да се изяви в едно или друго отношение.

Следователно, човек трябва да стане орган, уд на Божественото тяло, а не роб на външните условия.”

„Помнете: Докато живеете на земята, вие сте под контрола на друго съзнание. Както кракът и ръката не са свободни да действат както искат, така и твоето съзнание е под контрола на висшето съзнание. Ръката, кракът и всички останали органи на човешкото тяло представят сбор от живи разумни клетки, които се подчиняват на човешкото съзнание, а човек – на Божественото съзнание

Всяка сутрин преди да започнете работата си, отправете съзнанието си само за две минути към космичното съзнание, да се свържете с всички живи същества на Земята.”

„Мъдростта – това е връзка с умовете на всички разумни същества. Истината – това е техния и нашия стремеж да бъдем във връзка и да съставляваме едно целокупно движение в живота.

Ако искате да бъдете здрави, сърцето и умът ви трябва да се отправят към Бога, към Слънцето, към цялото мироздание. Оттам ще дойде помощта ви.”

„Благославяйте Бога, светиите, ангелите, добрите хора по света и като се свържете с тях, няма да забележите как ревматизмът ви ще изчезне.”

„... докато живее само за себе си, човек се намира в ограничителни условия на дейност; когато живее за хората, условията му се обогатяват, но все още не е дошъл до целокупния живот; дойде ли до идейното схващане на живота, до изпълнение на Божиите закони, човек влиза вече в целокупния живот, който обхваща всичко. Който е влязъл в областта на великия живот, той се свързва със съзнанието на разумните същества, които са готови всякога да му помагат. Ето защо, когато се говори за велики работи, ще знаете, че те са дело на целокупния живот. Те са дело на велики съзнания, които действат във от обикновените форми, във от обикновения живот.”

„Живи са листата на Божествената книга. Те се наричат още “листа на дървото на живота”. Хората са листа на живото дърво, светиите са цветовете, ангелите – завързалите, но още неузрели плодове, а херувимите и серафимите – узрелите и сладки вече плодове. Всички живи същества, от най-малките до най-големите, съставят дървото на живота, в което текат божествените сокове. Цялото дърво пък живее в Бога. Чрез дървото се изявява животът като виделина. Казано е в Евангелието: “Виделината свети в тъмнината и тъмнината я не обзе”. Виделината е Христос, проявен в света”

„В живота на Земята има три важни неща. Ние живеем на Земята, затова на първо място трябва да разберем човека, ако искаме да разберем живота, който той прекарва. Без човека и природата няма смисъл.

Второто нещо, което трябва да разберем, това са ангелите, които преведени на обикновен език, представят човешкия ум, човешките мисли. Като

се каже “ангел”, разбираме светло същество, а ние ще преведем ангела със “светла мисъл”.

Третото най-важно и неразбрано нещо за човека, това е Бог. Тази дума, преведена на разбран език, представя Любовта, която носи живот и безсмъртие на човешката душа. Затова и в Писанието е казано: “Бог е Любов”.

Следователно идеалът на човека е да разбере себе си, да разбере ангелите, т.е. светлите и чисти мисли и най-после да разбере Бога, т.е. Любовта. Разбере ли тези три неща, той ще може да си изработи една положителна философия за живота”

Светлите братя на човечеството

Цялата Вселена е пълна със същества от човешката раса в разни степени на развитие. Човечеството е на път да се пробуди за това космично Братство от високо напреднали същества и цивилизации.

Всеки е призван да събуди в себе си онези сетива, които ще го свържат с космичните измерения на живота.

„На Земята има същества, чиито тела са *по-ефирни*, по-светещи от другите.”

„Казвате: Защо са толкова строги законите? Законите са строги, защото съзнанието на съвременните хора не е будно, вследствие на което те не могат да влязат във връзка със съзнанията на висши разумни същества и от тях направо да се поучават. Тогава не остава друго, освен да изпитат строгостта на законите, за да се пробуди в тях висшето съзнание. Онзи, в когото Божественото съзнание е пробудено, той никога не се натъква на разумните закони. Той върви в съгласие с тях и ги прилага. Вие живеете в един несъзнателен свят и се чудите защо този свят е създаден така.”

„Сегашната материя, това са заспали духове, които трябва да се пробудят – спящи духове са те, които трябва да се пробудят. Някои са били много идеални, а някои са били 100 пъти по-долу от нашия свят.”

„Под думата **“виждане”** подразбирам **познаване** на нещата. Само онзи вижда, който знае, който познава нещата.”

„За да виждаме предмета външно и вътрешно, т.е. физически и духовно, нужни са ни Мъдрост и Любов.”

„Виждането е функция на съзнанието. Човек, който има пробудено съзнание, той вижда в Америка какво става, няма защо да ходи на място да види.”

„... ако бихте знаели как да погледнете, с един поглед ще измените цялата си съдба”

„За каквото мислиш в даден случай, ти си там, при него.”

„Каквито мисли имате, с такива същества се свързвате.

Когато се казва, че трябва да мислим добре, това значи да се свържем с онзи възвишен, чист свят, дето всички същества разбират и изпълняват волята Божия.”

„Да бъдем весели, с разположение на духа, за да имаме онази вътрешна връзка между нас и светлите духове. С тази постоянна връзка животът ни ще стане спокоен и приятен.”

„Близостта е духовно качество. Близост може да има между две разумни души, но не и между тела.”

„Ако земният ви живот няма определена форма, съдържание и смисъл, той не може да се свърже с небесния, дето всички неща са строго определени и точно измерени. На Земята хората се пипат, гледат, докато се познаят. На

небето не е така, там хората се виждат. Виждането подразбира вътрешна светлина на човешкия ум и на човешкото сърце. ... В Божествената математика всяка дума, всяко число имат строго определен смисъл. В човешкия живот, обаче, всяка дума става разбрана, само когато човек страда. Страданието е метод, от който човек се учи да говори кратко, правилно и съдържателно.”

„Само онзи човек познава новата философия на живота, който се е свързал с Белите Братя и върви в техния път.

Мене не ме смущават вестниците, защото за нас има други вестници. Христос казва: “Радвайте се и веселете се, когато заради Господа кажат някоя лъжа за вас”. Защо? Защо да се радваме? – Защото има друго едно мнение в света: то е общественото мнение на съзнателната Любов, на всички добри хора, които живеят на Земята. Аз наричам тия хора светии, а източните хора ги наричат адепти, наричат ги още учители, ангел-хранители. Аз ги наричам: големите бели братя на човечеството.”

„Истинското постижение се заключава във връзката, която човек прави с всички ония благородни, възвишени същества, които работят в научните общества. Той непременно ще почерпи нещо от тях. Тъй щото, когато някой казва, че е член на Всемирното Бяло Братство, той трябва да си зададе въпроса, какво представя това Братство и какво ще използва от него. Бялото Братство съществува от незапомнени времена. То съществува откак вселената съществува. Бялото Братство е взело участие още при създаването на света, на целия космос. Всеки член на това Братство е проява на Бога.

Бялото Братство, за което ви говоря, не е ново общество; то е съществувало от паметта на века, но продължава да съществува и до днес. За да се удостоите с това благо, вие трябва да се молите, да работите усилено върху себе си, докато сърцето ви напълно утихне: всички бури и ветрове, всички вълнения на морето в него да престанат. Утихне ли сърцето ви, ще дойде изгревът на вашето слънце, ще настане светъл ден за вашето небе, без облаци и без сенки. Изгрее ли слънцето на вашия живот, и сърцето ви ще трепне, защото ще чуете гласа на Божия Дух, на всички ангели, на всички напреднали братя. И тогава вие ще влезете във Великия Град, между възвишени и разумни същества. Постигнете ли това, вашата радост ще бъде неописуема.”

„Адептите са същества с по-висока култура от човешката. Те живеят на най-хубавото място на Земята, на специално място, където кракът на обикновения човек не може да стъпи; те така са оградени, че никой не може да проникне през тази ограда. Жилищата им са построени по нематериален начин. Те не са духове, но знаят всичко, което става на Земята, всичко им е известно. Няма събитие станало на Земята, което те да не знаят. Понеже познават добре законите на природата, те направляват човешките мозъци. Изпращат към хората специална енергия, с която изменят мислите на управляващите, на учените. Хората на Земята устройват събрания, конференции по внушение на тези адепти

Адептите се хранят само с въздух. При това, някои от тях приемат въздух само един път в месеца, други – един път в годината, а най-напредналите – един път през целия си живот. Има адепти, които се хранят само със светлина.”

„За в бъдеще човек ще влезе в по-интимна връзка с напредналите свършени същества.

Животът се направлява от интелигентни същества пак от човешката раса, завършили своето развитие. Връзката си с тях човек трябва да поддържа

винаги. Тогава той е в училището на природата. Само тъй може да има достъп до нейното знание.

Човек е пътник, екскурзиант и ако иска навреме да стигне на определеното място, той трябва точно да изпълнява заповедите на ръководителите.

Ние сме среда, проводници на Божественото. В тази среда работят много напреднали същества. Всеки човек отделно е резултат и на работата на своите предци. За да дойде във връзка с напредналите, с разумните същества, той трябва да се върне към своя първичен живот, към живота на своите предци, които се отличавали с голяма устойчивост, с висок морал. Иначе, каквито закони и теории да се прокарват в съвременните общества, те не могат да подобрят живота.”

„И понеже хората са още деца и не познават законите на живота, те се намират под вещото ръководство на съвършените същества – най-умните хора, които откак се е създал света, живеят и още не са умирали ни един път. Те са проучили вътрешните закони на Битието и са разбрали как се добива и се поддържа вечния живот. И те ръководят сега цялото човечество. Те напътват човека, давайки му онези методи, чрез които най-разумно ще постигне своите копнежи и идеали за щастие.

Всички вие сте под опекуството на невидимия свят. Там имате наставници, които трябва да слушате. Ще се учите от тях и вечерно време ще си давате отчет за всичко. ... Свободата ще дойде след време за вас, а сега сте под настойничество. Вашите настойници са възвишени същества, те имат доброто желание към вас, да успявате. И ако носите в себе си великата идея за Бога, ще намерите Истината и ще познаете Бога още в този си живот.”

„... колцина от вас имате опитността да знаете, че някъде извън Земята имате един добър приятел, един ръководител, един ангел-хранител, или както някои го наричат азът? То е онова същество, което взема голямо участие във вашия земен живот. Той се интересува от всичко около вас и всякога, в най-големите мъчнотии ви идва на помощ. Той е първият и последният приятел в живота ви. ...”

„Приемете всички свещени идеи, които проникват във вас. Бъдете всякога трезви да ги използвате. И тогава учението, което сега придобивате, ще можете да го реализирате.

„Духовният човек всеки ден дохожда при физическия и по един или друг начин се стареае да му открие това, което е видял и научил горе. Понеже той разполага с несъизмеримо време и пространство, у него има търпение. Че ти си разбрал малко, той и на това е доволен. След дълго постоянство на духовния човек, физическият човек започва най-после да се радва, вдъхновява се и казва: дойде ми някаква идея. Това е резултат на поетическия гений у човека. Всеки има по един такъв гений, трябва само да го долови. Това не е нещо фиктивно, но действителност, една истина. Някои го наричат ангел-хранител. Той е толкова интелигентен, с толкова светло лице, с такъв нежен глас, с такива висши трептения наоколо си, че от всяка негова клетка диша живот. И когато иде той, всякога се усещате радостни, всичко наоколо ви е светло, но щом си заминете, ставате неразположени, чувствате стеснение в сърцето си. ... Та невидимият или духовният свят взема живо участие в живота на разумните хора. Те посещават всеки ден тия, които разбират. Затуй и ние искаме да подготвим условия за вас, да разбирате вече небесния език. Ангелът говори отлично на твоя език, той те разбира много добре. Той като дойде при тебе

няма да те кара да учиш неговия език, но ти като идеш горе, няма да го разбираш и ще трябва да учиш неговия език.”

„Аз препоръчвам на всички ръководители да проучват добре Библията. Ще я прочетете един, два, до три пъти през годината. Ще прочетете и всичките ми беседи и ще си извадите от тях бележки на по-главните мисли и закони. Важно е да се види какво приложение може да имат тези закони за всеки едного от вас. Когато вършите тази работа, ще ви посетят отгоре по-напреднали ученици, а може да ви посетят и по-напреднали братя. И аз ще присъствам при вас с една лампа.”

„Бързината, с която възвишените същества се движат е толкова голяма, че са почти невидими. Като погледнете към тях, вие виждате само светлина без никакъв образ. Ако човешкият мозък и вибрациите на нервната система на човека са еднакво нагласени с тия на възвишените същества, той би могъл да види техния образ, да се слее с тяхното съзнание. Значи, ако умът и сърцето на човека са нагласени според ума и сърцето на някой ангел, на някое възвишено същество, той би могъл да влезе в съобщение с него, би могъл да го разгледа добре, да види неговото лице, неговите очи, уши, уста, нос. Само при това положение ангелът би могъл да се спре пред човека. Той ще му се усмихне, ще го поздрави, ще му даде такъв прием, какъвто никой не му е давал. Не сте ли нагласени в хармония с ангелите, с възвишените същества, те никога няма да се спрат за вас. Никакви молитви, никакви плачове не са в състояние да предизвикат тяхното внимание.”

Под “ангел” разбирам разумно същество близко до човека, което се грижи за него, носи го в чувствата и в мислите си. Ангелите са предците на сегашната раса. Те са по-старите братя на човечеството, които са живели преди него в една стара култура. Между ангелите се явила борба за надмощие. Едни от тях излязоха благополучно от тази борба и създадоха слънчевата система, целия външен свят, външната природа. Други ангели дойдоха на Земята, оплетоха се с хората, изпожиха се и забравиха своя произход. И досега още те са между хората. Трета категория ангели, без да забравят своя произход, пожертваха се за човечеството, за да го спасят. Повече от милион ангели влязоха между хората, в човешката култура. Ако те не бяха се пожертвали, въпросът с човечеството щеше да бъде решен. Те дойдоха доброволно да спасят човечеството. С тях заедно дойде и Христос да помогне на хората.

“Дева” на санскритски език означава “ангел”. Ангелите са богати на Любов, те работят от Любов. Те сами се досещат каква е волята на Бога, т.е. какво желае Бог и го изпълняват веднага.

Съществува един свят, дето радостите са реални, а скърбите – привидни. Това е светът на ангелите, на Светлите Същества.

Щастието на Земята не е щастие в Духовния Свят. На Небето не знаят вашите радости и скърби, но те знаят какво нещо е блаженството. В ангелския свят не можеш да кажеш дума, която има две значения или не можеш да кажеш нещо отрицателно. Ако кажеш за нещо, което е чисто, че е нечисто, трябва да излезеш от рая. На Слънцето, ако искаш да кажеш една лоша дума, не се отваря устата ти; когато искаш да кажеш една добра дума, тогава се отваря.

Цялата Вселена, която Бог е направил, е пълна със Същества, които са много по-културни от нас, много по-организирани. На Слънцето има Същества от ангелска йерархия. Те живеят в един етерен свят. Там няма никаква гъста материя, както на Земята. Там материята е в етерно състояние.

На Сириус и на другите небесни тела живеят напреднали същества. Човешката култура, в сравнение с културата на Сириус е още в своите пелени.

Има три вида слънчеви системи: Едни изразяват материалния свят, други са направени от *фин* духовен елемент – те спадат към духовния, ангелския свят. След време, когато вашите духовни очи започнат да се развиват, ще видите всички светове. Третият вид слънчеви системи това са Божествените светове, които са създадени от *най-фин*, Божествен елемент. Човек ще мине през всичките слънчеви системи. Нашата слънчева система е на границата на космоса. Тъй щото, когато един ден съзнанието ви се повдигне и минете от една слънчева система в друга с по-висша култура от сегашната, ще имате съвсем други понятия за нещата.

Под думата “ангели” разбираме такива Същества, чието съзнание е тъй пробудено, че светят като Слънцето. Ако посетите ангелите ще видите, че при тях съществува такъв ред, какъвто не съществува на Земята. Хората имат такова понятие за ангелите, каквото мравките могат да имат за хората.

Белите Братя са служители на Бога, те са ангелите.

„Царството Божие чрез сила се взема, знанието чрез сила се придобива, всичко в света чрез сила се придобива. Чрез сила значи чрез тези разумни Същества, които стоят по-горе от ангелите. Те са Силите Господни и чрез тях всичко се придобива. Тези същества са архангелите.

Щом искам да имам Божието благоволение и съдействие, аз трябва да живея като ангел, да разбирам Божията воля, направо да възприемам Неговата мисъл и да я предавам на света, преди още да е дошъл слугата да ми каже какво Бог иска от мене да направя. Само такъв човек може да се нарече разумен.”

„Ангелската държава управлява човечеството. Това, което ангелите направят за една секунда, то човечеството го прави за 8000 години. Когато ангелите пеят, дърветата цъфтят и плодовете зреят. ... Човек изявява Любовта по начин, който и ангелите не знаят. Човек има мисия, каквато никое същество няма. Във всяко същество Бог е вложил нещо от Себе Си и затова всяко същество е велико.”

„Ангелите са хора, които някога са живели на Земята и са минали през особени области на мъчнотии и страдания, за да стигнат до пътя на съвършенството. Те са минали от човешката раса в расата на съвършените хора или в положението на ангели. Те служат за образец на човечеството.

Човек трябва да бъде във връзка с ангелите, да почувства и тяхната любов и култура.”

„Дробовете и сърцето са ангелският свят.”

„За да ви обичат ангелите, трябва да бъдете светлина.”

„Ако срещнете един ангел, ще видите, че в него всичко е в пълен ред и порядък.

Ангелите трябва да дават пример на хората по живот, по отношение и по облекло.”

„Ангелът е огън и светлина, т.е. любов и разумност.”

„Те, крайно интелигентни и красиви, като дойдат между хората, за да не ги изкушават, веднага се превръщат на лампи с голяма светлина.”

„Всички ангели са красиви.

Ако влезете между ангелите, ще видите, че всички са около 30 годишни – млади, красиви, спретнати. Дойде ли един от тях ангели между хората, всички ще се влюбят в него. Моми ще напуснат родителите си, жени – децата и

мъжете си и ще тръгнат след него, както гладният – след хляба. Ангелите носят в себе си велик живот.”

„Красотата е подобна на богатството. Красивите са богати хора. Лицето на красивия е динамично, живо. Дето мине, той пали огън. Ако един ангел остане да живее между хората, ще запали Земята. За да не стане това, трябва да се вземат предпазни мерки. Красотата е оръжие, с което ангелите си служат. Мощни са енергиите на ангелите.”

„Ако отидете на Небето, между ангелите, вие ще се намерите заобиколени само с красота. Ангелите са много красиви същества. Ако един ангел би слязъл на Земята, всички мъже и жени, всички учени ще тръгнат подир него. Голяма е красотата на ангела и никой не може да устои на нея. И ако ангелите днес не искат да слизат на Земята, причината за това е, че те не искат да създадат нещастие на хората. В това отношение те са високо благородни и възвишени. Като знаят, че хората не могат изведнъж да постигнат тяхната красота, те се пазят да не ги обезсърчат. Когато трябва да дойдат на Земята, ангелите се обличат в най-скромна дреха, да не предизвикват съблазън между хората. Обаче има случаи, когато ангели са идвали на Земята във всичката своя красота и величие и който веднъж само е могъл да види един от тия ангели, той се е простирал на земята. Данаил, виден израилски пророк, като видял един от тия ангели, изгубил съзнанието си и паднал на земята. Трябвало този ангел да се приближи при него, за да го изправи на краката. Това показва, че хората още не могат да издържат на мощното, на благородното, на възвишеното и красивото в света. ... Днес няма още такива гениални художници, които могат да нарисуват образ с ангелска красота. Защо? Защото красотата е неуловимо качество. Красивият човек е самоуверен в себе си, той никога не се обезсърчава. Той не знае какво нещо е обезсърчение, нито какво нещо е обезверяване.”

„Стар е ангелът, милиони години живее, но вечно се подмладява.

Животът на напредналите същества е вечно подмладяване. Всички в небето са млади.”

„Аз взимам ангела като символ на чистота, интелигентност и мощност. Ангелът може да бъде идеал за нашата душа.”

„Те нямат пол. Ангелът може да вземе каквато форма иска: мъжка или женска. Обаче за него полът е изключен, той не е нито мъж, нито жена.”

„Какво велико самопожертвование е от страна на някой ангел, който се занимава с решаването на велики въпроси, и като види, че някоя душа страда, веднага напуца работата си и отива да ѝ помогне, да я утеши.”

„Казвам: във всеки човек е вложена една идея, за развитието на която непременно трябва да дойде ангел Господен, който да го напъти какво да прави. Този ангел представя Божественото в човека, което му говори, напътва го как да работи, как да се развива. От Божествено гледище, явяването на ангел Господен при човека означава пробуждане на висшето съзнание в него, с което се създава връзка между невидимия свят, който е извън човешкото съзнание и физическия свят. Следователно, когато съзнанието на човека се пробуди, неговата душа може вече да пътува с голяма бързина в пространството. Казва се, че душата може да пътува, защото тя има форма. За духа обаче не може да се каже, че пътува, защото той няма форма. Щом е тъй, духът пък се движи. Душата може да стане толкова малка, че с никакъв микроскоп да се не вижда. Същевременно тя може да стане толкова голяма, че нищо да не е в състояние да я обгърне. Значи в своето развитие душата се

движи между тия два полюса, т.е. тя изучава законите на крайното смалвяване и крайното увеличаване. ... Някога вие сте били грамадни същества, но сега, в сравнение с по-раншната си големина, вие сте толкова малки, че можете да влезете в орехова черупка.”

„От скромност мнозина казват, че нищо не могат да направят, че Бог върши всичко. Вярно е това, но когато житното зърно се посее в земята, след известно време пониква, израства и дава плод. Какво показва това? Това показва, че *импулсът* за живот, за развитие е вложен в него. И щом му се дадат условия да се прояви, то не трябва да чака други да работят за него, но веднага да пристъпи към условията, да започне работата си.”

„Човек е минал през фазата на растенията и е слязъл на Земята в по-висока фаза – във формата на човек. На Небето, обаче, човек е още растение, с глава забита в земята. Ние се радваме на растенията, които се развиват на Земята, а ангелите се радват и обработват растенията в духовния и в Божествения свят, т.е. те се занимават с нас. Като вкусим един плод на Земята, ние казваме, че тоя плод е сладък или кисел. Също така и ангелите се произнасят за нашите плодове на Небето. Има хора на Небето, които раждат ябълки, сливи, круши, портокали, каквито плодове раждат растенията на Земята. Каквато е породата на човека на Земята, такава е породата му и на Небето. Каквито плодове човек ражда на Земята, такива ражда и на Небето.”

„Някога ние сме били плодни дървета, а ангелите са били хора и понеже са се ползвали от нас, сега слизат да ни повдигнат.”

„Когато ангелите говорят помежду си, хората стават радостни, понеже в говора има нещо ново. От говора им се разпространява светлина, нещо много хубаво. Нали е казано: “От трошиците на ангелите, от трошиците на трапезата им се хранят хората”. Значи нищо не се губи. Когато хората ядат, от трошиците, които падат, се хранят мравките. Нищо не отива напразно.”

„Вие ще направите малките работи, а на Небето ангелите ще направят големите работи.

Те са същества на мисълта. Те не могат да се спират при вас с часове и да ви занимават. Минават и заминават край вас както светлината.”

„Ангелите са същества на разумността. Те живеят между хората. А идването на Христа е вътрешен процес. Целият свят е в обсадно положение. Ангелите са обсадили цялото човечество и са му дали ултиматум: Ако не се подчинят на Бога, те ще започнат да ги обстрелват. Те се бунтуват, понеже хората не живеят според законите, които Бог е създал.”

„Между ангелите и човешките души има тясна връзка. Един ден те ще бъдат наши братя, а хората – техни сестри. В дома на Бога има и синове и дъщери.”

„По-културни същества от ангелите няма. Следващата фаза, в която човечеството ще влезе, е фазата на ангелите. Тогава нашите груби тела ще бъдат променени в *динамични*. Те ще бъдат съставени от *фина материя*. Как ще се създаде последната? Чрез молитва, съзерцание, размишление. Или казано другояче, молитвата е метод за организиране на духовното тяло – новото тяло, в което човек ще живее.”

„В действителност, ангелите са по-реални от хората; материята, с която са облечени е *по-фина, по-чиста, но и по-устойчива* от тази, с която хората са облечени. С какво са облечени хората? - С плът, която наричат тленна. Тя е гъста, тежка. Материята на съществата от Божествения свят, т.е. от света на Любовта, е вечна, неизменна.”

„Ангелите са светли, чисти същества. Човешкото пеене на Земята е кряскане в духовния свят. Човек живее в много гъста материя на Земята. Тялото му е също направено от груба материя, която още повече огрубява от неправилния живот.”

„Ангелите се делят на йерархии. Когато те пеят, в същото време те светят със силна, ослепителна светлина. Така светят ангелите от високите йерархии. Колкото по-надолу слизат, толкова тяхната светлина се намалява и се обръща в някакъв цвят.”

„Ангелите имат криле от светеща материя. От същата материя е направено и подвижното им тяло. Те непрестанно се уголемяват и намаляват и стават по-малки от един атом. Всичките техни движения се придружават от възшебно пеене.”

„Само чистият и правилен живот на човека предава сила и мощ на гласа. Прави, чисти мисли, чувства и постъпки. Викането нищо не е за Небето. Там не се интересуват от такова пеене. Ако един ангел слезе на Земята и изпее една магическа песен, гробовете ще се отворят и мъртвите ще възкръснат, болните ще оздравеят, слабите ще станат силни, лошите ще станат добри, гладните ще се наситят, жадните ще утолят жаждата си, слепите ще прогледнат, немите ще проговорят и глухите ще прочуят.”

„... пеенето на ангела се отличава по *броя на трептенията*. Те са *повече даже от трептенията на нашата светлина*. Какво ще кажете на това? Когато ангелите пеят, нашето Слънце свети. – Защо е така? – И когато ангелите престанат да пеят, у нас се образува тъмнина. Тогава те си почиват. Когато ангелите отново запяват, светлината пак иде. *Пеенето на ангелите е светлина за нас*, а почивката им – тъмнина. Това твърдение е за мъдреците.”

„... всеки човек, който иска да развие или възстанови дейността на своето духовно тяло, най-първо трябва абсолютно да изключи съмнението от себе си. Изключи ли се съмнението, хората ще чуят гласове от невидимия свят, ще могат да се разговарят и с ангелите.”

„Днес учените правят опити да чуят гласа на атомите. С помощта на микрофоните, които усилват звука три милиарда пъти, те са успели да доловят гласа на атомите. По същия начин ще чуят и гласа на микробите. Един ден с още по-усъвършенствани микрофони учените хора ще успеят да чуят мелодичния глас на ангелите, на светиите, на гениите от другия свят.”

„Вие не можете да бъдете щастливи, ако нямате разположението на разумните същества. Когато ангелите започнат да мислят за вас, вие сте щастливи. Когато те ви извадят от ума си, вие сте нещастни. ... *Слънцето е един от големите ангели*. Питате: да се покланяме или не на тези ангели? На ангела, който донесе една заповед от невидимия свят Йоан Богослов каза: *Аз съм Твой служител. Аз съм поставен да разнасям Твоята мисъл и му се поклони*. Този ангел би казал: *аз съм само един лъч. Има милиарди слънца по-големи от нашето Слънце, те са все ангели*.”

„Дето мине ангелът, всичко около него моментално се изменя. Като не разбирате вътрешния живот, вие обръщате внимание повече на външността, на обективната страна на живота. Не обръщате внимание на онзи свят, дето са скрити тайните на живота.

Човек върви от видимото към невидимото, ангелите вървят от невидимото към видимото. Дето се срещат хората и ангелите, там е разбирането.”

„Колко сме смешни ние, хората на Земята! Ние имаме един мозък от 1.5 кг. тежест, турен в един лоб. При една такава малка материя, при един такъв ограничен ум, вие искате да обхванете цялата Вселена, да турите всичко под нозете си и да кажете: Знаете ли кой съм аз? Казвам: ти си младият човек, с 1.5 кг. тежест в главата си. Знаете ли какво представлява мозъкът на един ангел? *Мозъкът на един ангел по интензивност на своите вибрации и по качество представлява съвкупност от мозъците на цялото човечество.* Знаете ли какво нещо е написано в мозъка на един ангел? Ако се намериш пред един ангел, как ще се почувстваш?”

„Ангелът *обръща внимание* на такива *малки неща*, каквито и най-досетливият човек не може да забележи. В това отношение ангелите се отличават с *висока култура.*”

„... дойде ли някой ангел на Земята, ще видите, че той знае много неща: да свири, да пее, да рисува, да пише стихотворения, да философства, да се моли – дето го пипнете, всичко знае. Той знае как да помага и на бедни и на страдащи.”

„Въпросите, с които се занимават големите математици на Земята, са играчка за ангелите. Когато един ангел прави изчисления, той *взима под внимание и най-малките неща, каквито математиците на Земята не могат да предвидят.* Ония ангели, които са създали Слънчевата система, са предвидили всички вариации на движението и така са завършили своята работа.”

„За съществата от Божествения свят няма смърт, няма прераждане – Божественият живот е живот на съвършенство.”

„Когато говорим за Слънцето, за звездите, аз гледам на тях като резултат от дейността на Разумни Същества, които са живели преди 25 милиона години или преди 250 милиона години или преди 2500 милиона години.”

„Казваш: “Интересува ме другия свят”. Не може да не те интересува, защото стремежът на човешката душа се дължи на Разумните Същества от другия свят, които имат по-високо знание и култура от твоята.”

„Ангелите са същества, които са взели участие в създаването на света. Всички Божествени Сили минават през нас. Те ни охраняват, те ни помагат, носят ни Божествени благословения.”

„Разумните същества работят и ръководят процесите в растенията. ... Една ябълка е радио, което ни свързва с известни Същества. Цветята са деца на ангелите. Те са картини на ангелите, художествени картини. Не трябва да се късат цветята. Настъпите ли едно цвете, вие настъпвате някоя мисъл или чувство на ангелите. Ние сме много немирни деца. Имаме много високо мнение за себе си.”

„Разумни сме, когато сме свързани с ангелите. В настроение сме, когато сме свързани с животните. Обичаме се, когато сме свързани с Бога.”

„Стрежете се да бъдете в хармония с Божествения свят. Как можете да постигнете това? – Като избягвате всякакво стълкновение между своите мисли, чувства и постъпки. Съществата, които живеят в Божествения свят, не правят никакви погрешки. Между тях съществува пълна хармония. Там няма условия за грешки. Щом знаете това, нека тия същества ви служат като мярка за добър живот.”

„*Духовният свят, за който говоря, не е далеч от вас.* От живота ви зависи дали ще се движите в грубия физически свят или в духовния, в любовта на ангелите. Ако със своите мисли, чувства и постъпки вие се движите между

ангелите, те ще се грижат за вас, ще предвиждат нуждите ви и ще ги задоволяват. И тогава, ако сте на планината и се нуждаете от храна и дрехи, те ще намерят някой добър човек на земята и чрез него ще ви изпратят всичко, което ви е необходимо.”

„Вътрешните противоречия могат да се избегнат само тогава, когато човек се свърже със същества, по-напреднали от него. ... В свободното си време ангелите слизат на Земята да помагат на хората, понеже считат, че те са удове, които взимат участие в целокупния живот.”

„Няма човек в света, на когото ангелът да не се е явил в една или друга форма, за да му посочи онзи път, в който той ще намери разрешаване на онези въпроси, които го интересуват.”

„Който иска да има ангелска любов, трябва да си служи с огън, на който температурата е 35 милиона градуса. Когато ангелът обикне някого, поставя го в огнището и ако може да издържи тази висока температура, той започва да му преподава новата наука за живота. Който не издържи на този огън, превръща се на дим и пепел. Така ще постъпва ангелът с него, докато го кали. Ту ще го туря в огъня, ту ще го вади. През девет реторти ще мине, но ще се кали. Ще плаче, ще вика, докато стане чист като ангел. Ангелската любов се отличава с чистота. Тя прекарва човека през огъня. *Който има ангелска любов в сърцето си се отличава с топлина.* Неговото тяло и сърце са топли. Той мисли добро на всички хора, на всички живи същества. Злото е ограничение, изстиване. *Следователно студът произлиза от омразата, а топлината – от любовта. Дето има топлина, там е любовта.*”

„Ангелът подразбира служител на Бога. Едно от качествата на Божиите служители е, че те носят светлина. Има ангели на Любовта, на Мъдростта, на Истината, на Правдата, на Добродетелта, на милосърдието, на кротостта, на въздържанието, на братолюбието – цяла градация от ангели има. Специфичните добродетели се представят от съответни ангели. Често хората се запитват, защо Бог ги е поставил при толкова трудни за тях условия. Бог е поставил всеки човек точно при такива условия, които са необходими да развие в себе си известна добродетел. ... всяка добродетел се развива при специфични за нея условия. За пример, една добродетел се развива при сиромашията, друга – при богатството и т.н. Който иска да придобие Любовта, да я научи, той трябва да заеме най-долното положение в живота, да стане последен бедняк. Ако заеме най-високото място, той няма да разбере любовта. Турите ли Любовта при богати условия, от нея нищо няма да остане.”

„Всеки живее един или друг живот, според степента на своето развитие. Ако един ангел слезе от небето, той ще живее с радост. Земният живот ще бъде за него красиво развлечение. Същият живот е мъчение за обикновения човек. Радвайте се, когато разумни, светли същества слизат на Земята и се обличат в човешка форма. По този начин между тия същества и обикновените хора става такава обмяна, каквато между капиталите на различните държави.”

„Една добродетел, която вие имате, сравнена с добродетелта на един ангел, се различава много. Вашата добродетел сравнена с неговата ще има тъмен цвят. Вашето добро пред доброто на един ангел ще бъде зло.”

„Ако микробата започне да говори за своя свят, като за голям свят, човек би се смял. Така и възвишените същества се смеят на човека, който говори за големината на Земята, за нейния диаметър, за изчисленията, които човек прави. Ако нашите учени биха могли да си представят с какви въпроси се

занимават възвишените същества, те биха се побъркали. Необятна е мисълта на ангелите, на възвишените същества.”

„Ангелът може да си играе с планетите, както децата - с камъни...”

„Ангелите се отличават от хората по своята абсолютна чистота и светост. Те са носители на светлината, вследствие на което са крайно възискателни и строги.”

„Хората си представят ангелите същества на два крака, подобни на тях. Доколкото ние знаем, ангелите никога не стъпват на тази земя, която е направена само от умрели клетки. Когато ангелите слизат на Земята, те кацват върху главите на хората и вървят от глава на глава. В това отношение човешките мозъци представляват стъпала, по които ангелите ходят. Както виждате, това е особена философия. При това забелязано е, че колкото по-често ангелите стъпват върху мозъците на хората, толкова и мозъците им са по-обработени, а следователно и хората мислят по-добре. Колкото по-малко ангелите стъпват върху мозъците на хората, толкова по-зле мислят. Ние не говорим за ума, но за мозъка на хората.”

„Трябва да се стремите към същества по-напреднали от вас, които са завършили своето земно развитие. Те са ангелите, светиите. Сега иде време, когато човек ще направи връзка с ангели. Как? Чрез размишление за ангелите и любов към тях.”

„5 – 10 мин. на ден размишлявайте върху качествата на ангелите – съвършенство, мекота, любов, милосърдие, мъдрост, сила, самоотричане, готовност за жертва, върху тяхното всеотдайно служене на Бога.”

„Закон е: когато имаш любов към едно същество, то непременно ще се изяви. Създават се условия да го видиш и говориш с него.

Размишление всеки ден върху ангелите за щастие, чистота, милосърдие, дух на служене, за тяхната мъдрост, сила и т.н. По този начин човек се свързва с тях и техните качества ще почнат да се проявяват в човека. Може да се направи опит. *Размишлявай всеки ден по пет минути върху ангелите и ще видиш, че ще се промениш съвсем след няколко месеца.*”

„Има ангели, които работят изключително върху развиване на приятелското чувство в човека. Свърже ли се с тях същества, човек се ползва от тяхното благословение. Само онзи може да бъде свързан с тях и да се ползва от тяхното благословение, който съзнателно и с любов работи за развиване на това чувство в себе си. Същевременно, за да се свържете с тях същества, вие трябва да имате поне един приятел на Земята, чрез когото те да работят.

Всички тях ангели, всички тях същества, които са живели милиони години преди нас на Земята, знаят какво нещо е Бог. Те застават с един свещен трепет пред Великия Създател, от сърцето на Когото изтича тази Велика Любов, която поддържа целия Космос.”

„Да видиш ангел, това значи да се преобрази целия ти живот. Ти ставаш по-добър, *разширяваш се, придобиваш по-голяма светлина.* Да видиш Бога, това значи да станеш светия.”

“Само чистият по сърце може да види Бога”. Мойсей, който беше чист и свят човек, само един път видя Бога и то гърба, а не лицето Му. Животът ви ще се преобрази, ако видите само една частица от Бога. За да видите поне една частица от дрехата Му, вие трябва да се освободите от своите отрицателни прояви: злоба, завист, омраза, гняв и др.”

“Защото не могат вече ни да умрат, понеже са равноангели; и като са синове на възкресението, синове Божии са”.

„Бракът постепенно минава в по-висока форма, докато дойде най-последно до фазата на възкресението. Значи бракът за смъртния живот се замества с възкресението за вечния живот. Условието, при които ще живеят хората на възкресението, ще бъдат ангелите, ангелският свят. Великото, с което ще се занимават, ще бъдат Синове Божии. Обаче това положение не се отнася за хора от сегашния век.

Този е смисълът на живота – придобиването на безсмъртието, т.е. на възкресението, после връзката с ангелите и най-последно да станете Синове Божии.”

„Вие трябва да се стремите към същества по-напреднали от вас, които са завършили развитието си. Те са ангелите, светиите, гениите. Щом се свържете с тях, вие ставате Синове Божии. А като Синове Божии, вие разполагате вече с Божията Любов. Да бъдете Синове Божии, значи всички съзнателни същества да ви служат, да имате богатство, знание, сила. Дето отивате, всички ще ви приемат с радост и ще казват “Добре дошли!”

“Като са Синове Божии, Синове на възкресението са”. Тази е първата задача на човека – да бъде Син Божи. Да бъдеш Син Божи, това значи още, при най-големите бури на живота си да запазиш мекотата на чувствата си.”

„Да видиш един ангел на Земята, ти трябва да се преустроиш. Енергията, която излиза от ангела е толкова мощна, че ти не можеш да издържиш, ще се простреш на земята и ще стоиш много далеч.”

„Вие мислите, че един ангел постъпва много меко и че ти ще издържиш лесно присъствието му. Ако се яви един ангел със светлината си, ще се простреш на земята! Енергията у него е толкова силна, че ще ти се подкосят краката и ще кажеш: “Нищо не остана в мене!” И той отново трябва да те съвземе. Някои от вас искат да дружат с ангелите. Ще се подкосят краката ви! Ще започнете с гениалните хора. Те са много строги. Тяхната правда е строга. Някой път във вас говори нещо строго. Това е гениалният. После ще дойде светията, после ще дойде ангелът и най-последно, като дойде Господ – онова състояние на Любовта – законът е друг.”

„Знаете ли какво представляват всички цветя и плодни дървета, които ви заобикалят? Те представляват синове и дъщери на ангелите. Те са слезли от Небето с единствената цел да помагат на съвременното човечество. Тъй щото, децата на ангелите днес стават жертва за повдигането на човечеството. Без растения няма никакъв прогрес.”

„... всички ангели, всички светли същества, които излизат от Слънцето да разнасят благата по целия свят, се спират главно там, дето гори свещеният огън. Някои искат да знаят, как успяват ангелите да обиколят всички хора. Те се движат с по-голяма бързина от тази на светлината. Тъй щото, това което те могат да направят за една секунда, на хората са нужни хиляди дни. Голяма е разликата между възможностите на ангела и на обикновения човек. Колко време се спира ангелът при човека? – Не повече от една секунда. От човешко гледище една секунда е малко време, но от гледището на ангела, който се движи с необикновена бързина, това време е около десет години. Интензивен е животът на ангелите, затова те се движат бързо и с голяма лекота. Те живеят в реалността на живота, дето нещата стават непрекъснато.”

„Ангелът пътува от една слънчева система в друга, обикаля планетите и на всички помага.“

„Аз не свързвам любовта с брака. Бракът е търговска сделка, а любовта е Божествен процес, който е общ за цялата природа. Той е непреривен процес в цялото космично Битие във всички същества, от най-малките до най-големите. Между ангелите брак не съществува. Ако един ангел на Небето поиска да се жени, веднага ще го изпъдят оттам. Ако двама ангели си кажат една груба дума помежду си, както хората в брака си казват, от тях нищо няма да остане. Там груби думи няма. Ангелите разбират дълбокия смисъл на природните закони. Имат грамадна сила, могат да се проектират с 25 милиона крила и да *хвърчат с бързина по-голяма от тази на светлината. За миг един ангел може да преброди пространството.*“

„*За възвишените същества няма далечни места. Те се движат с невероятна бързина, далеч по-бързи от светлината и едновременно в един момент могат да бъдат на много места. Божественото е навсякъде в един момент, в цялото Битие присъства. Толкоз бързо се движи, че никой не може да забележи това движение. В тази бързина е неговата сила. Туй, което се движи най-бързо, то е най-силно и най-разумно, най-любецо и най-свободно. Бързината дава свобода, светлина, топлина и живот.*“

„Цялото пространство, в което ние живеем и се движим, е пълно със същества от разни категории и култури. Слънчевата светлина се движи със 180 000 мили в секунда, за да измине само диаметъра на нашата Вселена, който за да се премине трябва да се преминават 31 000 години, а тези същества от различни йерархии се движат с още по-голяма, невероятна бързина.“

„Ангелът носи знание, приложимо за всички светове: физически, духовен и Божествен. *Що е ангелът? Ако съберете цялото знание на човечеството, колкото то знае от хиляди години, ангелът знае всичко това, а знае и нещо повече.*“

„На един ангел, който пътува от една слънчева система до друга, какви превозни средства му трябва? От Слънцето до най-близката звезда те пътуват с бързина по-голяма от тази на светлината. Възвишените Същества, които живеят на Слънцето, слизат на Земята. Също така слизат Същества и от Венера, Марс, Меркурий и т.н. Те имат превозни средства. *500 милиона години пътува светлината от някоя вселена, за да дойде до тук. Какво огромно пространство! За ангела това е разходка. Нашата мярка е мярка на микроб.*

Светлината има най-голяма възможна бързина във физическия свят, а тези бързини, за които говорим, стават в други, по-горни светове, в други измерения.“

„Всички форми и видове на материята, които съществуват на Земята, са кондензирана духовна енергия. Тази духовна енергия изтича от великите същества на космоса. Различните родове духовна енергия произтичат от различни йерархии на духовни същества. Скъпоценните камъни като най-висша форма на материята, са кондензирана висша духовна енергия и според естеството си те произлизат от различни йерархии на космоса.“

„Гледайте човека във всичките негови хубави проявления. Представяйте си ангелите – същества стройни, хубави, интелигентни, готови всякога да помагат.“

„Вдигни главата си нагоре, изправи се и мисли само за Слънцето и Земята. Мисли за ангелите, за тяхната младост. Няма стари ангели. Лицата на

ангелите са гладки, без никакви косми. Те нямат брада и мустаци, както обикновените хора.”

„Щом чуя думата ангел, аз влизам в този необятен свят, необикновено красив и светъл. Разпервам крилете си и се движа с бързина, по-голяма от тази на светлината. Аз леко се движа между Земята и Небето.”

„Когато дойде един такъв ангел, има *разширение, светлина*. Човек е доволен вътре в себе си, радостен е. Леко му е на душата. Където и да ходи, който и да го срещне, всеки иска да му направи услуга. ... Той озарява и ти си като една хубава местност, всички искат да разработват тази местност, явяват се много кандидати за нея. Ако е някоя камениста почва, всички я избягват. А за добрата почва дохождат мнозина, искат да вземат тази земя под наем, защото тя представлява много добри условия.”

Въпросът за светлите същества, за техния живот и култура е много обширна област, за която нямаме повече място тук.

Земната цивилизация ще се срещне с цивилизациите на светлината, затова трябва да се подготви, за да издържи високата енергия на този контакт.

ШЕСТАТА РАСА

Шестата раса

Новата култура и новата раса, които идват, ще възстановят връзката между човешката и ангелската еволюция. Това е един колкото индивидуален, толкова и космичен процес. Вътрешната работа на хората ще бъде подпомогната от вътрешното присъствие на космичното съзнание и висшите космични същества. Това са полета с огромен енергиен потенциал на идеите и пространствата от различни измерения и *изтънченост*. Сегашното човешко естество веднага би изчезнало от присъствието на такива непоносимо големи идейни и енергийни заряди. Затова съвременният човек трябва да подготви своите сетива, своята чистота и енергиен потенциал за тази среща.

Органи, удове

„Органи се изискват, за да може невидимият свят да се прояви в едно или друго отношение. Следователно, човек трябва да стане орган, уд на Божественото тяло, а не роб на външните условия. Човек трябва да бъде гражданин на Царството Божие, носител на Божествените идеи.”

„... в широк смисъл под уд се разбира орган на Божественото тяло. Няма по-добри условия за човека от тези, да бъде уд на Божествения организъм. Ти влизаш в Божествения организъм да помагаш. Ти ще помагаш, ще бъдеш носител на Божественото, но и на тебе ще помагат.”

„Бог е създал удове на човека и всеки уд е предназначен за развиване на известна добродетел.”

„От душата във вид на силови линии излизат всички органи на човешкото тяло.”

„Въпросът за създаването на органите крие своя произход в далечното минало. Там е тайната на битието.”

„Защо Бог създаде човека с толкова вътрешни органи? ... Чрез тези органи човек се свързва с ангелите, с херувимите и серафимите, от които черпи знание за своето повдигане.”

(Серафимите – Братя на Любовта – първи приемат Божествените мисли и ги предават на по-долустоящите. Направляват голяма група Галактики и ги обединяват в едно цяло. Те са глава на космичния човек, затова в староеврейската кабала са наречени “Духове на Божия венец”. Управляват главата на човека. – б.с.)

„Чрез белия дроб човек се свързва с херувимите. Ето защо, като дишате, мислете за тези духове и за тяхната мъдрост. Значи мъдростта се придобива чрез дишането. Чрез сърцето си човек е свързан с друга йерархия, наречена “Престоли”, т.е. Божествен разум. ... Чрез стомаха човек е свързан с други йерархии – “Същества на благородството”. Ето защо, като се нахрани, човек става по-разположен, по-добър, по-благороден, готов за жертви. ... От стомаха се отива в черния дроб, чрез който човек се свързва с друга йерархия, наречена “Власти” или Божествена сила. ... Чрез жлъчката човек е свързан със “Съществата на доброто”. Когато жлъчката е в нормално състояние, доброто и любовта се увеличават. Ако омразата се увеличава, любовта се намалява. Това е закон, който регулира отношението между силите. ...

След черния дроб се отива в далака, чрез който човек се свързва с друга йерархия “Началства”, наречена Божествена Правда и победа в света. ... Друга йерархия са архангелите, същества на Божията слава. Те ръководят народите. Те имат отношение към бъбреците. Който не слави Господа и не се въодушевява от великото в природата, не може да бъде във връзка с архангелите и страда от разстройство на бъбреците. ... Най-после слизаме до йерархията на ангелите, които са основа на живота. За да бъдем във връзка с тях, всички мъже, жени и деца трябва да раждат. Който не може да роди една възвишена мисъл, едно добро желание, не е свързан с ангелите. ... Като се върнете по домовете си, нека всеки се запита защо има мозък, бял дроб, сърце, стомах, черен дроб, далак и бъбреци. Така ще си спомните за връзката, която съществува между възвишения свят и вас. Само така ще разберете, че не сте свободни да мислите, да чувствате и да постъпвате както искате.”

„Развитието на човека се обуславя от развитието на неговите органи. Ако радиото, което представя един прост апарат, може да схваща вълните, които идат от близкото и далечно пространство, колко повече човек, със своите вътрешни органи, може да схваща мислите, които идат от висшите светове. Органите, апаратите, с които човек възприема мислите на съществата от висшите светове, трябва да бъдат добре устроени и по-съвършени от най-съвършеното радио в света.”

„Веднъж човек дошъл на земята, той трябва да прави усилия върху себе си, за да набави нужния материал, необходим за съграждане на неговите удове. ... Този материал, който духът, душата, умът и сърцето на човека са събрали, се препраща в невидимия свят, дето същества от висша йерархия го обработват. По този начин те преустройват човешкия ум и човешкото сърце.”

„Вашата ръка, вашата глава, вашето тяло, като се разложат, ще се върнат в Божествения свят като сили, а не като материя.”

„Докато всички органи на тялото служат на целия организъм, те са свързани с Христа. Щом се отделят, всеки служи на себе си. Те имат връзка с противоположното начало. Който се отдалечава от Бога, сам се осъжда на смърт. Един е Бог, ние сме Негови удове. Един е Христос, ние сме Негови удове. Всеки трябва да заема мястото и службата си във великия Божествен организъм.”

„Невидимият свят е пред вас, но се искат органи, посредством които ще влезете във връзка с него.”

„Когато говорим за същественото, за вечното, за неизменното в живота, ние разбираме ония благоприятни условия, които помагат за създаване на такива органи в човека, с които той ще си служи в бъдеще. Човек се нуждае от физически, от духовни и от Божествени органи. Без тези органи той не може да влезе във връзка нито с физическия, нито с духовния, нито с Божествения свят. Всеки свят изисква съответни органи. У когото тия органи са развити, той свободно ще действа. Иначе ще очаква на благоволенieto на съществата, каквото те направят за него, това ще има. Обаче смисълът на човешкия живот седи в това, той сам да си достави всички необходими неща.”

„Според философията на източните народи, човек има седем тела, от които три главни, физическо, астрално и умствено, а останалите четири допълнителни. Щом е така, той трябва да има по седем органа: седем глави, седем сърца, седем стомаха, 14 очи, 14 уши и т.н. Каквито органи има физическото тяло на човека, такива трябва да имат и останалите тела. Те няма да бъдат еднакво устроени, но ще изпълняват подобна служба на физическото.”

„Очите и носът представят ангелския свят, ушите и челото – Божествения свят, а устата – човешкия.”

„Челото е израз на мисълта, носът на чувствата, брадата – на волята.”

„Който иска да бъде силен и мощен, той трябва да възстанови координацията между своите органи... У хора, у които няма координация на органите или у които справедливостта не е фактор в живота им, те се намират в пълна дисхармония със себе си.”

„Религиозните Учители на миналото, за да възстановят тази координация, са давали на учениците си ред правила и методи, едни от които се отнасят до храненето, други – до правилното дишане, трети – до правилните отношения, както и до човешките мисли и чувства.”

„Мекотата ще внесе координация в човека. Има известни органи в човека, които са предназначени за изразяване на милосърдието; други са предназначени за търпението; трети – за вярата; четвърти – за любовта и т.н. Всяко чувство има специфични органи, чрез които се предава.”

„Там, дето силите са координирани, има взаимно подпомагане. Въз основа на този закон, органите могат правилно да се развиват. Следователно, искате ли да усилите един орган, вие трябва съзнателно да намалите или поне временно да спрете дейността на друг някой. Това може да стане само там, дето силите са координирани. За пример, ако искате да усилите окото си, вие трябва временно да намалите дейността на ухото. Работите ли едновременно с окото и ухото, вие не можете да ги развиете добре.”

„Органите са създадени от живи клетки, на които може да се говори като на хора. Щом органите се убедят в това, което им говорите, те започват взаимно да си помагат. Тази взаимопомощ създава координацията на органите. Наруши ли се координацията между клетките, зараждат се разни болести като разстройство на черния дроб и вследствие на това разстройство органите престават да си помагат едни на други.”

„Всеки уд в човешкия организъм е свързан с известен род сили, с известен род енергии.”

„Човек има много удове, чрез които приема енергията на Природата... Много пътеки има в разумната Природа, по които текат енергиите на живота.

Запример, енергиите на стомаха идат чрез храната, за дробовете – чрез въздуха, за очите – чрез светлината, за ушите – чрез живото слово, за носа – чрез аромата на цветята.”

„Всяко противоречие се дължи на неестественото състояние, в което се намират удовете в човешкия организъм. Всякаква аномалия в един от удовете на организма води към криво възприемане на нещата. Като по-сложна машина от всякакво физическо радио, човек трябва да държи в изправност всички свои органи, да може правилно да възприема и предава.”

„Няма орган в човешкото тяло, който да не се управлява от известен род мисли и чувства. Като знаете това, пазете ума и сърцето си в изправност, за да могат те правилно да възприемат мислите и чувствата, които идат от възвишения свят. Съществата от този свят ще помагат на човека дотогава, докато мислите, които са създали неговите органи проникнат в съзнанието му. Това значи да дойде човек до положение да владее своите органи, да стане господар на себе си..., да заповядва на своите мисли и чувства. ... *Чрез мисълта той може да създаде каквито органи иска, да се върне в първоначалното си положение, когато е бил създаден по образ и подобие Божие.*”

„Като работите върху своите удовете, вие се свързвате с духовния свят и го изучавате.”

„Трябва да работим върху себе си. С нашите мисли ние оформяме или деформираме органите си – тялото си.”

„Време е вече хората да излязат от гъстата среда, в която живеят и да влязат в по-рядка. Това значи да излязат от материалния свят и да влязат в духовния. За това са нужни специални органи. Както рибата не може да живее във въздуха, докато не развие специални органи за това, така и човек не може да влезе в духовния свят, ако не се приготви към неговите условия. За тази цел съществуват разни религиозни системи, които учат хората как да живеят, за да се повдигнат над обикновените условия, да минат в по-рядка среда. Който не е готов за новите условия и преждевременно влезе в тях, ще се задуши.”

„Ние се намираме пред една от най-мъчните задачи... Да се създадат органите на бъдещото сърце и на бъдещия ум, да мислим тъй, както Бог мисли, то е много сериозна работа.”

„Усилията, които човек прави в живота си се свеждат към това, да развие в себе си ония органи, които му са нужни за всички светове. Чрез тях той ще влиза във връзка и с висшите светове, а не само с физическия. За човека е важно дали е развил в себе си тия органи, а не какво е неговото верую или какво хората мислят за него.”

„Изобщо, всяка вътрешна промяна в характера на човека се отразява външно върху някои от неговите удовете.”

„Образуват се формите на известни нови органи за бъдещото ново човечество. Докато у хората не се създадат нови органи, много неща ще останат за тях необяснени. В хората трябва да се създадат съответстващи органи.”

„Докато не преустрои своите удовете, човек не може да възприема правилно светлината, която иде от Слънцето.”

„Аз си представям светлината като линия с постоянно движение. С тази светлина човек изправя линиите на своите удовете.”

„На човека предстои голяма и велика работа – да развие всичките си удовете до съвършенство.”

„Само онзи човек може да има любов към Бога, у когото всички органи са правилно развити. Главата, дробовете, стомахът, както и всички останали външни и вътрешни органи в този човек са добре развити. Това са истински праведни хора.”

„Като говоря за развитието на човешките удове, имам предвид съвършения човек. Човек трябва да работи върху себе си, да придобие възвишения, идейния живот.”

Нов тип

Новите космични условия, в които Земята навлиза способстват за формирането на представители на човешката раса от нов тип, с ново, *по-фино устройство на организма*, с нови дарби и способности, с разположение към нова сензитивност и по-високи нива на идейност. Школите за усъвършенстване и връзка с пратениците на невидимия свят способстват за това.

„Защо съм ви събрал тук? За да образувате, когато дойде време *първата ядка* на Шестата раса, която после ще работи в човечеството.”

„Сега от вас се иска да правите ред опити, да се калите, да изработите от себе си *нови хора, нови типове*. Как можете да създадете от себе си нови типове? Колкото по-идеен е живота на човека, толкова по-лесно може той да преустрои целия си организъм, както във физическо, тъй и в психическо отношение.”

„Всеки трябва да бъде *художник за себе си* – да изработи *красиви мисли, красиви движения, красиви чувства, красиви постъпки, красиви думи, красива усмивка* – *красотата е духовен процес*. Ето ви работа. „

„Помнете следното положение: посредственият ученик никога не може да привлече вниманието на един виден професор. Даровитият, способният ученик обаче, всякога може да обърне внимание на един виден професор. Същото може да се каже и за красивия човек. *Способността, красотата* на човека са качества, които заслужават вниманието на хората. Защо? – Защото този, който може да изработи своята красота, е велик дух. Следователно, когато някой иска да привлече вниманието на Бога, той непременно трябва да има нещо особено в себе си, с което да постигне своята цел.”

„Христос поучаваше хората, защото имаше за задача да образува едно *ядро от хора с високо съзнание*, които да бъдат носители на Божественото учение.”

„Когато работи върху умствените си способности, след време човек може да измени неправилностите на лицето, на главата, на ръката си, да създаде от себе си правилен тип във всяко отношение.”

„Бъдещето на човека зависи от самия него: от очите, устата и ушите му. Като изправите малките недостатъци по тях, всичко останало ще дойде само.”

„Работете върху себе си съзнателно, да подобрите своите форми и черти на лицето, на главата, на ръцете, *да извадете красив образ, т.е. да се усъвършенствате*.”

„Грозният трябва да стане *красив*, красивият трябва да стане *добър*. Добрият трябва да стане *справедлив*, а справедливият – *разумен*. Това са степени, през които човек минава в развитието си.”

„Бъдете *творители на бъдещите форми*. Ние сме творители в света; ние градим, ние създаваме великото, красивото в света.”

„Желая ви всеки да създаде от себе си нов тип.”

На Земята вече се раждат деца от съвсем нов тип, със съвсем нови качества. Идват тези съвсем нови деца да управляват.

„Вече сме в края на една епоха, където всичко се топи. Всички стари възгледи се топят. Страданията, които сегашното човечество изживява показват, че идва един нов живот.”

„... цялото човечество се намира пред една велика епоха на промени, която ще донесе новото.”

„Сега е век на ликвидиране със старото, сега идва *нещо мощно*, което ще разтопи всяка частица – това е Любовта.”

“И роди дете мъжко, което ще управлява всички народи с жезъл железен; и нейното чедо бе грабнато и занесено при Бога и при Неговия престол”

Кое е това дете? – Шестата раса, т.е. идеята на Бялото Братство, че всички хора са братя.”

„Сега иде шестата раса и народите не могат да влязат в нея, преди да ликвидират своята карма. И сега тези страдания са ликвидация на натрупаната карма, за да се приготвят за новия живот, който иде на Земята.

Днешната епоха на големи страдания и пертурбации представлява *родилните мъки на една велика култура*. Всред шума и страданията на днешната епоха ще се роди у човека идеята за *мировата любов* и ще протекат мощните й струи през човешките сърца. Това иде по законите на развитието. Съзнанието на човека, като дойде до една степен на своето развитие, се превръща в Любов.”

„От дълбочините на подсъзнателния живот сега вече човек се издига постепенно до по-висок съзнателен живот, а именно *самопожертвуванието*, което показва, че в него започва да проблесва *свърхсъзнателен живот, т.е. проявата на Божественото*. Това е новият тип човек, това е новата раса, която иде.”

Една велика сила иде сега в света, и *вие ще се измените*. Любовта иде сега в света!

Любовта иде сега да стане основа, върху която да се изгради новият живот. Без любовта хората вече нищо не могат да направят. Сега трябва да приложат любовта, за да се премахнат всички противоречия, които съществуват. *Любовта е новото* в света. ...

Бог слиза вече на Земята и носи любовта в човешките сърца и души.”

„Всяка Божествена вълна не е нищо друго, освен нов приток от Любовта, който се втича в човешкия живот. Влезе ли този елемент в културата, той ще внесе обрат във всички области на живота.”

„Сега в света се образува едно *ядро от хора* от всички нации ..., които образуват една нова раса, един народ с нови схващания, различни от сегашните. Кой групира тези духове? Великият Божествен закон ги привлича, за да се *опознаят и работят заедно*. ... Онези народи, които изпратят свои представители, името им ще се запише в това велико царство, а онези, които не изпратят, името им ще се заличи. Писанието казва преди хиляди години: “Народи, които не служат на Бога, нямат никакво бъдеше”.

„Всяка раса е дала нещо от себе си. Бялата раса е направила много повече от черната и жълтата. Следващата раса – *расата на любовта* – ще даде най-много. Тя ще се представлява от благородни, светли души. Тя *ще донесе новата култура* на Земята. Идеите на шестата раса са като въздуха – те сега навсякъде проникват.

Славяните ще дадат подтик на шестата раса. След събитията, които стават, шестата раса ще стане активна в живота. Ще започне да поема ръководството. На Земята ще има много повече нейни представители, отколкото сега. Те ще дадат нова насока на културата. Славянството е подложка, върху която ще бъде присадена шестата раса.”

„В Америка се строи физическия тип на шестата раса; а в славянството – духовния тип на шестата раса. За в бъдеще *Америка и Русия ще се съединят в едно*. Тях ги делят само осем километра на север.”

„Има вече нови хора, типове от новото поколение, които са се родили в Америка. Хора на новото поколение има във Франция, Германия, Англия, но най-вече ги има в Америка. Физиологически тия хора се отличават от другите.”

„Шестата раса ще приготви любовта. Три неща приготвя тя: Съвършената любов към Бога, към ближния и към себе си. Любовта трябва да влезе на първо място. Хората трябва да имат една мярка: *Любов към Бога* трябва да бъде мярка за всички.”

„Сега се подготвя шестата раса. Сега трябва любов към Бога. Спасението на човека е там. Друго средство вече няма. Няма друга *мощна сила*, която може да *подтикне хората*. Светът механически не може да се подобри.

Една разумна Божествена вълна иде и преустройва света. Това разумно действа в хората и изменява вътрешния ред на техните мисли. Стига хората да излязат от избите си и светлината ще ги намери. Колко е ограничена мисълта на съвременните хора!

Тази вълна вече се чувства. В целия свят вече има *събудени души*. Те всички имат *широка мисъл*. Божественото отвсякъде иде във всички страни. Стига да сте готови за работа. Правото сега е на страната на добрите хора. Всички тези духовни братства оказват влияние.

Новият живот иде. Който разбира трябва да се радва, че се е роил в сегашните времена. Новият ред се налага. Скоро хората ще схванат, че *пространството е пълно с разумни същества, които постоянно изливат светлина в хорските умове*, преустройват нещата. Навсякъде се усеща интерес към духовното.”

„Шестата раса ще дойде от небето.”

„Цялата слънчева система минава в една нова фаза. Старият живот на Земята е несъвместим с новия. Онези, които устройват Земята не са тук на Земята. Не мислете, че тези, които са тук на Земята, че те ще преобразят света. Спасението идва отгоре, от светлината, от топлината.”

„Духовният човек е необходим на хората дотолкова, доколкото да им даде направление в живота, да ги *подтикне към Великото Начало*. Днес между всички народи и общества се явяват нови хора, с нови и светли идеи, които подтикват човечеството напред. Тези хора се срещат навсякъде по света... Те носят *нов морал, нови разбирания*, които служат като звено, като *условие за привличане към Земята на енергиите, които идат от духовния свят*. И ако хората днес са недоволни от себе си, причината за това се дължи на факта, че много от небесните извори са затворени за тях и те не могат да ги ползват. Много от енергиите необходими за пресъздаване а техните мисли и чувства, не достигат до сърцата и умовете им. Защо? Те сами са прекъснали тези съобщения, а сега трябва усилено да работят, да ги възстановят.”

„Днес *от невидимия свят слизат хиляди напреднали същества да помагат* на човечеството. Те търсят *готови души*, чрез които да работят.

Пригответе умовете и сърцата си за тях, да ги посрещнете, да ви посетят и *внесат във вас новата култура.*”

„... онези хора, които ще дойдат, няма да бъдат от “мира сега”, те ще дойдат от духовния свят. Апостолите, след като се молиха дълго време, от невидимия свят слязоха хиляди духове във вид на огнени езици, вселиха се в тях и оттогава тия Христови ученици отидоха да проповядват. Така и днес ще дойдат тия с огнените езици, и ще влязат в ония хора, които са готови. И тогава в света ще има такова движение, каквото хората не са виждали и помисляли досега. В света ще настане ред и порядък и хората ще се свестят. ...

И когато дойдат тия хора *отгоре*, с онова *възвишено съзнание*, няма да създадат такива закони като сегашните, но други закони и ще кажат: не се живее по този начин, а по друг начин. И апостол Павел, който е предвиждал това нещо, казва: “Всички няма да умрем, но ще се изменим”. Сегашните хора ще се изменят, и тогава ще настане една реалност. Ще станеш една сутрин и ще бъдеш нито Иван, нито Петър, нито Йоан богослов, нито апостол Петър, но ще имаш ново име, което ти е дадено отгоре, от небето.”

„Днес иде новата, шестата раса, в която мъжете и жените ще се разберат.”

„Хората няма вече да се женят, да се раждат и въплътяват по този начин, както е било досега, а ще дохождат чрез вселяване.”

„От невидимия свят ще дойдат хиляди, милиони същества, които са напреднали, които стоят в пространството, в рая. Те ще дойдат и ще турят ред и порядък на земята.”

„Бялата раса ще бъде носителка на *шестата раса*, която *ще дойде чрез вселяване*. Както един човек търси квартира светла, красива, хигиенична, така светлите души ще търсят подходящи обекти, в които ще се вселят. *Ние ще бъдем квартира за тях, ще заспим и ще се събудим други хора, с други разбирания и желания.*”

„Казвал съм и друг път, че в света идват 8 000 адепти. Някои ще се родят, някои ще се вселят. Те са носители на новото, на бъдещето и това бъдеще ще се наложи на човечеството. Бъдещата култура ще се наложи на хората, както спят и сутринта ще се събудят преобразени.”

„Ще дойдат по-разумни същества да се въплътят на земята и това, което съществува като дисхармония, ще изчезне.”

„Сега човек е половин животно, половин човек, а в бъдеще ще дойде съществото на шестата раса и ще се съедини с човека и тогава ще работят двете души заедно. А животното ще бъде слуга. Хората ще живеят по благодат.”

„Представители на шестата раса са вече навсякъде, в Америка, в Европа и другаде. Те са пръснати в разни народи и постепенно *ще вземат ръководството в ръцете си.*”

„Напреднали в своето развитие същества ще се родят, други ще се вселят и ние ще видим, че *хората, които управляват света, ще станат други*. Тия напреднали същества ще управляват света, а вие ще бъдете помощници.”

„Наистина, съвременната наука разрешава един велик въпрос – социалния – но разрешението на този въпрос е в ръцете на най-благородните хора – хората на шестата раса.”

„Засега има англичани, има българи, има всякакви народи, но като дойде този огън и стопи всичко, няма да познаете кой какъв е бил.

И тъй, новата епоха ще дойде с нова раса, след което ще настане особено деление на хората – всеки ще заеме своето място. Пак ще има народи, пак ще има хора, но с други имена.”

„Колкото по-издигнат е човек, толкова по-фина материя може да възприема. От материята, която възприема, зависи неговото състояние и разположение.”

„Велика работа предстои на всички. ... Лицето на сегашния човек, главата на сегашния човек, ръцете и краката на сегашния човек, както и всички органи трябва да се преобразят. Малко хора ще срещнете днес, които са устроени както трябва – нямат нужната красота. От лицето на съвременния човек трябва да излиза живот и светлина, както от Слънцето.”

„Бъдещите хора ще се наричат синове на светлината. Те ще бъдат прозрачни – божествените подтици, светлината, топлината и силата ще минават през човека свободно.”

„Шестата раса ще бъде светеща, от нея ще излиза светлина. Сега човек прави добро по отражение. В бъдеще доброто естествено ще се излъчва от човека, както светлината от източника.”

„Бъдещият човек, човекът на любовта, ще притежава такава грамадна сила, че нищо не може да устои пред нея. Той ще бъде в състояние да увеличава по своя воля топлината си и светлината си и да станат те хиляди пъти по-силни от тези на слънчевата светлина и топлина на земята. Човек, който има топлина и светлина хиляди пъти по-силна от тази на Слънцето, може да ослепи и най-многобройната и най-силната армия, да разтопи нейните оръжия. Той ще може да разтопи касите на всички банкери, да стопли всички замръзнали сърца, да премахне всички прегради, които човешкият егоизъм е поставил на пътя.”

„Хората на любовта, които тепърва ще идват, ще имат другояче устроени тела. Те ще виждат и отпред и отзад и отстрани без да се обръщат, без да движат врата и очите си. Те ще знаят всеки ден какво ще им се случи и всичко ще приемат на драго сърце. Те ни най-малко няма да се безпокоят за това, че идват болести и сиромашия. Те знаят как да впрегнат на работа мъките, болестите и смъртта. Те са им господари.”

„Една друга раса ще дойде в света, която ще мисли малко по-другояче. Тия хора ще бъдат троелични. Те ще имат едно лице отпред, едно отзад и едно отгоре. С три лица ще бъдат.”

„Духовният човек вижда на грамадно разстояние. За в бъдеще почти всички хора със своето вътрешно виждане или чрез вътрешното си радио ще схващат нещата, които стават на хиляди километри от тях и така ще могат да си помагат.”

„Само грешният спи. Хората на шестата раса ще бъдат с отворени очи, винаги с будно съзнание.”

„Новият живот изисква жертви. Човекът на шестата раса живее повече за другите, отколкото за себе си. Да живееш за другите, това значи да виждаш проявлението на Бога в множеството. Като люби Бога, човек Го вижда в едно лице и в много лица.”

„Когато хората умират, къде отиват? Когато една водна капка умре, къде отива? Слива се с другите. Всички хора един ден ще се спелят. Туй различие, което сега съществува, ще изчезне, ще се върнете пак в рая и всички заедно ще съставите един човек. Тогава всичко ще бъде в ред и порядък. Всички

хора, които сте тук, както и цялото човечество, *ще влезете в този голям Човек, Духовният Човек.*”

„Досега имаме расата на интелекта, на човешкото знание, сега се ражда расата на Любовта, която ще ни покаже път, по който трябва да служим на Бога. *Всеки, който служи с Любов на Бога, той вече е влязъл в шестата раса*, може да се роди. Всеки, който не е готов да служи, той е в петата раса. Всеки, който е готов да служи, възкресението за него ще дойде. Който е готов да служи и да възкръсне, има бъдеще. Всеки, който не е готов от Любов да служи, за второто възкресение трябва да чака.”

„С изгриването на Слънцето и силата на човека се увеличава. Затова именно е казано в Писанието: “На онези, които чакат Господа, силата им ще се удвои”. Това значи: Любовта, Мъдростта и Истината ще дойдат за онези, които чакат Господа. Това е казано преди 2000 години. Сега на вас казвам: не е достатъчно само да чакате Господа, но да бъдете съвършено готови – здрави, облечени, чисти, та като се отвори вратата на Царството Божие, веднага да влезете. Всеки сам ще влезе тържествено и свободно, няма да чака някой да го бутне или на носилка да го внесе. Бъдете готови, защото вратата скоро ще се отвори. *Както светлината навсякъде влиза сама, свободно, без да я канят, така и вие трябва да влезете в Царството Божие.*”

„Ние вече влизаме в положението на шестата раса да имаме съзнателно общение с ангелита и светиите.

Ангелите и светиите са между хората. Достатъчно е да се вгълби човек в себе си, да започне да размишлява, за да се свърже с тях.

Когато се натъкнете на някое страдание или изпитание, обърнете се към Синовете на Светлината. Достатъчно е поне един от тях да ви посети, за да имате една реална опитност. Нямате ли връзка с разумните същества, колкото и да се молите, молитвата ви няма резултат.

Висшите Напреднали Същества, светиите, ангелите, адептите, Учителите се *интересуват от хората дотолкова, колкото е степента на техния стремеж към Бога.*”

„В бъдеще, когато дойде шестата раса, хората ще дават повече, ще вземат по-малко. Те ще бъдат хора на светлината – светеща раса. Тогава хората ще мислят повече. Мисълта повече дава, а чувствата повече вземат. Човек трябва да мисли повече, т.е. да дава повече. И Бог е започнал първо с мисълта, с хармонията. Това изисква разумният живот.”

„Най-хубавите неща, които човешкият ум, човешкото сърце, човешката душа и човешкият дух са създали, се пазят в тайна. Те не се пишат на книги, които се разрушават. Най-хубавите неща, които човечеството е създадо от своето начало досега се пазят в тайна. Когато дойде шестата раса, всички тези велики неща ще се изнесат и тогаз хората ще кажат: миналите страдания не могат да се сравнят с настоящата слава.”

„*Това учение създава новата култура, а тя – новата раса.*”

„*Излизането на човека от гъстата материя е предвестник на шестата раса.*”

„Пътят на Любовта води към шестата раса с диамантена воля, към среща със светли, ангелски души.”

„Хората на шестата раса ще развият сетива, с които да схващат *най-тънките прояви* на природата – ще развият чувствителност, деликатност, лесно да разбират, да се досещат.”

„Новото сърце е изтъкано от *меката материя на милосърдието. Мекото, милостиво сърце* е един от признаците на новата раса. Такова сърце изнася великото и красивото от Божествения живот.”

„Шестата раса е на *кротките*, най-умните хора.”

„Трябва да избелим дрехите си, за да влезем в новата раса.”

„В шестата раса хората ще излязат от греха и ще влязат в рая.”

„Човекът на шестата раса ще бъде музикален, *ще лекува с музиката си.*”

„*В човешката душа се крият съкровища, които като разкриете и разработите*, ще дойдете до култура забележителна по красота, хармония и творчество.”

„За да влезете в расата на Любовта, откажете се от месото, от животинството.”

„Човекът на шестата раса съчетава трите човешки форми – дете, възрастен, стар.”

„Шестата раса е на гениите, седмата е на светиите, а след нея идва последната раса на нашата система – на Учителите.”

„Шестата раса ще вземе всичко в ръцете си и ще организира всичко в света. В шестата раса ще бъде изключено всякакво насилие.”

„Зазоряването на новата култура ще дойде по-рано, но шестата раса в пълния си разцвет и красота ще бъде на земята след 2100 години. Господ е оставил хубавото за най-послед. Такъв е законът.”

„*300 000 години ще трябват да се развива шестата раса.*”

„По време на шестата раса раните на Христа напълно ще изчезнат и Той ще дойде. Докато хората не изправят живота си, Христос няма да слезе на земята. Със слизането на Христос, земята ще се запали и ще изгори – ще изгорят всички нечистотии на хората и ще остане само идейното.”

Ново разбиране

Грехът на „духовните хора” е в това, че те се представиха за духовни водачи, преди да са прогледали. Те излъскваха до блясък формата на нещата, без да са се домогнали до живота, творческото – пламъка на Духа.

Духът е, който влага енергия, инициатива и дръзновение във всяка душа.

Като поеме цигулчицата, начинаещият се мъчи да срича формата на нещата, но всички се вълнуват, като дойде виртуозът, разчупи формата и покаже *живата, разумна същина – величието на Духа.*

Време е да престанем в полудрямка да повтаряме механично повърхността на формата.

„*Аз съм заключил с девет ключа истините за бъдещите хора. Те ще ме разбират по-добре.*”

Учителят е мечтал поне за един ученик.

Бъдете този ученик.

Светът се нуждае от ново разбиране – *многоизмерното и дълбоко разбиране* на новия човек, пробуден за по-високите измерения на живота.

„Ако човек очаква първо да се подобрят условията на живота му и тогава да заживее добре, той е на крив път.

Трябва да се подобри нещо в човека, но не условията, а съзнанието и разбирането му.”

[40, с. 27]

„Време е хората да се преобразят. Възгледите и принципите, върху които е изграден живота им, трябва коренно да се изменят.” [Беседи под редакцията на Влад Пашов, т. 1]

„Въпросът не седи в това да имаме много знания, но да имаме правилни разбирания за живота.”

[78, 06.06. 1926 г.]

„Я кажете кой министър оправи България, кой оправи Англия, къде е стара Гърция, къде е Рим със своята слава? Не оспорвам, че човек трябва да има стремежи, но казвам, че ние вървим в крива посока, криво разбираме живота и че на това криво разбиране вече трябва да поставим кръст.” [49, с. 121]

„От неразбиране на живота произтичат всички нещастия и страдания. Ние сами сме изковали сегашната си съдба. Всички нещастия в света ние сами сме ги създали.” [32, с. 12]

„Хората се нуждаят от *нови разбирания, които да внесат радост и веселие* в техния живот”

„... разбирането прави човека доволен, а не голямото място и многото имане.”

[36, с. 4]

„Когато не разбирате живота, питате: *Защо Бог не оправи света?* - Няма защо да го оправя. Светът е оправен. Вашият свят не е оправен. Вашите разбирания са криви.” [72, с. 177]

„Правилната философия се отличава по това, че когато човек живее според нея, животът е оправен и всички задачи са разрешими.” [4, с. 11]

„Ако във вашето съзнание за една година само, а не за цял живот, турите в ума си мисълта, че всички хора по естество са добри, че вие по естество сте добри, че майка ви е добра, баща ви и пр., не че сте родени добри, но че сте по естество добри, тогава ще се измени и вашето схващане за живота.” [5, с. 49]

„... разумният живот не е в изобилието и охолството, но в правилното разбиране, в познаването на природните закони и в правилното им прилагане.” [23, с. 6]

„*Човек в разбирането си трябва да бъде безпощаден, абсолютно да не допуска никаква погрешка, да се очисти абсолютно, съвършено, до дъно.* Разкривай всяка погрешка, която направиш. Тогава животът ти е радостен и весел. Тогава, ако е остарял, човек ще се подмлади.”

Новият идеал, новият морал е съвършенството. Възвишеният свят е недостъпен за несъвършения човек. „Бъдете съвършени, както е съвършен Отец ваш небесни.” Тази идея трябва да се постави в центъра, в основата на новия човек, на новите отношения, на новото общество. Дръзновена и непрестанна вътрешна работа се изисква, а не цитиране и философстване.

„Каквито усилия да правите, икономическите въпроси ще се разрешат сами по себе си. Всеки организъм ще се приспособи към естествените условия на живота. За да устоява на новите условия, човек трябва да има силна мисъл. Само така той няма да се колебае, вълните няма да го блъскат на една и на друга страна. – Как се придобива силна мисъл? – Чрез работа и упражнение.” [75, с. 235]

„Защо някои хора не могат да приложат идеите си? – Защото те търсят начин да ги приложат вън от тях. Вън от себе си човек нищо не може да приложи. Каквото да приложи, човек ще го приложи в себе си – никъде другаде. *Само приложеното става светлина...* Първата Причина приложи всичко в себе си. Затова е казано: „Всичко в Бога живее и се движи.” Той прилага нещата в себе си, а ние искаме да ги изнесем и приложим навън. ... Вследствие на туй противоречие хората влизат в стълкновение с Божествения ред на нещата.” [76, с. 172]

„Сега хората искат да разрешат мъчнотиите в живота. За глупавите мъчнотиите и противоречията няма никога да се разрешат. Туй да го знаете всички.”

[4, с. 36]

„Този е законът, който идва сега. Трябва да дойдат хората до отвращение. Трябва да се отворим от старите погрешки, понеже те ни причиняват хиляди страдания. След като цял живот се бориш с богатство и го придобиеш, а после умираш, какво всъщност си придобил? Ако си цар и си водил 10 войни, в които са умрели няколко милиона души, какво си спечелил?” [37, с.20]

„... всяко едно състояние и положение, в което човек се намира, са едно предметно занимание за него в училището на живота. Човек непременно трябва да учи – това е неговото предназначение. И след като човек обиколи всички планети на Слънчевата система, ще отиде да учи на Слънцето. А след като завърши учението си на Слънцето, ще замине на Сириус; след това ще отиде на друга система, докато обиколи всички системи на видимата Вселена.” [4, с. 114]

„За човека със старите разбирания животът е тежък и непоносим; за човека с новите разбирания животът е много приятен. Грехът, страданията и противоречията хората ги създават със своите стари разбирания и по такъв начин изгубват и разпиляват силата си и животът им става тежък. Досега хората са искали да станат силни по механически начин, затова винаги са губили силата си. *Силата на човека седи в най-слабите подбуждения*, които той има. *Силата на човека седи в неговите най-слаби мисли, най-слаби чувства и най-слаби постъпки*. Тъй гласи великият закон в света.”

[3, с. 155]

„Разликата седи в това, че този, който живее в новите идеи усеща, че в него има *подем, енергия, живот – растене*, а другият, който живее със старите идеи, се усеща стар, силите го напушат, той изнемощява, страхува се от бъдещето, мисли за старините си и затова иска да разбогатява, осигурява се в разни банки, в разни дружества. Аз казвам: Това са стари хора, които мислят за осигуровки. Най-добрата осигуровка това е смъртта, това са гробищата на човечеството. Но гробищата не носят някоя нова идея на човечеството, създават само нещастия и страдания на света.” [49, с. 66]

„Всеки за себе си ще знае, че *света*, в който се движи е *разумен*. *В този свят живеят разумни същества*. Така трябва да гледа човек на живота. Мисли ли той, че животът е нера разумен, всички негови усилия да измени живота остават неразбрани. *Невъзможно е нера разумното да стане разумно*. Казано е в Писанието, че човек трябва да умре за света. Това значи, *човек трябва да умре за стария живот и да започне нов живот*. *Човек трябва да умре за старите си разбирания и да започне с нови разбирания*, с новия живот. *Новият живот изисква от човека да живее за Бога*, а не за старото, за световното разбиране на нещата.” [75, с.181]

„Има само един начин за помагане на света – трябва да се промени човешката мисъл, чувства и действия, да *станат живи извори*. Трябва хората да *заживеят в подсъзнанието и свръхсъзнанието*. А *насила*, както сега искат, *светът не може да се изправи*.”

[3, с.36]

„Страданията подготвят хората да разбират новия живот, който носи новите идеи в света. Само така човек вижда, че между физическия, духовния и

божествения свят съществува тясна връзка. Те представят части на едно Велико цяло – Великият целокупен живот.” [8, с. 9]

„Под думите „нова култура” ние разбираме новите схващания, новата философия за живота, чрез която може да се реализира *високия идеал на човешката душа*. В съзнанието си човек се стреми да съедини всички части на своя свят в едно цяло и да създаде първичния образ на Бога в себе си, за да има на кого да се моли. Да се молиш на Бога това значи да се свържеш с Него. Тази връзка води към самоусъвършенстване.” [8, с. 53]

„А при сегашната култура аз ви казвам: ако и занапред живеете според нея, добро бъдеще не ви очаква. Туй не казвам само аз, тъй се произнасят всички учени хора в Европа. ... *Съвременната култура е осъдена на смърт, ако тя не се видоизмени в своя път*. Ако духовенството не се пробуди, да съзнае своите грехове; ако учителите не се научат да прилагат правилно законите на възпитанието; ако управниците не изменят законите на управлението, да съзнаят, че са правили грехове – никакво бъдеще не ви очаква. Покаяние, покаяние трябва! Всички трябва да се покаят, но не с вретиче на главата, а да признаят, че фактите, които нашите деди са турили, не са в съгласие със законите на природата и да ги отменят.” [5, с. 39]

„Сегашният човешки порядък е в стълкновение с порядъка на живата Природа и следствие на това се раждат социалните страдания. Ние търсим причините за тях там, където не са. *Единствената причина за социалните противоречия е, че ние сме в стълкновение с живата Природа*.”

„Под „блаженство” разбирам разумност. Блаженството се крие в разумното схващане.”

„Като ученици вие трябва да се освободите от старите идеи и заблуждения, от всичко онова, което внася нечистота в съзнанието ви. Чисто трябва да бъде съзнанието на ученика.”

„Краката на образа, направени от кал и желязо представляват европейската култура. Големият камък, който удари нозете на този образ и ги съкруши, представлява Божията съдба, разумното, което иде в света. Този голям камък ще съсипе всички съвременни стари разбирания и схващания и в науката, и в обществения живот, и ще създаде *нова наука, нови отношения*, които ще почиват на здрава, положителна основа.” [25, с. 11]

Съвършенство

Основният отпечатък на стария свят върху човечеството е внушението, че човек по същество е несъвършен, неспособен към безупречност и образцовост, че перфекционизмът го заробва и ограничава избора му за нещата от живота. Това е учението на черния адепт, който изведе човечеството от райската градина на душата и го въдвори в света на тъмнината – механичния свят. Механичният свят е затвор, в който човек не може да бъде съвършен, той е бетонираща каша, която е сковала човека.

„Нищо човешко не ми е чуждо.” Това е учението на своенравния човек, изгубил вътрешното ръководство на космичното съзнание и превърнал се в паразитна клетка за космичния организъм. Човек с такова съзнание никога няма да се приближи до *финия свят на душата, на съвършените същества, на свободата*, в който хармонията и любовта царуват. Неговите напреднали братя идват да го освободят от механичния свят на робство, страдание и смърт.

„Бог е съвършен. Той иска същото и от нас. Затова е казано в Писанието: „Бъдете съвършени, както е съвършен Отец ваш небесни

„Бъдете съвършени, както Отец ми е съвършен!“ Съвършенството на човека се обуславя от неговите органи. Когато едно качество или една добродетел у човека е добре развито, този човек благоухае. Добрият човек запример благоухае.”

„Съвършенство се иска от човека. *Само Любовта е в сила да направи човека съвършен.* Щом живее в Любовта, човек трябва да приема нещата така, както са създадени.”

„Сърцата на много хора са запалени днес и те светят като слънце. Те са съвършени хора.”

„Когато всички хора изключат от себе си насилието, лъжата и злото, светът ще се поправи. Тогава *лицата на всички ще светят и те ще си подадат ръка като братя за взаимна работа. Съвършените могат да направят това.* При туй положение, кой каквото иска ще му се даде.”

„За да достигне съвършенство, човек трябва да даде ход на Божественото в себе си.”

„Ако искате да се развивате правилно, в ума си всякога трябва да държите идеята, че вие изразявате Божественото съвършенство. На пръв план вие трябва да се стремите да изразите Божественото съвършенство, а на втори план – вашето. То е правилният ход на еволюцията. Целта, идеалът на човека е да бъде съвършен.”

„*Когато обичаш всички, ти постепенно отиваш към съвършенство.* Съвършеният човек включва в себе си всички живи същества.”

„Да бъде човек съвършен, това значи между Бога и неговата душа да съществува пълна хармония. Тази хармония се поддържа от три велики сили в света: от Любовта, от Мъдростта и от Истината.”

„Докато не почнете да мислите идеално, докато не почнете да носите *образа на идеалния човек*, вие нищо не можете да постигнете. Не търсете образа на идеалния човек вън от себе си. Той е вложен във всички хора, но трябва да се изяви навън.”

„*Да бъдете добри, това е средство за достигане на съвършенство.*”

„Аз желая доброто във вас да възрасне и да станете съвършени.”

„Туй, което причинява радост в живота, то е закона на съвършенството, понеже божественият живот се намира в съвършенството.”

„*Узрелият плод подразбира съвършенство. Щом си узрял, ти влизаш в Божествения живот.*”

„Божие то име е Любовта, която е път на съвършенство. Чрез Любовта ще разберем Божия Дух, ще разрешим всички противоречия.”

„От хиляди години насам хората се молят да дойде Царството Божие на земята, но *за да дойде това Царство, те трябва да бъдат съвършени. Докато ние не отворим душите си за Бога и не му дадем място да работи в нас и ние в Него, Царството Божие няма да дойде на земята.*”

„Не е лесно да дойде човек до онова велико съвършенство, да остане *тих и спокоен при всички условия* на живота и във всичко да вижда добрата страна. Съвършеният човек нито се обижда, нито другите обижда. Той вижда и предвижда нещата, знае как да постъпва и какво да говори.

Коя е причината за недоразуменията между хората? – Тяхното несъвършенство. Недоразуменията се дължат на тяхната непредвидливост, на

техния невъздържан език, на тяхното неумение да виждат и чуват нещата правилно.”

„Светлината, която ни огрява, това е съвършенството, тя произтича от умове, които са съвършени. Топлината, която иде, произтича от извор, който е съвършен. Въздухът, който дишаме, произтича от един център, който е съвършен. *Всички блага, които имаме, идат от един съвършен свят.* Ние живеем в един съвършен свят и искаме да влезем в друг някой. Казвате: “Да идем в онзи свят между ангелите!” Не че идеята е крива, но тя е комична в разбирането. Едно дете, което влиза в първо отделение, ако в него се зароди желание да иде в университета между професорите, какво ще прави?”

„*Небето е един свят високо организиран* и всички трябва да бъдете готови, като идете там. Не можете да идете със сегашните ваши разбирания. Като влезете в другия свят, комисия ще има там. Като умреш, ще се явиш пред първата комисия и тя ще прецени дали си годен за изпита. Ако си годен, ще ти дадат позволение да идеш да държиш изпит, а ако не си годен, ще те върнат на земята. И в духовния свят не можеш да влезеш – ще те оставят на физическото поле.”

Търпение

Земята е школа и работилница, в която от въглените на обикновените хора се приготвят при висока температура и налягане диамантите на възкресението. Ограниченията и страданията, през които човек преминава са божествени благословения и привилегии за него. Те развиват в него дълбочина на разбирането и преживяването, осъзнаване неразделимостта на живота и съпричастност към всичко живо, трансформираща сила и мощ за *превърщане с лекота на силите в природата от механични, груби във възвишени, благородни, фини.*

Търпението е най-висшето качество на мага, посредством което той превръща тъмнината в светлина, злото в добро, омразата в любов, робството в свобода, безпокойството в мир.

„Моят мир ви давам.” *Царството на мира е онзи свят, към който се приближава човечеството.*

„Живата природа обича последователността, тя никога не бърза, това ще запомните. В нея е вечността, разполага с време колкото иска. Тя икономисва силите, не времето. Тези, които много бързат, се изтощават бързо.”

„Ако искате да знаете колко сте търпеливи, да си пригответе много хубаво ядене, което много обичате, на всички да дадете, че каквото остане малко в тенджерата за вас. Тогава ще се покаже вашето търпение. Ти като гледаш трепери сърцето ти, не си от търпеливите. Като сипят първата паница, теб да ти е приятно, пък на тебе колкото остане, ти си търпелив човек. Щом искаш първата паница за тебе, ти не си от търпеливите. Ти си от нетърпеливите. *Който остане последен, той е най-търпелив.* Сега аз бих ви препоръчал друго: Направете си хубава баница, които могат да си направят, повикайте който добре яде, той да яде, а пък вие да го гледате. Той ще яде баницата, вие да гледате. И да кажете: “Много се радваме, че ти дойде да изядеш баницата”. Той ще каже: “Дано и друг път да направите същата”. Сега какво правиме ние? Като опечем баницата, ние я изядаме и каквото остане даваме. Ние не сме от търпеливите хора.”

„Който дъвче храната си, той мисли право. Същевременно, ако я дъвче добре, той се учи на търпение. Вижте как волът преживя храната си. Той е спокоен, търпелив.“

„Недоволният потъва в гъстата материя, която го ограничава. Спасението на недоволния е в търпението. Ако потърпи 5 – 10 – 20 до 30 минути, недоволството му ще се смени с доволство.“

„Засега на всинца ви предстои да изучавате закона за смяна на вашите състояния, а един ден, като станете вещи, учени хора, ще можете изведнъж да се освобождавате от отрицателните състояния. Сега ще се освобождавате от тях състояния чрез търпение. ...

Ще търпите, докато известно отрицателно състояние се смени по естествен начин. През това време може да плачете, да скърбите, да ви подлагат на унижения – всичко издръжте и си кажете: “За добро е това. Днес аз страдам, скърбя, но друг някой се радва. Сега аз съм дежурен, на пост съм поставен да дигам с рамото си игото на човечеството. Утре ще се сменя, друг ще поеме тази работа”. Ако можете съзнателно да си наложите търпение, това показва, че сте ученици на новото учение. *Търпението е жизненият еликсир на душата.* То не може да се постигне лесно. Жертви, воля се изисква за това! *Търпението* е вътрешно качество на човешката душа, което ние наричаме “будна мисъл” или “будност на съзнанието”. Никой не може да изкара търпеливия човек от неговото положение, защото той се намира в един възел, *дето силите са в равновесие.*”

„Хората на новата култура ще се отличават с търпение.“

„Търпеливият човек се познава в моменти, когато взимат онова, което той обича или за което се е приготвил. Например, някой човек работил цял ден, уморил се и като се върнал дома си, навечерял се и легнал да спи. Тъкмо заспива, дохожда един негов приятел, сядна на леглото му и започва да му разправя някаква дълга история. Ако може да го изслуша без да се раздражни, този човек е търпелив. Или представете си, че някой е гладен и сядна да яде; в това време отвън дохожда един негов познат и започва да яде от яденето му. Ако първият остане спокоен и отстъпи яденето си на своя познат, той е търпелив човек.

Само умният човек може да бъде търпелив. Той е над обикновените условия на живота.”

„Хората, които живеят на земята са крайно нетърпеливи. Докато са били в невидимия свят, те са причинявали големи смущения. За да се избавят от тях, изпратили ги на земята да се учат, да придобият търпение. Значи човек е слязъл на земята да научи закона на търпението. Всички мъчнотии и несгоди, на които човек се натъква са предметно учение. Чрез тях той изучава търпението. В този смисъл те са на мястото си.“

„... когато се натъкне на най-големите страдания, човек трябва да разшири душата си и да каже: Животът, който Бог ми е дал, има само външни, но не и вътрешни противоречия. При това разбиране и 42 градуса температура да има, човек ще бъде спокоен и ще каже: Каквато температура да имам, аз зная, че няма да умра, защото вътрешната ми температура е толкова голяма, колкото животът я изисква. Като дойде смъртта при такъв човек, той ще я хване за ушите, ще я разтърси и ще каже: Аз не искам да умра! Смъртта ще го погледне, ще види, че не може да се бори с този човек и ще си отиде.

Като ви говоря по този начин, вие се въодушевявате и мислите, че сте готови изведнъж всичко да направите. Затова, като видите, че някой има

мъчноти и страдания, намирате, че те нищо не представят. Обаче, щом мъчнотиите и страданията дойдат при вас, веднага кармата ви става тежка и губите всякакво самообладание. И наистина, *най-трудната наука в света е самообладанието*. Най-мъчно човек влада себе си. След като завършите всички науки, най-после ще дойдете до науката на самообладанието. Съвременните хора едва са във въведението на самообладанието.”

„Някои хора са много нетърпеливи, понеже им липсва *устойчивост на характера*. Без *търпение* човешкият характер е лишен от *основа*. За такъв човек казваме, че няма *морален устой*. Твърдостта в човека е морално качество. В Божествения свят твърдостта е задна стража на човека. Казват, че Бог е дълготърпелив. Той търпи човека с всичките му слабости и недостатъци и търси начин да ги превърне в нещо ценно.”

„Не бързайте да съобщавате неща, които не сте проверили. С бързана работа не става. Важните въпроси с бързана не се решават. Помнете следното нещо: каквото и да става в живота ви, то е необходимо за вашето самовъзпитание. За всички случаи, които се представят в живота ви трябва да се радвате, защото в тях се крие нещо дълбоко, нещо смислено. Това именно показва, че разумните същества от невидимия свят се интересуват от вас и се радват, когато вие правилно използвате случаите, които ви се дават в живота за работа. Те се радват така, както вие се радвате, когато имате в живота си някоя хубава ябълка или круша, която дава сладки, вкусни плодове. Вие се радвате на вашата ябълка или круша и дето отидете, все за нея разправяте. Такова нещо представяте и вие за разумните същества от невидимия свят. За тях вие сте една хубава ябълка, круша или доброкачествена лоза и дето отидат, все за вас разправят. Радвайте се, че има кой да се радва за вас. Никой не живее за себе си, никой не е сам в света.

Мнозина мислят, че са изоставени, че никой не се интересува от тях. Обаче, ако те разбираха отношенията, които съществуват между всички живи същества, в душата им щеше да цари *пълен мир и хармония*. Отношенията, вътрешните връзки между съществата са такива, че и за най-малките и за най-ненапредналите е дадена поне една малка благодат, която да ги тегли нагоре. Бог никого не изоставя. И при най-лошите условия на живота, за всяко същество Той е предвидил един план, който хората не знаят. Добре е, че те не знаят плана, който Бог е предвидил за всички живи същества. Те трябва само едно нещо да знаят, а именно: Всичко, което Бог е намислил е добро. Какви са Божиите мисли, как ще се реализират, това ще остане тайна за всички времена и епохи. Бог е предвидил условия за вашето сърдечно, умствено и духовно развитие.”

„*Търпението е едно от качества на любовта*. Щом обичаш, ти можеш да търпиш. Не обичаш ли, не можеш да търпиш.”

„Човек е дошъл на земята не да се бори със злото, но да *развива самообладание и търпение, да работи с положителните сили* на природата. Защо трябва да бъде човек търпелив? За да не се *поддава на отрицателните сили*. Търпението е броня, която предпазва човека от злото. Вярата, надеждата, любовта, истината, знанието също така са броня. Ако не се бронира с тях, човек се поддава на силните същества, на пехливаните и става играчка в ръцете им.”

„Ако знае как да постави търпението като идея в своя ум, посредством него човек ще може да пробуди всички заспали енергии, дарби и способности в ума си и ще го впрегне на работа. *Търпението е богатство*, което щом се

предизвика в човека, с него заедно идват разумните същества и му помагат. Забележете, когато някой велик музикант дойде сред хората, веднага около него се групират още велики музиканти. Около учения се групират пак учени. Около добрия се групират добри хора. Закон е това. В това отношение всеки трябва да има вяра в Бога, да знае, че е изпратен на земята да изпълни известна мисия.”

„Опорната точка на живота е търпението.”

„Черната ложа работи, като нервира двама и те не могат да се търпят. Винаги запазвайте *спокойствието и самообладанието* си.”

„Който търпи най-много, създава най-хубавото.”

„Размишлявайте върху думата “търпение” да извлечете и използвате нейните сокове.”

„На земята Христос приложи закона на смирението и закона на търпението.”

„Който бърза, не постъпва по закона на Любовта. Любовта единствено не бърза. Тя има време за всичко и всичко прави безпогрешно.”

„Търпението се ражда от Любовта. С Любовта идва търпението и знанието.”

„В търпението е скрита Божията Любов, а в радостите и скърбине – Божиите блага.”

„Нетърпението води към лоши резултати. Търпението е най-хубавото състояние.”

„Търпението е мощна сила, която привлича светлината в човека.”

„Мъчнотиите и препятствията се преодоляват чрез Любовта, т.е. чрез търпението.”

„Неволята подразбира закон на необходимостта, а търпението – закон на Любовта. Само търпението е в състояние да превърне грубата материя на скръбта във фина материя на радост.”

„Христос даде образец на търпение и разумно понасяне и затова и досега живее в умовете и сърцата на хората.”

„Скъпоценното камъче се хвали с търпението си. Неговият блясък ти казва при всички мъчноти: “Търпение!”

„Христос дойде на земята да научи хората на търпение.”

„Първото условие да влезеш в небето е да *търпиш всички*. Казано е: “Всички ще се изменим”. Там е спасението.”

„Носете мъчнотиите и страданията с *търпение и радост*.”

„Нашата длъжност е да бъдем търпеливи, докато Божият план се реализира, да имаме смирение, да понесем обидите на света, за да влезем в новия, в бъдещия живот. Само *търпеливият, само смиреният е човек на бъдещето*. Най-трудното нещо е да бъде човек винаги *търпелив, учтив*.”

„Търпеливият е вътрешно богат – плаща задълженията си и понася всичко с радост.”

„Кръстът е символ на търпението.”

„Бог благоволи към ония, които се *смаляват*, а не към големеещите се.”

„Безкористната Любов прави човека силен. Такъв човек е *смирен, търпелив и безкористен*.”

„Диамантът е изтърпял налягане – *смалил се е*.”

„Търпението е един от великите стълбове, на които се крепи правата мисъл.”

„Не можеш да бъдеш търпелив, ако не си музикален.”

„Ум без търпение – колело без ос.“

„Ще търпиш, докато видиш как ще се развият събитията. Няма да бързаш. *Търпението ще го имаш за идеал.*“

„За да придобиеш поезията, трябва първо да придобиеш търпение и разумност.“

„*Търпението е проникване дълбоко в живота.*“

„Търпението е в корените, а вярата – в клоните. Като търпи и вярва, че едно висше съзнание прониква всички умове и ги озарява, и отпрати в своята безизходица мисълта си към това съзнание, всички мъчнотии и страдания на човека ще изчезнат. Те ще се разрешат постепенно, както снегът се топи от слънчевите лъчи.“

„Вярата се придобива или дава отвън, но вие сами трябва да си изработите търпение.“

„Без търпение няма да ви дадат полагащото се благо. Но за да проявите търпение, трябва първо да имате вяра и любов.“

„Не можеш да придадеш вяра някому, ако той няма търпение.“

„Търпението показва степента на нашата любов.“

„Търпението е качество на Бога и за да го придобиете, иска се постоянство.“

„Всеки час се ражда глупав човек, всеки ден – обикновен, всяка година – талантлив, всеки сто години – гений, 1000 години – светия, 2000 години – велик Учител.“

„С екскурзии, палене на огън и варене на вода *развивате търпение, а чрез него – интуиция.*“

„Не се позволява бързане – *полека, с микроскопически опити ще започнеш.*“

„Търпението е скъпоценният камък, който ще ви направи Синове на Светлината.“

„Само от дърветата можете да научите какво нещо е търпението. *Търпение се изисква, за да се постигне една свещена, велика идея.*“

„Контрастите в живота развиват самообладание.“

„Търпението изисква вяра, вярата – любов, любовта – послушание, което носи знание и мъдрост.“

„Не откъсвайте една мисъл докато цъфти, но я оставете на дървото да стане на плод и да даде костилка. Костилката е безсмъртието, в което се крие Божественото.“

„Вярвайте в разумната природа и спокойно очаквайте благата, които е приготвила за вас.“

„Търпението е запалка на нашия живот. Ако си търпелив, можеш да мислиш, всичко можеш да постигнеш.“

„*Ученикът работи в абсолютно мълчание.*“

„*Божественото търпение на човешки език наричаме твърдост.*“

„Най-хубавото качество на Христа е търпението.“

„*Чрез самообладание човек асимилира излишната енергия на своя организъм.*“

„Търпението е във връзка с устойчивостта на чувствата.“

„Който търпи като Христа на кръста, ще дойде Любовта да го възкреси.“

„Бъдете будни и досетливи. *Каквото желаете, не се стремете да стане бързо. Оставете нещата да стават както е определено. Не насилвайте.*“

„Съзнателно носете своя кръст – търпението и *гледайте спокойно на всичко, което става в света.*”

„*При търпеливия ума, сърцето и волята са в съгласие.*”

„Издържането на противоречията е изпит за силата на човека.”

„Със силна мисъл ще издържите на огъня в пещта като тримата момци.”

„Търпението е жизненият еликсир на душата.”

„С търпение ставаш учен, силен, богат – всичко постигаш.”

„Болестите и страданията възпитават търпението.”

„Без търпение си дърво без корени или труп без крака.”

„Търпението е най-великото качество, най-благородната черта в характера на човека.”

„Търпението е *основа на живота* – без него не може да се свърши никаква работа.”

„Когато човек придобие търпение, всичките му работи се оправят.”

„Да търпиш, значи *да носиш всички неща без да се смущаваш.*”

„Търпение е *да издържате на всички противоречия и да изслушвате всички.*”

„Ще търпиш даден човек, защото е част от тебе. Ако го съсипеш, ще съсипеш и себе си. Всяка чужда погрешка, която виждаш, е твоя.”

„Не уреждайте работата, оставете всичко само да се нареди.”

„Бъдете свободни и не бързайте. Ако бързате да постигнете нещо, ще изкарате недоносче. Определено е за колко време ще се реализира всяка идея.”

„Развивайте търпение, да издържате на всички условия, да се ползвате от благата, вложени в тях.”

„Ако бързате с реализиране на идеята си – осакатявате я.”

„Всички упражнения целят да се развива Божествената воля на човека. Като отиваш на работа, тръгвай бавно и постепенно ускорявай. Всички велики хора се отличават със силна воля – те са хора на търпението.”

„Необходими ви са търпение и добро. Търпение, за да издържите всички условия и да изслушвате хората, а *добро – за да не се възмуцавате от злото.*”

„Развивайте търпение – да се учите да слушате, да гледате без да давате мнението си. Всичко, което става в света е изпит за човека и човечеството.”

„Дойде ли да избухнеш, за да не се подпушиш, прояви самообладание. Така асимилираш силата на съпротива и удвояваш вътрешната си енергия.”

„*Най-хубавите неща се раждат тайно.* Не е добре да изнасяте в света това, което правите. Като се завърши съвършено една работа, ще раздавате хубави, зрели плодове.”

„Лошият човек във вас ви противодейства да правите добро. Изслушайте го спокойно, като странично лице и щом се отдалечи от вас, направете доброто.”

„Не можеш да даваш както трябва, ако не си търпелив. *Геройство е да изслушаш спокойно всички обвинения срещу себе си, без да се защитиш. Който не може да се въздържа, не е господар на положението.*”

„*Онова, което се прави и не е завършено още, за него не се говори. Онова, за което предварително се говори, не става. Ако не се говори – става.*”

„Търпеливият е човек със силен характер, издръжлив. Няма сила, която може да сломи неговата воля, неговия характер. Той е твърд в своите убеждения.”

„Търпението е едно отмерено движение на съзнанието, което означава – аз ще постигна на дело това, което желая.”

„Ученикът може да констатира фактите, но няма право да се произнася за нещата.”

„Божественото работи без никакъв шум. Във всички окултни школи има една *опасност – бързането.*”

„Бързото дишане, хранене, ходене са нездравословни. Който диша бързо, той се изтощава и не може да завърши до край започнатата работа. Тръгнеш ли бързо, ще се спънеш някъде и няма да завършиш работата си. *Цигуларят десетилетия работи с цигулката.* Трябва да имате едно търпение на дейтелност.”

„Търпението подразбира да си силен, да носиш тежестите на слабите.”

„Търпението е сила, която противодейства на дадено напрежение. Мъчнотиите и негодите са тежести, които произвеждат напрежение. Който има морален гръбнак, повдига с този лост всички тежести.”

Новораждане

Едно ни остава – да се новородим от това „финото”, от което сме излезли, за да дойдем на Земята. „Финото” е чистото съзнание на новороденото бебе, неопорочено от внушенията на старата епоха за света на механичните форми. „Финото” е светът на Първоначалото, свободен от внушението за време и пространство, от които са изтъкани заробващите светове.

“И видях, че слизаше от небето ангел, който имаше ключа от бездната и верига голяма в ръката си. И улови змея, старовременната змия, който е дявол и сатана, и върза го за хиляди години”.

„Ангелът, тая красива форма подразбира *разумността*, която иде да помогне на човечеството. Ангелът не е само външна форма. Той подразбира вътрешно съдържание на известна идея, която обхваща всички хора. Този ангел хлопа днес на всички врати и казва: “Не е тук”. Това значи: “Смисълът на живота не е на земята. Това, дето създавате държави, градове, правите къщи – всичко е празна работа!” Животът не е на земята, т.е. в затвора. ... Мислите ли, че в бъдеще няма да има други форми, други системи, други методи на възпитание? Ще има нови форми, нови системи, нови методи ще се възприемат.”

„... докато си на земята, трябва да се научиш на всички правила на добрия живот, защото там, където отиваш, ще те поставят на подбавашо място. Знанието, което си придобил от хиляди години, ще определи следващата форма, която ще ти се даде. ... формата на всяко живо същество трябва да се измени. Тя ще се измени според степента на съзнанието.”

„Земният живот е едно приготвление. Затова ви казвам: ти трябва да се свържеш с доброто. Ако не се свържеш с доброто, ако не си вещь в добродетелта, ти в онзи свят не можеш да си движиш краката. Ако в този свят не се свържеш с правдата, на онзи свят не можеш да си движиш ръката. И ако в този свят не си имал любов към знанието, към светлината, в онзи свят няма дя чуваш, ще бъдеш глух. Ако в този свят не си имал любов към истината, в онзи

свят очите ти ще бъдат затворени. И ако в този свят не си се научил да обичаш хората, в онзи свят ще бъдеш ням, устата ти ще бъдат затворени. Вие мислите, че като влезете в онзи свят, ще можете да работите. В онзи свят ще видите всички дефекти, които сте имали в този свят. ... Божественият Дух иска да ни накара да работим, защото придобивките на земята ще ни дадат свобода за другия живот. И когато се проповядва, че човек трябва да се покае, да се обърне към Бога, да се новороди, да се възроди, това е, защото като влезе в оня свят, да не носи недъзите на този свят.”

„Да се роди от вода и Дух”.

Животът е излязъл от водата. Животът е излязъл от Духа. ... Кое е водата? Онова *пластичното, пластичните мисли.*”

„... какво нещо е водата? – Условие. – За какво? – За разтварянето на твърдите тела и по този начин да ги прави годни за възприемане. – Какво нещо е въздухът? – Условие. – За какво? – За горенето, за поддържане на живота. Без въздух нито горенето може да става, нито животът може да се поддържа. И тогава вие можете да направите аналогия между водата и чувствата от една страна, и между въздуха и мислите на човека от друга страна и по този начин да се домогнете до един алхимически начин на работа.”

„Даде ви се упражнение да носите по десет пъти на ден вода. Казвате: Какво ще придобия с това упражнение? – Първо ти каляваш волята си, която оказва влияние върху ума, а умът – върху чувствата. Чрез носене на вода, неусетно в организма се внася малко влага, малко магнетизъм, който неутрализира разрушителното влияние на електричеството, особено в слабите, в сухите натури. *Носенето на вода внася мекота в човешкия характер, посредством която човек привлича праната на живота.* Носенето на вода е подготовка към устойчив живот.”

„В един цигулар се проявяват ценности на неговото сърце, ценности на неговата мисъл, ценности на неговата душа и ценности на неговия дух... Пък има и тази мекота, която може да *смекчава всичко.*”

„Аз наричам човек онзи, който мисли и който не умира. Значи човекът животно или по-право животното човек ще умре, а онзи човек на бъдещето, човекът в зародиш, който има безсмъртието, той е истинският човек. Всички хора на миналите векове са поддържали чувствата. Чувствата трябва да се поддържат като основа, върху която умът трябва тепърва да дойде и да работи. Христос казва: “Когато Духът на Истината дойде, той ще ви научи и припомни всичко”. Или казано е в Писанието: “У когото няма Дух Христов”. Христос подразбира под духа най-силното в човека. Това е неговия ум, който ще научи човека на всичко.”

„Ако умът ви не почне да функционира заедно с вашето сърце, вие не можете да влезете в Царството Божие. Защото умът е в състояние да видоизмени противоречията на сърцето. Умът и сърцето представят две течения: сърцето е гъстото течение, а умът е по-рядкото течение. Умът е артериалната кръв, а сърцето е венозната кръв, която отива да се пречисти. Ако венозната кръв не се пречисти в свещения огън на ума, тя не може да влезе на определеното си място. При това пречистване именно става кръвообръщението. При пречистването на кръвта работят най-разумни, най-интелигентни същества. И ако ние, хората, не грешим, те щяха да ни покажат пътя за безсмъртието. Те щяха да ни покажат по какъв начин можем да изхвърлим нечистотията от своята кръв.”

„Ти, ако разбираш законите, *ще раздадеш светлината, топлината и силата си на хората и всичката материя, която имаш, ще се освободиш от този багаж и ще отидеш на Небето*, освободен от земната светлина, топлина и сила. И ти си свободен. Няма какво да се свързваш със земното! И ще те посрещнат в онзи свят всички ангели, които те обичат, и ще ти дадат друга светлина. Ще те посрещнат тези, които те обичат и ще ти дадат подаръци.”

„Говори се в Писанието за вода и дух. На научен език *водата е магнетизмът, т.е. тя носи магнетичната сила* в себе си, а *духът е носител на електричество*. Христос казва: “Който е минал през вода и дух, той може да влезе в Царството Божие”. Това значи: *ако умът ви се възроди от електричеството, а симпатичната нервна система от магнетизма*, вие ще бъдете граждани на Царството Божие. Ако обработвате мислите си с електричеството, а чувствата с магнетизма, вие ще разберете великия Божи закон и ще бъдете носители на вярата и Любавта.”

„Когато казва Христос “от вода и дух” да се роди човекът, то под “вода” в дадения случай се разбира *първичната прана, силата*, а под “дух” се разбира Божествения Дух, то е *разумното* в човека, то е най-висшето съзнание.

“От вода и дух” ще се роди новият човек.”

„Запитали един от древните адепти какво нещо е Господ, но вместо отговор той взел една керемидата и я стиснал: отгоре ѝ излязъл огън, отдолу потекла вода, а в средата останала твърда. С това той искал да каже, че има три начина, чрез които може да се обясни какво нещо е Господ: чрез огън, чрез вода и чрез твърдата материя.

Сега ще обясня какво представя керемидата. Керемидата е човешкото тяло, което стискате, за да извадите от него огъня, т.е. мисълта и водата, т.е. живота. Огънят, пламъкът излиза нагоре, водата изтича надолу, а в средата остава твърдата материя – човекът.”

„Висока култура се иска от човека, за да се подмлади моментално. Човек е изгубил първоначалната си топлина, която е необходимо условие за подмладяване. Тя представлява особен род динамическа топлина – причина за нов живот и “топлина на духа”. Роденият от вода и дух е нов човек. Да се подмлади човек, това значи коренно да се преобрази умът и сърцето. Невъзможно е да подмладиш тялото си, ако предварително не си подмладил ума и сърцето си. Един от начините за подмладяване на ума и сърцето е заниманието и работата със Словото Божие.”

„Ако хората със стари идеи и чувства искат да живеят при новите условия, горко се лъжат. ... Господ иска да се подмладите, да се преродите. ... ще се образуват нови форми, в които ще вложите вашия живот. ... “Кога ще бъде това?” Когато научите закона да се обновявате вътрешно, в душата си.”

„... има едно раждане, в което старостта и смъртта са изключени. Когато човек се роди от Истината и Доброто, той никога вече няма да умре. *Аз превеждам думата вода с добро; а думата Дух с Истина.*”

„Всички хора, които стават добри, те стават такива в един момент. То е състояние на съзнанието, което зависи от интензивността на неговата светлина. Проблесне ли веднъж светлината в съзнанието, всички утайки от него моментално изчезват. И в Писанието е кавано: Човек може да се новороди. За този момент на съзнанието именно се говори.”

„За да се роди човек изново, непременно трябва да се свърже с *Божествения Дух*, което съвременните хора отказват да направят.”

„Господ се изявява като мир, а *мирът е закон на хармонията, на единството*, на разсъдъка, на възвишения характер, на Любовта, на Мъдростта, на Истината, на добротата, на правдата – това е мирът. Може да се роди само *онзи, който носи мир*. Вие не можете да се родите, докато не разберете тези дълбоки истини, докато не придобиете мира в себе си.”

“Ако се не родите изново, няма да видите Царството Божие”. Това е бъдещето на човечеството. Ако се не роди човек изново, той е осъден на смърт. Старите алхимици са изследвали закона на подмладяването. И сегашните учени изучават туй подмладяване и казват: “Човек може да се роди изново”. Туй раждане е съзнателно. То не е раждане на забравата. *При това раждане човек съвършено изменя своето естество. Той забравя всичко старо, съзнателно минава от едно състояние в друго и започва новия живот*. Тогава той влиза във връзка с всички живи сили на природата и живота му вече няма да бъде една тежест, но едно благо. Обаче, докато дойде до това новораждане той ще мине през такива тежки състояние, каквито човешкият ум не може да схване.”

„Представете си, че вие се намирате в положението на Христа, закован сте на кръста. Какво ще бъде разрешението на вашия въпрос? Да виждаш делото, всичко това разрушено, учениците ви избягали и при вас идват римските войници и ви заобикалят. Ще кажете: “Всичко е свършено!” Не, не, тази възвишена душа знае, че в света има един жив закон, че не е всичко изгубено. И от този момент почва силата на християнството, но тази сила стоеше в самия Христос, а не във външните условия. Всички души трябва да имат тази мощна сила! И аз ви казвам, че онзи, който трябва да се роди изново, не трябва да поставя своето упование на една фалшива почва.”

“Роденият от духа” подразбира онова състояние, в което човек чувства Божията Любов в себе си, повдига се над всички хора и разбира връзката, която съществува между всички души, които Бог е създал. Само така животът може да се осмисли и ти ще бъдеш смел.”

„Човек след като много пъти от много майки се е раждал, най-после трябва да се роди сам. Онези от вас, които са дошли до това положение няма да ви раждат майките, вие сами трябва да се родите. Вие трябва да създадете един характер, такава гениална мисъл, че всички нови мисли, нови чувства, които ще дойдат, да влязат да образуват бъдещето ви. Сами да се родите. Човек в себе си сам ще зачене и ще стане в него една метаморфоза тъй, както гъсеницата може да се превърне в една пеперуда. И човек ще се роди сам. Отсега трябва да събирате онова богатство във вас, във вашите умове и сърца, богатство, което е потребно за създаване на новото тяло, в което вие трябва да се облечете.

Докато човек не се облече в новото тяло, той винаги ще носи тия недъзи, които сега носи.”

„От каквото се раждаш, такъв ще бъдеш, докато дойдеш до това положение, за което се казва, че ще бъдеш роден от Бога. Трябва да приемеш Духа.”

„Понеже новораждането е условие за виждане на Царството Божие, Христос казва, че необходимите елементи за това са вода и дух.

Водата е Божествен елемент, който принадлежи на херувимите. Техният физически свят е съставен от вода. Следователно, който иска да види Царството Божие, трябва да притежава двата елемента – вода, символ на живота, физическият свят на херувимите и дух – основа на Божественото

Царство. Който иска да влезе в Царството Божие, трябва да влезе във връзка с ангелите – основа на това Царство и с херувимите – неговият физически свят. Без тази връзка, т.е. без вода и дух невъзможно е човек да види Царството Божие.”

“Ако се не родите изново”, един процес е – знание се изисква да се родите в дух и вода. Значи, ако не разбирате закона на водата и закона на духа, ако те не благоволят да се родите, не можете да влезете в Царството Небесно. Трябва да влезете в утробата на водата и духа, духът трябва да ви стане баща и водата да ви стане майка, да ви носи хиляди години и тогава ще се родите.”

“Ако се не роди някой изново”. Христос говори за *новораждането като условие за вътрешно виждане*. Както бубата има стремеж да се превърне в пеперуда, така и онзи, у когото съзнанието е пробудено, има желание да вижда нещата вътрешно. Когато работи с желание да придобие материалите, необходими за неговото новораждане, човек е на прав път. Който мисли, че ще намери тези материали във физическия свят и ще ги получи наготово, той не може да се новороди.”

„Христос казва: “Събирайте си богатства и съкровища, които нито молец разяжда, нито ръжда разваля”. Той има предвид събиране на богатства и съкровища, които обуславят новораждането. Не прави ли същото и детето, което е в утробата на своята майка? То гълта хранителни сокове от нея, събира богатства, за да си образува органи, необходими за новия живот. След това то се ражда. Който не разбира процеса на раждането, не разбира и процеса на създаването на света и пита защо Бог създаде света по този начин. Защо създаде човека с толкова вътрешни органи? Защо му са нужни мозък, бял дроб, сърце и стомах? Не може ли без тях? – Не може. Чрез тези органи човек се свързва с ангелите, херувимите и серафимите, от които черпи знания за своето повдигане.”

„В новия живот само онези разсъждават правилно, които имат интуиция. Без шестото сетиво не може да се разбере духовния свят. Думите “Ако не се родите изново” значат – ако у човека не се роди шестото чувство, т.е. новото съзнание, той няма да влезе в Царството Божие.”

„Човек може и трябва да се роди изново още днес, още сега. Няма какво да се оправдава и отлага. Когато човек се новороди, той се свързва с всички по-висши светове, със същества от по-висши йерархии.”

“Ако се не роди някой изново”. Това значи: ако не се свържете с възвишените същества – ангелите, херувимите, серафимите, началствата, престолите, не може да се новородите. Новораждането освобождава човека от смъртта, която го ограничава и лишава от условия за придобиване на всички добродетели.”

“Ако се не роди някой изново, не може да види Царството Божие”. С други думи казано: Ако не поправите мозъка, белия дроб, стомаха, жлъчката, черния дроб, бъбреците си и ако не раждате, не можете да бъдете добър, силен, разумен и благороден човек. Това е учението, което можете да приложите в живота.”

„Като ученици, вие трябва да гледате на тялото си като на нещо свещено. Ето защо, когато пипа тялото си, човек трябва да знае, че той представлява част от великия космос. Следователно, чрез тялото си той има отношение към космоса. Всяка дисхармония, причинена някъде в тялото му, внася дисхармония и в космоса. Има центрове в човешкия организъм, които не трябва да се докосват. Докосне ли се до тях, без да иска човек произвежда експлозия в

себе си. Само посветеният знае кога и как да се докосва до центровете на своя организъм. За да не произведате несъзнателни експлозии в себе си, трябва да контролирате движенията си. Избягвайте несъзнателните, безразборни движения и вървете към съзнателни и разумни.”

„Всяка звезда от космоса има приемници в човешкия мозък. Човек може моментално да приеме трептенията, които идват от различните звезди. В този смисъл човек може да разговаря с целия космос.”

„... съвременната земя понеже е заразена, трябва да даде място на един нов свят, на една нова материя, нов живот трябва да се влее, тъй като този живот е опорочен. Ако вкарате един вълк в каквато и да е форма, във формата на една овца или на човек, вол, кон и пр. този вълк при всички форми ще остане пак вълк. Ако вие поставите тази интелигентност на вълка в човешка форма, то ще стане учен човек, но всякога ще употребява навиците, които вълкът има. Вие не можете да го измените по никой начин. Следователно, в тази човешка форма трябва да се вложи нов живот. С нашия стар живот сега нищо не можем да направим. И затуй Христос казва: “Ако не се родите изново”, т.е. ако не дойде нов живот, новата Божествена струя в тази форма, нищо не можете да направите. Туй е един велик закон в света: новото трябва да дойде във вас.”

„Първият наш Баща, Той е Бог. Да се върнем при Него! Туй е спасението сега. От Него трябва да се родим наново. Ако човек уповава на туй рождение, което има сега, той ще умре, както всички умират. А той наново трябва да се роди от Онзи Баща, Който ще му даде пълната свобода и безсмъртието.”

„За една година най-много човек може да се освободи от трудните условия на живота. Не ти върви в училището, не ти върви в живота, не ти върви в музиката, не ти върви в изкуството, не ти върви и в семейството. Как ще се освободиш от тези несгоди?

Ще отидеш при Баща си и ще му кажеш: “Татко, съгреших пред Небето и пред Тебе. Прости ме и ме вземи като последен слуга!” Щом кажеш така, всичко ще ти тръгне напред. Баща ти веднага ще заповяда да ти донесат новата премяна, ще ти даде нова дреха, пръстен на ръката ще ти сложи, ще заповяда да заколят за тебе най-угоеното теле, ще те прегърне и ще те целуне. Това означават новите условия. Това е, което се влага в живота. Това е, което Христос е изказал в думите: “Ако не се родите изново, не можете да влезете в Царството Божие”. Изново разбира да се родите от вода и дух. С други думи казано: ако не си готов да напуснеш свинете, ако не си готов да се разкаеш за всички свои глупости, за това, че си взел всичко от баща си и си живял разпуснато, ти не можеш да влезеш в новите условия, ти не можеш да се родиш от вода и дух. Ще кажете: “Защо е необходимо това?” Ако не се родите изново, ако не се разкаете, ще умрете заедно със свинете – нищо повече.”

„За да възприемат Духа, хората трябва да бъдат съвършено готови за това. Христос казва: “Който не се отрече от баща си и от майка си, от брата си, от света и най-после от своя живот, той не може да е мой ученик”. Значи той не може да възприеме Духа.”

„Това говоря на онези, които искат да проучат вътрешната страна. Не мислете, че временната радост, която имате е Духът. Онова, което носи Духът е нещо съвсем ново. Вие ще опитате един мир, който досега не сте опитвали. И сега имате мир. И радост имате. Има хора, които са родени весели, постоянно са весели и засмени. Това е само темперамент, което не показва, че Духът

присъства. Има хора родени красиви, има хора, които после ще станат красиви. Първата красота е маска отвън, а втората красота показва, че човек е работил. Това е свойство на Духа и тогава в неговото лице има едно изражение, което показва красотата на душата. При първата красота външните линии с времето се изгубват, а красотата на Духа при старостта не можеш да я изгубиш. Онзи, който приеме Духа, влиза в областта на безсмъртието. Това е вътрешното възкресение.”

„Идва Духът за тези души, които са вече готови. Има души в миналото, в които Духът е идвал. Имало е едно специфично изливане. Това, което мистиците наричат “вътрешна връзка”. Душата се свързва със своя първоначален извор и оттам, отдето е излязла става едно с него. Има вътрешна връзка между първичната причина и душата, която живее на земята. Всички противоречия престават, всички неща се обясняват. Човек може да е богат, може да е учен, но ако той не е осенен от Духа, от Любовта, той е винаги недоволен от живота.”

„Да забравиш, че имаш да вземаш нещо от когото и да е. Кажи в себе си: “Каквото баща ни е оставил, ще го обработваме заедно и ще го делим по братски”. Това значи да се роди човек изново и да работи по закона на Любовта, на правдата и на свободата.”

„Помни: Докато Божият Дух не се роди в тебе, ти не можеш да се повдигнеш. ... Да се новородиш, това значи, да осмислиш живота си, да придобиеш любовта и да влезеш в областта на великата хармония. При това положение страданието има смисъл. Христа разпнаха, но Той роди Божественото дете. За това дете се говори в Откровението. Змеят гони детето на раждащата жена, но ангел Господен го взе и отнесе в Царството Божие.”

„Ако не се преродите, няма да влезете в новата култура, няма да станете синове на тази велика раса, която носи условия за развитие и живот на всички. В тази култура е Царството Божие. В това Царство няма да има умрели, опявания, гробове, паметници, а всички хора ще са радостни.”

„Мислете за Бога като една всеобемна Любов, в Него няма противоречие. Каквото и да ви дойде, казвайте: “Бог е Любов”. Изгубите пари, казвайте: “Бог е Любов”. Безпокойства, баща ви умрял – “Бог е Любов”. Поддържайте това до последния изпит и в последния изпит всичко от вас изгубено ще се повърне назад.”

„Ако волът приеме човешка форма, условията на живота му ще се подобрят. Ако и рибата мине в човешка форма и нейните условия ще се подобрят. Христос дойде на земята да извади човека от земните условия, да го преобрази, да му даде нова форма, та като се отворят очите му да каже: Сляп бях, но сега виждам. Време е вече да ходим не с вярване, а с виждане. Когато Син Человечески дойде на земята, хората ще виждат. Бог ще напише закона си в сърцата им. Те няма да питат има ли Бог, но ще Го познават. Божието благословение ще бъде върху всички, върху цялата земя. Всички народи ще бъдат един народ. Всеки човек ще стои на смоковницата. Човек ще живее до дълбока старост. Всеки ще заминава за другия свят, когато пожелае.”

„Един ден цялата Слънчева система ще мине през огън, за да се пречисти. От греховете на хората няма да остане нищо. Сега греховете зависят от особения състав на материята, в която живеят. Тази материя е неустойчива и в нея става особен род гниене. В бъдеще тази материя ще кристализира и светът ще се преустрои по особен начин. Тогава грехът ще бъде невъзможен, понеже няма да има такава материя, която да го създава. Веществото ще бъде

устойчиво. Тогава ще видите какво значи красота, тогава ще видите кристалните извори на безсмъртието, откъдето излиза живот. Там ще видите, че самата вода е създала материалния живот.”

„За нас е интересен новият Адам, който ще бъде направен от *по-фина и чиста* материя, а не като тази, от която беше направен старият Адам. Казано е в Писанието: “Ако не се родите изново, не можете да влезете в Царството Божие”. Значи, ако не се родите като нови хора, нови типове, не можете да влезете в Царството на Любовта. Ще кажете: Какви бяхме едно време! Какви сте били? Като вашите баби и прабаби, като вашите деди и прадеди. Ще се простите с вашите баби и дядовци и ще се стремите към новия тип – типа на Христа. Какъвто е Христос, такива трябва да бъдете и вие.”

„Сега настъпва нов период в света, период на промени, които ще го организират. И сега иде нов тип човек, цяла раса се създава. Както едно време Господ създаде Адам и Ева в райската градина и ще тури там новия човек. Всички ще минете през тази врата на Адам и Ева, за да влезете в новата раса.”

Възкресение, безсмъртие

Основата на безсмъртието е Истината. Физическият свят, както сме привикнали да го възприемаме е илюзорен. Ниският интензитет на човешкото съзнание не ни позволява да виждаме естеството на нещата като светлинна динамика. Ние виждаме само тяхната слабоинтензивна повърхност. Това е внушеният ни от традицията свят на разделение и отчуждение, който старата епоха ни представя като форми, разделност, притежание, собственост. Тази механистична идея на старата епоха роди насилието, войните, отчуждението, враждата. Истината е свят с коренно различна природа. Днес съзнанието на новите хора прониква във високо интензивната и динамична реалност на Истината. В душите се пробужда истинното възприятие и спомена, че всички същества са излезли от Едно живо и разумно Начало, което е фина, свръхпроводима, обединяваща среда на техния живот.

Единственото нещо, което може да освободи човечеството е абсолютната му вярност към Истината. Тъмната сила, която зароби човечеството е господар на лъжата и греха, които ни внушават илюзии и желания. Когато се намерим увлечени от тях, ние се виждаме заробени в един свят на ограничения и страдания.

Първичната, фина реалност, Първоизточникът, от който са излезли всички души е онази Истина за естеството на чистото съзнание и безсмъртния живот, към която ще ни води Новата епоха.

Щом се пробудят висшите сетива на човечеството, лъжата в обществото с всичките ѝ внушения ще изгуби всякаква власт над хората. Хората ще прогледат за света на светлината и ще поемат по стълбата към своята вечна Родина.

„Честността е онзи елемент, който алхимиците са търсили – еликсирът на живота, първичният зародиш на човека. Този зародиш съществува в живота, това е една първична, безсмъртна клетка, тя е прадедът на всички клетки. Като се намери тази клетка, върху нея може да се гради бъдещият живот. Тази клетка съдържа рогово вещество и хранителните вещества в нея са повече, отколкото в другите клетки и се отличава с голяма устойчивост.”

„Хормоните, които се отделят от различните жлези, носят безсмъртието на човека. Безсмъртието е вложено в човека, но той не знае как да го побутне и подтикне. Щастieto е вложено в човека, но той не знае да го използва.”

„Известни клетки в човешкия организъм са безсмъртни. Ако изучаваш техния език, може да ги стимулираш и да подновиш своя организъм.

... за да обновиш организма си, първо ще премахнете противоречията от ума си.”

„Много от мозъчните клетки работят върху създаване на безсмъртното тяло на човека. Достатъчно е да се даде импулс на тия клетки, за да преустроят човешкия организъм.”

„Законът на обновяването, т.е. законът на безсмъртието изисква от човека да се запознае с живата светлина, която храни и ума и сърцето му.”

„Възкресението е светлина. Най-приятната светлина, най-приятната топлина и най-приятната сила, която човек в даден случай може да приеме.”

„Като казвам, че Бог е светлина, нямам предвид физическата светлина. На тази светлина зреят всички плодове: ябълки, круши, сливи и др. На Божествената светлина обаче растат само добродетели. В нея е безсмъртието. Дето са добродетелите, там е райската градина. Който се храни с добродетели, зрели на Божествената светлина, той никога не умира. Жива е Божествената светлина!”

„Ако искаме да се запознаем с тези условия, в които живеят ангелите, последните ще ни кажат това, както ние ще кажем на рибата: “Ти трябва най-напред да измениш своите хриле, да образуваш дробове и да се научиш да дишаш.”

„... растенията влязоха в положението на рибите. Рибите влязоха в положението на птиците, птиците влязоха в положението на млекопитаещите, млекопитаещите – в положението на човека и човек сега иска да се освободи, но трябва да се създаде по-висока форма в света. ... Ако ти можеш да смениш своята форма с по-висша, ти си разрешил въпроса. Ако не, ти ще останеш в същите ограничителни условия, никой не може да ти помогне.”

„Чрез правилното дишане човек може да добие безсмъртие. В това се състои дълбокия смисъл на дишането. В средните векове това дишане го наричаха “придобиване еликсира на живота”. Има един еликсир на безсмъртието в света и неговото придобиване е свързано с въздуха. Той се отделя по един специфичен начин на дишане.”

„... въздухът, който иде от Слънцето, тази енергия, приемете я дълбоко в дробовете, мислете върху това. А след това издишате, то е връщане към Бога. От периферията на живота се връщаме към Бога. ... Да кажем искаш да вдишаш, мисли за Любовта. А като издишаш, мисли за Божията Любов. Три канала има в гръбначния стълб. Два канала са отворени, през които хората дишат и оттам вървят теченията. Горе, в големия мозък и в симпатичната нервна система има трети един канал, той е каналът на Истината, който в съвременните хора е затворен. Всичкото зло е там. Ако този канал се отвори, то е по средата, влиза в мозъка, оттам минават теченията и трябва да минат в предната част на челото и в горната част на главата. Тогава човек придобива туй космическо съзнание. Този човек придобива съвсем друг изглед, съвсем друга сила се представя, понеже сега само двата канала са отворени. Единият канал в жените е повече развит, а другият канал в мъжете е повече развит. Третият канал е, който децата трябва да развият. Дете е туй, което се ражда в нас. Новото, което постоянно се ражда, те са нашите деца. Те трябва да

развиват тия течения. Запушеният канал е каналът на Истината. Когато се отвори този канал, ние ще бъдем свободни.”

„Във въздуха има един нов елемент, който сега навлиза. Той е толкова лек, че навсякъде влиза и никъде не остава. В новото дишане ние ще възприемем този елемент. Чрез новото дишане алхимиците са търсили начин да удължат живота. При новото дишане трябва дълго време да задържаш въздуха и дълго да го издишаш.”

„Идва време, когато въздухът ще стане по-рядък и всички хора, които са свикнали да дишат гъстия въздух, ще се задушат. Светлината и топлината ще се увеличат.”

„Човек постепенно трябва да привиква към висока температура, защото ще дойде ден, когато ще живее в огъня, в температурата на светлината. Тогава ще диша светлина така, както днес диша въздух.”

„Човек ще еволюира в бъдеще в своето дишане. Бъдещото дишане ще бъде в по-рядка среда – именно в етера. И дихателните органи, с които човек ще диша чрез етера, сега се изработват в човешкия организъм чрез Любовта. Защо човек трябва да обича? За да се изработят в него бъдещите дихателни органи за възприемане на етера. Тия дихателни органи са етерни. Те са част от етерния организъм на човешкото естество. С други думи, Любовта организира етерния двойник на човека.”

„Има същества, които седят и по-високо от хората. Те не дишат въздух, но дишат етер. Рибите дишат с хриле, хората дишат с дробове, а има същества по-високостоящи от хората, които дишат с особени органи, т.е. те дишат чрез своите чувства и чрез своята симпатична нервна система. Те не дишат с дробове, но със своя слънчев възел. Когато казваме, че човек трябва да живее правилно, имаме предвид, че той трябва да почне още сега да се учи да диша със своята симпатична нервна система. Защото като мине през физическия свят, той ще навлезе в полуфизическия свят, в свят дето ще престане да диша с дробовете си – той ще диша чрез чувствата си. Когато дишате, вие развивате своите бъдещи дихателни органи. Ако не обичате, вашата бъдеща дихателна система ще остане неразвита. В това седи вашето нещастие. Ето защо има смисъл да обичаш и да бъдеш добър. Всичко това ще стане причина за развиване на онези органи, които са сега в зачатък. Както едно време нашите дробове са били в зачатъчно състояние, така сега нашата симпатична нервна система е зачатък на бъдещите дихателни органи.”

„Ако хората искат да се спасят, да започнат от храната. Новото поколение трябва да се създаде от фина материя.

Който иска да разреши въпроса за безсмъртието, трябва да яде абсолютно чиста храна, която не оставя никакви излишъци.”

„Който се храни физически, духовно и умствено с чиста и доброкачествена храна, в него има условия за безсмъртие.”

„Яденето, мисълта, работата не са нещо материално. Днес хората умират, защото ядат по физически начин. Ако приемаха храната си по духовен начин, те щяха да живеят в закона на безсмъртието.”

„Ние не само трябва да се организираме, но трябва да се въодушевим, трябва да внесем новия живот, който сега хората наричат възкресение. То е велика задача, която всеки човек има индивидуално.”

„За да възкръснете, трябва да станете музикални. Не ви казвам да станете религиозни, не ви казвам да станете учени, нито силни, най-реално е да

станете музикални. Пейте сутрин като станете поне 10 минути, на обяд – 5 минути и вечер 5 минути.”

„Новият живот подразбира приключване със сметките на стария живот.”

„Трябва да освободите мисълта си от старите, затвърдени възгледи на миналото. Вие мислите по стар начин, а старото внася нещастия в живота. Мисълта ви трябва да се обнови.”

„Ново учение е нужно на хората – учение за вечния живот, учение за любовта. Новото учение изключва низшите желания, то не се занимава с величини, които се намаляват и се движат в обратна посока на любовта. Който се занимава с такива величини, влиза в гъстата материя, дето сърцето, умът и волята се изопачават. Такъв човек не се поддава на никакво възпитание... Как познавате, че човек е в пътя на увеличаващите величини? Първият признак е, че във физическо отношение той е здрав, бодър, с енергия за живот и работа.”

„Само новият човек може да живее в Божествената любов. Които не разбират тази любов, искат да примирят новото със тарото. Това е невъзможно. Невъзможно е човек да облече нови дрехи върху старите. Той трябва да съблече старите си дрехи и тогава да облече новите. Дали човек е влязъл в новия живот или е още в стария, това е въпрос на съзнанието. Външността не определя нещата.”

„В едно общество, в един народ има хора с чутки души, в които съзнанието е развито, сърцето повдигнато на една по-висока степен и те схващат тази нова идея, на която са деца, на която са носители. А съвременните хора, които не разбират носителите на тази нова идея, казват: “Тия хора са анархисти, комунисти, сектанти и т.н. Но това са имена без смисъл.”

„И сега, понеже настава освобождението на земята, искат се силни и здрави хора, пълни с идеали и устой.”

“Истина, истина ви казвам: ако се не роди някой изново, не може да влезе в Царството Божие”.

Под думата “изново” Христос разбира вечен процес – процес на вечно обновяване. Като става сутрин, докато изгрее слънцето човек трябва да се измени, да бъде нов човек. Това е закон на вечно подмладяване, на вечно обновяване. Изхвърлете старите идеи от ума си! Новото учение не позволява да носите една и съща дреха два дена наред.”

„Да се роди изново, да стане нов човек, с нови разбирания.”

„Кое е новото в света? – Любовта.”

„Новото трябва да проникне във вашия живот. Ако не проникне, вие ще бъдете нещастни. Новото трябва да обедини всички хора, да се почувстват братя помежду си. Това значи да бъдат хората свързани, да си помагат взаимно.”

„Всичко онова, което е ново, което носи живот в себе си, е божествено.”

„... аз наричам Божественото – “девствения живот”, нещо, което за пръв път се проявява. Всяко нещо, което се проявява за пръв път, е Божествено, а всяко нещо, което се преповтаря много пъти, е човешко. Туй запомнете! Като станеш сутрин, ако ти дойде някоя нова мисъл, в нова форма, в нова фаза, това е Божественото, мисли за него! Ако мислиш за ядене, за пиене, за обличане, това са човешки, обикновени работи.”

„Всички болести, които имаме, се дължат на нашата нечиста кръв. Или аз казвам тъй: всички болести се дължат на онова вътрешно безлюбие, което съществува между хората.”

„Това, което ние обичаме, не може да умре. И това, което ни обича и то не може да умре. Никога не умира това, което ти обичаш. Щом то умира, ти не го обичаш.”

„Докато ти обичаш, няма да умреш. Когато любовта напусне човешкото сърце, човек е изложен на смърт. Докато Любовта функционира в неговото сърце – или в неговото висше съзнание – той е свободен. Смъртта го дебне само тогава, когато човек скъса връзката си с висшето съзнание. Тогава или ще стане разрыв на сърцето, или капилярните съдове ще се свият. Докато Любовта обаче функционира в човешкото сърце, никаква смърт не може да дойде.”

„Аз не вземам Любовта в това, което чувствате вие. Защото чувстването е една обърквана каша, не научна каша – мамалига, пък Любовта е една първична сила, която дава тон на човешкия живот. Всеки, който влезе в Любовта, неговите работи се оправят. Любовта не произвежда никакво нарушение на ума. Някой казва, че откак се е влюбил умът му не работи. Това са чувства. По някой път те са носители на Любовта, но те нямат нищо общо с Любовта. Любовта е свършено отделно от чувствата. Чувствата са проводници на Любовта. И всеки един, който и да е – млад или стар, дойде ли в областта на Любовта, проявява следното, в Любовта има едно свойство: тя възкресява съзнанието. Възкресението зависи от Любовта. Мъртвият, щом го докосне Любовта, той поумнява. Това е магическото действие на Любовта.”

„Всяка идея, която не може да се реализира на физическия свят, принадлежи към по-висок свят. Запример идеята за безсмъртието не може да се реализира на земята. Любовта също не може да се реализира на земята. Любовта принадлежи на Божествения свят – светът на високите и безгранични измерения.”

„Любовта подмладява и обновява, затова всеки я търси. Когато Любовта проникне в сърцето на човека, тя засилва неговите жлези и той се подмладява, не е нужно да му присаждат жлези, за да се подмлади. Престане ли човек да обича, жлезите се атрофират. Затова обичайте хората, растенията, животните, радвайте се на всичко и на всички. Така се активизират жлезите.”

„Когато човек научи Любовта, ще разбере как е съграден неговия вътрешен свят и ще знае как да поддържа своето безсмъртие. Безсмъртието на човека зависи от Любовта. Всеки човек, който няма Любов е мъртъв.”

„Безсмъртие ще намерим, когато влезем в Любовта. Като станеш безсмъртен, това ще бъде първият признак, че си намерил Любовта.”

„Любовта е от един вечен произход, тя не може да живее в смъртните хора. Безсмъртното не може да живее в смъртното. Дотогава, докато грешите, Любовта не може да живее във вас. Защо? Защото всеки грях е смърт. Например в даден момент един човек греши. Какво става с него? Той умира. После направи едно добро. Какво става в този случай с него? Оживява. Така той постоянно умира-оживява, умира-оживява, минава през редица такива последователни процеси, докато най-после намери великия закон, с който урежда всички свои връзки, които го поставят в състояние на безсмъртие. Значи, за да дойде Любовта в тебе, ти трябва през всички моменти н живота си да вършиш само Волята Божия и да не мислиш за себе си. Досега вие мислихте само за себе си, а отсега нататък трябва да мислите само за Бога. Вашата мисъл за Бога е била толкова отвлечена, толкова слаба, вследствие на което не сте имали реални резултати. Най-хубавото, най-красивото, което трябва да желаете в света е мисълта ви за Бога да бъде положителна и да

обхваща цялото ви същество. Само в това ще намерите допирната си точка с Бога.”

„Среда за човешката душа е Бог. Затова и Писанието казва: “В Него живеем, движим се и съществуваме”, чрез Него душата може да придобие своя първоначален живот, да се облече в безсмъртието. Следователно Бог е една вътрешна среда, едно вътрешно условие, една вътрешна сила, от която постоянно трябва да черпим.”

„Да възкръснеш, това значи да започнеш отначало да учиш и да работиш. Възкръсналият е готов да се откаже от своя личен живот и да работи и живее само за Онзи, Който го е създал.”

„Единствения, Който е безсмъртен в света, то е Бог. Единственият, Който изключва смъртта в себе си, то е Бог. Ние не можем да добием безсмъртие без Него.”

„В деня, в който решите да приложите Божията Любов, смъртта ще остави всинца ви и ще каже: “Оставям ви свободни да идете при Баща си”. ... Има хора, които не умират. И ако вие всички повярвате, няма да умирате. Ангел Божи ще слезе, ще отвали камъка и ще ви извади, но се изисква вяра в живата Любов, иска се вяра, непреодолима вяра в Любовта, която да погълне всичката ваша омраза.”

„Това е Любовта – отношението на Бога към всички човешки души, които са излезли от Него. То е Любов. Туй, което Бог предава на душите, то е Любов. На всяка една душа дава по нещо. Няма по-хубаво нещо в света да приемеш онова, което Бог дава. ... Любовта започва с първия лъч на безсмъртието. Когато човек стане безсмъртен, тогава Любовта го е озарила.”

„Обикнете ли Бога, главният въпрос в света е разрешен – вие ще влезете вече в областта на безсмъртието.”

„Любов е само онова, което остава в тебе, което те прави силен, мощен, което те прави безсмъртен. Нашата цел е да станем безсмъртни.”

„Ние се стремим към вечния живот. Ние искаме да излезнем от временния и да се отправим към вечния живот и това е спасение. “Да не погине всеки, който вярва в Мен”. Значи трябва да има една цел – то е вечния живот. Само във вечния живот ние можем по-иначе да изучаваме Любовта и Мъдростта. Вечният живот може да ни даде единствените условия да изучим Любовта и Мъдростта.”

„Който живее в Любовта, в Мъдростта и в Истината, ще живее колкото иска. Върху такъв човек смъртта няма сила, защото той живее в Бога, който е безсмъртен. “Бог е Бог на живите, а не на мъртвите”.

„Онези, които търсят Бога, трябва да знаят, че те не могат да Го намерят докато са смъртни. Смъртта е свързана с плътта, със закона на умирането, на раждането и на прераждането. Смъртта е свързана със закона на постоянните промени, който държи човека далеч от Първата Причина, която носи неговото щастие.”

„Онези, които са разбирали смисъла на живота, са казвали: животът трябва да започне с Любовта и трябва да свърши с Мъдростта. А пък, за да се влезе във вечния живот, за да няма промени, трябва да имаш Истината. Истината е трансформатор. Трябва трансформиране на енергията. Когато някой казва – “да намериш Истината”, то значи да не остаряваш, да не умираш. Като намериш Истината, ти ще бъдеш безсмъртен. Тогава ще се избавиш от преходните състояния. ... Любовта това е началото на живота, Мъдростта това е краят на живота. Истината е онова истинско състояние, към което човек се

стреми. Щом ти извадиш Истината от Любовта и Мъдростта, ти обезсмисляш живота.”

„Който носи Истината в себе си, той е безсмъртен, той е господар на положението, цялата природа го познава и отдето мине, всичко живо го поздравява: цветя, животни, хора.”

„Който се е облякъл в трицветната багреница та Любовта, на Мъдростта и на Истината, той е опитал топлината на Любовта, светлината и знанието на Мъдростта, както и силата и свободата на Истината. Това значи да е придобил вечен живот, т.е. живот на безсмъртието, който са познавали алхимиците.”

„Мнозина ме запитват дали Христос ще ги избави. Христос е избавил всички ония, които са приели закона на Любовта, закона на Мъдростта и закона на Истината. Христос е избавил всички, които са престанали да лъжат. Но за онези, които не са влезли в трите пътища, които не са престанали да лъжат, няма никакво спасение. Нито един от тия хора няма да възкръсне! ... Ако ти разбираш Божиите закони (Любовта, Мъдростта и Истината), никой няма да те изтезава, няма да бъдеш болен, няма да бъдеш сиромаш, но ще бъдеш истински гражданин на Царството Божие. Ще бъдеш навсякъде свободен. “Ама какво трябва да правя с условията?” Условията ще ти се подчиняват, ти ще бъдеш господар.”

„... и смъртта е необходимост, тя е наша сестра. Като дойде тя, ти ще се предадеш в нейните обятия и ще кажеш: “Прави с мене каквото искаш!” Тя ще те обере по всички правила, след което ще дойде другата ти сестра – Любовта. Тя ще те облече в най-хубави дрехи. Ако не дойде смъртта да те обере и съблече, Любовта никога няма да те облече.”

„Това, което наричат “вечен живот” е любовта ви към Бога.”

„Новата вяра подразбира, да вярва човек в Бога, че в Него е вечния живот. Който вярва във вечния живот, той не мисли за смърт, нито за осигуряване, нито за богатство или за сиромашия, нито за наука. Той мисли само за едно, че трябва да учи.”

„Само Господ е в сила да ви избави от смъртта. Не служите ли на Господа, ще бъдете погълнати от първия принцип (злото), защото законът е такъв.”

„Най-първо трябва да имате една подбудителна идея – тя трябва да бъде свещена – от която вие трябва да се ориентирате. ...

Дръжте в ума си идеята, че в света има Един, Който ви обича. Трябва да Го намерите. ... Като Го намерите, тази подбудителна причина да съществува. Аз я наричам причина на безсмъртието. Вие като Го намерите, ще имате идеята за безсмъртието.”

„В чистотата, Любовта и неизменните ви отношения към Бога се крият методите на подмладяването, оживяването и възкресението.”

„Безсмъртието, което ние търсим, няма да дойде от хората, безсмъртието ще дойде от Бога. Ако ти не си свързан със своята мисъл с Бога, какво искаш? Не е необходимо да знаеш какво нещо е Бог, да имаш предвид някаква външна форма, за да се обърнеш към Него за помощ. В Бога е непрерывния живот, щастието, блаженството, разумността, всичко е в Бога.”

„Казано е в Писанието: “Понеже вие се отказате от Мене, сега ще носите лошите последствия на този отказ”. На друго място е казано: “Обърни се към Мене, о, Израилю!” Обръщането към Бога подразбира възприемане на Божията Любов и възстановяване на прави отношения между човека и Бога, отношения на син към Баща. Това обръщане към Бога води към възкресение.”

„Като ви говоря за Любовта, трябва да знаете, че Любовта е един безпределен свят, от който човек може непрекъснато да черпи. Там е безсмъртието. Казано е в Писанието: “Това е живот вечен да позная Тебе, Единаго, Истинаго Бога”. Да познаете Бога, това значи да познаете Любовта. Защото казано е, че Бог е Любов.”

„Искате ли да постигнете вечния живот, ще изхвърлите греха във душата си, а в душата си ще поставите великия идеал на безсмъртието. За лошите, за страничните мисли и чувства, които идват отвън, вие не сте отговорни. Аз говоря за онова, което е скрито дълбоко в душата. То не трябва да се разклаща от нищо. Човек трябва да има свещена, велика идея за Бога, да не мисли, че Бог е подобен на него и желае да го използва. Това никога не е било и няма да бъде! Бог постоянно дава живот от себе си на всички същества. Бог никога не бърза, никога не се безпокои. Той не се интересува нито от радостите, нито от скърбите на хората. Обърнете ли се към Бога с молба за нещо, Той ще ви отговори. Бог има следното качество: Той е готов да помогне на всички без изключение, но при известни условия. *Ако чакате Бог да дойде при вас, Той никога няма да ви се отзове. Искате ли нещо от Него, вие ще хлопате на вратата Му 99 пъти. Който не хлопа на вратата на Бога, а чака Бог да отиде при него, той е горделив човек, той е величие.*”

„Всички велики хора са били смирени. Смирението представя Божествена долина, в която растат всички безсмъртни плодове. Смирението е райска градина. Който не е смирен, той няма рай в себе си. Дето има смирение, има и високи върхове.”

„Първо човек трябва да преобрази ума и сърцето си, за да го посети Великия, който е създал целия свят – Небето и земята, цялата наука, всички изкуства. Той ще внесе в човека безсмъртния живот – живота на възкресението. Това посещение ще трае само една секунда, но никога няма да се забрави. Ехото му ще продължава във вечността. Казвате: “Само една секунда! Това е толкова кратко!” Знаете ли какво нещо е да ви посети светлината само за една секунда? За една секунда светлината изминава разстояние от 300 000 км. За колко време можете да изминете този път? Достатъчно е Бог да ви посети само една секунда, за да ви остави живот от хиляди години. Ако вие задържите богатството, което Той ви е оставил само в една секунда, ще се ползвате от това богатство хиляди години. Колко работа ще ви създаде това посещение! Бог само ще ви погледне и ще усетите, че товарът ви е снет от гърба. Ще олекнете като ангел и ще бъдете готови да разперите криле, да хвъркнете из пространството и да кажете: “Сега разбрах какво нещо е животът!” И тогава каквато работа започнете, каквато наука заловите, всичко ще свършите с успех. Само така ще разберете думите: “За Бога всичко е възможно”.

„Когато ние говорим за единицата, подразбираме това цялото, от което нещата стават, но то си остава едно и също. Сега трябва да има нещо във вас, което не се дели. Има неща неделими, които не се делят. В тебе трябва да има една основа, която не се дели, защото, ако тази основа се раздели, ти няма да имаш едно истинско понятие за нещата. Тя е мярката. Под думата “единица” разбирам същността на нещата. Тя сама остава във всички условия една и съща. Тя е, която измерва нещата и явленията.”

Та трябва да дойдете до нещо неизменяемо във вас, не са външни неща, защото те ще се изменят. Вие ще дойдете до неизменяемото. Някой ще каже: “Кое е неизменяемото в живота?” Самият живот.”

„Трябва да се знае, че всичко, което имате е Божие, не ваше. ... Трудът, усилието са на живота, а не твои. Следователно, няма собственици в света, защото и няма собственици на живота. Ако някой се нарече господар, собственик на живота, той би трябвало да бъде човек на безсмъртието. Обаче никой още не е дошъл до безсмъртието. Безсмъртието ще дойде, когато хората влязат в закона на Любовта.”

„Любовта само ще ви направи безсмъртни. Не туй безсмъртие, което очакват хората. Те мислят, че тялото ще бъде безсмъртно. То е една хижа, която няма какво да бъде безсмъртна. ... Душата на човека е нещо велико, за което човек няма представа. Тя е образ на Бога. Величието на човека седи в неговата душа, понеже човек е създаден по образ и подобие. Душата е онзи Божествен образ. Един ден ще видим тази Божествена душа в нас, ние още не я познаваме.”

„Това тяло, в което сега седиш е един гроб. Следователно, ако ти като една пъпка се разпукнеш, цъфнеш и завържеш, ще образуваш новия плод. Нима с онези тела, с които сме заровени, с тях ще възкръснем? Нима с тия хилави тела, за които сме изхарчили 50 – 60 хиляди лева да ги лекуваме, с тях ще възкръснем? Не, друго нещо се подразбира. С други тела ще възкръснем. Ние подразбираме ония тела, за които се говори, че са храм на Бога живаго.”

„Безсмъртието на тялото зависи от душата. Да се спаси човек, да получи безсмъртие, това е една от великите задачи на окултната наука. Всеки знае какво нещо е да бъде спасен; не е достатъчно човек да бъде спасен за година, две или повече, но за цялата вечност. И като влезе в живота на безсмъртието, той трябва да бъде в хармония с цялото Битие, да бъде в хармония с всички живи същества.”

„Вземете например някой светия, проследете живота му и ще видите, че всички негови мисли, чувства и действия са насочени към единствената цел – да поддържат тази връзка и хармония със съществата от невидимия свят.”

„При една тежка болест 20 – 30 килограма изчезват от теглото. Неорганизираната материя изчезва, но от мозъка никога нищо не се губи, защото той е организиран. Един ден, ако тялото се организира както мозъка, хората ще станат безсмъртни. Сега човек умира без да иска.”

„... в 10 години вие можете да поправите носа си и да имате какъвто нос искате. В 10 години вие можете да поправите веждите си, ушите си, устата си, мозъка си, тялото си, да създадете от себе си какъвто човек искате. Това може да направи съзнателният човек. Това е възкресението на човека!”

„Безсмъртието е качество само на човешката душа, а не на човешкото тяло. Когато душата възприеме безсмъртието, то е условие, закон и тялото ще е безсмъртно. Апостол Павел казва: “Духовно тяло ще имате”, а тия тела ще се изменят.”

„Хората днес постоянно изпитват глад и жажда, защото събират материал за съграждането на своето бъдещо тяло, което ще е безсмъртно. От грубата материя могат да се изваждат фини елементи за съграждане на светли мисли и благородни чувства.”

„Душата на човека си има особено тяло, с което може да се възнесе. Това тяло е толкова пластично и така добре направено, че може да става и малко и голямо. Това тяло именно строи и физическото и всички останали тела на човека.”

„Човек трябва да бъде абсолютно чист. Чистотата подразбира здраве – само чистият човек може да бъде здрав. Пречишването и приготвянето на

човека за дрехата на новия живот става на земята. Щом облече новата си дреха, той минава вече в нова фаза на живота.”

„Живейте в Любовта, за да станат телата ви безсмъртни. Значи, когато Любовта обхване цялото тяло на човека и започне да работи в неговия ум, в неговото сърце, в неговата душа и в неговия дух, той става безсмъртен. Само безсмъртният може да бъде поканен на сватба, т.е. в духовния свят.”

„Плътското тяло умира, а духовното не умира. Плътското тяло страда, а духовното не страда и няма противоречия. Духовното тяло живее в радост.”

„Христос възкръсна с духовното, с организираното си тяло, с което се явяваше и изчезваше.”

„В бъдеще заминаването отвъд ще бъде дематериализация, а раждането – материализация.”

„Ако влезете в същинското си тяло и разберете неговите закони, преспокойно може да се движите, да идете до Слънцето, до Луната, да минавате през пространството спокойно, безпрепятствено.”

„В бъдеще човешкото тяло ще е по-съвършено. Когато желае човек ще може да става невидим. Ще става воден, въздухообразен, какъвто си иска, ще може да отива и на Слънцето, щом пожелае.”

„Тази материя ще претърпи едно видоизменение. Вие ще получите духовни тела, ще влезете в астралния свят, в една материя по-рядка. И там има твърда земя, и там има вода и въздух ... само че тази твърда земя се различава много от нашата земя.”

„Физическото тяло може да се подмлади и може да се остари, а духовното тяло в човека е всякога младо. Единственият закон за подмладяването е човек да мисли за своето духовно тяло, да вярва, че го има.”

„Има едно тяло в човека, което никога не се разрушава. Това тяло е Божествено. Върху това тяло вечността пише онова, което човек прави и е направил досега.”

„Апостол Павел казва: ако временното жилище се развали, имаме дом неръкотворен, в който човек ще влезе да живее в бъдеще.”

„Смъртта сега разрушава само несъвършените форми. Всички онези хора, които не са достигнали до положението на съвършени същества, са подложени на ножа на смъртта. Като станат съвършени, те няма да умират. Тогава хората ще се размножават по съвсем друг начин, а не както сега. Размножаването е закон на несъвършенството.”

„Най-хубавото в човека е това, че той вярва в безсмъртието, той вярва в душата, която не умира. Той вярва още, че има една Любов в себе си, която никога не престава. Като умре и замине за другия свят, Любовта и там продължава.”

„Отечеството на човешката душа представя раят – мястото на всички възможности и блага, които човек някога е имал. Днес всеки човек се стреми да се върне в рая, отдето е излязъл. Между земята и рая има една тъмна зона, която човек трябва неизбежно да мине. За да я мине спокойно, нужна му е светлина, равна на 25 милиона свещи. Щом мине тъмната зона и влезе в Божествения свят, свещта не е нужна вече. ... Тъмната зона се отличава и с голям студ. Температурата там е под 273 градуса. За да мине през тази зона, човек трябва да има Любов. Само с Любовта е в състояние да мине през студената и тъмна зона. Голяма е топлината на Любовта – тя преодолява и най-големия физически студ.”

„Когато се говори за възкресение, за вечен живот, разбираме съчетанието, което съществува между човешкия дух и човешката душа. Те съдържат качествата на Божествения Дух и Божествената Душа, затова човек има възможности, каквито и Бог има.”

„При възкресението животът минава от една фаза в друга, дето смъртта се изключва.”

„... възкресението е въпрос само на душата. То е пробуждане на съзнанието. Не се ли пробуди у тебе съзнанието, възкресение няма.”

„Иска ли да стане безсмъртен, човек трябва да измени напълно своя мироглед. Нов мироглед, ново разбиране, нов морал е нужен на човека, за да придобие безсмъртие. Безсмъртният трябва да бъде готов на всичко. Каквото и да се случи в живота му, по негова воля или вън от него, той трябва да го приеме с готовност.”

„На какво се дължи безсмъртието? На добродетелите и способностите на човека. Защо? Защото само те го следват във вечността.”

„Всеки човек, който е разбрал законите на светлината, който мисли право, той е светия. Според мене безсмъртието седи в светлината. Защо? Защото светлината носи безсмъртие в себе си.”

„Който е праведен и който веднъж просияе, куршум за него няма. Той е безсмъртен.”

„Възкресението ще дойде само за онзи благочестив, свят човек, който цял живот е работил и се е молил, но не и за онзи, който никога не се е молил и само за себе си е работил.”

„Единственият стремеж на всички същества е да преминат от живота на ограниченията към живота на свободата или както аз се изразявам – да минат от временния живот към вечния. Това са неща безсмъртни или както аз ги наричам, неща или живот, в който кракът на смъртта не влиза. А щом смъртта не влиза, там човек е свободен, няма никакви страдания, никакви лишения, никаква сиромашия, никакви ограничения. Там е животът на вечната радост, на вечното щастие, дето човек знае как да живее.”

„Думата “възкресение” заключава една велика идея в себе си. Тя съдържа Божествени тайни. Да възкръснеш, това значи да бъдеш господар на всички елементи, на всички сили, на всички мисли, на всички желания, на всички свои действия.”

„... когато в религиите се говори за възкресение, посветените разбират един по-висок стадий в развоя на живота, т.е. един живот недостъпен за сегашния човек, защото е извън неговото съзнание. Сегашният живот на човека по отношение живота на възкресението, е затвор и робство. Възкресението подразбира освобождаване от този затвор. При сегашното състояние на живота, хората са като пилето в яйцето. Възкресението подразбира човек да пробие черупката на яйцето и да излезе да живее в широкия свят, под прямото въздействие на Божествената светлина. Само тогаз човек ще разреши всички противоречия – индивидуални и социални, които го смущават днес. Възкресението това е новото разбиране на живота, в което съществуват нови отношения между човека и природата, съществуват и нови отношения между хората, които са отношения на любов и братство. Новото и старото не могат да се примирят, тъй както младостта и старостта не могат да се примирят – за да се примирят младият и старият, трябва старият да се подмлади. А за да се подмлади човек, любовта трябва да почне да действа в него като един жив извор, който да внесе вечния, безсмъртния живот в целокупното му битие.”

„Съвременните хора живеят в изключителни времена. Възкресението, за което се говори в Писанието, става и сега. Днес светът се съди и мъртвите ще възкръснат, ще се явят на съд пред Господа. Съдбата се налага по различни начини: чрез земетресения, чрез войни, чрез болести, чрез страдания.”

„Денят Господен ще дойде!” Този ден иде да освободи хората от робството на смъртта. Този ден иде да освободи хората от вечния страх, от вечното недоволство.”

„Един човек, който се е научил да освобождава съзнанието си, той е над смъртта.”

„Човек никога не може да има отвън онова, което няма отвътре. Да бъде човек здрав, това значи да има права, трезва мисъл. Ако духът на човека не е здрав, мощен и тялото не може да бъде здраво. Духът на човека е онова, което включва всичко в себе си. ... Дойде ли човек до пълно пробуждане на съзнанието си, ние казваме, че той е възкръснал. Възкресението подразбира придобиване на безсмъртие.”

„Докато хората не възприемат учението Христово, не ще ликвидират със смъртта.”

„Възкресението, то е правата мисъл; в съзнанието ще държиш, че не можеш да умреш. Не мисли, че ще умреш, ще изгниеш. Щом не мислиш, ще умреш и ще изгниеш. Щом започнеш да мислиш, ще възкръснеш. Нищо повече! Сега туй ще стане. Всичко в света е мисъл, всичко в света е ум. То е реалността, дето е всичко ум. ... съответствието е, че земният живот е скръбен, небесният е радостен. Следователно, на земята се учим да започнем да мислим, в небесния живот – вече сме се научили. В Небето вече няма скръб, защо? Защото мислят, те разбират. На земята хората не мислят и следствие на това скърбят.”

„Един от важните закони на природата е, че тя не търпи никакъв излишък на материя или на енергия. Тя не търпи никакви натрупвания, никакви наслоявания. Енергията, както и материята може да се складира, но не да се натрупва. Например, ако човешкият мозък събере повече енергия, отколкото му е нужна за даден момент, той трябва да има резервоар, дето да я складира. Понякога човек има повече мисли, чувства, желаня, отколкото са му нужни за момента, вследствие на което трябва да ги складира някъде. Всичко, което човек складира в себе си е второстепенно. Първостепенни неща в човека са ония мисли и чувства, с които той е излязъл от Първичния източник на живота. Човек дохожда на земята и си заминава с основните мисли и чувства, които никой не може да му отнеме. Те представят основния капитал на неговия живот, а второстепенните са капитал взет назаем. Човек трябва да се крепи на своята *основна идея* и никога да не отстъпва от нея. Дойдат ли второстепенни идеи на мястото на основната, човек се чувства натрупан с излишъци, вследствие на което губи своята *пластичност*.”

„Възкресението включва в себе си друг закон – минаване на душата в онова същинско състояние, в което е съществувала преди да е била въплътена в материята. Веднъж въплътена в материята, душата се опорочава. Също всички хора без изключение са нечисти. Поради това ние трябва да правим на земята големи усилия, за да можем със силата на духа да очистим нашето сърце, нашия ум, нашите действия и желаня от това окаляне. Причината за окалянето е самата материя – значи тя е от такова естество, че се опорочава. Възкресението е самият процес на чистене. То става само чрез Божествената Любов. Без Любов няма възкресение.”

„Който познае доброто, той ще има живот в себе си; който познае злото, той ще има смърт в себе си. Ако познаваш доброто, оживяваш, ако познаваш злото, умираш. ... Човек със своята мисъл се вдига като птица над течението на злото. Злото е силно течение. Тъй щото, туй силно течение на злото не може да го засяга. Мисълта е крилата, да не ни засяга злото.”

„Ако влезеш в противоречие със силите, със законите, които съществуват в разумната природа, ти ще бъдеш смачкан, разрушен. Влезеш ли в съгласие със силите, със законите на разумната природа, ти ще бъдеш въздигнат, ти ще възкръснеш от гроба.”

„Ако решим да възприемем Бога и да живеем по Бога, ще имаме състояние, за което Писанието казва: “Иде нова земя и ново Небе”. Нов живот на безсмъртие – туй е, което наричат първото възкресение. Онези, които приемат Бога по този начин, те ще влязат в първото възкресение.”

„Когато Христос се роди в твоята душа, ти ще бъдеш полезен както за себе си, така и за окръжаващите. Това е възкресение. Това значи пробуждане на човешката душа. Когато Христос живее в душите на хората, всички ще оживеят, ще станат и ще си подадат ръка като братя.”

„Трябва да знаете, че и в най-голямото изпитание, и в смъртта има едно място, има един нов път, през който можете да излезете. Който може да направи това, той е силен човек, той не умира. Христос провери този закон. Той провери, че и като умре човек, има един изходен път. Като го поставиха на кръста, заковаха Го и умря. Какво казва Евангелието? ... Туриха Го в гроба и този, умрелия човек, намери един изходен път и излезе от гроба. Някой ще каже: “Господ го направи”. Не. Аз знам, че той като умира, пак вярва, че може да живее.”

„Христос представлява *възвишеното съзнание* на човека, което за да се оформи, трябва да има *вътрешна опора*. Вътрешната опора е Духът на човека, който определя неговото безсмъртие. Който няма тази вътрешна опора, той не може да бъде безсмъртен.”

„Разумните същества не живеят само във въздуха. Средата, в която живеят те я наричат етер. Има нещо, има едно положение, при което човек може да стане безсмъртен. Като влезе в съответна за това среда, човек става безсмъртен. Тогава и да искаш да умреш, невъзможно ще бъде. Ако искаш да умреш, ще слезеш на земята. *Ако не искаш да умреш, ще се качиш в съзнанието си, ще се повдигнеш.*”

„Всички хора не могат да бъдат живи, но всички хора могат да възкръснат. Това е закон. *Христос пък никога не е умирал*. Следователно може да се помогне само на онзи, който разбира закона на възкресението и вярва в него.”

„*Щастието е организираният живот*, нещастieto е неорганизираният. Неорганизираният живот като се организира, нещастieto се превръща на щастие. Ние някой път питаме: защо са тия страдания? Да организираме страданията, да станат условия за щастливия живот за бъдеще.”

„Без страдания няма възкресение. Цялата природа минава през страдания. Тъй щото, не питайте защо са страданията, но работете съзнателно да се осмислят. Веднъж страданията осмислени, въпросите на живота лесно се разрешават. Само така човек ще се *подмлади и обнови*, а след това ще *възкръсне*.”

“Онова, което Бог е съчетал, човек да не разлъчва”. Какво е съчетал Бог? Той е съчетал *възгледите на душата и на духа* и отношенията между тях. Тези са *новите възгледи, които правят човека свободен*. Ние имаме предвид

съвършената, пълната свобода, която съдържа в себе си три качества: живот, знание и свобода. Който има тези качества в себе си, той влиза в новия живот, във възкресението. Възкресението е нова фаза на живота, нов живот, който изключва всички страдания, всички мъчности и недоразумения. Вие не можете да бъдете свободни от вашите мъчности и страдания, преди да влезете в живота на свободата, в живота на възкресението.”

„Възкресението е един процес, който Духът Божи извършва в нашия живот, един велик процес, чрез който Бог възстановява тази първоначална хармония. Един ден, когато вашите уши се отворят и започнете да слушате малко повече и по-далеч, отколкото сега слушате, вие ще забележите, че в цялата вселена се движат известни тонове, които предметите – изворите, дърветата, листата – издават и *ще чувате велика музика*, която се разнася от единия край на света до другия и тогава ще разберете вътрешния смисъл на живота.”

„Възкресението подразбира *новото, космическото съзнание* в човека, което ще дойде. Тогава във всички ще проблесне *нова светлина* и те *ще съзнат, че са братя един за друг*. Ще съзнат, че и простият и знаещият са едно пред Бога.”

„Даниил, един от най-видните хора на миналото, казва: “В последно време, когато хората се освободят от всички свои криви схващания за живота, тогава възкресение ще има”. Ще възкръснат хората. Сега всички се стараят още този ред да запазят. Всичко, което сега виждате, всичко ще изчезне. Няма да намерите едно перце от тоя ред и порядък, който сега съществува. ... Казва Писанието: Всичко ще мине през огън и от тази култура и архитектура всичко ще бъде пометено, всичко ще се измени, ще остане в човека само онова от културата, което ние сме задържали в себе си. ... *Всичко друго външно ще изчезне*. И онова, което сме задържали ще роди новата култура, която ще бъде хиляди пъти по-висока от сегашната. Това е най-близкото, което хлопа вече пред вратата.”

„Спасението на човека зависи изключително от Любовта. В момента, в който Любовта ви към Бога е по-силна, отколкото към вшите желания, вие сте вече в областта на безсмъртието. Ако пък изпаднете в ада, достатъчно е да се хванете за една от машините, която произвежда светлина, за да излезете навън. Тогава вашите неприятели от ада ще се накачат за вас. Вие трябва да си мълчите и да продължавате да се качвате нагоре. *Колкото по-голяма става светлината, толкова повече вие се усещате свободни*; един след друг вашите неприятели ви изоставят, докато останете съвършено сам. *При изкачването нагоре и Любовта ви се усилва*. Щом се освободите напълно, ще кажете: “Слава Богу, вече съм напълно свободен, никой не ме измъчва и преследва”. Следователно, *ако нямате Любов в себе си, всеки може да се качи на гърба ви и да ви смуче като дървеница*.”

„Пусни Господа да вземе участие в твоя живот и всичките ти работи ще се оправят. Казано е: “Когато дойде Духът на Истината, той ще ви научи”. Тогава ще се оправят работите. Тогава ние сме над страданията, над всичко, тогава сме господари на положението. Тогава няма страдания и ние сме вече в Небето. Докато Бог не е в нас, ние ще изпитваме горчивината на ада. Всеки е опитал тази горчивина. *Горчивината е отвън, а сладчината е вътре*.”

„Смъртта не е нищо друго, освен борба на човека с дявола. В тая борба един от двамата побеждава. Ако победи дяволът, човек умира и отива в ада, ако победи човекът, дяволът пропада. Човек казва: “Победих и отново живея!”

Сам извоювах свободата си". Ето защо, като умираш, извади ножа си и бъди готов за сражение. *Смъртта е най-голямото, най-страшното сражение. Не мисли, че умираш, но че си повикан на сражение. Ако победиш, ще влезеш в Небето като герой, ще ти турят венец на главата. Ако не победиш, никакъв венец няма да получиш. Ще погледнеш към раните си и ще се засрамиш."*

„Христос казваше: “Този народ, между когото дойдох да проповядвам, ще ме умори със своето безлюбие. Аз трябва да умра. Като умра, аз ще им покажа, че имам сила да възвърна живота си. Но след това не ще имам никаква връзка с тях”. Христос трябваше да умре, за да се освободи от влиянието на евреите. Всеки от вас трябва да умре, ако иска да се освободи от връзката си със света. Защо трябва да умираме? За да се освободим от сегашния свят на безлюбието. И като умрем ще кажем: “Ние нямаме нищо общо с вас, сами носете своя товар”.

„Ако трябва да умрем, то е за да се освободим от ограничителните условия на живота. И ако трябва да възкръснем, то е за да покажем на света, че има само един Бог на Любовта, Спасител на човечеството, чрез Когото всичко можем да направим и всичко може да стане. Той ще ни спаси.”

„Христос трябваше да умре, за да се подобри положението на тогавашното човечество. Един умира за всички, един в света може да повдигне всички. Под “един” ние подразбираме, че *цялото е в състояние да подобри, да оправи здравословното състояние на всички клетки, които живеят в него. Под думата “Христос” ние разбираме колективното човечество, което взима участие в тази работа.*”

„Христос възкръсна, но за да дойде до възкресението, Той мина първо през разпятието. Какво означава кръстът? Кръстът представлява мрежата на куба, т.е. кубът поставен на плоскостта. ... Всички хора са *живи кръстове, които трябва да се издигнат. Щом стане това, около този кръст ще се образува една окръжност, която означава вечността. Ето защо кръстът ще се превърне в колело, което ще бъде в постоянно движение.*”

„Защо трябва да се изчислява квадратурата на кръга? За да се намерят елементите на безсмъртието. Тази идея е скрита в органическия живот.”

„*Безсмъртието е едно устойчиво, първично съединение.* Човек може да измени клетките на своето тяло и да живее колкото иска, стига *да узнае съединителното равновесие* на нещата, нещо, което е било известно на древните народи.

Човек трябва да намери своето място в Божествения организъм и да свърши точно работата, която му е определена.”

„*Възкресението е закон за превръщане на енергиите.* Когато *една понижша енергия се превърне в по-висша*, човек се спасява. Докато си жив, *ще раздадеш всичко* на бедните, а не като умреш да се карат за имуществото ти роднини и близки над гроба ти.”

„И всеки, който не спазва целомъдрието и няма в себе си страха Господен, “*такъв човек да го предадем на Сатана за погубване на плътта, за да се спаси духът в деня на Господа Исуса*”.

Ако вие сте добили опитност от толкова хиляди години, страдали сте, държали сте високо знамето на Истината, не сте се плашили от онези, които убиват тялото и сте се жертвали за възтържествуване на правдата, за тържеството на Царството Божие, Господ ще ви въздигне наново, Той ще ви възкреси. И затуй казва Христос: “Не бойте се от онези, които убиват тялото”. Ако убият вашето тяло, душата ви ще остане свободна, а това е ценното в

живота. Всеки друг път, който ви отклонява от Истината, е пагубен и за тялото ви и за душата ви. Защото, страхливите, малодушните няма да наследят Царството Божие.”

„... Там където е Любовта, страхът го няма, и там, където е страхът, Любовта я няма. *Любовта е признак на пълнота, на единство* във всички сили, чувства и способности на човешкия дух, а страхът е признак на отсъствие, разединение на тази вътрешна хармония, на душевния мир.

... Идеалът на геройството се състои в това – когато те сложат на позорния стълб за правото дело, да можеш с великодушие да понесеш всички страдания, целия позор, всички хули и всички злорадства и обвинения на окръжаващите, пък било то и на целия свят, и да кажеш на Майка си: “За Тебе, Която Си ме родила в тоя Божи свят, аз жертвам всичко. В Любовта Ти аз намирам своята последна опора на моята душа. Страхът от света, от онези, които убиват моето тяло, е отживял своя век. Аз не се боя, защото Те познавам. Дали ще ми дадеш смърт или живот, еднакво, с благодарност ще ги приема. С Тебе и в смъртта има смисъл, без Тебе и в живота няма цел. В смъртта или в живота, бъди Ти всякога светлия венец за моя дух.”

„Ще ви запитам: какво ще прави ученикът в света, когато се пробуди съзнанието му? Ще работи. Как? Ще се обърнете към Библията, към първа глава от Битието и оттам ще започнете. “Отначало Бог създаде Небето и земята. А земята беше неустроена и пуста; и над бездната се простираше тъмнина; и Дух Божии витаеше над водата. И рече Бог: “Да бъде виделина!” И настъпи виделина. И Бог нарече виделината първия ден, когато Той влезе в новия живот”. Писанието казва: “Нищо няма да остане от старото небе и от старата земя”. Това означава, че от света на ученика, от неговия ум, от неговото съзнание ще изчезне всичко и той ще остане като в пустиня. От неговото Небе няма да остане нито Слънцето, нито Месеца, нито една звезда, той ще увисне сам във въздуха. От неговата земя няма да остане нито човек, нито животно, нито растение – от никъде няма да чува глас. Той ще остане абсолютно сам, като самотен пътник в пустинята. Когато говори, няма да познава и себе си, ще се намира в страшно противоречие с живота. Това противоречие се нарича “смърт”. Всичко, което ви е радвало и веселило, всичко, което сте знаели в живота, всичко, в което сте вярвали и на което сте се уповавали, всичко, с което сте решавали великите задачи на вашия живот изчезва и вие оставате сам, не знаете какво да правите, намирате се в чудо. Питам: какво ще правите, като се намерите в такова положение?

И гласа на Господа няма да чувате, и Той ще се скрие от вас. Именно за този час Писанието казва: “Ще хлопате и няма да ви се отвори”. Тогава ще се намерите в положението на Христа, когато беше на кръста и като Него ще извикате от дълбочината на душата си: “Елой, Елой, лаба савахтани”.

Сега на вас ви е мъчно понякога, когато ви изоставят. Това обаче *не е изоставяне, то е само представа*. Вие още не сте изпитвали какво е истинското изоставяне. Но всеки човек трябва да бъде изоставен. *Като говоря за това изоставяне, аз разбирам пробуждане съзнанието на ученика. Само по този начин ученикът може да разбере реалността на живота. ...*

Та казвам: ще дойде в първия ден онзи страшен, *велик момент за ученика – безмълвието*. Около него няма да има светлина и той от дълбочината на душата си, от своя опит, ще призове онзи Невидимия, Незнайния Бог на вечността, Създателя на всичко в света. Той ще Го призове с цялата си душа, с целия си дух, с всичкия си ум, с всичкото си сърце и ще каже:

“Господи, искам да Те опитам! Един си Ти, Господи, Създателят на всичко. Няма друг в света, освен Тебе!” Ако ученикът може да призове Бога с тази пълнота, нейде в пространството ще проблесне малка, микроскопична светлина, която ще му причини такава голяма радост, че той изведнъж ще забрави всички скърби и страдания. Някъде отдалеч ще чуе гласа Господен, гласа на своя Учител: “Нали искаше да Ме познаеш, нали искаше да Ме опиташ? Пригответи се сега за работа!” Настана Ден първи на твоя живот. Твоята земя беше неустроена и пуста и тъмнина се простираше над бездната. Бог, Който прониква навсякъде и във всичко, Той е Незнайният Бог, Той е страшният Бог, който твори формите, който се носи над бездната, над неустроената земя, която сега се строи. И рече Бог: “Да бъде виделина!” И настъпи виделина! Ученикът ще каже: “Тази виделина, която виждам там, далеч, да блесне в мен!” И ако той е от избраните ученици, като рече “Да бъде виделина!”, в него ще настъпи виделина.”

“Кога ще видим Лицето Ти?” За да видиш туй Лице, трябва като Христа да минеш през кръста, през най-голямото страдание и след туй ще кажеш: “Отивам при Отца моего и Отца вашего”. При туй състояние не можете да идете. Сега можем само да надзъртаме, отдалеч може да Го видим като една обетована земя.

За да се явите пред лицето на Бога, трябва да бъдете такива герои, че да сте се сражавали със смъртта и да сте приели живота. Тогава ще разберете какво нещо е свободата. Човек, който не е дал едно сражение на смъртта, не може да бъде свободен. Да приемеш смъртта, за да приемеш живота. Да пожертваме своето човешко естество, всички свои човешки желаня, които са временни, за да приемем в себе си живота, за да дойде животът в Божественото естество, да възприемем Неговия Дух. Това е приемането на Духа вътре. Всички, които повярваха тъй, приеха Духа и оживяха в Божественото естество. И всички, които се изпитваха така, отиваха и с радост умираха. Това е първото учение на християните: с радост умираха, за да получат живота. ... не се плашете от смъртта. Смъртта се омаломощава от Любовта.”

„Вие всички сте недоволни. Най-същественото ви липсва. Вашето съзнание още не е разширено и Христос още не е влязъл във вас. Ако Христос не проникне в съзнанието ви и ако след Него не проникне Божествената Любов, вашите усилия ще бъдат безполезни. ... Трябва Христос да проникне и тогава ще дойде възкресението, а то подразбира новият живот, излян в нови форми. *Ще излезете от гробовете ... от това сегашното, от тази форма помен няма да остане!* Ще останат известни принципи, които ще напомнят за сегашното, но всички коренно ще се изменим.”

„Възкресението е естествен процес на придобиване на знания и освобождаване от ограниченията. Щом завърши с успех програмата на земното училище, човек възкръсва и влиза в новия живот. Който познава Божествените закони и ги прилага, той минава през възкресението. Ако не познава тези закони, той е далеч от възкресението. Каквито обидни думи да кажете на възкръсналия, той не се смущава. Той казва: “Едно време бях и кон, и магаре, и лош човек, но минах и заминах през това. Сега съм свободен, възкръснал човек”.

„Новият човек, който сега се създава, аз го наричам човек на светлината. Вие живеете в епоха, когато новият Адам се създава и всички ще го видите. Той иде вече в света. Казвате: Кога ще е това? – “Когато Луната потъмнее, когато

Слънцето изгасне и когато звездите паднат”. Това е според Писанието. На съвременен език преведено, това означава: Когато старият строй се замени с нов, по-правилен, по-разумен, съгласен с Божиите закони, тогава ще дойде новият човек, новият Адам, Син Человечески. Тогава всички хора ще минат през Него и ще станат като Него. Това значи: дошло е Царството Божие, новото Царство на земята.

Тогава хората пак ще живеят на Земята, но ще могат да посещават и Слънцето и Луната, ще ходят където пожелаят, ще имат свободен билет. Запомнете думите ми и ще ги проверите. Тогава телата на хората *няма да бъдат толкова тежки*, както сегашните. Новите хора ще могат да видоизменят телата си според желанието и нуждите си. Те ще стават *видими и невидими*, ще ги *свиват и разширяват*. ...

Бъдещият строй на живота ще представя съвсем нов тип. Този живот е реален, не е нещо фантастично, нито е извън Земята. Бъдещият живот ще е по-реален от настоящия.

Едно от качествата на новия Адам е това, че той няма да умира. Той ще живее колкото иска. Като живее 200, 300, 1000 години, той ще извика приятелите си и ще им каже: Приятели, викат ме вече от онзи свят и аз реших да си замина. От всяка станция ще ви се обаждам като по радио, да знаете къде съм. Това значи, че новият човек няма да умира. Обаче, докато се създаде този нов човек, телата на съвременните хора трябва да претърпят коренно преобразование. *Новият човек ще бъде създаден по образ и подобие Божие.*”

„Ние сме започнали от първия Адам, направен от пръст, а трябва да свършим с втория, с безсмъртния Адам, който носи Божията Любов в себе си. Ако питате съвременната църква, тя ще ви каже, че много време има, докато вторият Адам дойде. Ако питате окултните общества и те ще ви кажат същото. Обаче аз казвам: *Вторият Адам е дошъл вече и райската градина е приготвена*. Ако бяхте влезли в тази градина само за една минута, не бихте желали да се върнете назад. Вратата на този рай се отваря всеки ден по един път, да влезе онзи, който е готов за там.”

„Бог ще преобрази Земята. Как? – Това няма да кажа. Вие ще бъдете свидетели на това преобразование. Тогава сами ще говорите за него. Това няма да стане изведнъж, но постепенно. Когато *Любовта* слезе на Земята, тя ще заличи греховете и няма да ги споменува. Тя *ще се претвори като Животворящ Дух*.

Когато Бог слезе, Той ще съди хората по човешки, а ще ги възкреси по Божественому. Следователно, първо ще има съдба, а после – възкресение. Не мислете, че съдбата ще стане на Небето. Не, хората ще бъдат съдени на Земята. Когато се свърши съдбата, тогава ще дойде новият живот, тогава ще дойде възкресението.

Щом съдбата мине, ще настане затишие, мир. Тогава съдиите ще напуснат съдилищата си, войниците своите постове, свещениците своите църкви. Всички хора ще изият във свободни, радостни и весели, облечени в *нови дрехи – дрехите на Любовта и Мъдростта*.

В Писанието се казва, че свещениците ще бъдат облечени в бели дрехи, препасани със златни пояси.

Казвате: “Да дойде по-скоро това време”.

Времето сме ние. Кога ще бъде това? От нас зависи, от нашето вътрешно желание. Кой ще направи това? – Ние. – С кого? – С Господа – когато ние бъдем готови. Господ е вече готов. Той ни чака.”

Божественото учение - вечно Новото учение

Божественото учение е учение на Първоначалото, което е създадо космичния организъм на Вселената, като университет за душите. Понеже произтича от света на причините, това учение е неизменно в своите принципи през различните епохи, но то е вечно ново в своя творчески дух. Великите Учители на човечеството са носители на Духа на това учение, което за нашия цикъл се олицетворява от учението на Христа.

Христос не изнесе религия, а дълбоко, божествено учение за издигане на душите към живота на Цялото. Той нямаше условия да разкрие дълбочините на знанието, затова говореше с притчи. Но Той обеща Духът на Истината да дойде и да разкрие тези дълбочини.

Духът на Истината дойде в България и разкри същината на Божественото, Христовото учение. За съвременния свят това е толкова еретично, колкото еретична за тогавашната представа е била изявата на Исус Христос.

Христос е Духът – Него трябва да послушаме и да приложим Божественото учение, за да спасим съвременния свят от деградация и гибел.

Учението на Христа е учение на побратимяването чрез Любов, на очистване, хармонизиране и единение на човечеството, чрез приобщаването му към чистото и съвършеното Единно Начало.

Няма друг път. Това е единственият път извън времето и пространството, извън вкоравените догматични форми, религиозни институции, насажданите от хилядолетия предразсъдъци – пътят на вечно новото сега, извиращо от Божия Дух.

Бъдете безстрашни, настойчиви и мъдри. Вложете го с вяра в подсъзнанието си:

Има вече достойни хора, които могат да обхванат и предадат това учение на народа. Има вече достойни хора, които могат да проникнат в дълбоките пластове, които Учителят е скрил за бъдещите хора и да запалят с техния огън новите поколения.

Трябва да си признаем, че ние само шлифовахме формата на нещата и заспахме. Ние сме далеч още от онази фина, многоизмерна същина, която постоянно заробваме и скриваме с пластове на фразьорско зубрачество.

Малцина са, които познават добре върховете на съвременната наука и култура, които имат автентични дарби, да вдъхновят новите поколения и отговорност да преобразят на висота образователната система и общественото съзнание. Онези, които ще го направят са от света. Божият Дух е дал дарбите си там, където е нужно. Тези хора ще дойдат, както дойдоха Леонардо, Паганини и Алберт Айнщайн. Наш дълг е да не пречим на тяхното вдъхновение и творчески дух с нашето повърхностно разбиране, както това направиха схоластиката и инквизицията.

Учителят не е някаква личност. Не настоявайте на това свое схващане. „Аз не живея в тялото си. Това е катедрата, от която ви говоря”, казва нашият Учител. Другаде казва: „Никакъв Дънов. Обръщам погледа ви към Бога.” В една молитва казва: „Господа Исуса Христа, чрез което име си благоволил да те призоваваме.” Учителят не разкри на народа името си, за да не му навлече

карма, както това стана с еврейския народ. „Аз не се боря за име и без това не знаят името ми”, каза той. Той обърна погледа ни към Христа, към Духа и Неговото учение и многократно засвидетелства това в словото си.

Учителят разкри дълбочините на Христовото учение, което в своите фини пластове обхваща без противоречие фундамента на всички религии и духовни школи. Той разкри учението на Аум, Духът, Христос – създателят на многоизмерната космична реалност. Не внасяйте противоречие в съвременния свят. Това по думите на Учителя е Христовото учение – учението на Божия Дух. Защото и Исус казва: „Не говоря от себе си.” Това е принципът на светлината. Преди да навлезем в същината на Божественото учение, ще изнесем свидетелства за неотделимостта на знанието, изнесено в България от Христовото учение.

„Мнозина питат: Какво е новото учение? – Това е Христовото учение. Такова е било в миналото, такова е днес, такова ще бъде и в бъдеще” [79, с.21]

„Сега и на вас проповядвам новото учение, което ще ви заведе при Христос.”

[18, с. 56]

„И тъй, ще отидете след Христа, ще се върнете и ще донесете новото учение. Тогава Христос ще заговори чрез хиляди и милиони уста и ще бъде слава и хвала навсякъде. Хората ще се познаят като братя и сестри. Това е бъдещето учение.”

[47, с. 298]

Усилията на всички духовни школи – медитациите, издигането на ума и празнотата на съзнанието на Изтока и будизма; мъдростта и релакса на Запада, са усилие да се постигне контакт с Божествения Дух, за да се изпълним с Неговата обединяваща сила и да излезем в света – да се побратимим.

„За да се повдигне светът, трябва да бъде разбрано Христовото учение в неговото практическо приложение.” [68, 16.08.1911 г.]

Практическото приложение на Христовото учение е именно в горното: контакт с Единното Начало, чрез която обединяваща сила да се побратимим.

„Често слушате да се говори за Христовата религия. Христос не донесе религия, Той донесе едно велико Божествено учение, което може да се приложи на Земята. Новото учение е за Земята, а не за Небето. Христос показва на хората, как могат да живеят по божествен начин според законите на материалния свят.” [79, с. 60]

Учението на Христа, изявено чрез двете заповеди, деветте блаженства, и притчите, които ги коментират, ни разкрива начините да се свържем със света на душата, като посредник между физическия човек и Непроявеното. Това учение ни разкрива в дълбочина принципа на „изфинване”, чрез който по стълбицата на светлината, т.е. по йерархията на Духа, да се издигнем до нашето вечно Отечество.

„И тъй, ние трябва да приложим учението Христово в живота си. Туй учение не е за небето. – Там други работи ще ви дадат. Туй учение е за Земята.” [63, с. 267]

„Аз съм първият прокурор, който ще заведе дело против всеки, който минава за християнин, а не изпълнява учението му.” [58, с. 127]

„Ние трябва да изучаваме Христовото учение като една велика наука, а не като догма, защото догмата е буква, която стяга и спира напредъка. Формите и нормите трябва да се изменят съобразно нашата възраст, също тъй както се сменят дрехите на малкото дете, според растежа му.” [68, 16.08. 1911 г.]

Трябва да признаем своето увлечение по формата, триизмерността на нещата, което превръща всички методи в механична сила, поробваща духа. *Духът не предполага разчупване на формата, а изфинването ѝ в дълбочина, издигането ѝ в по-високи измерения на действителността, в по-фини пластове и светове на Битието, за да влезем в пряк контакт с по-възвишен и разумен живот и така постепенно до полето на самия Божи Дух.*

„В сравнение с това, което Христос носеше, Той даде много малко на тогавашните хора. Хората на онова време не бяха готови за наука. Ето защо Той им говореше в притчи. Христос не искаше да даде учението си в ръцете на невежите, за да го обърнат против него.

Мислите ли, че ако днес дойде Христос, Той ще говори така както е говорил преди две хиляди години? Другояче ще говори днес Христос.

Той ще проповядва преди всичко великата наука за Любовта и методите за нейното прилагане. Той ще проповядва пътя на ученичеството, братството и служенето...

Не обикновени верующи иска днес Христос, не хора, които воюват един против друг, не господари и жреци, а истински човеци – *творци на новото, ученици, братя и служители.*” [74, с. 161]

„Христос поучаваше хората, защото имаше за задача да образува едно ядро от хора с Високо съзнание, които да бъдат носители на Божественото учение.” [16, с. 38]

„Христовото учение носи този огън – огъня на любовта. Това учение носи вътрешна свобода, към която всеки се стреми. Това учение иска от всички народи да направи един народ, какъвто всъщност съществува. Един народ съществува в света, а не много народи. Той е Божият народ, съставен от хора с високо Божествено съзнание.” [34, с. 127]

„Христовото учение е на принципи, а не на форми.” [10, с. 92]

„Какво донесе Христос на човечеството? Той донесе едно учение на любовта и свободата, да направи всички хора вътрешно свободни.” [18, с. 118]

„Този Бог, Който може да слезе до вашия уровень, оттам да ви повдигне и да ви направи като себе си – Него аз ви проповядвам. Да бъдете силни като Него, да разберете живота на другите същества и да ги повдигнете. Това е учението, което Христос е проповядвал.” [73, с. 107]

„В природата съществуват два процеса на пречистване: бавен и бърз. Мойсеевият закон е бавен процес. Там има клане, бесене, убиване. *Законът на Христа, т.е. законът на любовта е бърз процес.*” [56, с. 14]

Мойсеевият път е именно следването на формата. По този път вървеше схоластиката и инквизицията, по този път вървят и всички църкви, които благославят армиите и ги изправят една срещу друга да убиват. Христовият път е път на изфинване навътре към по-високи измерения, към по-фини, по-синтезирани светове, с по-висока енергия, разбиране, инициатива.

„... иде време и близо е, когато истинският поклонник няма да се кланя нито на тази гора, т.е. на хората, на техните знания, на техните къщи и богатства, нито пък на този град, т.е. на човешките учения, но ще се поклонят на Отца в Дух и Истина. С това Христос иска да покаже: Докато всички се молят на хората и се надяват на хората и вярват в тях, те са в заблуждение. И докато вярват в човешките учения, те пак са в заблуждение.” [1, с. 139]

Съвременният човек се съзнава като механична форма, отделена от Цялото. Това го прави самотен, застрашен, нещастен. *Докато човек не се съзнае като божествена душа, той ще бъде роб на условията.*

„Мойсея знаем, а тоя от де е, не знаем.“

„Нека целият свят се разбунтува и каже: Всички ние свършихме с учението на Мойсея. Искаме да приложим учението на Тоя, когото не познаваме, и който ни говори. Искаме да слушаме живия Господ, Който живее в нас. От сега нататък искаме да служим на Него.“

[18, с. 175]

Това е истинското учение – не да повтаряме мъртви цитати, но да влезем в общение с Духа, истинския Учител, който ще ни разкрие дълбокия контекст чрез живите изстрадани опитности на нашия живот.

„Ако българите и всички останали народи се държат за Христос, велико бъдеще ги очаква.“

[19, с. 414]

„Христос и Неговото учение са едно и също нещо.“ [22, с. 179]

„Ако българите ме питат как могат да се спасят, казвам им: *Приемете Христа в себе си, работете с Неговата любов и мъдрост в широк смисъл на думата, без никакви закони и ограничения. Ако очаквате спасението да дойде отвън, тежко ви и горко ви.*“ [18, с. 172]

„Всеки народ трябва да приеме учението на Христа, което носи обществена, политическа и духовна култура, която почива на закона на любовта. Под „любов“ не разбирам физически преживявания, настроения и чувства, но *нещо високо, което надминава възможностите на физическия човек. Само онзи люби, който е надраснал физическите условия, който е господар на себе си.* Никой от съвременните езици не може да предаде съдържанието и смисъла на Божията Любов. Да живееш в тази любов, това значи *в един миг да ти се разкрие целия свят в неговата наука, философия, изкуство и музика.*“ [10, с. 129]

„Христос не е вън от нас. И досега още Неговите идеи продължават да се организират. Няма да мине много време и тия идеи ще се проявят. Явяването на тези идеи представя новата епоха. Когато дойде тази епоха, учените ще започнат да се занимават с въпроси, които днес всички отхвърлят.“ [45, с. 149]

„Да, Христос ме срещна в Арбанаси и ми говори върху всички тия спънки. Христос е сега в България – присъства и в този час сега тук.“ [69, 24.08.1912 г.]

„Аз съм виждал Христа, познавам Го добре, разговарял съм с Него. Не съм срещал по-добро учение от Христовото, нито език по-добър от Неговия. Това учение обхваща всичко в своите предели. Това учение дава подтик на съвременното общество, на съвременната наука и държава. Голямото движение в света се дължи на великия Христов Дух, Който работи в дълбините на цялото човечество, както и в дълбините на Земята. Всичко нечисто, което се крие в Земята се изхвърля навън както цирей.“ [18, с. 174]

„*Два пътя има: С Христа или без Христа. И много думи, които ви говорят сега са думи Христови.*“

[70, с. 25]

„Христос ми казва: „Ида да помогна на този народ, да загладя всичките недоразумения и да разбия всичките препятстващи духове.“ *Аз и Христос едно сме. И с нищо друго не можете да ме подмамите, освен с вашата любов.*“ [69]

„*Онзи Христос, Който беше в Исуса е същият, който е в мене. Един е Духът...*“

Не търсете Христа на физическото поле. Не Го търсете в един човек, защото Той е във всички хора.

Само че там, където се проявява Христос, там ще видите интензивна светлина. Христос е един и много.

Понякога казвате: Господин Дънов дали е Христос или Христос е в него?

Ще ви кажа: *Христос не съм, но Христос е в мене.*

Ако бях Христос, за Когото ме мислите, щях да управлявам целия свят. Щом не съм такъв човек, не съм и Христос.

Христос не е на физическия свят.” [31, с. 294]

„Между Духа и Христа няма разлика. Христос казва: „Онзи, Който ме е пратил, Той ме научил какво да говоря.” [48, с.45]

„Духът се изявява чрез Христа, а Христос представя цялото човечество. Той е едновременно и индивидуално и колективно същество. Следователно, всеки може да каже за себе си: Аз и Христос едно сме, аз и цялото човечество сме едно.” [14, с. 291]

„Христос е Велик принцип в човека, не е нещо материално.” [48, с. 269]

„Христос, като казва: „Аз дойдох”, с това Той не подразбира идването на един човек, а на една велика идея.” [54, с. 75]

„Ако очаквате идването на Спасителя, отворете душата си, там ще се роди Той. При това Христос се ражда едновременно в много души.” [48, с. 182]

„Кое е същественото в човешката душа? Същественото е Христос, като колективна единица, като идеал на цялото човечество. Христос е Божественото начало в човека, което се проявява във всички пробудени души. Христос е проява на Бога.” [48, с. 197]

„Да се облечете в новия човек” – *Кой е новия човек? – Христос.* Сегашните християни говорят за Христа, но нямат връзка с него, нямат връзка с божествения човек в себе си.”

[39, с. 290]

„Щастие е да срещнете човек, роден от Бога. Щастие е да видите един лъч, който излиза от Слънцето, а не от свещта. Слънчевите лъчи се познават по това, че плодовете зреят на тях, а на другите лъчи не узряват.” [41, с. 252]

„Бог е навсякъде. Следователно, Той е прекрасна виделина, топлина и сила, с които храни цялото човечество.” [10, с. 103]

„Христос е живата светлина, която озарява всичко в света, вън и вътре в него.”

[14, с. 269]

„Христос казва: „Аз съм пътят, истината и живота.” Той е сам пътя, истината и живота. Ти ще тръгнеш с ума си след Него... Той се явява като Слънцето.” [1, с. 320]

„Що е светлина? – Тя е емблема на великата, възвишената, човешка мисъл. Следователно, само възвишеното, благородното, чистото, може да влезе в непроницаемия чертог, дето Бог живее. Затова всичко трябва да се обърне на светлина. И ние също трябва да станем светлина.”

Божественото учение ни издига до Духа, до универсалното разбиране, до света на виделината.

„Приемайте нещата направо от техния източник, от автора им... Ако Духът, който е живял в Христа, не ви предаде своята мисъл, никога не можете да разберете свещените книги. Духът се проявява и чрез пророците и чрез Христа, но продължава да се проявява и до днес.” [Сеятелят, с. 47]

„Днес аз искам да внеса в умовете и сърцата ви Божествената светлина, чрез която можете да се освободите от всички лоши зародиши.“ [12, с. 102]

„Христос живее във всички хора. Важно е да се свържем с Неговата мисъл, с Неговото съзнание.“ [71, с. 132]

„Условията, при които дойде Христос, бяха неблагоприятни, защото тогава царуваше Сатурн. Сатурн не може да запази Христа, не благоприятства за учението му. Обаче от времето на Христа до сега условията са изменени вече. Сега *настава нова епоха на Земята – най-красивата епоха*, която се състои от малки и големи периоди. *Тя е епоха на Слънцето. Тя е творческа епоха* и носи със себе си благоприятни условия за постижения. Който разбира законите на Слънцето, всичко може да постигне.“

„Духът Елохил, който е Бог Помазаник, е ръководител на българите. Той е ангелът, който е поставен от Господа да ръководи българския народ и цялото славянство. Той е Ангелът на Завета, Господ, Комуто българите дължат своето политическо освобождение. Да, българите дължат много на Елохима. И той ще се яви сред славяните, но те няма да Го разпънат като евреите.“

„Аз пристигам в този развратен свят, в минута важна, да упражня нужното влияние, да ви отвърна от този пагубен път, в който народите на Земята са се втурнали да следват безразборно. Знайте, в случай, че отхвърлите благите ми съвети и се възпротивите на моите божествени диктувания, които ви давам, защото сте близки на сърцето ми, ще употребя и други мерки, много по-лошави, с които съм натоварен да приложа в замяна на вашето непослушание на светите Божии заповеди. Вие сте под мое покровителство и съм длъжен да ви ръководя и възпитавам в Словото на истината.“

...и от този ден, в който е даден отговор, започва вашето изкупление и ви предупреждавам да пазите това, което градя, да го не съборите, защото е свято, и ако се опитате да светотатствате, три злини ще ви допусна: глад, мор и разорение. И няма да ви пощадя, но ще се съдя с вас и ще помните винаги, че Бог е говорил. Пазете думите ми.“ [15, 1898 г.]

„Аз не се боря да оставя име между хората. Какво ме интересува това име? Хората и без това не знаят истинското ми име.“

„...не искам да знаете кой съм... Искам да избегна това, защото познавам душата на българския народ и не желая да му създавам карма. Исус Христос се изяви на еврейския народ, но той не Го прие и си навлече карма. Ако не се разкривам, това значи, че искам да оставя народа да се развива по естествен път.“ [67, 19.08. 1909 г.]

„Аз не спадам към никоя църква, към никакъв народ, защото не съм от Земята. – А от де си? – пита ме един. – От Слънцето ида и отивам към него, отговорих му аз. Като казвам *Слънцето*, разбирам *разумния, възвишен живот*.“ [49, с. 97]

„Бог е решил да оправи света и ще го оправи. Сега влизаме в *епохата на архангел Михаил*. Той е свързан със *слънчевите сили*. Затова можем да кажем, че *идва една слънчева култура на Земята*.“ [35, с. 22]

„Аз поех върху себе си 9/10 от страданията които предстоят на българите. На тях предстоят страдания само една десета. Тези страдания могат да се превърнат и в катастрофа, ако това учение се отхвърли и неговите последователи не го приложат. То отвън ще дойде и пак ще се наложи, само че други ще бъдат благословени.“ [48, с. 249]

„На 6 декември 1957 година натовариха деветнадесет камиона с литература от „Изгрева“ и я унищожиха чрез претопяване. Това бяха беседи на

Учителя. И това го направиха не чуждоземци, не чужди завоеватели, а българи! И запомнете добре това, защото този народ ще отговаря и ще изплати всичко до край.” [30, с. 578]

„Всички да се откажете, за мене е безразлично. Аз ще свърша работата на всички. Аз съм силен, колкото всички заедно... Ако решите да работим заедно, още по-добре. Бог е в сила да направи от тия камъни чада Авраамови.” [39, с. 67]

„Не зная дали има човек в България, който да е получил толкова хули и обиди, колкото мене. Каквото престъпление да стане, все мене търсят виновен... Понеже за всичко съм виновен, реших да оправя света, да изправя живота на всички хора, на всички майки и бащи, на всички съдии и управници, да не остане човек в света да прави погрешки и престъпления. Който ме слуша, ще придобие любовта и лицето му ще светне. Който не ме слуша, остен ще играе по него.”

[10, с. 102-103]

„Не е въпрос само да се говори какво е казал Христос, но да имаме Неговата чистота и святост. Чистият и свят човек на никого зло на прави. Той не съдържа елементите на злото. Словото Христово трябва да се прилага, да се живее. То е горивото, което постоянно трябва да се набавя, за да може огънят на живота непрекъснато да гори.” [40, с. 27]

„Сега се намираме в една епоха, когато нашата Земя и цялата Слънчева система излизат от тъмната зона на невежество и се приближават към едно ново съзвездие, което в окултната наука се нарича Алфиола, и което е невидимо засега. То е едно от най-мощните съзвездия, където нашата Земя ще се преустрои, а също и нашите тела. Ще стане едно такова преустройство на нашия ум, на нашето тяло, каквото човечеството никога не е виждало. Христос е дошъл от това съзвездие, за да покаже на хората методите и принципите на разумния живот. Той дойде да освободи човека от робството на смъртта. Но хората не Го разбраха и създадоха религия и църква в Негово име. Христос нямаше за цел да създава църкви, а искаше да научи хората как да градят, като *дадат ход на безсмъртието* у себе си.” [40, с. 30]

„Христос като космично същество трябваше да се смали, да се редуцира в размер на 78 милиона пъти, за да може да стане видим за хората на Земята.” [Мисли 89, с. 82]

„Христос казва: Никой не може да отиде при Отца, Великия Център на Любовта, освен чрез Мене. Това е новото учение.” [57, с. 22]

„Приемайте нещата направо от техния източник, от автора им... Ако *Духът, Който е живял в Христа*, не ви предаде своята мисъл, никога не можете да разберете свещените книги. Духът се проявява и чрез пророците и чрез Христа, но продължава да се проявява и до днес.”

„Христос живее във всички хора. Важно е да се свържете с Неговата мисъл, с Неговото съзнание.” [71, с. 132]

„Да видиш Господа, това значи да придобиеш *велик вътрешен импулс*. Човек е дошъл на Земята да познае и да види Бога. Това е идея, която се отнася както до отделния човек, така и до всички хора и народи. Народът е създаден за човека, а не човек за народа. Народът и цялото човечество са условие за развитие на човешката душа.” [57, с. 153]

„Христос дойде на Земята да извади човека от земните условия, да го преобрази, да му даде нова форма, та като се отворят очите му, да каже: Сляп бях, но сега виждам. Време е вече *да ходим не с вярване, а с виждане*. Когато

Син Человечески дойде на Земята, хората ще виждат. Бог ще напише закона си в сърцата им. Те няма да питат има ли Бог, няма ли Бог, но ще Го познават. Божието благословение ще бъде върху всички, върху цялата Земя. Всички народи ще бъдат един народ.” [23, с. 23-24]

„Помни: *Докато Божият Дух не се роди в тебе, ти не можеш да се повдигнеш. ... Да се самородиш, това значи, да осмислиш живота си, да придобиеш любовта и да влезеш в областта на великата хармония.* При това положение страданието има смисъл. Христа разпнаха, но Той роди Божественото дете. За това дете се говори в Откровението. Змееят носи детето на раждащата жена, но ангел Господен го взе и отнесе в Царството Божие.” [65, с. 211]

„Живият Христос е изявление на Бога, изявление на Любовта. Няма в космоса навън и в мистичните дълбочини на душата вътре по-пълно изявление на Любовта от онова, което ние олицетворяваме в Христа. Христос със своето идване на земята искаше да даде образ на Божията Любов. Той не можеше да я изкаже с думи. Не само до Христа, но и след Христа немаше човек с по-голяма любов от Неговата. Това искаше Христос: да изрази Божията Любов и да я донесе на земята. *Христос внесе любовта в света. Христос е дошъл на земята, за да донесе любовта. Той е Любов.*

Като казваме Христос, разбираме Същество, което има непреодолима любов към човечеството и иска да му предаде ценното, което има в себе си. Това е целта на Христа.

Както слънчевата енергия не достига направо до нас, но минава през етерното пространство, така и Божията любов дохожда до хората чрез Христа, който се явява като посредник на Любовта. Христос отчасти може да се уподоби на красивия и светъл слънчев образ.

Той е великият вдъхновител на всички откровения през всички времена! Той е невидимият двигател на духовния живот на човечеството.”

„ Когато слънчевите лъчи влизат във вашите домове, значи ли това, че самото слънце ви е посетило? Помнете, *Христос е проява на Божията Любов. И Той ще дойде като вътрешна светлина в умовете и сърцата на хората. Тази светлина ще привлече всички около Христа като велик център.* Отварянето на човешките умове и сърца и приемането на Христа отвътре – това ще бъде второто идване на Христа на земята. Той ще проповядва преди всичко великата наука на Любовта и методите за нейното прилагане. *Той ще проповядва пътя на ученичеството, братството и служенето.*”

„Пригответе се да посрещнете Христа! Пригответе се всеки на своето време да посрещне Христа. Облечете се в новите дрехи. За един Христос ще дойде още днес, за други – утре, за трети – след години. Кой когато е готов, тогава ще Го види. *Приемете Христа в сърцето си като приятел, а в ума си като Учител.*”

„Христос, като казва “Аз дойдох”, с това Той не подразбира идването на един човек, а на една велика идея.”

„Когато Христос дойде на Земята, Той имаше предвид една велика цел, а именно: Той искаше хората да познаят Бога.”

„Христос е изпълнителя на Великия Божи Закон на Любовта Божия, в която всички души съставят една цяло. От гледището на тази Любов, *светът представя велик организъм, в който Бог живее и работи.*”

„Христос е вратата на Любовта.

Чрез Него се влиза в това Царство.

Той посочи Любовта като път за човешките души.”

„Има само един Христос – живият Христос, който е изявление на Бога, изявление на Любовта.

... И когато аз говоря за Христа, считам го не като отвлечен принцип, а като реално въплъщение на Любовта.

Любовта, това е най-великата реалност, а не нещо отвлечено. Тя има форма, съдържание и смисъл.

Най-пълнен израз на Любовта е дал на земята Христос.”

„Старият свят няма да се разруши, но ще се преустрои. *Новият свят, това е епохата, която иде в света; в нея ще се прояви Божията Любов.*

Изявяването на Синовеите на Светлината не е нищо друго, освен проява на Божията Любов.”

„Христос е пътят към новия живот, към Любовта.”

„С тази нова енергия, която Христос внесе в света със своето възкресение, показва пътя на туй Божествено изкуство – спасението.”

„Христос е едно звено, което свързва, примирява всички хора, обединява всички народи, привлича ги към Бога, за да ги направи разумни.”

„... съвременните хора са *автомати*, съвременните хора са страхливци. На кого слугуват те?”

„Христос не е от човешка еволюция. Той е космическо същество. Христос е светлината, която работи в цялата природа и е във връзка с тези, които ще образуват шестата раса.”

„Христос е тук, не като физическа личност, а като духовно невидимо същество. Макар и невидим, тоя Христос е по-реален, отколкото всички вие, които присъствате тук.”

„И в Писанието се прави разлика между първия човек, направен от пръст или от материя и вторият – от дух. За първия човек се казва, че е бил жива душа, за втория, че е бил животворящ дух. В първия човек Бог е вдъхнал жива душа. Това представлява продължителен процес. *За втория човек – за Христа – се казва, че бил животворящ дух, т.е. той представлява най-възвишеното у човека – неговата душа. Христос представлява възвишеното съзнание на човека, което, за да се оформи, трябва да има вътрешна опора. Вътрешната опора е духът на човека, който определя неговото безсмъртие.”*

„Христос – това значи свършен. Той съдържа цялостта на Божествената светлина.”

„Антихрист е тоя, който казва, че от себе си върши нещата.”

„Аз ви говоря за Христос, Който никога не е бил разпъван в света. ... Светлината не може да се разпъне, светлината не може и да се изгаси.”

„Аз зная, че онзи посланик на Христа, когото хората разпнаха, дойде да им покаже, че техните сърца са развалени, затова Го разпнаха. Той беше един пробен камък, който показва, че хората още не бяха готови за тази велика Любов. Туй е, което може да ни съживи и да ни покаже, че време е вече да приложим това учение.”

Казвам: Христос е Син Божи; Негов Баща е Бог; Неговата Майка е Господ; Неговата сестра и брат е Дух Свети. Той слиза на земята да утеши всички страдащи, като им казва: Не се страхувайте, аз ще ви помогна.”

„И тогава, физическата страна на Христа, това е цялото човечество, обединено в едно тяло. Всички човешки души, в които Христос живее, обединени в едно – това е физическата страна на Христа.

Всички ангели, събрани в сърцето на Христа, представят духовната му страна.

А всички божества, събрани в ума на Христа, представят божествената му страна.

Това е “космическият” Христос – проявеният Бог в света.

И затова мистикът вижда навсякъде Христа – великият Брат на човечеството, първият образ на човека, Първородния в света – начало на човешкия род, начало на човешката еволюция. Първородният, който е развил и проявил всички божествени добродетели, който е приложил всички божествени закони.

Първородният, който е издържал сполучливо всички изпити и е пожертвал всичко за своите братя.”

„Със своето слизание на земята Христос откри нова епоха в развитието на човечеството. Той очерта пътя, по който единствено може да възлезе човешката душа към Бога. ...

Излязъл от Божествения свят на Истината и слязъл в материалния свят, Христос свърза човешките души със света на Истината, дето се крият великите цели на всяко битие.

Трябва да има една нишка, която да съедини човешките души, потънали в материята, с Бога. Само Христос е, който може да прекара тази нишка – да съедини човеците с Бога.”

„Синът – това е Словото, разумното, божественото, което единствено може да възстанови хармонията в света и връзката на човешките души с Бога.

Христос можа да възстанови тази връзка и упражни влияние върху човечеството като цяло, защото сам Той беше свързан с великото, мощно Цяло.

И когато в Евангелието се говори за слизание на Духа върху Исуса, подразбира се онова съединяване на Исуса с колективния дух на разумния свят, благодарение на което стана възможно осъществяването на една божествена идея на земята.

Защото такъв е законът на земята – за да се свърши Божието дело, трябва един човек на земята да се съедини с едно същество на небето. В случая това същество беше колективният Божи Дух.

От това гледище, Христос е колективен дух. Той съществува като единица, но същевременно е колективен дух. Той е сбор от всички синове Божии, чиито души и сърца бликат от живот и любов.

Всички синове Божии съединени в едно, всички разумни души, които живеят в божествено единение, това е Христос.”

„За живия Христос ви говоря аз, за онзи Христос, който носи в себе си живот, който носи живота знание и светлина, който носи истината и свободата. За онзи Христос, който носи всички методи за изграждане на разумния живот.

Той е великият Христос, който се нарича Глава на Великото Всемирно Братство.”

Глава значи главното, финото, същественото – централната ръководна реалност на една жива система. Тази жива система е йерархията на Духа, на ума и живота, електричеството и магнетизма, светлината и топлината. В тази система светлината е космичният брат, а топлината – космичната сестра на човечеството. Христос е Първородният, Който предшества това божествено семейство от братя и сестри. Той е *фината, жива и разумна същина на всичко*

проявено. Духът слиза в грубата и инертна материя, за да я динамизира и организира, да ѝ даде живот и разум.

„Когато материята преобладава, ражда се смъртта. Когато духът преобладава, ражда се вечен живот.”

„Духът е основата на живота и от него са произлезли всички малки духове, всички малки душици в света. Този Дух индусите наричат Брама, окултистите го наричат Адам Кадмон, евреите го наричат Йехова, но всички тия имена съдържат все една и съща идея. Това се отнася само до степента на разбирането. Духът е великото, възвишеното в живота. *Съвременната наука под “Дух” разбира това нещо, което прониква цялото пространство или онази първична материя, която носи в себе си чистия, девствения, неопетнения живот. Ако имате от тази първична материя, от този първичен еликсир на живота само една сто милионна част от милиграма, вие ще направите чудеса с нея. Но за да направите чудеса, вие трябва да разбирате законите на тази първична материя.*”

„Духът е най-високата проява на Бога. Той разкрива световите, Той носи светлина, Той е създал всичко. Доброто в света се дължи пак на Духа. Под думите “светъл дух” разбираме същество, което е завършило развитието си още преди хиляди и милиони години. Светлите духове разбират пътя, по който съвременните хора вървят и могат да ги упътват. Благата на физическия свят се дължат пак на светлите духове. Светлината, от която се ползваме не е нищо друго, освен резултат от тяхната интензивна мисъл. Тя се отправя към Слънцето и когато се изпраща на земята, превръща се в светлина и топлина. Какво количество светлина и топлина ще възприеме човек, това зависи от неговия мозък. Ако той държи в главата си отрицателни мисли, вместо да всмуква слънчевата енергия, както земята всмуква водни капки, става отблъскване. Такъв човек е лишен от светлина в мозъка си, поради което няма живот в себе си и интензивност в мислите си.”

„Духът е изявление на живия Господ. А ние търсим живот, търсим щастие, търсим блаженство, но трябва да знаем, че всички тия неща можем да добием само от Духа. Само Духът е носител на всички тия блага. Той е носител на всички дарби, на всякакви таланти, на всички блага, на всякаква *интелигентност и гениалност*. И когато Духът дойде, тогава се раждат всички велики музиканти; всички велики писатели, поети, както и всички добри майки и бащи.”

„Който възприема светлината и топлината на Духа, той се свързва с Него. С други думи казано: Когато Духът е посетил, той коренно се изменя. Това не значи, че е заминал за другия свят, но той се намира в положението на мома, която среща възлюбения си. Години наред тя е чакала възлюбения си и като го срещне, напуска баща си, майка си, братята и сестрите си и тръгва с него. Преди да срещне възлюбения си, момата се чувства като в окови. Щом срещне възлюбения си, т.е. Духа, тя хвърля оковите и се радва на свободата си. Духът я учи и освобождава от ограниченията. ... Духът знае истината, а душата търси знанието и свободата. Щом го намери, тя от нищо не се стеснява тя се е домогнала до реалността на живота.”

„За да получите светлина, свържете се с Бог. За да получите топлина, свържете се с Христа. Той дойде да спаси човечеството. Значи спасението на хората иде от топлината. Казано е в Писанието: “Духът на Истината, т.е. на светлината ще ви освободи. Той ще ви научи какво да правите”. *Две неща са нужни на човека: светлина, която ще го свърже с Бога и топлина, която ще*

го свърже с Христа. Свободен човек е оня, който е свързан с Бога и с Христа, т.е. има светлина и топлина в себе си.”

„Христос е казал: “Онези, които чуят гласа на Сина человеческого, ще оживеят”. А що значи Сина человеческого? – Синът на Мъдростта и Любовта. Онзи, който е съединил Мъдростта и Любовта, той е оживял. И вие, когато чуете този глас, ще оживеете, ще възкръснете. Туй именно е учил Христос.”

„Синът, това е висшият разум, това е Божествената Мъдрост, в която човек трябва да вярва – разумният живот е, в който човек трябва да вярва, да го възприема и да го приложи.”

„Думата “Син Человечески” ще заместим с думата “най-възвишеното, най-разумното, Божественото”, което трябва да бъде въздигнато у човека, а не разпнато. То трябва да управлява човека. ...

Значи Бог толкова възлюби света, че им даде разумност, внесе разум в тях, за да ги спаси от всичките им страдания.”

„Синът, т.е. вътрешната интелигентност на човека, трябва да го научи да познава Отца си, за да разбира отношенията си както към себе си, така и към своите ближни.”

„Да повярвате в Сина Божи, да разберете великата сила Божия. Туй е великото! Това е Божествената Мъдрост, изявена в своята целокупност, а тази целокупност, това е, което индусите наричат: “tattvas”. Това е тази енергия, която излиза от Любовта.”

„Когато Христос казва да се отречем, Той подразбира да се отречем от обикновения живот, от всички негови преходни форми, от всички негови илюзии и да влезем в новия живот.”

„За пример, повечето сегашни хора минават за християни, защото вярват в Христос. Така е, те са християни, но Христос не беше християнин. ... Какво знаем за Христа? Знаем, че Христос е проповядвал за Любовта и изпълнявал волята на отца си. Христос никога не е проповядвал християнство. Езичниците създадоха християнството.”

„И тъй, основната религия е учението на Христос за физическото поле и то е религия на красивите форми, на музиката, на съзвучието, на поезията.”

„В бъдеще християнството – но не външното официално християнство, но мистичното, езотерично християнство – ще бъде мирова религия за цялото човечество. Христос ще се постави в центъра на новата култура.”

„Блудният син представлява старото човечество, а възкръсналият Христос – представлява новото човечество, което се създава сега.”

„Христос донесе виделината в света, т.е. красивите отношения между хората. Той донесе любовта.”

Виделината е най-финото, приобщаващото, неразделимото, свързващата нишка, обединяваща всичко съществуващо.

„Христос дойде на земята да заличи миналото на хората и да отвори път към новото, към любовта.”

„Да живеете в Христа и Христос да живее във вас, да носите постоянно Истината. Тогава ще имаме едно общество, свързано с този свят и с онзи свят.”

„Помнете: Христос е във вас. Не Го търсете отвън.”

„В истинската любов няма никаква тъмнина, никакво обезсърчаване, никакво обезверяване. Там животът тече непрекъснато. Искате ли да придобиете този живот в себе си, вие трябва да се калите, да издържате на

мъчноти, несгоди, страдания, злини и т.н. Кажете ли ви някой, че обича само един човек, ще знаете, че той е слаб. Той може да носи само един килограм тежест. Силният човек може да носи земята на гърба си. Това значи, че той може да обича всички хора. *Да обичаш всички хора, това значи да ги събереш на едно място и от тях да образуваш един човек. В този човек трябва да виждаш красивото лице на Единния. Както слънцето огрява едновременно всички същества, така и човек трябва да обича всички.* – Слаб съм, не мога да обичам така. – *Слаб си, защото не проявяваш доброто в себе си. Доброто прави човека силен.*”

„За човека не е важно да повтаря Христовите думи, но да има Неговата чистота и святост.”

„В прав смисъл на думата “обличане в ново”, човек не може да се облече в ново, докато не влезе Христос в него. Всъщност *Христос, новото, Божественото начало* в човека се облича в ново, а не самият човек, облечен в плът. Плътта е старата дреха, Духът – новата. Плътта приготвя новата дреха, но не може да я облече, докато не дойде в нея *Духът, Божественото Начало – Христос.*”

„Ако искаме да бъдем красиви, ние трябва да търсим *нашия идеал, който е Христос.*”

„Как да намерим Христос? Ами че какво представлява *онзи тих шепот, който често долавяте? Това е Христос.* Той често ви шепне, но вие не го слушате. Когато Христос ви заговори, вие *ще забележите това във вашия нервен възел отдясно на сърцето. Шепотът Му идва отвътре, от вашата душа.*”

„Ние под думата “Христос” разбираме онзи велик Божествен Дух, който е слязъл отгоре, за да покаже разумния живот на човечеството. Този Дух сега не е скрит. С тази материя и сила, които съдържа в себе си, *Той е проникнал и обгърнал всички клетки на човешкия организъм. Той действа вътре в нас и приготвява пътя ни.* Когато ние сме в тихо, спокойно разположение на духа, тази звезда проговаря вътре в нас. Ние още не разбираме *езика на Духа.*”

„Правилното проявяване на ума, сърцето и волята дават израз на душата, а *ръководството на душата е Духът, а Духът е проявеният Христос, Самият Христос.* Човек е фокус на най-великите работи – в него всичко се пресича. Животът трябва да върви с бързината на Любовта. Любовта е плода на Духа, а разумът е плод на плътта – обяснява последствията.”

„Щом злото вземе надмощие, всички хора ще започнат да плачат и Бог ще слезе на земята да изсуши сълзите им. Когато злото умъртви хората, Бог ще ги възкреси.”

„Човек трябва да съзнае, че не е той фактор на своя живот. Той е само изразител на Онзи, Който работи в него. *Божият Дух работи в човека и съгражда неговия живот.* Затова е казано: “Не огорчавайте Духа, с когото сте свързани”.

„*Да намерите Божественото в себе си, това значи да намерите Христа.* Като Го намерите, животът ви ще се осмисли. В който дом влезете, Христос ще донесе мир... Дето има мир и хармония, там е любовта.”

„*По външен път светът не може да се оправи. Христос трябва да дойде вътре във всеки човек. Само по този начин светът ще се оправи.* Ако поставите милиони железни стърготини една до друга, те няма да се сплотят, да образуват едно цяло. Поставите ли ги обаче под известна температура, те ще се стопят ... ще образуват течна маса. В случая огънят представлява

известна вътрешна сила, която сплотява железните стърготини ... Следователно, *Христос трябва да дойде в сърцата и умовете на хората като вътрешна сила, която ще ги обедини като едно цяло. Тази вътрешна сила е Любовта, която носи живот за човешките души. Само чрез Любовта хората могат да постигнат единство.*"

*

„Какво е Христос? – Най-великата проява на Бога. – Как ще познаем Христа? – Като познаете Бога. Който познава Бога, познава и Христа. Христос е вътрешна, свещена идея, която се крие в дълбочината на човешката душа. Само Бог може да вложи тази идея в човека. Домогне ли се до нея, човек мълчи, нищо не говори вече нито за Бога, нито за Христа. Той ги носи в себе си.“

„Трябва да кажем: „Господи, Ти Който създаде света, спаси ни и ние ще живеем отсега нататък само за Тебе!“ И сега, аз няма да кажа, че живеят Христос иде отвън, но Неговата светлина прониква навсякъде. ... Всички живи същества, които имат любов в себе си, ще почувстват тази Любов. Тогава ще се създаде един нов организъм, едно ново тяло. Старото ще изчезне, ще мине, а новото ще се трансформира като буба.“

Следователно, *всички хора ще се трансформират вътрешно, духовно и по мисъл, и по чувство, и по воля.*“

„Христос – това е силата, която прониква цялата земя и космоса и когато тази струя проникне във всички същества от най-малките до най-големите, тогава ще настъпи спасението. Няма такава сила, която да може да противодейства на силата на Христа.“

„Христос ще донесе сближение между народите, Той ще ги обедини, ще ги слее в един общ организъм.“

„Любовта като един велик принцип трябва да се изяви в човешката душа и само тогава можем да се съединим с Христа. *Едно се иска от всички хора: да се свържат с Христа.* Свържете ли се с Него, Той ще бъде с вас до скончанието на века. *Той е врата, която води човека от преходното към непреходното, от видимото към невидимото, от омразата към любовта. ... Докато хората не станат едно с Христа, т.е. докато не станат по мисли, чувства и дела едно с Него, светът няма да се оправя.*“

Блажен е онзи, на чието дърво има поне един узрял плод. Като дойде Христос при вас, ще Му представите своя плод. Така Той ще познае, че сте работили градината си с любов, т.е. сте разкопавали и поливали плодните си дръвчета. Казано е: „Блажен е този раб, когото като дойде господарят му го намери да върши, каквото му е заповядал“.

Заповядал му е да бъде носител на Божията Любов и Мъдрост.“

„Един ден ти ще излезеш от тая форма, ще се издигнеш. ... Друго нещо ли ще бъда? – Друго нещо, *по-красиво и по-съзнателно.*“

„Всеки, който следва Христа, ще разреши въпроса за смъртта и ще стане едно с Него. Не следва ли Христа, няма да бъде едно с Него.“

„*Под вечен живот Христос разбира истинското познание на Първичната Причина. Любовта – това е вечният живот. Тя е единственият разумен живот.*“

„Идването на Христа на земята е най-важното събитие в живота на човечеството. ... С него е свързана основната идея на човешкия живот – идеята за безсмъртието, идеята за вечния живот. И усилията на цялото

човешко съществуване се свеждат към това – да се постигне безсмъртието, да се влезе във вечния живот.

“А вечен живот е, казва Христос, да познаят Тебе, Единаго Истинаго Бога и пратения от Тебе Исуса Христа”. ...

Да познаят Бога – зародишите на Духа, условията, силите и законите, на които се крепи и по които се гради този величествен ред на нещата.

И Христа – разумното начало, което излиза от Единия Бог, носи живот на всички същества, направлява ги и ги съхранява, като ги свързва с първичния център на всичко, което е.

Христос е пътят на онова разумно движение на душите, което ги води към вечния живот в Истината.”

„Какво ще стане, когато дойде Христос на земята? – Хората ще възкръснат. *Под възкресение разбирам онази епоха в човечеството, когато хората от малък до голям се обикнат.* Тогава няма да има глад и сиромашия. Тогава къщите на хората ще бъдат отворени едни за други, а също и кесиите им. Тогава всички ще познаят Бога и Бог ще им се изяви. Тогава *любовта ще бъде общ закон за всички.* И ако днес хората се спъват в живота си, причината за това се крие в отлагането да приложат любовта.”

„Който умира в Любовта, той само се видоизменя, но не умира. Всеки може да възкръсне. Кога? Когато е дал място на любовта в себе си.”

„Дошло е време да се положат основите на една нова култура, която ще бъде изградена не от хора, които се кланят на разпнатия Христос, а от *човеци-братя*, у които живее възкръсналия Христос – Живият Христос на Любовта.

Основата на тази култура ще бъде Любовта. ...

Това е новото, което Христос днес носи на човечеството. Това е Словото на Великото Всемирно Братство, това е, което Учителя говори.”

„Христос дойде на земята да покаже на хората начин, по който могат да се освободят от своята карма и да влязат в пътя на дихармата.

Какво представя дихармата? Тя е закон за благоденствие, при който човек живее при благоприятни условия, в пълна хармония. *Дихармата подразбира живот на безсмъртие.* Тя е живот на любовта, на мъдростта, на истината, на правдата и на свободата. *Българите наричат дихармата дарба.*”

„Щом Христос оживее в душите на хората – всички ще оживеят, ще станат и ще си подадат ръка като *братя.*”

„Бог, за да възлюби света, имало е нещо в този свят. Какво ще възлюби в света? В света са всички ония духове, които са излезли от Него. И изпрати Любовта си, за да може да повярват, т.е. да приложат този принцип, за да имат вечен живот. Туй е Божественото желание – да направи всички безсмъртни, както е Той. Но *туй безсмъртие не се дава отвън.* Като станеш безсмъртен, Йоан казва: “Трябва да повярваш в Неговия Син”, а Неговия Син е израз на всичката Негова Мъдрост, която е скрита в Него. ... Когато една душа познае тази Мъдрост, тя ще придобие вечния живот като възнаграждение.”

„Аз не говоря за човешкото тяло, тъй както вие го разбирате. Аз казвам: вие сте храм на Божия Дух. *Има едно тяло у човека, което не умира. То е духовното, гениалното тяло. Ние трябва да подхранваме това тяло именно.* Когато ние придобием това тяло, всичкото изкуство, което сега имаме и всичката наука, която сега имаме, ще бъде достояние на човешката душа. Всичкото знание, което сега имаме в света може да се събере в 90 книги, големи като Библията. Като се напечати всичкото това знание върху клетките на човешкия мозък, ще остане място за още 900 такива книги. Тъй щото,

всичкото знание откак човек е дошъл на земята и досега се равнява на 90 книги. Оттук се вижда каква възможност има за развитието на всяка душа.”

„Вие ще се преобразите само, *ще олекнете, ще тежите един грам и този грам ще съдържа* такава *мощна сила*, че според волята си ще си създадете тяло, каквото искате, тежко или леко, според времето. То ще бъде като зародиш. Тогава Бог ще ви даде всички условия за развитие. Праведните ще бъдат благословени, ще се увеличават и ще се смаляват според желанието си. Това е законът на смирението, през който трябва да минем, да се смирим. Като се говори за смирение, това подразбира човек да се откаже от грандоманията, от лакомството, защото смисълът на живота не е нито в многото, нито в малкото. Човек трябва да има само това, което му е нужно в даден случай.”

„Вие ще се наречете *хора на великата нова култура*, която се готви. В тази култура смърт няма да има, тя ще изчезне. Тогава ние ще бъдем свободни, както са свободни ония наши напреднали *братя*, наречени ангели, архангели, херувими, серафими. Тия велики *братя* са произлезли все от човешката раса, но са живели при по-благоприятни условия, които използвали разумно. Вие не използвахте разумно условията, но днес тия *велики братя* правят усилия да ви покажат пътя, за да добиете тази свобода, която те имат. Щом добиете тази свобода, вие ще я дадете и на ония по-малки ваши братя, които я очакват.”

„Всички ще бъдете спасени, а параходът само ще стане жертва. Кой е този параход? Човешкото тяло. ... Тялото трябва да се пожертва за повдигане на човешката душа.”

„С кои тела ще възкръснете? Физическите ще останат на земята. Значи *с други тела ще възкръснете*. Казано е: “Ние няма да умрем, но ще се изменим”. Като се освободите от временната обвивка на тялото, тогава ще проникнете в красотата на духа и на душата, на ума и на сърцето и ще разберете какво представлява човекът. Знаете ли каква светлина и топлина излиза от сърцето на оня, който има любов в себе си? ... *Най-приятният и красивият пламък, който човешкото око може да види е пламъкът на любовта. Животът се осмисля само при тоя пламък.*”

„Земята сама по себе си ще се измени и ще влезе в нова фаза. Тя ще се повдигне в по-висока област, а с нея заедно ще се повдигнат и съществата, които я населяват. *Ония, които първи се повдигнат, ще възкръснат и ще влязат в новата култура. Ония, които няма да се повдигнат, остават в гробовете си, т.е. в старата култура.*”

„... когато дойде Христос в света, какво ще донесе? Когато слънцето изгрява какво донесе? – Светлина и топлина. *Какво донесе топлината? – Разширение на организма. Когато организмът се разширява, кръвта почва да се движи по-усилено.* От друга страна пък светлината осветява човешката мисъл. Когато дойде Христос, този новият Христос в света, Той трябва да носи три неща: живот безграничен – без смърт; светлина без тъмнина; свобода без робство и ограничение. Значи Христос трябва да носи живот, светлина и свобода. Светлината подразбира знание, понеже знанието произтича от светлината.”

„С идването на земята, човек се облича в проста, скромна дреха – неговата плът. Един ден, когато завърши земния си живот, т.е. *когато възкръсне, той ще се облече в най-красивата си дреха.*”

„Щом свърши работата си както трябва, той непременно ще облече най-красивата дреха – *дрехата на възкресението.*”

„Ако искате да знаете дали човек е нов или стар, вижте с какви мисли и чувства се храни. *Старият човек се храни с отрицателни мисли и чувства, а новият – с положителни.*

Като говоря за новите хора, разбирам хората на слънцето, които живеят с радост. Те са жизнерадостни, щедри, лесно се справят с мъчнотиите си. Те са герои, хора с широки души. Всичко използват разумно, на всичко се радват. И като страда и като се радва, *новият човек се прониква от вътрешна радост. Той знае, че и лошите и добрите условия са дадени, за да расте.*”

„*Готовите души ще възкръснат, а ония които не са готови, ще заспят и ще чакат още хиляди години, докато дойдат други нови условия в бъдеще.*”

„Оселът символизира човешкото тяло, учениците на Христа – човешката душа, а Христос – човешкият дух. Духът казва на душата: Слез от мястото, на което седиш и иди между хората да намериш един осел, с който да отидеш в Ерусалим, да свършиш известна мисия. Най-добър проповедник на Христовото учение е оселът, т.е. човешкото тяло. То е инструментът, чрез който се проявяват душата и духът.”

„*Синът, това означава вътрешното отношение, което съществува между човешкия и Божествения Дух.*”

„Да бъдеш Син Божи, това значи да служиш и да знаеш, как да служиш. Който не може разумно да служи на Бога, не може да се нарече Син Божи. Служенето не е само към едного. Първо ще служиш на своята душа, после на своя дом, на обществото, на народа си, на своето племе и най-после на цялото човечество. Това са задължения, които човек трябва да научи и изпълни. Това е велика наука.”

*

„Христос заключи ада, да не влизат праведните в този затвор.”

„Сложете ръката си върху главата на болния и кажете: “В името на Господа Исуса Христа, ти ще оздравееш”. Направете този опит и вижте доколко Христос ще ви послуша. Това не е упрек, но казвам: ние не трябва да се самоизмамваме, но *трябва да образуваме истинска, здрава връзка с Бога, с Христос.*”

„Едно се иска от хората – да се свържат с Христос.”

„Трябва да имате вътрешна връзка с Бога, с Христос. Говорите за Бога, за Христос, а нямате вътрешно връзка с тях. *Когато говорите за Бога, вие трябва да се считате като част от великото Божествено съзнание.*”

„Ние не се интересуваме от историческия Христос. Въпросът е можем ли да се свържем с Неговия ум, с Неговото сърце, с Неговата душа и с Неговия Дух и тази връзка да произведе в нас преврат, да уредим живота си, да се хармонизираме с всички разумни същества.”

„*Турете в умовете си мисълта да се съедините с Христа.* Животът е в съединението и в хармонията. Всяка горчива дума, всяко недоволство да изчезне и всяко желание да ухапете вашия ближен да изгасне. Това значи да служим на Бога.”

„Тези, които разбират, при каквото и положение да се намират, ако направят *връзка с Христа, с Любовта*, животът им ще се осмисли. ... Щом направите връзка с Христа, вашето обществено и индивидуално положение ще се измени. А ако от невидимия свят ни обичат, какво има да ни смущава?”

„Произнасяйте често името на Господа Исуса Христа, защото то е, което съдържа равновесие в природата, в законите ѝ, с него се предизвикват онези принципи, които творят, а също и деветте ангелски чина да работят заедно.”

„Да се радваме на Божията Любов, която Христос донесе на човечеството. Христос казва: “Никой не може да дойде при мене, ако Отец ми не го е привлякъл. И никой не може да отиде при Отца, ако аз не му покажа пътя”. Христос показва пътя към Бога – пътя към вечния живот. Без Христос никой не може да намери Бога. – Как познавате кой е влязъл в тоя път? – *Който влезе в пътя, той се отрича от себе си.*”

„Христос е връзката между Бога и нас. Това е любовна, вътрешна, невидима връзка. Като придобил тази връзка, Павел казал: “Сега познавам Христа повече, отколкото по-рано”. И аз искам от вас да прибавите нещо ново към това, което имате сега, а именно, да възстановите връзката си с Бога. Направите ли веднъж тази връзка, вие ще пристъпите към новото. И тогава всички недоразумения, които сте имали досега, сами по себе си ще изчезнат.”

„Защо дойде Христос на земята? Да направи връзка между човешката душа и Бога. Христос показва на хората как трябва да живеят.”

„Христос дойде в света да научи хората да познават Бога и да Му служат, а не да придобиват богатства и щастие.”

„Докато не съедините трите положения – Отец, Христос и Бог – в едно, вашата вяра не е пълна, не е истинска. *Отец е началото, откъдето започва проявата на човешкото съзнание. Христос е живата природа в човека, която работи за неговото развитие. Бог е мястото, откъдето се вземат всички материали за съграждане на бъдещето.*”

„Един ден беседите на Христос ще се възпроизвеждат. В природата нищо не се губи. Един ден не само ще се чуят проповедите му, но и ще се види всичко, което е ставало. Христос е говорил много, а съвсем малко е записано в Евангелията.”

Дух, Аум

Духът – това е Божествената светлина, силното, мощното, което поддържа живота на всички същества.

Как ще познаете присъствието на Духа? – Когато се чувствате силни по мисъл и по чувства, това е присъствието на Духа във вас. Когато сте тъжни, скръбни, обременени и скръбта ви се смени с радост, това е Духът, Който ви е въздействал. Когато сте в безизходно положение и излезете от него, това е помощта на Духа. ... Дето светлината на Духа прониква, там има мисъл, разсъждение, виждане, там е изключено всякакво съмнение и подозрение, всякакво колебание.

Всяка епоха е изявление на нови сили на човешкия дух. Последният крие в себе си Великото Божествено Начало и затова разполага с неограничени сили и възможности, които постепенно и закономерно се разкриват.

И рече Бог: “Да бъде светлина!” В нас думата светлина подразбира да се видят нещата само. Свещеният език под думата “светлина” подразбира друго нещо. *Да бъде светлина! значи “Аум”.*

Който научи първата дума на Битието и я произнесе правилно, съзнанието му се изпълва със светлина. Това значи да стане преврат в живота на човека, т.е. да се новороди. Дето е светлината, там е и топлината и плодородието.

Това значи да имаш живот, от който да се ползват и окръжаващите. Който придобие живота, никога не пита къде е Господ. Той знае истината и люби Бога.

Хиляди години Духът е работил за създаване на този организъм, за създаване на своя дом.

Мнозина западни езотерици казват: Христос не е светлина, а е Духът, Азът. Има разлика между физическата светлина и божествената светлина без сенки, т.е. без двойственост и трептене – Виделината. Тази наука предстои на бъдещето.

ДУХ, ЦАР, СЛОВО, РАЗУМНО НАЧАЛО, ИСТИНА

Основна задача на новата култура е да отвори съзнанието на човека за това поле на будност, осветеност, универсалност, в което животът му ще се постави върху нови принципи, ще му отвори нов простор за изява. Това значи Истината, Словото, Христос - неговото висше разбиране да се прояви. Само в това съзнание човек може да стане господар на съдбата си, служител на великите и красиви копнежи на душата си.

"Разумността е присъща на съвършения, а тя се развива при отсъствие на лъжа. Най-малката лъжа е в ущърб на разумността. Дойде ли лъжата, в съзнанието на човека настава тъмнина, и той постепенно оглупява. Лъжата е мантия на неразумния живот. Докато силният човек не си служи с насилие, той запазва силата си. Допусне ли най-малкото насилие в живота си, той губи силата си. ...Какво ще остане от човека, ако той изгуби силата, разумността и добротата си? Де е човекът тогава?"

"Задачата на разумния човек е да работи и с ума, и със сърцето си, да преустрои главата си, да организира силите на мозъка и сърцето си, за да бъде готов за възприемане на новите мисли, които идат от възвишения свят. Нова глава, ново лице, ново сърце трябва да има човек. Бог казва: "Ще отнема каменното му сърце и ще му дам ново сърце". Казано е още в Писанието: "Главата на Твоето Слово е Истината". Словото представя разумния човек. Следователно, когато Истината стане глава на Словото, тогава ще дойде щастието, тогава ще се въдвори Царството Божие на земята."

"Разумният човек не очаква на приливите и отливите. Той върви с тях, но прилага греблата и кормилото. Той знае посоката на движението си и не се поддава на случайност и произволи."

"Има хора в света, които мислят само за хляб и Бог им го дава. Други мислят само за месо, за пищна храна - и това им се дава. Те мечтаят за елементите злато е сребро. *Третата категория хора е оная, която има висок идеал. Те искат да се оженят за царския син - за Истината и да родят нещо разумно.*"

"Царят, разумът е, който вика всички свои мисли, желания и действия да дадат отчет коя мисъл, кое желание и кое действие какво е извършило в света и да дадат една преценка за техните постъпки."

"Апостол Павел казва: "Първият плод на Духа е Любовта." *Духът е разумното начало в света.*"

"Като чуят думата "дух", хората започват да треперят от страх. Аз не говоря за духове, но за Божия Дух, за Разумното начало в света. Когато казват, че говориш разумно, това показва, че Духът се проявява чрез тебе. Духът, това е живото, разумно Слово. Духът е онази разумна основа, върху която живеем. От тази основа излиза любовта, която носи радост и веселие в човешката душа.

"Отец ми е земеделецът." В този смисъл, под "земеделец" разбирам Духа. Той ражда любовта. Синът представя любовта, т.е. истинната лоза, а ние сме пръчките - проява на живота."

"В начало бе Словото и Словото бе у Бога." Под "Слово" разбирам разумността. Значи, в началото бе разумността."

"Като изучавате вътрешния смисъл на живота, виждате, че първата проява на Бога е Логосът, т.е. Разумността, Словото. После се явява светлината като резултат на Божественото проявление. Това значи да бъдеш една от разумните деви, да пожелаеш да се ожениш за царския син и да родиш едно разумно дете. Това значи, да бъдеш господар на себе си."

"От Разумното начало е излязъл животът."

"Духът е проявлението на Бога. Той е първичното начало, от което произтича разумността в света. Той движи, оживотворява и определя посоката на всички живи същества. Дето Духът се проявява, там животът се ражда."

"Какво представя Словото Божие? - Великата разумност в живота. То има отношение към вътрешния разумен човек, който разбира дълбокия смисъл на Божиите закони."

"Трябва да се живее, за да се прояви разумното, Божественото в нас. А Божественото е, което осмисля живота. То носи висшето благо, в което се намира постоянното доволство на душата.

Следователно, от това гледище трябва да се даде на съвременния живот една разумна насока. От същото гледище съвременното общество може да се сравни с един съсъд, в който трябва да се вложи животът, а в тоя живот да се вложи разумното, което ще осмисли самото общество. Или казано на обикновен език: всякой един съсъд придобива своята ценност от съдържанието, което е вложено в него. Туй съдържание е разумният живот."

"Приемете Христа в себе си. Ако не можете да направите това изведнъж, докоснете се до дрехата му. Дрехата на Христа представя вярата."

„Всеки сам трябва да отива при Господа и сам да се връща. Това значи да придобие онова дълбоко вътрешно знание.”

Божественото учение в България

Мощното в света не е в голямото, не е в многото, но е в същественото, което прави душите мощни и всепобедни. Великите Учители идват да

освободят това мощното, всепобедното в душите – те са освободители на човечеството.

Учителят дойде в България да изяви великата Истина – божествената същина и основа на живота, която няма форма. Той извърши своята работа тихо, скромно, съвършено.

„Що се отнася до мен, аз не си позволявам абсолютно никаква погрешка. Ама условията били такива, майка ми ме родила такъв – никакви извинения.”

Учителят изнесе същината на Божественото, Христовото учение на Божия Дух, върху което се основава бъдещия строй и което има да се разгръща от Шестата коренна раса през следващите 350 000 години. Това учение пробужда душите да прогледат за Истината да познаят своето божествено, велико естество. То е *учение за душата*:

„Да видиш Господа, това значи да придобиеш *велик вътрешен импулс*. Човек е дошъл на Земята да познае и да види Бога. Това е идея, която се отнася както до отделния човек, така и за всички хора и народи. *Народът е създаден за човека, а не човек за народа. Народът и цялото човечество са условия за развитието на човешката душа.*”

[57]

„Идването на Великите Учители става за освобождението на света... Трябва да знаете, че аз не съм дошъл от само себе си, по мое желание, а съм пратен от Бога за въдворяване Царството Божие на Земята. Царството Божие няма форма. Аз съм дошъл да изявя любовта, да я донеса на Земята. Това е моята мисия.

Всеки Учител се различава, носи един свещен огън от невидимия свят. Какъвто е огънят по това се различава.

Учителят като дойде, носи ново. Старите адепти не могат да отидат по-напред без един ключ. *Учителят сега носи ключ.*” [61]

Учителят е един мощен извор от невидимия свят, който по инсталациите на учениците протича към всички нива на съзнание на човечеството.

„Помнете: Всичко, което ви говоря сега, влиза в живота: никой не може да се освободи от влиянието на моите думи... Казвам „моята мисъл, като подразбирам новата мисъл, т.е. мисълта на живия Бог, с когото съм свързан.” [14, с. 232 неделни, 1917 г.]

„Аз не живея в тялото си. Това, което виждате е катедрата, от която ви говоря. ... Един стреля два пъти, но куршумът не хвана...” Под Учител се разбира не някаква личност, а Словото на Духа. Словото на Духа може да се изяви само от една съвършена, напълно завършила развитието си душа.

„За себе си казвам: Аз съм господар на дявола, приятел на ангелите, а Бога признавам за свой Баща... Доброто, което виждате в мене, принадлежи на Бога. Каквото имам, то е на Бога.” [50, с. 252]

„Учение на г-н Дънов няма. Следователно, ако говорят против учението на Дънов, те са Донкихотовци. Има едно Божествено учение, което ми е известно. То е великото Божествено учение на живота. С него аз съм запознат от паметта.” [46]

„Не искам да изпъква във вашия ум някой си г-н Дънов, а *онова, което желая, то е вие да познаете Господа, защото аз имам и вземам участие във всичките Му работи*. И ако не вярвате в мене, вярвайте в Неговото Слово. Човек, който иска доказателства, трябва да повярва в Христа и ще прави чудеса по-големи, отколкото той е правил.”

[69]

„Речта, която сега ще започна да давам е чисто Божие Слово, предавано, говорено и опитано от хиляди години.”

„Това дело е Господне, всичко ще заквасим с него, и от него всички ще се ползват.”

[66, с. 25]

„Аз съм от онези, които пиша свещената книга, но пиша тъй, както пише светлината. Моето писане не се отпечатва, но събужда, то е живото слово. Казвам: проявете онова, което е всадено във вас! То е Божественото във вас. Всички имате в себе си нещо добро. Облечете тази Божествена дреха!” [22, с. 23]

„Божественото учение е неуязвимо. То е било в миналото, е и сега, ще бъде и утре. Следователно, кой го е проповядвал, кой днес го проповядва, и кой ще го проповядва утре, не е важно. Божият Дух е един и същ във всички времена и епохи. Следователно, никоя сила в света не е в състояние да го победи.” [10, с. 140]

„Как ще се наложи новото учение? То е наложено в света от паметта на века. Новото учение е посято от незапомнени времена. От вас се иска само да поливате. Вие ще изпълнявате ролята на дъжда. Вие ще поливате, а посетите семена ще никнат и растат.” [42, с. 99]

„Помнете: *Божественото учение се заключава в любовта към Бога.*” [10, с. 117]

„Човек ще напусне баща си и майка си и ще се прилепи към възлюбения и възлюбената си” *Значи възлюбеният е мярката на нещата. Той решава въпросите.* Възлюбеният представя великия закон, който ръководи целокупния живот. Един е възлюбеният в света, не са много. Един е възлюбеният, но се явява в много форми.” [76, с. 283-284]

„Днес Христос ни казва: Искайте от Бога любовта. Когато във вас се яви *дълбоко желание да потърсите любовта*, вие ще разрешите проблемите на вашия живот и пред вас ще се отвори нов свят, отношенията ви с хората ще се оправят и вие ще започнете да мислите, да чувствате и постъпвате правилно.” [23, с. 109-110]

„Ново учение е нужно на хората – *учение за вечния живот, учение за любовта.* Новото учение изключва нисшите желания, то не се занимава с величини, които се намаляват и се движат в обратна посока на любовта. Който се занимава с такива величини, влиза в гъстата материя, детосърцето, умът и волята се изопачават. Такъв човек не се поддава на никакво възпитание... Как познавате, че човек е в пътя на увеличаващите величини? Първият признак е, че във физическо отношение той е здрав, бодър, с енергия за живот и работа.” [10, с. 153]

„Новата религия е любовта. Тя обединява всички хора, примирява и разрешава противоречията им и внася в тях радост и веселие.

„Работете за идването на новото в света. Новата мисъл, новото разбиране ще ви тонира, ще оформи вашите органи. Очите, ушите, устата на съвременния човек още не са установени по божествените закони. В продължение на 10 години човек може да преобрази своите уста, очи, нос, да подобри линиите на тялото си; да подобри целия си живот.”

„Дойде ли до някаква мъчнотия, изменете мисълта си и чувството си, които в този момент ви притесняват, и помощта веднага ще дойде. Докато живее със старите си разбирания и възгледи за живота, човек мъчно ще се

освободи от страданията си. Време е вече да приемете новата мисъл, новите чувства и новите постъпки. Иска ли да бъде здрав, човек трябва да мисли за здравите хора. Иска ли да бъде учен, той трябва да се свърже с учените. Иска ли да бъде богат, той трябва да мисли за богатите. Изобщо, за каквото човек мисли, такъв става."

[26, с. 196]

"Днес ви говоря за вътрешните, разумни процеси в живота, а не за човешките разбирания. Докато живее със своите лични разбирания, човек постоянно се съмнява: в природата, в окръжаващите, даже и в себе си. Изпадне ли в такова крайно съмнение, той сам се осъжда на смърт. В първо време изпада в голямо мъчение, недоволство, вътрешен смут. За да излезе от това положение, той трябва да признае съществуването на великата разумност в света, която управлява всичко. Приемете ли тази разумност, той ще вложи доверие и в природата и в окръжаващите и в себе си."

[53, с. 126-127]

"Дръжте в ума си мисълта, че светът е оправен, но в разбирането на хората трябва да стане преврат. Външно, механически светът няма да се оправи, нито се нуждае от оправяне. Оправянето на света е вътрешен процес. Щом стане преврат в човешките умове, сам по себе си светът е оправен. Щом в умовете и в разбиранията на хората стане промяна, заедно с това се променя и външният свят." [44, с. 186-187]

"И тъй, за да се измени светът, от всички хора се иска съзнателна, вътрешна работа. Никакъв закон не може да измени света. Христос знаеше това и дойде в света да покаже на хората пътя, по който животът може да се оправи. Само любовта е в състояние да оправи света и да примири всички противоречия в живота. Ако всички хора приложат любовта в живота си, неуредените неща моментално ще се оправят." [44, с. 187]

"Разумните хора първо трябва да приложат новите идеи, а от тях да се научат и останалите." [77, с. 38]

„Да се обединят хората, това значи да имат *общ идеал, общи стремежи*. Обединението, единството дава сила на хората и ги прави мощни. Каквото пожелаят, те могат да го постигнат." [14, с. 155]

„Единствената сила, която може да изправи човешкия живот е любовта. Приложете любовта и живота ви сам по себе си ще се изправи. – Коя любов? – За която вие сте готови. Любовта има 35 милиона форми. Задача на човека е да изучи формите на любовта и да ги различава." [33, с. 18]

„Едно ви не достига: Да се приложи закона на любовта, за да даде възможност на всички да живеят добре. Това е най-малката програма, според която съвременните хора могат да живеят." [23, с. 125]

„*Към която партия да принадлежиш, от който народ да излизаш, използвай това учение. То е учение за душата.*"

„Христос донесе в света *науката за душата*, т.е. начина, по който хората могат да се приближат и познаят Бога."

„Божията Любов е врата, през която ти ще минеш, за да влезеш в Божествения свят. Само така ти ще приемаш и предаваш Божиите блага."

Следователно, обичта е съединителна връзка между човешката душа и Първата Причина. На тази връзка се дължи правилното развитие на човека.”

„Ако тръгнем по пътя на Любовта, по пътя на новото учение, ще се явят милиони гениални хора, които ще пресъздадат света... Ако хванете новия път, светът ще се преобрази. Това трябва да се проповядва днес на всички, на целия свят. – Ще му дойде времето. – Днес е времето на любовта. Времето на безлюбието се е свършило вече.” [11, с. 164]

„Сега аз ви давам само скелета на новата мисъл и на новата светлина, а вие сами ще запълните промеждутъците. Тогава ще дойде Божието благословение върху вас.” [Да възлюбиш Господа]

„Моята цел не е да ви дам разрешени въпроси, но да ви поставя в положение да мислите свободно и самостоятелно.”

„Това учение е най-свободното учение и то дава свършено нов мироглед.”

[6, с. 107]

„Аз бих желал да не слушате само мене, но да слушате всички учени, които са създали нещо, всички музиканти и художници, които са обезсмъртили името си. В природата има хиляди цветя, реки, гори и планини, а не само едно цете, една река, една гора или една планина. Великият Божествен Дух се проявява чрез всички.” [18]

„Всяка религия и философска система представя цвят, от който можете да събирате сладък сок. Събирайте сладкия сок на всички цветове в себе си и не казвайте, че този или онзи цвят не е потребен. Всичко, което Бог е създал е на място и необходимо. Който каже, че дадено учение или дадена система е глупава, непотребна, ще го извикат горе, да си каже мнението по въпроса.”

[10, с. 139]

„Изучавайте всички учения, всички философски системи и религии но дръжте се за Божественото в тях. Те са дадени от разумния свят, но след време хората са ги изопачили. Днес те не са такива, каквито са били първоначално, когато са излезли от Източника. Задачата на съвременния човек е да ги пречисти и освободи от утайките на миналото. Всяко учение, всяка религия, всяка философска система е клон на Божественото дърво. Следователно, всеки клон трябва да стои на дървото.”

[10, с. 138-139]

„Христос казва: „Не знаете що искате.” Искате да бъдете православни – не знаете що искате. Искате да бъдете мохамедани – не знаете що искате. Искате да бъдете будисти не знаете що искате. Искайте същественото. – Кое е същественото? – Искайте да имате Божествената Любов във всичките й прояви... Щом имате тази велика любов, ще дадете на живота си широк замах.”

[23, с. 105-106]

„Животът в своите прояви е трояк: физически, който се изразява в движение, хранене и дишане; духовен – в чувстване, мислене и воля, най-после иде Божествения живот – в любов, мъдрост и истина или живот, светлина и свобода.” [71, с. 290]

„Не е въпрос за обръщане към Бога, за спасение, важно е за човека да намери своя ум, своето сърце и своята душа, и да научи законите, които ги управляват. В това седи истинското учение.” [38]

„Новото учение подразбира хармония между мислите, чувствата и постъпките на хората. Божественото се проявява в малки неща, а не в големи.” [21, с. 21]

„Това е новото учение – учение на Любовта, учение на Мъдростта и учение на Истината. Това е учението, което бъдещата култура носи на човечеството.” [57, с. 187]

Същественото в човека е умът, сърцето и волята (душата), които се проявяват в тези три свята.

„Който иска да бъде ученик на новото учение, той трябва да посещава Природата – истинската църква – и да се учи от нея.” [10, с. 164]

Ново

Зад понятието „ново учение” се крие дълбока идея, дълбока реалност, дълбока истина.

Вечно новото е трансцендентът, Духът, неограниченото от време, пространство и форма, което извира свежо и чисто в мига на настоящето.

Понеже произтича от вечно новия свят на причините, Божественото учение е вечно ново. То идва да внесе нов импулс в разбирането, методите и проявата на човечеството. То е учение на принципи – на свобода в инициативата на съществата.

„Аз искам да ви обърна внимание на новата мисъл, да мислите по нов начин.”

[1, с.202]

„Започнете да изучавате новото в човешката мисъл, в човешките желания и в човешката воля, като динамически сили. По този начин само човечеството може да създаде своята нова мисъл.” [43, с.43]

„Трябва да освободите мислите си от старите, затвърдени възгледи на миналото. Вие мислите по стар начин, а старото внася нещастия в живота. Мисълта ви трябва да се обнови.” [71, с.283]

„Всичко онова, което е ново, което носи живот в себе си, е божествено.”

[20, с. 230]

„... аз наричам Божественото – „девствения живот”, нещо, което за първи път се проявява. Всяко нещо, което се проявява за пръв път, е Божествено, а всяко нещо, което се преповтаря много пъти е човешко. Туй запомнете! Като станеш сутрин, ако ти дойде някоя нова мисъл, в нова форма, в нова фаза, това е Божественото, мисли за него! Ако мислиш за ядене, за пиене, за обличане, това са човешки, обикновени работи.”

[21, с. 227]

„Кое е новото в света? – Любовта.” [38, с. 197]

„Кое е това ново учение?” - То иде сега в света да донесе новата култура, да покаже вътрешната страна на живота.” [57, с. 80]

„Нов човек не може да е сегашния човек, защото е човек на плътта. Новият човек трябва изново да се роди, не от плът и не при тези условия. *Бъдещият човек ще бъде човек на любовта, човек на Духа.* Духът работи, за да повдигне плътта.” [Мисли 1979, с. 174]

„Само новият човек може да живее в Божествената Любов. Които не разбират тази Любов, искат да примирят новото със старото. Това е невъзможно. Невъзможно е човек да облече нови дрехи върху старите. Той трябва да съблече старите си дрехи и тогава да облече новите. Дали човек е влязъл в новия живот или е още в стария, това е въпрос на съзнанието. Външността не определя нещата.” [17, с. 43]

„Новото трябва да проникне във вашия живот. Ако не проникне, вие ще бъдете нещастни. *Новото трябва да обедини всички хора, да се почувстват*

братя помежду си. Това значи да бъдат хората свързани, да си помагат взаимно.” [71, с. 283]

„Истина, истина ви казвам: ако се не роди някой изново, не може да влезе в Царството Божие.” [Ев. Йоан 3:3]

Под думата „изново” Христос разбира вечен процес – процес на вечно обновяване. Като става сутрин, докато изгрее слънцето, човек трябва да се измени, да бъде нов човек. Това е закон на вечно подмладяване, на вечно обновяване. Из хвърлете старите идеи от ума си! Новото учение не позволява да носите една и съща дреха два дена наред.” [64, с.109]

„Да се роди изново, да стане нов човек, с нови разбирания.”

„Мислите ли, че хората са готови да приемат днес новото учение? Те могат да го купят, но за да го унищожат, да се освободят от него. Те не искат да се откажат от стария ред на нещата. Това е страшното. *Никой не е готов да се откаже от себе си, т.е. от стария порядък.* В какво се заключава старият порядък? В стария начин на мислене, чувстване и постъпване.” [65, с.119-120]

„Новото подразбира приключване със сметките на стария живот.” [72, с. 156]

„Соломон е казал: „няма нищо ново на Земята.” Това е едната половина. Аз добавям: „Няма нищо старо на Земята.” – Защо? – Защото е казано: „Бог твори новото в света.”

[21, с. 234]

„Това учение искат да го загасят. Никога няма да го загасят. Казват, че това учение е ново. То е старо и ново. То е винаги едно. Това е Божественото учение. Тази светлина ще залее света. Каквото и да правят, не могат да го загасят.”

„Всичко в света, което е смъртно, не е Божествено, ще се разруши. Всичко, което е безсмъртно, Божествено, ще остане.” [34]

Новото няма да намерите в триизмерния свят. За да го намерите, трябва да изфините съзнанието си до енергетичните, жизнени, разумни, високо идейни среди на финия свят. Тези фини среди на разумност и любов няма да намерите във формата на нещата, нито в кой да е цитат или текст на дадено учение. Ще ги намерите, като се свържете пряко с Абстракта, Духа, разумното, любящо Начало, същината на душите и на всичко.

„Онова, което аз говорих 40 години, то вече изпълни света. От него той не може да се освободи.

То не е мое, то е Божествено. Един ден хората отвътре ще го приемат.”

[24, с. 69]

„Христос пак иде сега и пак кани цялата бяла раса да подемe това ново учение.” [49, с. 87]

Приемане

Напредъка на човека и обществото се спира преди всичко от обстоятелството, че хората не могат да се ориентират в проявата на двете полярни природни сили – на доброто и злото, на бялото и черното братство, които участват в управлението на Вселената.

Бялото братство работи във *вътрешния свят на най-фините и енергетични пространства, в света на най-малките величини, във висшите октави на светлината.*

Черното братство работи във външния свят на формите, масите от средства, ресурси, хора, стихии, командно-административните системи, ниско енергетичната, външна, повърхностна страна на света.

Първите се проявяват в творческия квантов свят на непредсказуемост за външния механичен поглед, на самодостатъчност, на свобода.

Вторите създават командни системи с вертикални, директивни структури, ограничителни закони, правила.

Първите са пробудени за космичната информационна система на Истината, ръководят се от нея и знаят как точно стоят нещата.

Вторите са неспособни да взаимодействат с висшите измерения на тази информационна система, нямат онова фино вътрешно ръководство и затова се опират на патериците на цитати, авторитети, религии, моди, наложени мирогледни системи.

Поради своята специфика, черното братство се стреми към ръководни позиции и налага своята воля чрез директивни структури, външни предписания на учения, философски, религиозни, мирогледни и управленски системи.

Щом дойде някакво възвишено учение или идея, черното братство веднага окупира ръководните позиции в него, като създава подчинени структури, правила и мирогледни форми, чрез които подчинява обществото на техните внушения.

Най-същественото за белите братя на светлината е, че те са еталон за финия свят на Духа, пълен с изобилна енергия информация инициатива и творчество.

Най-същественото за черните братя на тъмнината е, че те са еталон за света на формите, който управляват чрез създадени от тях закони и правила, които цитират точно и перфектно, и държат на всяка тяхна точка и запетайка.

Който наруши една запетайка от техния закон е еретик, сектант, изменник, пропаднал човек, достоен за поругание, анатема, смърт.

При черното братство творчеството е невъзможно. Те мобилизират и държат отговорни всички да спазват точно формата на нещата.

По този начин светът на черното братство не е съзнателен, творчески, свободен, а е подчинен на догми, на буквата и формата на нещата. Този свят е механичен, мъртъв, безинициативен, еднообразен. Той е триизмерен. Не може да проникне в съдържанието и смисъла на външните форми, в по-висшите измерения на естеството на нещата. Той е свят на насилието на буквата над Духа, който е характерен за всички казармени, тоталитарни, чиновнически и бюрократични общества.

И бялото и черното братство се регулират от Всемирното братство, защото не може да има хармония, ако няма баланс между формата, съдържанието и смисъла на нещата.

В света на Всемирното братство няма добро и зло, но само *Любов, т.е. фина, вътрешна непрекъснатост* – състояние на мир, щастие, блаженство.

Сега навлизаме в епоха, в която напредналите представители на човешката раса ще излязат от двойствения свят на добро и зло, на светлосенки, на външни механични форми и правила и ще влязат в света на Виделината – непрекъснатата вътрешна светлина без сенки. За този свят говори Исус, като казва след възкресението на учениците си: „Моят мир ви давам!”

Преди хиляди години черното братство е победило бялото братство. Това е падането на човечеството в гъстата материя, поради което то излиза от

своята златна епоха, изгубва своите 12 сетива и преобладаващата част от знанията си, откъсва се от света на Виделината и насочва вниманието си изключително към механичния свят на формите.

Вследствие на това нравствено падане се предизвикват и катастрофалните последици в цялата слънчева система. Разрушена е най-красивата планета Фаетон, от която са останали астероидите, и са изкривени ъглово осите на всички планети – на Земята на 23 градуса - вследствие на което слънчевото лъчение пада върху тях дисхармонично и създава сегашните неносни условия на живот.

Това произтича от властта на черната ложа, която предизвиква всичката лъжа, лицемерие, формализъм, отчуждение, експлоатация и нищета на съвременния свят.

Сега обаче Земята се издига в по-фини пространства, където живеят по-напреднали цивилизации. Те ще окажат потресаващо въздействие върху земното човечество, за да го трансформират.

Тази е причината светът на старите форми да се руши. Той ще се разруши напълно, нещо ново ще го замени.

„Щом Бог е обещал, че ще спаси своите възлюбени, един ден Земята ще се превземе и Той ще я предаде на избраниците си. Засега Земята е в чужди ръце.”

[27, с. 3]

„Сега е война на белите и черните. В миналото е станала голяма война, когато черната ложа е победила бялата ложа – това е падането на човечеството. Сега бялата ложа ще върже черните, макар че черните духове са много хитри.” [60]

„Черните трябва да паднат от власт, за да дойде Бялото Братство. Ще дойде Христос да вземе управлението и светът ще се повдигне. Черната ложа ще слезе под кората на Земята. Там има цял един свят, има къде да живеят. Бъдещето е велико. Съществата на черната ложа не са страдали. От сега нататък ще страдат. Тях закон ги не хваща на Земята, но има друг един, който ги хваща.” [62, т.2]

„Христос, Който е бил на Земята, изпълнил е всичко и казва: „Аз победих света.”

[9, с. 85]

„Под „светът” Христос подразбира черното братство, черната ложа. Светът се управлява от черната ложа. Тя не може да ви обича. Всички закони, наредби и форми на държавата се приготвят и изработват от света. Всичко това действа на хората. ...

Сега, във всички ви е влязла мисълта, че когато ученикът тръгне в духовния път, трябва да се откаже от материалния си живот. Това е криво схващане. Както Духът и материята живеят заедно, макар и в противоположни посоки, така и човек се нуждае от материалния и от духовния свят. Щом влезеш в света, ще работиш там, докато свършиш работата си, т.е. докато победиш света. Ако не победиш света, не можеш да бъдеш добър ученик. *Ще победиш света и ще разполагаш с това, което си спечелил в него. ...*

Сега и вие имате желание да отидете в света и да го победите. Обаче, вместо да го победите, вие се подчинявате на неговия ред, на неговите закони, на неговите мисли, желания и действия. Вие мислите, че всичко, което става в света е идеално.” [79]

Не можем да победим света отвън, преди да го победим вътре в себе си. „Светът“ отвън е ниско интензивната ни представа за повърхността на битието, която се крепи от триизмерното разбиране на съвременния човек. Това механично разбиране на разделение, отчуждение, конфронтиране създава всички противоречия на съвременното общество. *Когато издигне интензивността на своето разбиране, идеи, съзнание, човек ще види света на субатомно ниво като единна, кондензирана светлина, единен, неразделим Дух. Това изфинване на съзнанието към все по-фини среди и светове, към по-фини квантови нива на светлината и Духа е движение навътре към по-висши измерения.* Преминаването към такова разбиране е належаща необходимост за обществото, за да го изведе от механичните обществени форми на директивност, бюрократичност, монополност, конфронтираност в живота на побратимяването.

Издигането от механичния свят на формите към по-фините светове не може да се постигне само с отделни практики, то се задвижва истински от изфинването и издигането на идеите, разбирането и съзнанието на индивида и обществото към висшите измерения на възвишения разумен свят. Принципите и законите, които задвижват това изфинване и издигане на съзнанието са вложени в Божественото учение.

Христос не даде на човечеството религия, нито църкви, нито йерархия от служители. Той изяви вечното Божествено учение, закодирано в притчите и Словото Му. Това са не само нравствени принципи, но космични закони и формули, велика космична наука, върху чиято основа е построен космичният организъм, проявяващ космичния разумен живот. Това учение ще се постави в основата на бъдещата култура, на бъдещият обществен строй, на бъдещото човечество.

„Светът“ вътре в човека се олицетворява от триизмерното съзнание на „егото“, в което човек се осъзнава като физическа отделност – „тяло“, отчуждено от финото, живо, разумно Цяло. Човек робува на триизмерното съзнание на формите, което го заробва чрез желаниа за притежание, обсебване, чувство за отчужденост, самота, заплаха, ревност, съперничество, агресивност, непълноценност.

Съвременните човек и общество вече не могат да се повдигнат в развитието си нито на йота, докато не излязат от триизмерното разбиране на егото, от механичното разбиране на съзнанието и живота, от догматичното, закостеняло схващане за света като сбор от форми.

Новото време изисква от човека да си създаде духовно тяло, с което да живее в новата по-фина материя - в етера и да се съзнае като светло същество – като душа.

„Апостол Павел казва: „Има тяло естествено, има и тяло духовно.“ Тялото, в което душата е облечена, не може да умре. Това тяло е дете на душата.” [59, с. 180]

Новият квантов холографско-холистичен възглед формулира ясно съзнанието като формираща причина за всички процеси в материалния свят, а нравствеността – като система от принципи, които поддържат хармонията на това взаимодействие съзнание-материя.

От гледището на тази нова парадигма, *определящо за стандарта на обществото е не материалното му богатство, а качеството на съзнанието, качеството на възвишените инициативни, творчески, душевни сили на индивида.*

Издигането на Слънчевата система към области с по-фина, по-енергетична и високо организирана материя изправя човечеството пред предизвикателството да се издигне или да се саморазруши.

„Всички трябва да се освободите от старите си навици. Господният ден, който иде, ще бъде ден на такава голяма светлина, пред която нищо няма да се скрие. Казвате: *Дали е дошло времето? – Закъснели сте...*

Искам да остане в душата ви следната мисъл: *„Светът вече влиза в нова епоха, в нова култура. Сегашната епоха заминава.”* [43, с. 42]

„И сега, понеже настава освобождението на Земята, искат се силни и здрави хора, пълни с идеали и устой. Животът няма да бъде така мирен, както мнозина мислят. Защо? Понеже иде нова култура. А когато иде нова култура в света, всички плодородни полета трябва да се разорат, цялата земя трябва да се преобърне.” [28, с.32]

Политиците, медиите, властващите монополи, всички все още смятат, че могат да лъжат. Епохата на лъжата изтече. *Сега идва такава светлина, в която нищо скрито няма да остане. Хората ще прогледат – лъжата ще бъде изключена.*

Брожението, което се наблюдава в обществата е идване на Братята на светлината от цялата Вселена в готовите души, в онеправданите, в страдащите. Това са космични процеси. Това е завземането и освобождението на Земята от хилядолетната власт на закостенялата форма, на културата на притежанието, конфронтирането, злото.

Пластовете се обръщат. Духовните хора, църковниците, догматиците, езотериците няма да изпълнят. Учените авторитети и фарисеи няма да изпълнят. Пластовете се обръщат.

Един езичник стотник развълнува Христа с вярата си и той се обърна към учениците си с пророческите думи: „Истина ви казвам, нито в Израиля съм намерил толкова вяра.

Но казвам ви, че мнозина ще дойдат от изток и запад и ще насядат с Авраама, Исаака и Якова в небесното царство; а чадата на царството ще бъдат изхвърлени във външната тъмнина; там ще бъде плач и скърцане със зъби.” (Ев. Матей 8:10-12)

И Учителят в България каза на учениците си: В последните дни ще стане най-голямото чудо – вярващите ще станат безверници, а безверниците – вярващи. За да не ви изгонят преждевременно, идете между по-малките си братя, та дано заедно с тях да влезете в царството Божие.

Синове на *смирението отидоха в света да работят*, за да влязат с него в новата култура. Те извършиха до този миг тихо и скромно своите невидими, но безсмъртни дела. Защото светът, неверниците, езичниците ще изпреварят фарисействащите духовни първенци.

Сега иде време това „племе на раздори” да намери в душата си истината. *Идва времето на помирението, на побратимяването, на великата Божия Любов.* Това е задача не на обществото, не на „масата”, но на всяка душа.

„Помнете: Спасението иде от самите вас, от всеки едно. Ако всички се обедините в името на Бога, аз мога да пророкувам какво ще стане с България. Всяко пророчество има две страни: лоша и добра.” [18, с.89]

„Ще влезете в огъня и ще изгорите всичките си полица, т.е. всичките недоразумения, всички огорчения и обиди. Всичко това ще изчезне. И като излезете от там, ще имате чиста, кристална Любов. Който има тази Любов, той е готов на всякакви жертви.”

За да се издигне човечеството до това съзнание на самопожертвувание, на побратимяване, на жертвена любов, до това *свърхсъзнателно следване на вътрешното ръководство в човешката душа*, на което дойде да ни научи Христос, то ще премине през големи пертурбации, страдания, кризи, които да изфинят триизмерното съзнание на егото до по-висшите измерения, до новата култура на светлината.

Божественото учение бе насято между българите. Техните ученици трябваше да го предадат на българския народ, а той да го предаде на другите народи, за да се трансформира светът от разрушителната сила на натрупания негативизъм, който застрашава съвременния свят с тектонична катастрофа.

Учениците на тази пътека, следвайки формата, цитатниченето, догмата, не изпълниха своето предназначение. Това бе предсказано и от Христа и от Учителя в България. Защото носителите на традицията винаги застиват във формата и сковават Духа в нейните рамки.

Следването на Духа води до вечно обновяване, вечно творчество и преобразяване - вечен стремеж към незнанието, жадуваното, невъобразимото, което побратимява съществата.

Спасението на човечеството зависи от процеса на побратимяване. Това е процес на дълбока трансформация в съзнанието, мирогледа, начина на живот, ценностите, целите.

Само тази трансформация може да доведе до нова култура на хармония и любов, до нова, позитивна еманация от живота на човечеството, която да спаси Земята от прииждащите социални, метеорологични и тектонични бедствия.

Българският народ носи отговорност, да поеме инициативата в тази планетарна трансформация – да даде пример.

Както Борис отвори път за Христовото учение, азбуката и книжовността в България, така днес се очаква един пробуден и далновиден държавник да даде ход на Божественото учение за изследването му от авангарда на българското общество, за да се достигне до онзи ключ, който отваря вратата към божествената първооснова на живота.

Този народ, който боледува от тежка форма на nihilизъм, на омраза към себе си, има в ръцете си единствения лек за своето изцеление – любов към своята божественост, любов към Бога.

Затова се иска от българите да приемат Божественото учение, да възлюбят божественото в себе си, да запалят с любов света.

Може да кажете, че социалистическата идея побратимява. Не, *другарството и братството са две противоположни понятия.* С другаря си може да ходиш да попийваш, да насилваш, да грабиш.

Братството произтича от Духа, от духовността: Всички живи същества са деца на Бога и това ги побратимява, прави ги синове и дъщери на един Отец, прави ги братя и сестри в едно задружно семейство. Всички са души, излезли като лъчи от това велико Слънце на Виделината. Те все още са потопени в това Слънце и затова са живи и съзнателни.

Социалистическата идея е механична, класова, насилническа. Тя се бори с Духа, с божествеността на създанието, с идеята, че същината на всичко е творческа и прекрасна. И национал-социалистическата и комунистическата идея е насилническа. В революциите, войните и концлагерите тя унищожи милиони. За своето почти сто годишно шестване в Русия, тя осакати славянската душа, която по природа е извънредно жертвена и духовна. Днес в Русия ще срещнете най-масов и

войнстващ сатанизъм до ужасяващите примери, когато млади момчета напиват опичат и изяждат най-красивите си съученички в жертва на своите идоли. Това се роди от безбожието на социалистическата идея.

„Ако хората в сто години приемат безбожието, главата ще се спити отгоре, дете е мястото на любовта към Бога и където са моралните центрове. След 200 години формата на главата ще се върне милиони години назад, каквато е при низшите животни. Долната челюст ще изпъкне и ще замяза на животните. Единственото нещо, което облагородява хората, то е Божественото чувство. То повдига човека. Религия, която не дава красота на лицето, черепа, тялото, каква е?“ [19. X. 1941 г.]

„За туй младо поколение трябва да се загрижим, да се замислим. Ние трябва да очистим туй безчестие от България. Но ако не ми дадете възможност да сторя това, безчестието ще си остане. Ако ми дадете възможност, туй младо поколение ще го въздигна, ще му дам философия, знание и начин за работа – не калугери, монаси да ги направя, а художници, музиканти и поети, и работници, да служат на Бога, във всички области на науката ще бъдат посветени.“ [5, с. 54]

Църковниците, които разпнаха Христа, анатемосаха Учителя. Анатемата, проклятието е мощна сила, от която в миналото хора са умирали на място. След този акт на църквата, Учителят отваря Школата.

Неговите последователи бяха преследвани и уволнявани от властите, оплювани в пресата. Той искаше да му дадат поне едно село да даде пример на този народ. Интернирания, хули в пресата, агентурни акции – всичко бе осуетено. Кредитът на Небето има граници:

„В който ден ние напуснем България, от нея нищо няма да остане. България ще се превърне в пустиня. Това всички трябва да знаят! Нека се напишат тия мои думи в Божествената книга. Всички трябва да знаят, че това дело е Божие. Ако българите не изпълнят волята Божия, те ще изпитат на гърба си закона на непослушанието.“ [45]

Потънахме в лъжа, измама, клевета, омраза. Защо? Защото загърбихме извора и същината на всичко - Великата Любов и се обърнахме към механичния свят на разделението и насилието.

Обърнете се към Себе Си, към тази небесна Любов, на своето Божествено Естество. Освободете се от кърлежите и паразитите на лъжата и злото, които досега ви смукаха и отново заобичайте. Любовта е единственото божествено нещо във вселената, което ви прави братя и сестри. Върнете се в своето безсмъртно естество, в своя небесен Дом.

„Човек трябва да обича, за да се прояви.“

„Когато си готов да извършиш всичко за в полза на другите, без да усещаш някакво притеснение, това е Божествения път.“

„Любовта може всякога да се приложи. Нещастията и страданията в домовете могат да се премахнат в един момент. Нещастията на българския народ могат да изчезнат моментално. - Как? – Чрез любовта.“

„Защо и българите не успяват? – Любов нямат, любов им трябва. Бог помага на онзи народ, който има любов. – Неправда има в света. – Не, няма неправда, но днес действа законът на кармата, на строгата, неумолима карма. Ще видите, че само онези народи успяват, имат бъдеще, които постъпват справедливо и благородно.“

Това е Бог – да се обичаме, да бъдем задружно семейство!

„В България всички добри хора трябва да насочат мисълта си към един център – към Бога. Забърканите работи на днешните да си ги оправят сами, а ако искат ново, ще им го дадем. Трябва да има нещо, на което целият живот да е построен. Прехвърлянето от една партия в друга не ще оправя работите. Основа трябва. Онзи, който идва да оправя света, или една работа, трябва да е умен, силен, да свети, да е пълен с любов, знания и търпение. Ако идва празен, какво ще даде?

Няма хубаво бъдеще онзи народ, който се противопоставя на Бога.”

„В религиозно отношение българинът е много слаб, затова страда толкова много. У него няма нищо свещено. Той е честен и справедлив, но дойде ли до почитание и уважение, там го няма. Вземете вестниците и вижте.

Както човек живее, тъй мисли и за другите.”

„Българите нямат почитание нито към Бога, нито към приятелите си. Българинът е съвестен, но не е религиозен, а това е един народностен грях, от който този народ е много страдал.”

„В България атмосферата е много тежка. Българският народ се е свързал с материални работи и за да го повдигнем, трябва да го развържем от материята.”

„Всеки народ трябва да слугува на Господа. Това е новото в света. Това е бъдещето на всеки народ. Народ, който не служи на Господа, ще плати. Българският народ не е пратен да работи за велика България, а е пратен да изпълни волята на Бога, да служи на Бога. Няма да има вече велика Сърбия, велика България, велика Русия, велика Германия, велика Англия и пр. Нито една велика сила няма да има, а ще има народи, които служат на Бога, т.е. които следват Божиите закони. Всеки народ, който служи на Бога, ще има Божието благословение, ще получи големи блага, ще бъде напреднал народ.”

[29, с. 250]

„Не е количеството, което прави величието на народите, а качеството. На всеки народ, който не иска да служи на Бога, ще му се отнемат богатата и ще изчезне от Земята, ще бъде разпръснат като еврейския народ.

Величието на един народ е в служенето на Бога. Тогава този народ е силен и никоя сила не може да му се противопостави. Той всякога и при всички условия е победител. Той разполага с неизчерпаеми Божии блага.

Напредналите същества, които идат отгоре – предците на човечеството, ще помагат на онези народи, които добре слугуват на Бога, а на тези, които не искат да слугуват, няма да им се помага.” [29, с. 251]

„Народ, в който вярата, знанието и любовта отслабват, идва в упадък.

Под култура аз разбирам известно познаване на Бога.

Всички хора, семейства, общества и народи, които са умни, добри и силни, ще имат Божието благословение.”

„Спасението на България е в това, всички българи да се обърнат към живия Господ, Който държи съдбините на народите в ръцете си. Те се кланяха на германци, на англичани, на американци, на французи, но никой не им помогна. Казано е: „Проклет е оня, който се надява на човека.” *Нека българите се обърнат към Бога и кажат: На Тебе, Господи, се кланяме. На Тебе уповаваме. Никаква политика не ни трябва. Долу всички узурпатори! Долу всички лъжци!*” [18, с.152]

„Коего Господ е наредил, никой не може да го отмени, и което сега гради, никой не може да го развали. От всичко това ще излезе след време добро. България и българският народ трябва да се научат на кого да разчитат, най-

вече в трудни времена. Друг е, Който разпорежда съдбините на народите.” [13, с. 267-268]

Ние си мислим, че правим нещо. - Господ чрез нас го прави. Ако не сме отзивчиви към Него, ако не Го помолим да се прояви, има да чакаме.

„Всеки народ трябва да служи на една велика идея, или казано в духовен смисъл: всеки народ трябва да обича Бога и Нему да служи. Той трябва да има за Бога ясна представа в душата си, и да не мисли, че Бог живее някъде на небето.”

„Разумна любов трябва на всички ви! Ние не трябва да чакаме тази любов нито от Индия, нито от Америка, нито от Европа. Тази любов е в нас. Всички трябва да кажем: Да бъде благословено името Божие! Да се слави името Божие! И Господ, Който ни даде това лозе, нека изпрати Сина Си, да Го приемем.” [52, с.30]

„Казвам: когато се говори за богатството на един народ, трябва да имаме предвид посоката на силите, които функционират в него. Ако силите на този народ са насочвани към божествения организъм, този народ ще бъде богат, ще се развива правилно. Колкото и да е малък един арод, той представя уд от Божествения организъм. Неговото значение зависи от функциите, които той изпълнява в този организъм. И тогава, ако един народ изпълнява своята служба правилно, той от нищо не трябва да се страхува. Ако народите съзнаваха това, те щяха да работят съобразно законите на Битието, а Битието пък щеше да работи за тях. Обаче съвременните народи се отказаха от законите на Битието, вследствие на което те изгубиха и неговата помощ.” [32]

„Няма хубаво бъдеще онзи народ, който се противопоставя на Бога.”

„Щом се изменят вътрешните разбирания на хората и целият строй ще се измени.”

„Ако един цял народ се обърне към Бога, ще може да разреши своите трудни въпроси.”

„Бог е светлина. Той е най-възвишения светъл цвят, който включва всички други цветове, а всички други цветове са видоизменение на божествената светлина.”

„Светлината е външната страна на мисълта, а виделината – вътрешната. Бог е виделината на света.”

„Възкресението е идването на новото космично съзнание в човека. Във всички ще проблесне нова светлина и те ще съзнаят, че са братя.”

„Целта на всеки човек, който следва Божествения път е да разбере смисъла на целокупния живот, смисъла на възкресението и към него да се стреми. В това се заключава новата наука, която ще хвърли светлина в умовете на хората.”

„Никой свещеник, никой философ не може да направи хората щастливи – защото хората са прекъснали връзката си с Бога. Техните идеи са механически, прикрепени с обръчи. Значи връзката между идеите им е неустойчива. Това ги прави недоволни и нещастни.”

„И когато питате какво трябва да се направи със света, аз казвам: Всички хора да се съединят с Бога, нищо повече.”

„Внесете Любовта навсякъде! Още сега, при сегашните условия трябва да се внесе Любовта. Всеки от вас може да се свърже с невидимия свят, да стане един фактор, да внесе Любовта в света, да внесе подобрене в човечеството.”

„В любовта към Бога и Христа е разрешението на всички въпроси и за вас и за европейските народи и за човечеството.” [53]

„Само тоя народ може да стане велик, който вярва в Бога и изпълнява Неговата воля. Когато един народ има любов в себе си и готовност да се жертва за великата правда, той всякога побеждава.” [18, с. 255]

„За българския народ казват, че има велико бъдеще, че е избран народ. Всеки народ, който изпълнява Божията воля, който живее съобразно Божиите закони, има велико бъдеще. Обаче, *отворете историята на българския народ, да видите доколко той е живял по Божията воля, за да бъде велик. Тъй, както живее българският народ, има ли бъдеще, може ли да бъде велик?*”

„Има един народ, който най-малко благодари на Бога. Това са българите. В моите изследвания народ, който благодари най- малко на Бога, това са българите.”

[ООК, 31.03 1941 г.]

„Ако един народ служи на Бога, на Любовта и Истината, ще има велико бъдеще. Но ако не служи, ще има една съдба много по-лоша отколкото на евреите. Старото си заминава, новото идва. Един нов свят се създава в нашите умове, в нашите сърца, в нашите тела. Не вън, *вътре в нас се създава един нов свят.*” [62, с. 103-104]

„Ако всички депутати от народното събрание кажат: най-първо ние ще служим на Бога, ще пожертваме всичко заради Него, а после за българския народ, знаете ли какво Велико народно събрание щяхме да имаме? Знаете ли колко велик щеше да бъде българския народ? ... *Обикнете ли Бога, главният въпрос в света е разрешен. Вие ще влезете вече в света на безсмъртието.*” [51, с. 23]

„*Докато не убедите всички хора да обичат Бог, работата не е свършена.* Всеки човек, който не е проводник на Божията Любов, не може да се прояви.” [39]

„*Който люби Великия, ще има всичко, ще бъде заобиколен с добри хора, всички ще бъдат внимателни с него. Ако е земеделец, плодородието на земята му ще се увеличи: Той ще получи всички блага. А който няма любов към Великия, не получава никакви блага, т.е. не може да ги възприеме.*” [29, с. 231]

„Ако цял един народ се обърне към Бога, ще може да разреши своите трудни въпроси.”

[48, с.177]

„Помнете: *Спасението иде от самите вас, от всеки едного. Ако всички се обедините в името на Бога, аз мога да пророкувам какво ще стане с България. Всяко пророчество има две страни: лоша и добра.*” [18, с.89]

„Ако целият български народ, начело със своите управници, свещеници, учители изпълни Божията воля, ще бъде благословен и ще се прослави. Това може да стане сега, може да стане и след хиляди години – от вас зависи.” [18, с. 90]

„Може още докато съм на Земята, а може и като замина на оня свят, но ще накарам всички българи да познаят Бога Това е моята задача: да науча българите да се кланят на живия Бог, Който е дал всички блага; да разберат смисъла на живота, да придобият истинската култура. Седем пъти ще ги прекарам през огън, но ще станат истински човеци, носители на новата култура.” [18, с. 155]

Не минаха ли всички българи, всички български управници през огъня на Учителя? И през още огън ще минат, докато се откажат от своите велики планове, от своето своенравие – докато се смирят.

Божественото, съвършеното дълбоко в нас ще изпълни нашите възжелания, а не нашите своенравни напъни. И Великият Христос се отказа от своята воля, отказа се да оправа света, но каза: „Господи, на Тебе предавам Духа си.”

„Моята задача е да науча българите да се кланят на живия Бог, Който ни дава всички блага и да кажа една велика истина, която говори Господ, Когото много добре познавам.”

[66]

„Какво ще стане с българския народ? – Велико бъдеще го очаква. Той трябва да повярва в живия Господ и да каже: *Щом Бог е с нас, никой не е против нас.* Живият Господ ще ни ръководи. Той ще внесе ред и хармония във всички народи. Той ще заличи всички погрешки и престъпления. Той ще изглади всички мъчнотии.” [18, с. 30]

„Единственото нещо, което бих желал на българите е , да се научат да служат на Бога, да Го обичат, да бъдат будни и разумни и да обичат Истината. Могат ли да направят това и аз ще бъда радостен, че след като съм проповядвал толкова години Истината, българите са ме разбрали.” [41, с. 130]

Ние живяхме в лъжата, клеветата, злобата, за да разберем, че само Истината може да ни освободи – Абсолютната Истина.

„Люби Бога! Люби ближния си! Търси съвършенството! Народ, който носи тези свещени думи, има бъдеще.” [62, с.167]

Само божественото чувство на самопожертвование за възвишената красота и любов, за истината и справедливостта, за свободата на човешкия дух може да въздигне един човек или един народ в съзнанието на човечеството.

„Онези велики народи, които сега разрешават важни въпроси, ако не се подчинят на Божията Воля, ще станат по-малки от българския народ, ще бъдат наказани. Онези, които паднат морално, ще изостанат с хиляди години. Всичко, което става сега, става по Божия план.” [30, с. 334]

„България никога няма да бъде голяма по територия! Но тя може да бъде велика само чрез Божественото учение.” [31, с. 368]

„Казвам: Ако българите, както и всички останали народи, не приемат новото учение, което сега им се проповядва, никакво бъдеще не ги очаква. Помнете: Всеки дом, който не приеме новото учение, няма бъдеще; всяка партия, която не приеме това учение, няма бъдеще; всеки народ, който не приеме това учение, няма бъдеще. Всички трябва да приемат учението на любовта, правдата и истината, не по форма, но вътрешно: да заживеят като братя, като чада на един Баща.” [79, с.123]

„Някои казват: Какво ще стане с България? Щом България приеме Божественото учение, добре ще бъде за нея. Но, ако не го приеме, зле ще й бъде. Колкото евреите прокопсаха, толкова и българите, ако попречат на Бялото Братство. Да го знаят българите. Съдба има. Какво са дали досега българите на света? Само една малка светлина – богомилството. Доколкото можем да служим за проводници на Божествените идеи, ще имаме място в света.” [6]

„Какво ще стане с България? – За България иде голямо добро, което всички трябва да приемат доброволно. Ако не го приемат доброволно, насила ще го приемат, но Бог няма да отмени решението си.” [18, с. 171]

„ – Трябва добри хора да дойдат от странство. – *Вие имате добри хора. Те са между вас, между вашите добри овчари и овчарки. Аз намерих достатъчно умни хора между вас. България е пълна с моми и момци, които ще свършат велика работа.*”

[18, с. 171]

„*Аз бих желал българите първи да дадат пример. Важно е българският народ да се просвети духовно и да заеме достойно своето място между другите народи. Ако всички приемат Новото учение, пътищата им ще се оправят, семействата и училищата ще се повдигнат и тогава ще бъде приятно да преминаваш от единия край на България до другия. Ще бъдеш като в рая. Ще вървиш и ще се радваш, че служиш на Бога. Дето минеш, дърветата и цветята ще ти се усмихват, плодовете сами ще ти се предлагат. Моми и момци ще те посрещат с радост и веселие. Всички ще бъдат добре облечени и украсени.*”

[29, с.297-298]

„*Сега, именно, в тая епоха, българският народ има условия да стане културен, да пречисти своите сили и да се укрепи вътрешно. Той не се нуждае от пари, защото земята му е богата. Той не се нуждае от чужди умове, защото умът е в него. Той не се нуждае от чужди сърца да го топят, защото животът е в него. Той не се нуждае от съветите на други да работи, защото по естество е работлив. Не отричам съдействието на други умове и сърца, но ония, които искрено го обичат.*” [18, с.167]

„*Днес България има нужда от герои на фронта срещу злото, които да проявяват търпение. Носете тази мисъл навсякъде. Помнете: няма зло за България. Българският народ ще се повдигне.*” [18]

„*Ако едно дело е Божествено, то ще успее. Това дело, което ние поддържаме, ако е вярно, Земята с главата надолу да се обърне, то ще успее; то е дело на Любовта. И сега иде една възвишена култура на Любов, Любов, която ще свърже всички народи. Любов, която ще свърже всички индивиди, всички майки, всички приятели, от най-малките до най-големите, и между хората ще настане братство и равенство, но не само между хората, но и между животните. Туй иде и ще се наложи.*” [5]

„*Аз познавам душата на този народ. Тя е изстрадала много от своите учители, проповедници и управници. Тя има още малко да пострада, след което тя веднъж завинаги ще се освободи от старото робство.*” [31]

„*Пожелавам ви сега като българи да бъдете образец на всички народи.*”

[7, с. 303, съборни]

Ботев се върна с четата си от тази „пуста чужбина”, където се скитаха „немили недраги”, за да повдигнат Духа на България. Пригответе запустелите селски къщи, постелете нови постели, почистете буренясалите дворове от трънаци и змии, пригответе разсад, да посрещнем нашите синове, дъщери и внуци от чужбина – да се порадват на земята, на Родината, на любовта ни.

Не политиците, законите, или реформите са най-важното.

В душите ни идва ново съзнание.

Идва космичната Пролет!

Ние решихме да започнем от себе си, от собствената си безупречност, възвишеност и взаимно услужване с любов. Аз ще се изменя, ти ще се измениш, ще изменим този малък свят от нови хора – да привлечем отгоре едно възвишено и чисто поколение, с всичките му неподозирани дарби и пориви. Те ще си създадат всичко, каквото им трябва.

Новите хора са сред нас. Те създават новото информационно общество на сдружаване, взаимопомощ, инициатива, откривателство, творчество, върху идеални, безкористни начала.

Приемете Божествената Любов – това финото, изразителното, красивото и доброто, да се влюбите, да живеете във взаимност и ликуване, в щастие и идеали, в тази мечтана от хилядолетия светла епоха – епоха на побратимяване, епоха на възвишеното, епоха на финес.

Библиография

1. Абсолютна истина
2. Беседи, обяснения и упътвания от Учителя 1922 г.
3. Беседи под редакцията на Влад Пашов, т. 1
4. Беседи под редакцията на Влад Пашов, т. 3
5. Беседи обяснения и упътвания от Учителя, 1922 г.
6. Богомилство, славянство, възраждане
7. Божествен и човешки свят
8. Божествени условия
9. Великата майка
10. Великите условия на живота
11. Вечно подмладяване
12. В своите си
13. Всемировият Учител Беинса Дуно и Велико Търново, т. 1
14. Все що е писано
15. Възвание към народа ми
16. Голямото благо, XII серия
17. Да ви даде
18. Да възлюбиш Господа
19. Дали може
20. Две свещени положения
21. Добри и лоши условия
22. До скончанието на века
23. Живият Господ
24. Заветът на любовта, т. 3
25. За съдба, IX серия
26. За съдба, б. Глас от града
27. За съдба, б. Който се отмята
28. За съдба, б. Той дойде при Пилата
29. Изворът на доброто
30. Изгревът, т. 1
31. Изгревът, т. 3
32. Изново
33. Който дойде при мене
34. Който има невестата
35. Крадецът и пастирят
36. Красотата на душата
37. Към обетованата земя
38. Малки и големи придобивки
39. Мисли за всеки ден 1986-87 г.
40. Мисли за всеки ден 1989 г.

41. Мисли за всеки ден 1992-93 г.
42. Мисли за всеки ден 1993-94 г.
43. Мнозина казваха
44. Начало на мъдростта
45. Ни мъж, ни жена
46. Новата култура в епохата на водолея
47. Новеят човек
48. Новото начало
49. Новото човечество
50. Няма пророк
51. Осма серия, б. В малкото
52. Осма серия, б. Даровит човек
53. Осма серия, б. И Земята ще се изпълни със знание
54. Отиване и връщане
55. Откровение на Йоана
56. Петимата братя
57. Поучаваше ги
58. Просветено съзнание
59. Простите истини
60. Път към светлината
61. Разговори с Учителя – Боян Боев
62. Свещени думи на Учителя, т. 2
63. Сила и живот, IV серия
64. Синове на възкресението
65. Старото отмина
66. Страници из живота на българите
67. Съборна среща на Веригата, 1909 г.
68. Съборна среща на Веригата1 1911 г.
69. Съборна среща на Веригата1912 г.
70. Съборна среща на Веригата 1914 г.
71. Събуждане
72. Той създава
73. Трите живота
74. Учителят говори
75. Фактори в природата
76. Царският път на душата
77. Ценната дума
78. Ще се наситят, серии
79. Ще управлява всички народи

